

16.4.2024

A9-0030/ 001-001

MÓDOSÍTÁSOK 001-001

előterjesztette: Gazdasági és Monetáris Bizottság

Jelentés

Jonás Fernández

A9-0030/2023

Az 575/2013/EU rendeletnek a hitelkockázatra, a hitelértékelési korrekciós kockázatra, a működési kockázatra, a piaci kockázatra és a tőkepadlóra vonatkozó követelmények tekintetében történő módosítása

Rendeleti javaslat (COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

Módosítás 1

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI*

a Bizottság javaslatához

2021/0342 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 575/2013/EU rendeletnek a hitelkockázatra, a hitelértékelési korrekciós kockázatra, a működési kockázatra, a piaci kockázatra és a tőkepadlóra vonatkozó követelmények tekintetében történő módosításáról

* Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus emeli ki, a törléseket pedig a **■** jel mutatja.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel

- (1) A globális pénzügyi válságra reagálva az Unió megkezdte az intézmények prudenciális kereteinek széles körű reformját, amelynek célja az uniós bankszektor ellenálló képességének növelése. A reform egyik fő eleme a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által elfogadott nemzetközi standardok, különösen az úgynevezett „Bázel III reform” végrehajtása volt. E reformnak köszönhetően az uniós bankszektor reziliens alapokon lépett a Covid19-válságba. Bár az uniós intézmények általános tőkeszintje jelenleg átlagosan kielégítő, a globális pénzügyi válságot követően azonosított problémák egy részét azonban még nem kezelték.
- (2) E problémák kezelése, a jogbiztonság megteremtése és a G20-ban helyet foglaló nemzetközi partnereinkkel szembeni elkötelezettségünk jelzése érdekében rendkívül fontos, hogy a Bázel III reform még lezáratlan elemeit hűen végrehajtsuk. Ugyanakkor a végrehajtásnak el kell kerülnie az uniós bankrendszer egészére vonatkozó általános tőkekövetelmények jelentős növekedését, és figyelembe kell vennie az uniós gazdaság sajátosságait, **amennyiben elegendő és megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a nemzetközi keretrendszer nem veszi figyelembe ezeket a sajátosságokat, ahogyan azt az Európai Parlament a Bázel III véglegesítéséről szóló, 2016. november 23-i állásfoglalásában² hangsúlyozta.** Amennyiben lehetséges, a nemzetközi standardokat átmeneti időszakokat alkalmazva kell kiigazítani. A **végrehajtásnál el kell kerülni,** hogy az uniós intézmények versenyhátrányba kerüljenek, különösen a kereskedelmi tevékenységek terén, ahol az uniós intézmények közvetlenül versenyeznek nemzetközi versenytársaikkal. A javasolt megközelítésnek emellett összhangban kell lennie a bankunió logikájával, és **harmonizálnia kell az egységes banki piacot.** Végezetül biztosítani kell a szabályok arányosságát, és törekednie kell a megfelelési **és jelentéstételi** költségek további csökkentésére, különösen a **kis méretű és nem összetett** intézmények esetében, **a prudenciális standardok lazítása nélkül, összhangban az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) (EBH) a felügyeleti jelentéstételi követelményeknek való megfelelés költségeiről szóló, 2021-ben kiadott tanulmányával, amely a jelentéstételi költségek 10–20%-os csökkentését célozta.**

¹ HL C , , . o.

² P8_TA(2016)0439.

- (3) Az 575/2013/EU rendelet lehetővé teszi az intézmények számára, hogy tőkekövetelményeiket sztenderd módszerek vagy belső modellen alapuló módszerek alkalmazásával számítsák ki. **Az illetékes nemzeti hatóságok által elismert** belső modellen alapuló módszerek lehetővé teszik az intézmények számára, hogy saját maguk becsüljék meg a tőkekövetelmények kiszámításához szükséges paraméterek többségét vagy mindegyikét, míg a sztenderd módszerek előírják az intézmények számára, hogy a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet által meghatározott, viszonylag konzervatív feltételezéseken alapuló, rögzített paraméterek alkalmazásával számítsák ki. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2017 decemberében úgy határozott, hogy összesített tőkepadlót vezet be a belső modellből származó tőkekövetelményre. E határozat a 2008–2009-es pénzügyi válságot követően elvégzett elemzésen alapult, amely feltárta, hogy a belső modellek hajlamosak alábecsülni azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmények ki vannak téve, különösen bizonyos típusú kitétségek és kockázatok esetében, és így általában elégtelen tőkekövetelményeket eredményeznek. A sztenderd módszerek alkalmazásával számított tőkekövetelményekhez képest a belső modellek átlagosan alacsonyabb tőkekövetelményeket eredményeznek ugyanazokra a kitétségekre.
- (4) A belső modellből származó tőkekövetelményre vonatkozó tőkepadló a Bazel III reformok egyik legfontosabb intézkedése. Célja, hogy korlátozza a szabályozói tőkekövetelmények belső modellekből fakadó, indokolatlan változékonyságát és azt a túlzott mértékű tőkecsökkenést, amelyet a belső modelleket alkalmazó intézmény kaphat egy, a felülvizsgált sztenderd módszereket alkalmazó intézményhez viszonyítva. Ezen intézmények ezt úgy tehetik meg, hogy az intézmények belső modelljeiből fakadó tőkekövetelmények tőkepadlóját a sztenderd módszer alkalmazásával kapott tőkekövetelmények 72,5 %-ában határozzák meg. A belső modellből származó tőkekövetelményre vonatkozó tőkepadló bevezetésének javítania kell az intézmények tőkemegfelelési mutatóinak összehasonlíthatóságát, helyre kell állítania a belső modellek hitelességét, és biztosítania kell az egyenlő versenyfeltételeket azon intézmények számára, amelyek különböző módszereket alkalmaznak a tőkekövetelmények kiszámításához.
- (5) Az egységes banki piac **harmonizációja** érdekében az ilyen tőkepadlóra vonatkozó megközelítésnek összhangban kell lennie az ugyanazon bankcsoporton belüli különböző szervezetek közötti kockázat-összevonás elvével és az összevont alapú felügyelet logikájával. Ugyanakkor ezen tőkepadlónak figyelembe kell vennie a belső modellekből mind a székhely szerinti, mind a fogadó tagállamban eredő kockázatokat. A belső modellből származó tőkekövetelményre vonatkozó tőkepadlót ezért az Unión belüli konszolidáció legmagasabb szintjén kell kiszámítani. **A nem kívánt hatások elkerülése és a tőke méltányos elosztásának biztosítása érdekében azonban az illetékes hatóság tőke-újraelosztási javaslatot nyújthat be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, ha úgy ítéli meg, hogy ez a csoporthoz tartozó szervezetek közötti nem megfelelő tőkeelosztáshoz vezetne. Az értesítő illetékes hatóságnak és az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak ezt követően törekednie kell arra, hogy együttes határozatot hozzon a tőkepadló alkalmazásáról, és amennyiben három hónapon belül nem születik döntés, az EBH-nak jogilag kötelező erejű közvetítői szerepet kell betöltenie. Az EBH-nak 2027. december 31-ig értékelnie kell a**

tőkepadló alkalmazási szintjét az esetleges pénzügyi stabilitási aggályok és a bankunióval összefüggésben elért eredmények fényében.

- (6) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság megállapította, hogy a hitelkockázatra vonatkozó jelenlegi sztenderd módszer számos területen nem eléggé kockázatérzékeny, ami a hitelkockázat és ezáltal a tőkekövetelmények pontatlan vagy helytelen – túl magas vagy túl alacsony – méréséhez vezet. A hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerre érvényes rendelkezéseket ezért felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy több kulcsfontosságú szempont tekintetében növekedjen e módszer kockázatérzékenysége.
- (7) A más intézményekkel szembeni minősített kitettségek esetében egyes kockázati súlyokat a Bázel III standardoknak megfelelően újra kell kalibrálni. Ezenkívül az intézményekkel szembeni nem minősített kitettségek kockázati súlyának kezelését részletesebbé kell tenni, és el kell különíteni a bank letelepedési helye szerinti tagállam központi kormányzatára alkalmazandó kockázati súlytól, mivel nem feltételezhető az intézményeknek nyújtott implicit kormányzati támogatás.
- (8) Az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő és részvényjellegű kitettségek esetében részletesebb és szigorúbb kockázati súlyozást kell alkalmazni annak érdekében, hogy az tükrözze az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő és részvényjellegű kitettségek magasabb veszteségkockázatát a hitelviszonyt megtestesítő kitettségekhez képest, és megelőzze a banki könyv és a kereskedési könyv közötti szabályozási arbitrázst. Az uniós intézmények hosszú távú stratégiai részesedésekkel rendelkeznek pénzügyi és nem pénzügyi vállalatokban. Mivel a részvényjellegű kitettségek standard kockázati súlya egy öt éves átmeneti időszak alatt növekszik, az intézmény jelentős befolyása alatt álló vállalatokban és biztosítóknál meglévő stratégiai részesedések szerzett jogok tárgyakként kezelendők a zavaró hatások elkerülése és az uniós intézmények hosszú távú stratégiai tőkebefektetői szerepének megőrzése érdekében. Tekintettel azonban a pénzügyi szektor pénzügyi integrációját elősegítő prudenciális biztosítékokra és felügyeleti felvigyázásra, az ugyanazon csoporthoz tartozó vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszer hatálya alá tartozó más intézményekben birtokolt részesedések esetében a jelenlegi rendszert fenn kell tartani. Emellett az uniós vállalatok – akár tőzsdén jegyzettek, akár nem – hosszú távú tőkeellátottságát biztosító magán- és állami kezdeményezések megerősítése érdekében a befektetések nem tekintendők spekulatívnak, amennyiben az intézmény felső vezetésének határozott szándéka, hogy legalább három évig tartsák azokat.
- (9) A gazdaság bizonyos ágazatainak ösztönzése érdekében a Bázel III standardok mérlegelési jogkört biztosítanak a felügyeleti hatóságok számára, amelynek keretében lehetővé tehetik, hogy az intézmények bizonyos korlátokon belül kedvezményes elbánásban részesítsék az olyan „állami programok” keretében szerzett részesedéseket, amelyek kormányzati felvigyázás és korlátozások mellett jelentős támogatást vonnak maguk után a befektetéshez. E mérlegelési jogkör Unión belüli gyakorlásának is elő kell segítenie a hosszú távú részesedésszerzések előmozdítását.
- (10) Az Unióban elsősorban olyan intézmények nyújtanak vállalati hiteleket, amelyek a hitelkockázat tekintetében a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert alkalmazzák tőkekövetelményeik kiszámításához. A tőkepadló bevezetésével ezeknek az

intézményeknek a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszert is alkalmazniuk kell, amely külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseire támaszkodik a hitelfelvevő vállalat hitelminőségének meghatározásához. A külső minősítések és a minősített vállalatokra alkalmazandó kockázati súlyok közötti megfeleltetésnek részletesebbnek kell lennie annak érdekében, hogy az ilyen megfeleltetés összhangba kerüljön az e területre vonatkozó nemzetközi standardokkal.

- (11) A legtöbb uniós vállalat azonban – különösen a költségekkel kapcsolatos megfontolások miatt – nem kér külső hitelminősítést. A nem minősített vállalatoknak nyújtott banki hitelezésre gyakorolt zavaró hatások elkerülése érdekében, és hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a külső hitelminősítések elterjedtségének növelését célzó állami vagy magánkezdeményezések létrehozására, átmeneti időszakot kell biztosítani a külső hitelminősítések elterjedtségének növelésére. Ezen átmeneti időszak alatt az IRB-módszert alkalmazó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy kedvező elbánást alkalmazzanak a minősítéssel nem rendelkező vállalatokkal szembeni, befektetésre ajánlott kategóriába tartozó kitétségekre vonatkozó tőkepadló kiszámításakor.
- (11a) Az átmeneti időszakot követően az intézményeknek képesnek kell lenniük külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítéseket alkalmazni a vállalati kitétségük *jelentős része* szavatoló-tőke-követelményének kiszámításához. *Az EBH-nak, az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA) és az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapíripiaci Hatóság) (ESMA) figyelemmel kell kísérnie az átmeneti intézkedés alkalmazását, és figyelembe kell vennie a külső hitelminősítő intézetek piacának releváns fejleményeit és tendenciáit. Az átmeneti időszakot arra kell felhasználni, hogy jelentősen bővítse a minősítések rendelkezésre állását az európai vállalatok számára. E célból a jelenlegi minősítési ökoszisztémán túlmutató minősítési megoldásokat kell kidolgozni, amelyek különösen a nagyobb vállalatokat ösztönzik minősítés megszerzésére. A minősítési folyamat pozitív externáliája mellett a szélesebb minősítési lefedettség többek között a tőkepiaci uniót is elősegíti. Az e cél eléréséhez vezető megoldásoknak figyelembe kell venniük a külső hitelminősítésekkel kapcsolatos követelményeket vagy az ilyen értékeléseket végző további intézetek létrehozását, és ezért jelentős végrehajtási erőfeszítéseket tehetnek szükségessé. A tagállamoknak – a központi bankjukkal szoros együttműködésben – értékelniük kell, hogy a külső minősítések elterjedtségének növelése érdekében kívánatos lehet-e a központi bankjuknak az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi³ rendelet 2. cikkével összhangban külső hitelminősítő intézetként való elismerése iránti kérelem, valamint a vállalati minősítések központi bank általi, e rendelet alkalmazásában történő megadása.*
- (11b) Az állami vagy magánminősítési rendszerek létrehozására vonatkozó *ilyen* jövőbeli kezdeményezések információkkal történő ellátása érdekében az európai felügyeleti hatóságokat (EFH-k) fel kell kérni arra, hogy készítsenek jelentést azokról az akadályokról, amelyek gátolják a hozzáférést a külső hitelminősítő intézetek által

³ *Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).*

készített külső hitelminősítésekhez, különösen a vállalatok esetében, valamint az ezen akadályok kezelésére irányuló lehetséges intézkedésekről. Eközben az Európai Bizottság készen áll arra, hogy technikai támogatási eszközén keresztül technikai támogatást nyújtson a tagállamoknak ezen a területen, például hogy stratégiákat dolgozzon ki a tőzsdén nem jegyzett vállalatokra vonatkozó minősítések elterjedtségének javítására, vagy hogy feltárja a minősítéseket vagy a vállalatok számára iránymutatást nyújtani képes szervezetek létrehozására vonatkozó legjobb gyakorlatokat. ***Az átmeneti időszakot csak szükség esetén és indokolt esetben, legfeljebb négy évre lehet meghosszabbítani.***

- (12) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság mind a lakóingatlanokkal, mind a kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitétségek tekintetében kockázatérzékenyebb módszereket dolgozott ki annak érdekében, hogy jobban tükrözze a különböző finanszírozási modelleket és szakaszokat az építési folyamaton belül.
- (13) A 2008–2009-es pénzügyi válság rávilágított az ingatlankitétségek jelenlegi szabványosított kezelésének számos hiányosságára. Ezeket a hiányosságokat a Bazel III standardok orvosolták. A Bazel III standardok bevezették a jövedelemtermelő ingatlankitétségeket mint a vállalati kitétségi osztály új alkategóriáját, amelyre eltérő, az említett kitétségekhez kapcsolódó kockázatokat pontosabban tükröző és a jövedelemtermelő ingatlankitétségek 575/2013/EU rendelet III. része II. címének 3. fejezetében említett belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) szerint történő kezelésével jobban összhangban lévő kockázati súly alkalmazandó.
- (14) Az általános lakó- és kereskedelmi ingatlannal fedezett kitétségek esetében meg kell tartani a rendelet 124–126. cikkében szereplő hitelfelosztási módszert, mivel ez a módszer érzékeny a hitelfelvevő típusára, és még magas hitelfedezeti arány esetén is tükrözi az ingatlanbiztosíték kockázatsökkentő hatását az alkalmazandó kockázati súlyokban. A kalibrálását azonban a Bazel III standardoknak megfelelően ki kell igazítani, mivel túl konzervatívnak bizonyult a nagyon alacsony hitelfedezeti aránnyal rendelkező jelzáloghitelek esetében.
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy a belső modelltől származó tőkekövetelményre vonatkozó tőkepadlónak az IRB-módszereket alkalmazó intézmények alacsony kockázatú, lakóingatlannal fedezett jelzáloghiteleire gyakorolt hatása kellően hosszú időszakra terjedjen ki, és így elkerülhető legyenek az ilyen típusú hitelezés azon zavarai, amelyeket a szavatoló-tőke-követelmények hirtelen emelkedése okozhat, egyedi átmeneti rendelkezést kell hozni. A rendelkezés időtartama alatt a tőkepadló kiszámításakor az IRB-módszert használó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy alacsonyabb kockázati súlyt alkalmazzanak a lakóingatlannal fedezett jelzáloghitel-kitétségeik azon részére, amely a hitelkockázatra vonatkozó felülvizsgált sztenderd módszer alapján lakóingatlannal fedezettnek tekinthető. Annak biztosítása érdekében, hogy az átmeneti rendelkezés csak az alacsony kockázatú jelzáloghitel-kitétségekre vonatkozzon, megfelelő, a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében alkalmazott koncepciókon alapuló elismerhetőségi kritériumokat kell meghatározni. Az e kritériumoknak való megfelelést az illetékes hatóságoknak kell ellenőrizniük. Mivel a lakóingatlan-piacok tagállamonként eltérőek lehetnek, az átmeneti rendelkezés alkalmazására vonatkozó döntést az egyes tagállamokra kell bízni. Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie az átmeneti rendelkezés alkalmazását.

Az átmeneti időszakot csak szükség esetén és indokolt esetben, legfeljebb négy évre lehet meghosszabbítani.

- (16) A spekulatív ingatlanfinanszírozás jelenlegi kezelése egyértelműségének és kockázatérzékenységének hiánya miatt az ezekre a kitétségekre vonatkozó tőkekövetelményeket jelenleg gyakran túl magasnak vagy túl alacsonynak tekintik. Ezt az eljárást ezért a földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségek célzott kezelésével kell felváltani, amely olyan vállalatoknak vagy különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott hiteleket foglal magában, amelyek fejlesztési és építési célú földvásárlást finanszíroznak, vagy lakó- vagy kereskedelmi ingatlan fejlesztését és építését finanszírozzák.
- (17) Fontos csökkenteni a ciklikus hatásoknak a hitelt biztosító ingatlanok értékelésére gyakorolt hatását, és stabilabbá tenni a jelzáloghitelekre vonatkozó tőkekövetelményeket. ***A kölcsön odaítélésekor megállapított érték feletti értékre történő átértékelés esetén*** az ingatlan prudenciális célokra elismert értéke ezért nem haladhatja meg egy hasonló ingatlan kellően hosszú megfigyelési időszak alatt mért átlagértékét, kivéve, ha az ingatlanon végrehajtott módosítások egyértelműen növelik annak értékét. A fedezett kötvények piacainak működését érintő nem kívánt következmények elkerülése érdekében az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy rendszeresen újraértékeljék az ingatlanokat anélkül, hogy ezeket a korlátokat az értéknövekedésre alkalmazzák. Az épületek és lakóegységek energiahatékonyságát, ***ellenálló képességét, védelmét és a fizikai kockázatoknak való megfelelését*** javító módosításokat értéknövelőnek kell tekinteni.
- (18) A speciális hitelezési üzletágat olyan különleges célú gazdasági egységekkel bonyolítják le, amelyek jellemzően kölcsönvevő szervezetként szolgálnak, és amelyek esetében a kapott finanszírozás visszafizetésének elsődleges forrása a befektetés megtérülése. A speciális hitelezési modell szerződéses megállapodásai jelentős mértékű ellenőrzést biztosítanak a hitelező számára az eszközök felett, és a kötelezettség visszafizetésének elsődleges forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem. A kapcsolódó kockázat pontosabb tükrözése érdekében ezért ezekre a szerződéses megállapodásokra egyedi hitelkockázati tőkekövetelményeket kell alkalmazni. A kockázati súlyoknak a speciális hitelezési kitétségekhez való hozzárendelésére vonatkozó, nemzetközileg elfogadott Bázeli III standardokkal összhangban a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében külön speciális hitelezési kitétségi osztályt kell bevezetni, ezáltal javítva az összhangot a speciális hitelezési IRB-módszerek szerint már létező egyedi kezelésével. Be kell vezetni a speciális hitelezési kitétségek egyedi kezelését, amely különbséget tesz a „projektfinanszírozás”, a „tárgyieszköz-finanszírozás” és az „árufinanszírozás” között annak érdekében, hogy jobban tükrözze a speciális hitelezési kitétségi osztály ezen alkategóriáiban rejlő kockázatokat. A vállalatokkal szembeni kitétségekhez hasonlóan két módszert kell bevezetni a kockázati súlyok hozzárendelésére: az egyiket az olyan joghatóságok esetében, amelyek lehetővé teszik külső minősítések szabályozási célú felhasználását, a másikat pedig azon joghatóságok esetében, amelyek ezt nem teszik lehetővé.
- (19) Bár a nem minősített speciális hitelezési kitétségeknek a Bázeli III standardokban megállapított új szabványosított kezelése részletesebb, mint a vállalatokkal szembeni

kitettségek e rendelet szerinti jelenlegi szabványosított kezelése, az előbbi nem eléggé kockázatérzékeny ahhoz, hogy tükrözze az Unióban általában ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó átfogó biztosítékcsoomagok és zálogjogok hatásait, amelyek lehetővé teszik a hitelezők számára, hogy ellenőrizzék a projekt vagy eszköz élettartama alatt keletkező jövőbeli pénzáramlásokat. Az Unión belüli speciális hitelezési kitettségek külső minősítéseinek hiánya miatt a nem minősített speciális hitelezési kitettségek Bázel III standardokban meghatározott kezelése arra is ösztönözheti az intézményeket, hogy felhagyjanak bizonyos projektek finanszírozásával, vagy magasabb kockázatot vállaljanak egyébként hasonlóan kezelt, de eltérő kockázati profillal rendelkező kitettségek révén. Mivel a speciális hitelezési kitettségeket főként az IRB-módszert alkalmazó, ezekre a kitettségekre belső modelleket használó intézmények finanszírozzák, a hatás különösen jelentős lehet a „tárgyieszköz-finanszírozási” kitettségek esetében, amelyek a tevékenységek megszüntetésével kapcsolatos kockázatnak is ki lehetnek téve, különösen a belső modelltől származó tőkekövetelmény tőkepadlójával összefüggésben. A nem minősített tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek bázelei standardok szerinti kezelése kockázatérzékenységének hiányából eredő nem kívánt következmények elkerülése érdekében csökkentett kockázati súlyt kell alkalmazni azon tárgyieszköz-finanszírozási kitettségekre, amelyek megfelelnek olyan kritériumoknak, amelyek alkalmasak arra, hogy a kockázati profiljukat a pénzügyi kockázatok prudens és konzervatív kezelésével összeegyeztethető, a „magas minőségnek” megfelelő szintre csökkentsék. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az intézmények a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint „magas minőségű” projektfinanszírozási kitettségekhez hasonló kockázati súlyú, „magas minőségű” kategóriába sorolhatnak tárgyieszköz-finanszírozási célú speciális hitelezési kitettséget. A külső minősítések használatát engedélyező joghatóságokban letelepedett intézmények a speciális hitelezési kitettségeikhez csak a kibocsátásspecifikus külső minősítések által meghatározott kockázati súlyokat rendelhetik, a Bázel III keretrendszerben előírtak szerint.

- (20) A lakossággal szembeni kitettségek hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer és IRB-módszer szerinti besorolását még jobban össze kell hangolni annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelő kockázati súlyokat következetesen alkalmazzák ugyanazon kitettség-halmazokra. A Bázel III standardokkal összhangban szabályokat kell megállapítani az olyan rülirozó lakossági kitettségek differenciált kezelésére, amelyek megfelelnek a kockázati profiljuk csökkentésére alkalmas visszafizetési vagy használati feltételeknek. Ezeket a kitettségeket „tranzakciós ügyféllel” szembeni kitettségként kell meghatározni. Az egy vagy több természetes személlyel szembeni olyan kitettségekre, amelyek nem felelnek meg a lakossággal szembeni kitettségek összes feltételének, a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
- (21) A Bázel III standardok 10 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt vezetnek be a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásokra a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszerben. Ez valószínűleg jelentős hatást gyakorol majd azokra a kötelezettekre, akik tevékenységeik finanszírozásához a feltétel nélkül felmondható

kötelezettségvállalások rugalmas jellegére támaszkodnak üzleti tevékenységük szezonális ingadozásainak kezelése vagy a működőtőke-szükségletek váratlan, rövid távú változásainak kezelése során, különösen a Covid19-világjárványból való kilábalás során. Ezért helyénvaló átmeneti időszakot biztosítani, amelynek során az intézmények továbbra is nulla hitel-egyenértékesítési tényezőt alkalmaznak a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásaikra, majd ezt követően értékelni kell, hogy indokolt-e az alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényezők esetleges fokozatos növelése annak érdekében, hogy az intézmények kiigazíthassák működési gyakorlataikat és termékeiket anélkül, hogy az akadályozná a hitelhez való hozzáférést az intézmények kötelezettjei számára. Ezt az átmeneti intézkedést az EBH által készített jelentéssel kell kiegészíteni.

- (22) A 2008–2009-es pénzügyi válság rávilágított arra, hogy egyes esetekben a hitelintézetek az elégtelen adatok miatt modellezésre alkalmatlan portfóliók esetében is használtak IRB-módszereket, ami káros következményekkel járt az eredmények megbízhatóságára és ezáltal a pénzügyi stabilitásra nézve. Ezért helyénvaló nem kötelezni arra az intézményeket, hogy valamennyi kitétséjük esetében az IRB-módszert alkalmazzák, és a fokozatos bevezetésre vonatkozó követelményt a kitétségi osztályok szintjén kell alkalmazni. A hitelkockázatra vonatkozó, IRB-módszerek szerinti tőkekövetelmények összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának fokozása érdekében helyénvaló továbbá korlátozni az IRB-módszerek alkalmazását olyan kitétségi osztályok esetén, ahol a megbízható modellezés nehezebben kivitelezhető.
- (23) Az intézmények más intézményekkel, más pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel és nagyvállalatokkal szembeni kitétségei jellemzően alacsony nemteljesítési szintet mutatnak. Az ilyen alacsony nemteljesítésű portfóliók esetében bebizonyosodott, hogy az intézmények számára nehéz megbízható becsléseket szerezni az IRB-módszer egyik fő kockázati paraméteréről, a nemteljesítéskori veszteségrátáról (LGD), mivel ezekben a portfóliókban elégtelen a megfigyelt nemteljesítések száma. Ez a nehézség nem kívánatos mértékű szórást eredményezett a becsült kockázat szintjében a hitelintézetek körében. Az intézményeknek ezért a belső LGD-becslések helyett szabályozói LGD-értékeket kell alkalmazniuk az alacsony nemteljesítésű portfóliók esetében.
- (24) Azok az intézmények, amelyek belső modelleket alkalmaznak a részvényjellegű kitétségek hitelkockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények becsléséhez, kockázatértékelésüket jellemzően nyilvánosan hozzáférhető adatokra alapozzák, amelyekhez feltételezhetően minden intézmény ugyanúgy hozzáfér. Ilyen körülmények között a szavatolótőke-követelmények eltérései nem igazolhatók. Ezenkívül a banki könyvben nyilvántartott részvényjellegű kitétségek az intézmények mérlegének nagyon kis részét képezik. Ezért az intézmények szavatolótőke-követelményei összehasonlíthatóságának növelése és a szabályozási keret egyszerűsítése érdekében az intézményeknek a részvényjellegű kitétségek hitelkockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk, és e célból az IRB-módszer nem megengedhető.
- (25) Biztosítani kell, hogy azon intézmények egyedi kitétségei tekintetében, amelyek belső modelleket alkalmazhatnak a hitelkockázat tőkekövetelményének kiszámításához, a

nemteljesítési valószínűsége (PD), az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre (CCF) vonatkozó becslések ne érjenek el alkalmatlanul alacsony szintet. Ezért helyénvaló a saját becslésekhez kapcsolódó minimumértékeket bevezetni, és kötelezni az intézményeket arra, hogy a kockázati paraméterekre vonatkozó saját becslésük és e minimumértékek közül a magasabbat alkalmazzák. Az ilyen kockázati paraméterekre vonatkozó „bementi minimumoknak” biztosítékként kell szolgálniuk, hogy a tőkekövetelmények ne csökkenjenek a prudens szint alá. Emellett csökkenteniük kell az olyan tényezők miatt előforduló modellkockázatot, mint például a helytelen modellspecifikáció, a mérési hiba és az adatok korlátozottsága. Javítanák továbbá a tőkemegfelelési mutatók intézmények közötti összehasonlíthatóságát is. Ezen eredmények elérése érdekében a bemenő adatok ilyen tőkepadlóit kellően konzervatív módon kell kalibrálni.

- (26) A kockázati paraméterek túlságosan konzervatív módon kalibrált tőkepadlói valójában visszatartják az intézményeket attól, hogy az IRB-módszereket és a kapcsolódó kockázatkezelési standardokat alkalmazzák. Emellett arra ösztönözhetik az intézményeket, hogy portfólióikban nagyobb részt biztosítsanak a magasabb kockázati kitétségeknek annak érdekében, hogy elkerüljék a kockázati paraméterek tőkepadlói által támasztott korlátozásokat. Az ilyen nem szándékolt következmények elkerülése érdekében a kockázati paraméterek tőkepadlójának megfelelően tükrözniük kell az alapul szolgáló kitétségek bizonyos kockázati jellemzőit, különösen azáltal, hogy a megfelelő esetekben a különböző kitétségtípusokra különböző értékeket írnak elő.
- (27) A speciális hitelezési kitétségek és az általános vállalati kitétségek kockázati jellemzői eltérnek. Ezért helyénvaló átmeneti időszakot biztosítani, amelynek során alacsonyabb a speciális hitelezési kitétségekre alkalmazandó, bemenő LGD-adatokra vonatkozó tőkepadló. ***Az átmeneti időszakot csak szükség esetén és indokolt esetben, legfeljebb négy évre lehet meghosszabbítani.***
- (28) A Bázeli III standardokkal összhangban az állampapír-kitétségi osztály IRB-módszer szerinti kezelésének nagyrészt érintetlennek kell maradnia az alapul szolgáló kötelezettségek sajátos jellege és kockázatai miatt. Különösen az állampapírokkal szembeni kitétségek nem vonatkozhatnak a kockázati paraméterek tőkepadlói.
- (29) A regionális és helyi hatóságokkal, valamint közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek következetes megközelítésének biztosítása érdekében létre kell hozni a regionális és helyi hatóságokkal, valamint közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek új, mind az állampapírokkal, mind az intézményekkel szembeni kitétségi osztálytól független osztályát.
- (30) Egyértelművé kell tenni, hogyan ismerhető el a garancia hatása egy garantált kitétség esetében, ha az alapul szolgáló kitétséget az IRB-módszer szerint kezelik, amely szerint a PD- és LGD-modellezés megengedett, de a garantőr olyan kitétségtípushoz tartozik, amelynek esetében az LGD-modellezés vagy az IRB-módszer nem megengedett. Különösképpen a helyettesítési módszer alkalmazása, amelynek során az alapul szolgáló kitétségek kockázati paramétereit a garantőr kockázati paramétereivel helyettesítik, vagy olyan módszer alkalmazása, amelynek során az alapul szolgáló kötelezett PD-jét vagy LGD-jét a garancia hatásának figyelembevétele érdekében egyedi modellezési módszerrel kiigazítják, nem vezethet a garantőrrel

szembeni hasonló közvetlen kitétségre alkalmazandó kockázati súlynál alacsonyabb korrigált kockázati súlyhoz. Következésképpen, ha a garantórt a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint kezelik, a garancia IRB-módszer szerinti elismerésének azt kell eredményeznie, hogy a garantőr hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerinti kockázati súlyát kell a garantált kitétséghöz rendelni.

- (30a) *A tőkekövetelmények indokolatlan változékonyságának megszüntetésével összefüggésben tisztázni kell a mesterséges cash flow-ra alkalmazott jelenlegi diszkontálási szabályokat a nem kívánt következmények kiküszöbölése érdekében. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy 2025. december 31-ig aktualizálja iránymutatásait.*
- (30b) *A tőkepadló bevezetése jelentős hatással lehet az értékpapírosítási kitétségre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszerét (SEC-IRBA) alkalmazó intézmények értékpapírosítási pozícióira vonatkozó szavatolótőke-követelményekre. Bár az ilyen pozíciók más kitétségekhez képest általában kicsik, a tőkepadló bevezetése hatással lehet az értékpapírosítási művelet gazdasági életképességére, mivel a kockázátáruházásból származó prudenciális előny nem elegendő. Ez egy olyan pillanatban következne be, amikor az értékpapírosítási piac fejlődése a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési terv részét képezi, és amikor a kezdeményező bankoknak esetleg szélesebb körben kellene alkalmazniuk az értékpapírosítást annak érdekében, hogy aktívabban kezelhessék portfólióikat, ha a tőkepadlóhoz kötve lesznek. Az EBH-t meg kell bízni, hogy tegyen jelentést a Bizottságnak arról, hogy szükség van-e olyan egyedi rendelkezés előírására, amely növeli a tőkepadló kiszámításának céljára alkalmazott szabványosított módszer kockázaterzékenységet.*
- (31) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete⁴ módosította az 575/2013/EU rendeletet annak érdekében, hogy a kereskedési könyv alapvető felülvizsgálatára (FRTB) vonatkozó végleges standardokat csak adatszolgáltatási célból végrehajtsa. Az említett standardokon alapuló kötelező tőkekövetelmények bevezetését, az uniós bankokra gyakorolt hatásuk értékelését követően, külön általános jogalkotási kezdeményezésre hagyta.
- (32) A 2008–2009-es pénzügyi válságot követően bevezetett reformprogram kiegészítése és a jelenlegi piaci kockázati keret hiányosságainak orvoslása érdekében az uniós jogban végre kell hajtani a piaci kockázatra vonatkozó, a végleges FRTB-standardokon alapuló, kötelező erejű tőkekövetelményeket. A végleges FRTB-standardok uniós bankokra gyakorolt hatására vonatkozó közelmúltbeli becslések azt mutatták, hogy e standardoknak az Unióban való végrehajtása bizonyos, az uniós gazdaság számára fontos kereskedési és árjegyzési tevékenységek esetében a piaci

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények jelentős emelkedéséhez vezet. E hatás enyhítése és az uniós pénzügyi piacok megfelelő működésének megőrzése érdekében célzott kiigazításokat kell bevezetni a végleges FRTB-standardok uniós jogba való átültetéséhez.

- (33) Az (EU) 2019/876 rendeletben előírtaknak megfelelően a Bizottságnak figyelembe kell vennie az arányosság elvét a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézmények piaci kockázatára vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítása során, és e követelményeket ennek megfelelően kell kalibrálnia. Ezért a közepes méretű kereskedési könyvekkel rendelkező intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközileg elfogadott standardokkal összhangban egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzanak a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeinek kiszámítására. Emellett a közepes méretű kereskedési könyvekkel rendelkező intézmények azonosítására vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak továbbra is összhangban kell lenniük az (EU) 2019/876 rendeletben meghatározott azon kritériumokkal, amelyek alapján az említett intézmények mentesülnek az említett rendeletben meghatározott, FRTB szerinti adatszolgáltatási követelmények alól. ***A szöveg eltérést tartalmaz, amely lehetővé teszi a bankok számára, hogy az illetékes hatóság jóváhagyásától függően többféle típusú, általában a kereskedési könyvben tartott instrumentumot (akár a tőzsdén jegyzett részvényeket is) minősítsenek banki könyv szerinti pozícióknak, amennyiben a pozíciót nem kereskedési szándékkal tartják, vagy nem kereskedési szándékkal tartott pozíciókat fedeznek.***
- (34) Az intézmények vállalati piacokon folytatott kereskedési tevékenységei könnyen végezhetők határokon átnyúlóan, ideértve a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedést is. A végleges FRTB-standardok végrehajtásának ezért mind tartalmi, mind időbeli szempontból a lehető legnagyobb mértékben egységesnek kell lennie mindegyik joghatóságban. Ellenkező esetben lehetetlen lenne nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételeket biztosítani e tevékenységek számára. A Bizottságnak ezért nyomon kell követnie az említett standardoknak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság más tagországaiban történő végrehajtását, és szükség esetén lépéseket kell tennie az említett szabályok esetleges torzulásainak kezelésére.
- (35) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság felülvizsgálta a működési kockázatra vonatkozó nemzetközi standardot, hogy kezelje a 2008–2009-es pénzügyi válság nyomán felmerülő hiányosságokat. A sztenderd módszerek kockázatérzékenységének hiánya mellett a fejlett mérési módszer keretében alkalmazott belső modellezési gyakorlatok széles skálája miatt az összehasonlíthatóság hiányát is megállapították. Ezért, valamint a működési kockázati keret egyszerűsítése érdekében a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények becslésére szolgáló valamennyi meglévő módszert egyetlen, nem modellalapú módszer váltotta fel. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni a felülvizsgált bázeli standardokkal annak érdekében, hogy az Unióban letelepedett, de az Unión kívül is működő intézmények számára nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételek legyenek biztosíthatók, valamint biztosítandó, hogy a működési kockázati keret uniós szinten továbbra is hatékony maradjon.
- (36) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által bevezetett, a működési kockázatra vonatkozó új sztenderd módszer két mutatót egyesít: az egyik az intézmény üzleti tevékenységének méretétől függ, a másik az adott intézmény veszteségtörténetét veszi

figyelembe. A felülvizsgált bázeli standardok számos mérlegelési lehetőséget irányoznak elő az intézmény veszteségtörténetét figyelembe vevő mutató megvalósításának módjával kapcsolatban. A joghatóságok figyelmen kívül hagyhatják a múltbeli veszteségeket az összes érintett intézmény működési kockázati tőkéjének kiszámításakor, de arra is lehetőségük van, hogy a múltbeli veszteségadatokat akár a bizonyos méret alatti intézmények esetében is figyelembe vegyék. Az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a működési kockázati tőke kiszámításának egyszerűsítése érdekében ezeket a mérlegelési jogköröket összehangolt módon kell gyakorolni a minimális szavatolótőke-követelmények tekintetében, figyelmen kívül hagyva valamennyi intézmény múltbeli működési veszteségre vonatkozó adatát.

- (36a) ***A működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények mérése során lehetővé kell tenni a biztosítási kötvények hatékony kockázatcsökkentési technikaként történő alkalmazását. E célból az EBH a rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül jelentést tesz a Bizottságnak a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításához alkalmazandó, egyedi kritériumokon alapuló szabványosított képletről. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a következő 36 hónapon belül jogalkotási javaslatot nyújtson be az Európai Parlamentnek és az Európai Unió Tanácsának, figyelembe véve a biztosítási kötvényeket a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítása során. Az EBH-nak azonosítania kell a támogatható biztosítási szerződéseket.***
- (36b) ***A Covid19-világjárvány és az orosz-ukrán háború által okozott súlyos, kettős gazdasági sokk messzemenő hatást gyakorolhat az európai gazdaságra, és zavart okozhat a vállalkozásokban. Az intézmények kulcsszerepet fognak játszani a helyreállítás előmozdításában azáltal, hogy a engedményeket kínálnak az arra érdemes, pénzügyi kötelezettségvállalásaik teljesítése során nehézségekkel szembesülő vagy hamarosan nehézségekkel szembesülő adósokra. E tekintetben az EBH-nak iránymutatásokat kell elfogadnia annak meghatározására, hogy kényszerű átstrukturálás esetén mi minősül lényegesen csökkentett pénzügyi kötelezettségnek, megfelelő rugalmasságot biztosítva az intézmények számára. Kellő figyelmet kell fordítani különösen az engedmény típusára, a kitétség hátralévő futamidejére és a halasztás időtartamára.***
- (37) A kis méretű és nem összetett intézményeknek, valamint más, tőzsdén nem jegyzett hitelintézeteknek közzé kell tenniük a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitétségek összegére és minőségére vonatkozó információt, valamint a késedelmes kitétségek lejárat szerinti számveteli elemzését is. Ez a tájékoztatási kötelezettség nem ró további terhet ezekre a hitelintézetekre, mivel az EBH már előírta ennek a korlátozott mennyiségű információhalmaznak a közzétételét a nemteljesítő hitelekről szóló 2017. évi tanácsi cselekvési terv⁵ alapján, amely felkérte az EBH-t, hogy valamennyi hitelintézet esetében javítsa az eszközminőségre és a nemteljesítő hitelekre vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelményeket. Ez teljes mértékben összhangban van „A

⁵ ECOFIN Tanács: „Cselekvési terv az európai nemteljesítő hitelek kezelésére”, 2017. július. [A Tanács következtetései az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervről – Az Európai Unió Tanácsa \(europa.eu\)](#)

nemteljesítő hitelek kezelése a Covid19-világjárványt követően” című közleménnyel⁶ is.

- (38) A nyilvánosságra hozatal céljából csökkenteni kell a megfelelési terhet, és javítani kell a nyilvánosságra hozott adatok összehasonlíthatóságát. Az EBH-nak ezért létre kell hoznia egy központi webalapú platformot, amely lehetővé teszi az intézmények által benyújtott információk és adatok nyilvánosságra hozatalát. Ennek a központi webes platformnak egységes hozzáférési pontként kell szolgálnia az intézmények által nyilvánosságra hozott adatokhoz, miközben az információk és adatok tulajdonjoga továbbra is az azt előállító intézménynél marad, és pontosságukért is ő a felelős. A nyilvánosságra hozott információk közzététele központosításának teljes mértékben összhangban kell lennie a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervvel, és további lépést kell jelentenie a vállalatok pénzügyi és fenntartható befektetésekkel kapcsolatos információit tartalmazó, egész EU-ra kiterjedő egységes hozzáférési pont kialakítása felé.
- (39) A felügyeleti adatszolgáltatás és a nyilvánosságra hozatal nagyobb fokú integrációjának lehetővé tétele érdekében az EBH-nak központosított módon kell közzétennie az intézmények által nyilvánosságra hozott adatokat, tiszteletben tartva ugyanakkor valamennyi intézmény azon jogát, hogy maguk tegyék közzé az adatokat és információkat. Az ilyen központosított nyilvánosságra hozatalnak lehetővé kell tennie az EBH számára a kis méretű és nem összetett intézmények által nyilvánosságra hozott adatok közzétételét az említett intézmények által az illetékes hatóságoknak szolgáltatott információk alapján, és ezáltal jelentősen csökkenteniük kell az említett kis méretű és nem összetett intézményekre háruló adminisztratív terheket. Ugyanakkor a nyilvánosságra hozatal központosítása nem járhat költséghatással más intézményekre nézve, valamint növelnie kell az átláthatóságot és csökkentenie kell a piaci szereplők prudenciális információkhoz való hozzáféréseinek költségeit. A fokozott átláthatóságnak meg kell könnyítenie az adatok intézmények közötti összehasonlíthatóságát, és elő kell mozdítania a piaci fegyelmet.
- (40) Az Unión belüli konvergencia biztosítása, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők és kockázatok egységes értelmezése érdekében általános fogalommeghatározásokat kell megadni. ***A környezeti és/vagy társadalmi tényezők hatásai által érintett eszközöket vagy tevékenységeket az Unió azon törekvéseire hivatkozva kell meghatározni, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon az uniós klímarendelethez, a természet helyreállításáról szóló uniós jogszabályban, valamint az Unió vonatkozó fenntarthatósági céljaival összhangban. A jelentős károkozás elkerülését célzó, az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ 17. cikkével összhangban elfogadott technikai vizsgálati kritériumokat, valamint az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás és a biológiai sokféleség csökkenésének***

⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Központi Banknak: „A nemteljesítő hitelek kezelése a Covid19-világjárványt követően”, COM(2020)0822.

⁷ ***Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).***

megelőzésére irányuló konkrét uniós jogszabályokat kell használni az eszközök vagy kitétségek azonosítására a célzott prudenciális kezelések és kockázati különbségek értékelése céljából. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak való kitétség nem feltétlenül arányos az intézmény méretével és összetettségével. A kitétség szintje szintén meglehetősen heterogén Unió-szerte: a környezetre jelentős negatív hatást gyakorló tevékenységekhez kapcsolódó kitétségekre gyakorolt potenciális átmeneti hatások egyes országokban enyhének, míg másokban magasnak mutatkoznak. Az intézményekre vonatkozó átláthatósági követelmények, valamint a más uniós jogszabályokban meghatározott fenntarthatósági beszámolási követelmények néhány éven belül részletesebb adatokat fognak biztosítani. Annak érdekében azonban, hogy megfelelően fel lehessen mérni azokat a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat, amelyekkel az intézmények szembesülhetnek, elengedhetetlen, hogy a piacok és a felügyeletek megfelelő adatokat szerezzenek az ilyen kockázatoknak kitétt valamennyi szervezettől, függetlenül azok méretétől, **ideértve az intézmények által kibocsátott fedezett kötvények mögöttes hitelalapját is.** Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok részletes, átfogó és összehasonlítható adatokkal rendelkezzenek a hatékony felügyelethez, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak való kitétségre vonatkozó információkat bele kell foglalni az intézmények felügyeleti adatszolgáltatásába. Ezen információk körének és részletességének összhangban kell állnia az arányosság elvével, figyelembe véve az intézmények méretét és összetettségét.

- (40a) ***A kitétség szintje szintén meglehetősen heterogén Unió-szerte: a környezetre jelentős negatív hatást gyakorló tevékenységekhez kapcsolódó kitétségekre gyakorolt potenciális átmeneti hatások egyes országokban enyhének, míg másokban magasnak mutatkoznak. Az intézményekre vonatkozó átláthatósági követelmények, valamint a más uniós jogszabályokban meghatározott fenntarthatósági beszámolási követelmények néhány éven belül részletesebb adatokat fognak biztosítani. Annak érdekében azonban, hogy megfelelően fel lehessen mérni azokat a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat, amelyekkel az intézmények szembesülhetnek, alapvető fontosságú, hogy a piacok és a felügyeletek megfelelő adatokat szerezzenek az ilyen kockázatoknak kitétt valamennyi szervezettől, függetlenül azok méretétől. Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok részletes, átfogó és összehasonlítható adatokkal rendelkezzenek a hatékony felügyelethez, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak való kitétségre vonatkozó információkat bele kell foglalni az intézmények felügyeleti adatszolgáltatásába. Ezen információk körének és részletességének összhangban kell állnia az arányosság elvével, és figyelembe kell vennie az intézmények méretét és összetettségét.***
- (41) Mivel az uniós gazdaság fenntartható gazdasági modellre való átállása egyre nagyobb lendületet kap, a fenntarthatósági kockázatok hangsúlyosabbakká válnak, és adott esetben további megfontolásra szorulnak. ***A Nemzetközi Energiaügynökség szerint a karbonsemlegesség 2050-ig úgy érhető el, ha nem tárnak fel új fosszilis tüzelőanyagokat, és nem bővítik azokat. Ez azt jelenti, hogy a fosszilis tüzelőanyagokkal szembeni kitétségek nagyobb kockázatot jelentenek mind mikroszinten, mivel az ilyen eszközök értéke idővel csökkenni fog, mind pedig makroszinten, mivel a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos tevékenységek***

finanszírozása veszélyezteti a globális hőmérséklet-emelkedés 1,5°C alatt tartására vonatkozó célkitűzést, és ezért veszélyezteti a pénzügyi stabilitást. Ezért 2 évvel előbbre kell hozni az EBH annak értékelésére és az ezzel kapcsolatos jelentés elkészítésére szóló megbízatását, hogy *a kapcsolódó kockázatok függvényében* indokolt lenne-e a környezetvédelmi vagy szociális célkitűzésekhez érdemben kötődő eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelése. *Azonban csak e gyorsított jelentés és a folyamatban lévő éghajlati stresszteszt befejezése után lenne indokolt javaslatot tenni e kitétségek célzott prudenciális kezelésére.*

- (41a) *Annak biztosítása érdekében, hogy az infrastruktúrának való kitétségek miatti kiigazítások ne ássák alá az Unió éghajlat-politikai törekvéseit, a banki keretrendszer kockázatalapú megközelítésétől való eltérésre csak akkor kerülhet sor, ha ezek a kitétségek bizonyítottan pozitív hatást gyakoroltak az (EU) 2020/852 rendeletben meghatározott uniós éghajlat-politikai törekvésekre.*
- (42) Alapvető fontosságú, hogy a felügyelet rendelkezzen a szükséges hatáskörökkel ahhoz, hogy átfogó módon értékeljék és mérjék a bankcsoport azon kockázatait, amelyeknek konszolidált szinten vannak kitéve, valamint hogy rendelkezzen azzal a rugalmassággal, hogy felügyeleti módszereiket az új kockázati forrásokhoz igazíthassák. Fontos elkerülni a prudenciális konszolidáció és a számviteli konszolidáció közötti joghézagokat, amelyek olyan ügyletekhez vezethetnek, amelyek célja, hogy az eszközöket kivonják a prudenciális konszolidáció hatálya alól úgy, hogy közben a kockázatok a bankcsoportban maradnak. Az „anyavállalat”, a „leányvállalat” és az „ellenőrzés” fogalmának következtlen meghatározása, valamint a „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó (járulékos) vállalkozás”, a „pénzügyi holding társaság” és a „pénzügyi vállalkozás” fogalom meghatározása egyértelműségének hiánya megnehezíti a felügyeleti hatóságok számára az alkalmazandó szabályok következetes alkalmazását az Unióban, valamint a kockázatok összevont szinten történő észlelését és megfelelő kezelését. Ezeket a fogalom meghatározásokat ezért módosítani kell és tovább kell pontosítani. Ezen túlmenően helyénvalónak tűnik, hogy az EBH tovább vizsgálja, hogy a felügyelet ilyen irányú felhatalmazásait nem korlátozzák-e akaratlanul a szabályozási rendelkezésekben vagy azok alkalmazandó számviteli kerettel való kölcsönhatásában maradó eltérések vagy joghézagok.
- (42a) *A pénzügyi piacok kriptoeszközökkel kapcsolatos tevékenységének gyors növekedését és az intézmények kriptoeszközökkel kapcsolatos tevékenységekben való potenciálisan növekvő részvételét alaposan meg kell jeleníteni az uniós prudenciális keretben annak érdekében, hogy megfelelően csökkenjenek az ezen eszközök által az intézmények pénzügyi stabilitására jelentett kockázatok. Ez még sürgetőbb a kriptoeszközök piacán a közelmúltban bekövetkezett kedvezőtlen fejlemények fényében. A meglévő prudenciális szabályok kialakításuknál fogva nem kezelik megfelelően a kriptoeszközökben rejlő kockázatokat. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság közelmúltban közzétett, a kriptoeszköz-kitétségek prudenciális kezelésére vonatkozó standardjai, amelyeket 2025. január 1-jéig kell végrehajtani, célzott prudenciális kezelést biztosítanak, amelyet kellő időben végre kell hajtani az uniós jogban. A Bizottságnak nyomon kell követnie ezeket a fejleményeket, és adott esetben 2024. december 31-ig jogalkotási javaslatot kell elfogadnia a Bázeli*

Bankfelügyeleti Bizottság standardjai különböző elemeinek az uniós jogba való átültetése érdekében. A jogalkotási javaslat elfogadásáig az intézmények kriptoeszközökkel szembeni kitétségének prudens szavatolótőke-követelményeket kell alkalmaznia.

- (43) A Bázeli III végleges reformjának részeként a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2017-ben kidolgozott, az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó minimális levonás tőkepadlóira vonatkozó kerethez kapcsolódó bizonyos szempontok egyértelműségének hiánya, valamint az értékpapír-finanszírozási ügyletek bizonyos típusaira való alkalmazásának gazdasági indokoltságával kapcsolatos fenntartások felvetették azt a kérdést, hogy e keret prudenciális célkitűzései megvalósíthatók-e nemkívánatos következmények nélkül. A Bizottságnak ezért [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 24 hónap]-ig újra kell értékelnie az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó minimális levonás tőkepadlóira vonatkozó keret uniós jogban történő végrehajtását. Annak érdekében, hogy elegendő bizonyíték álljon a Bizottság rendelkezésére, az EBH-nak az ESMA-val szoros együttműködésben jelentést kell tennie a Bizottságnak e keret hatásáról, valamint az uniós jogban való végrehajtásának legmegfelelőbb megközelítéséről.
- (44) A Bizottságnak át kell ültetnie az uniós jogba a hitelértékelési korrekciós kockázatok tőkekövetelményére vonatkozó, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2020 júliusában közzétett felülvizsgált standardokat, mivel ezek a standardok általánosságban javítják a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítását azáltal, hogy számos korábban megfigyelt problémát kezelnek, különösen azt, hogy a hitelértékelési korrekció tőkekövetelményére vonatkozó meglévő keret nem veszi megfelelően figyelembe a hitelértékelési korrekciós kockázatot.
- (45) Az eredeti Bázeli III reformoknak a CRR révén az uniós jogban történő végrehajtása során egyes ügyletek mentesültek a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítása alól. Ezek a mentességek annak megakadályozására irányultak, hogy egyes származtatott ügyletek költségei a hitelértékelési korrekciós kockázat tőkekövetelményének bevezetése miatt túlzott mértékben megnövekedjenek, különösen olyan esetekben, amikor a bankok nem tudták csökkenteni egyes olyan ügyfelek hitelértékelési korrekciós kockázatát, akiknek nem állt módjában a biztosítékcserére. Az EBH által kiszámított becsült hatások szerint a hitelértékelési korrekciós kockázatra a felülvizsgált bázeli standardok alapján vonatkozó tőkekövetelmények indokolatlanul magasak maradnának az ezen ügyfelekkel kötött mentesített ügyletek esetében. Annak biztosítása érdekében, hogy a bankok ügyfelei származtatott ügyletek révén továbbra is fedezzék pénzügyi kockázataikat, a felülvizsgált bázeli standardok végrehajtása során fenn kell tartani a mentességeket.
- (46) A mentesített ügyletek tényleges hitelértékelési korrekciós kockázata azonban jelentős kockázatot jelenthet az említett mentességeket alkalmazó bankok számára; amennyiben e kockázatok bekövetkeznek, az érintett bankok jelentős veszteségeket szenvedhetnek el. Amint azt az EBH a hitelértékelési korrekcióról szóló 2015. februári jelentésében kiemelte, a mentesített ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázatai olyan prudenciális aggályokat vetnek fel, amelyekkel a CRR nem foglalkozik. Annak érdekében, hogy a felügyelet nyomon követhessék a mentesített ügyletekből eredő

hitelértékelési korrekciós kockázatot, az intézményeknek jelentést kell tenniük a mentesített ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázataira vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításáról, amelyre akkor lenne szükség, ha ezek az ügyletek nem mentesülnének. Emellett az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy segítse a felügyeletet a túlzott hitelértékelési korrekciós kockázat felismerésében és az e területen hozott felügyeleti intézkedések Unión belüli harmonizációjának javításában.

(47) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet módosításai

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

(1) A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

-a) a 12. pontot el kell hagyni;

a) a 15. és 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »anyavállalat«: olyan vállalkozás, amely a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol egy vagy több vállalkozás felett;

16 »leányvállalat«: olyan vállalkozás, amely felett egy másik vállalkozás a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol;”;

b) a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18 »kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó (járulékos) vállalkozás«: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége, függetlenül attól, hogy a csoporton belüli vállalkozásoknak vagy a csoporton kívüli ügyfeleknek nyújtják-e, **a következők valamelyike:**

a) banki működés közvetlen kiterjesztése;

b) operatív lízing, faktorálás, vagyonkezelő társaságok kezelése, ingatlantulajdon vagy ingatlankezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy a banki működést kiegészítő bármely hasonló tevékenység;

c) az EBH által az a) és b) pontban említett tevékenységekhez hasonlóan tekintett bármely más tevékenység;”;

c) az 20. pont helyébe a következő szöveg lép:

„20 »pénzügyi holding társaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) a vállalkozás pénzügyi vállalkozás;

b) a vállalkozás nem vegyes pénzügyi holding társaság;

c) a vállalkozás legalább egy leányvállalata intézmény;

- d) az alábbi mutatók több mint 50 %-a folyamatosan olyan leányvállalathoz kapcsolódik, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, valamint maga a vállalkozás által végzett olyan tevékenységekhez, amelyek nem kapcsolódnak leányvállalatokban való részesedésszerzéshez vagy tulajdonláshoz, amennyiben ezek a tevékenységek ugyanolyan jellegűek, mint az intézmények vagy pénzügyi vállalkozások által végzett tevékenységek:
- i. a vállalkozás saját tőkéje összevont alapon;
 - ii. a vállalkozás eszközállománya összevont alapon;
 - iii. a vállalkozás árbevétele összevont alapon;
 - iv. a vállalkozás alkalmazotti létszáma összevont alapon;
 - v. az illetékes hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutató;”;
- d) a szöveg a következő 20a. ponttal egészül ki:
- „20a. »befektetési holding társaság«: az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott befektetési holding társaság;”;
- e) az 26. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „26. »pénzügyi vállalkozás«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő két feltételt:
- a) a vállalkozás nem a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontjában meghatározott intézmény, tisztán ipari holding társaság, biztosítói holding társaság vagy vegyes tevékenységű biztosítói holding társaság;
 - b) a vállalkozás teljesíti a következő feltételek bármelyikét:
 - i. a vállalkozás fő tevékenysége részesedések megszerzése vagy tulajdonlása, vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenység, vagy a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ I. mellékletének A. vagy B. szakaszában felsorolt egy vagy több szolgáltatás vagy tevékenység folytatása az említett irányelv említett mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökkel kapcsolatban;
 - ii. a vállalkozás befektetési vállalkozás, vegyes pénzügyi holding

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

társaság, befektetési holding társaság, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰ szerinti pénzforgalmi szolgáltató, vagy kezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;”;

f) a szöveg a következő 26a. ponttal egészül ki:

„26a. »tisztán ipari holding társaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

- a) a vállalkozás fő tevékenysége részesedések megszerzése vagy tulajdonlása;
- b) sem a vállalkozás, sem azon vállalkozások, amelyekben részesedéssel rendelkezik, nem szerepelnek a 27. pont a), d), e), f), g), h), k) és l) alpontjában;
- c) sem a vállalkozás, sem azon vállalkozások, amelyekben részesedéssel rendelkezik, nem végzik főtevékenységként a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket, a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. vagy B. szakaszában felsorolt tevékenységeket az említett irányelv említett mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, vagy nem minősülnek befektetési vállalkozásoknak, az (EU) 2015/2366 irányelv szerinti pénzforgalmi szolgáltatóknak, vagy kezelő társaságoknak vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásnak;”;

g) a 27. pont c) alpontját el kell hagyni;

h) a 28. pont helyébe a következő szöveg lép:

„28. »tagállami anyaintézmény«: olyan tagállami intézmény, amelynek intézmény vagy pénzügyi vállalkozás leányvállalata van, vagy részesedése van intézményben, **vagy** pénzügyi vállalkozásban, és önmaga nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;”;

i) a szöveg a következő 33a. és 33b. ponttal egészül ki:

„33a. »az EU-ban működő önálló intézmény«: olyan intézmény, amely nem tartozik az első rész II. címének 2. fejezete szerinti prudenciális konszolidáció hatálya alá az EU-ban, és amely nem rendelkezik az ilyen prudenciális konszolidáció hatálya alá tartozó EU-szintű anyavállalattal;

33b. »önálló tagállami leányintézmény«: olyan intézmény, amely kielégíti az alábbi feltételek mindegyikét:

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

- a) az intézmény leányvállalata valamely EU-szintű anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak;
 - b) az intézmény az anyaintézményétől, pénzügyi holding társaság anyavállalatától vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatától eltérő tagállamban található;
 - c) az intézmény maga nem rendelkezik leányvállalattal, és nem rendelkezik részesedéssel intézményben vagy pénzügyi vállalkozásban;”;
- j) a 37. pontban a „83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében” hivatkozás helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkében” hivatkozás lép;
- k) az 52. pont helyébe a következő szöveg lép:

„52. »működési kockázat«: a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból és rendszerekből, személyek nem megfelelő feladatellátásából, vagy külső eseményekből eredő veszteség kockázata, amely magában foglalja **többek között** a jogi kockázatot, a modellkockázatot és az IKT-kockázatot is, de a stratégiai és a reputációs kockázatot nem;

- l) a szöveg a következő 52a–52i. ponttal egészül ki:

„52a. »jogi kockázat«: **valamely intézmény számára** olyan események **következtében esetlegesen keletkező** veszteségek kockázata – beleértve **többek között** a költségeket, a pénzbírságokat, a büntetéseket és a büntető kártérítést –, amelyek bírósági eljárást eredményeznek, beleértve a következőket:

- a) felügyeleti intézkedések és magánjellegű egyezségek;
- b) mulasztások abban az esetben, ha a jogi kötelezettségeknek való megfelelés érdekében cselekedni kellett volna;
- c) a jogi kötelezettségnek való megfelelés elkerülése érdekében tett intézkedés;
- d) kötelességszegési események, amelyek szándékos vagy gondatlan kötelességszegésből erednek, ideértve a pénzügyi szolgáltatások nem megfelelő nyújtását is, **vagy amelyek esetében az intézmény nem tesz eleget azon kötelezettségének, hogy a 2014/65/EU irányelv 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető tájékoztatást nyújtson lakossági ügyfeleinek;**
- e) nemzeti vagy nemzetközi jogszabályi rendelkezésekből eredő követelménynek való meg nem felelés;
- f) szerződéses megállapodásokból vagy nemzeti vagy nemzetközi normáknak és gyakorlatoknak megfelelően létrehozott belső szabályokból és magatartási kódexekből eredő követelményeknek való meg nem felelés;
- g) etikai szabályok be nem tartása.

A jogi kockázat nem foglalja magában a harmadik feleknek vagy

alkalmazottaknak nyújtott visszatérítéseket, valamint üzleti lehetőségek miatti goodwillkifizetéseket, amennyiben nem sértettek meg előírást vagy etikus magatartásra vonatkozó normát, és amennyiben az intézmény kellő időben teljesítette kötelezettségeit; nem foglalja magában a külső jogi költségeket, amennyiben az említett külső költségek nem működési kockázati eseményből származnak.

52b. »modellkockázat«: *olyan* veszteség **kockázata**, amelyet az intézmény az elsődlegesen a belső modellek eredményei alapján hozott döntések következményeként, az ilyen modellek **megtervezése**, kidolgozása, megvalósítása, használata **vagy ellenőrzése** során elkövetett hibák miatt szenvedhet el, beleértve a következőket:

- a) a kiválasztott belső modell helytelen kialakítása és jellemzői;
- b) annak nem megfelelő ellenőrzése, hogy a kiválasztott belső modell alkalmas-e az értékelendő pénzügyi eszközhöz vagy a beárazandó termékhez, vagy hogy a kiválasztott belső modell megfelel-e az alkalmazandó piaci feltételeknek;
- c) a kiválasztott belső modell hibás alkalmazása;
- d) téves piaci áron történő értékelés vagy kockázatmérés az ügyletnek a kereskedési rendszerbe való hibás bevitele eredményeként;
- e) a kiválasztott belső modell vagy eredményeinek nem rendeltetésszerű vagy nem a tervezettnak megfelelő célra történő felhasználása, ideértve a modellezési paraméterek manipulálását is;
- f) a modell teljesítményének nem megfelelő időben történő és eredménytelen nyomon követése annak értékelésére, hogy a kiválasztott belső modell továbbra is megfelel-e a célnak;

52c. »IKT-kockázat«: a hálózati és információs rendszerek ■ használatával kapcsolatos **bármely észszerűen azonosítható körülményhez kapcsolódó** veszteségek vagy potenciális veszteségek kockázata, **amely bekövetkezése esetén veszélyeztetheti a hálózati és információs rendszereket, bármely technológiafüggő eszköz vagy folyamat, a műveletek és folyamatok, illetve a szolgáltatásnyújtás biztonságát azáltal, hogy káros hatásokkal jár a digitális vagy fizikai környezetre nézve;**

52d. »környezeti, társadalmi és irányítási kockázat«: a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőknek az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata; **A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok a pénzügyi kockázatok hagyományos kategóriáin keresztül valósulnak meg, ideértve a hitelkockázatot, a piaci kockázatot, a működési és reputációs kockázatokat, a likviditási és finanszírozási kockázatokat;**

52e. »környezeti kockázat«: a környezeti tényezőknek az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható

hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata, beleértve a következő környezetvédelmi célkitűzések felé való átmenethez kapcsolódó tényezőket is:

- a) az éghajlatváltozás mérséklése;
- b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;
- c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme;
- d) a körforgásos gazdaságra való átállás;
- e) a környezetszennyezés megelőzése és csökkentése;
- f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása.

A környezeti kockázat magában foglalja mind a fizikai kockázatot, mind az átállási kockázatot.

52f. »fizikai kockázat«: az általános környezeti kockázat részeként a környezeti tényezők fizikai következményeinek az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata;

52g. »átállási kockázat«: az általános környezeti kockázat részeként a környezeti szempontból fenntartható gazdaságra való átállásnak az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata;

52h. »társadalmi kockázat«: a társadalmi tényezőknek az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata;

52i. »irányítási kockázat«: az irányítási tényezőknek az intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az intézményre gyakorolt negatív pénzügyi **hatás** kockázata;

- m) az 54., 55. és 56. pont helyébe a következő szöveg lép:

„54. »nemtjeljesítési valószínűség« vagy »PD«: valamely kötelezett egy éven belüli nemteljesítésének valószínűsége, és a felhígulási kockázat összefüggésében a egyéves időszak alatti felhígulási valószínűség;

55. »nemtjeljesítéskori veszteségráta« vagy »LGD«: az egyetlen hitelügylethez kapcsolódó kitettségen a kötelezett vagy hitelügylet nemteljesítéséből eredő veszteség aránya a nemteljesítéskor fennálló követeléshez képest, és a felhígulási kockázat összefüggésében a felhíguláskori veszteségráta, amely a megvásárolt követeléshez kapcsolódó kitettségen a felhígulásból eredő veszteség aránya a megvásárolt követelés fennálló összegéhez képest;

56. »egyenértékesítési tényező« vagy »hitel-egyenértékesítési tényező« vagy »CCF«: az egyetlen hitelügyletből eredő kötelezettség jelenleg le nem hívott, a nemteljesítés előtt az egyetlen hitelügyletből lehívható és így a nemteljesítés időpontjában potenciálisan fennálló részének és az adott

hitelügyletből eredő kötelezettség teljes jelenleg le nem hívott részének aránya. A kötelezettség mértékét az ügyfél tudomására hozott keretösszeg határozza meg, kivéve, ha az ügyfélre vonatkozó, de általa nem ismert keretösszeg magasabb;”;

n) a szöveg a következő 56a. ponttal egészül ki:

„56a »realizált hitel-egyenértékesítési tényező«: az egyetlen hitelügyletből eredő kötelezettség lehívott – de a nemteljesítést megelőző adott referencia-időpontban még le nem hívott – és ezért a nemteljesítéskor kint levő részének és az adott hitelügyletből eredő kötelezettség adott referencia-időpontban le nem hívott részének az aránya;”;

o) az 58., 59. és 60. pont helyébe a következő szöveg lép:

„58 »előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet« vagy »FCP«: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitétségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése az intézmény azon jogából ered, amely szerint – egy kötelezett nemteljesítése, vagy a kötelezettel kapcsolatos egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor – meghatározott eszközöket vagy összegeket likvidálhat, előidézheti azok átadását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatárhathatja, vagy a kitétség összeget a kitétség összege és az intézménnyel szembeni követelés összege közötti különbség szintjére csökkentheti, illetve e különbsézzel helyettesítheti;

59. »előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet« vagy »UFCP«: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitétségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél azon kötelezettségéből származik, amely szerint a kötelezett általi nemteljesítéskor vagy egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor bizonyos összeg fizetését teljesíti;

60. »készpénzjellegű instrumentum«: betéti okirat, kötvény, beleértve a fedezett kötvényeket, vagy bármely egyéb nem alárendelt eszköz, amelyet a hitelt nyújtó intézmény bocsátott ki, amelyet a hitelt nyújtó intézménynek már teljes mértékben kifizettek, és amelyet a hitelt nyújtó intézménynek annak névértékén, feltétel nélkül vissza kell fizetnie;”;

p) a szöveg a következő 60a. ponttal egészül ki:

„60a. »tömbarany«: árucikk formájú arany, beleértve az aranyrudakat, -tömböket és -érméket, amelyeket általában elfogadnak a nemesfém piacon, amennyiben a nemesfémek likvid piaci létezik, és amelynek értékét az aranytartalom tisztaság és tömeg alapján meghatározott értéke határozza meg, nem pedig a numizmatikusok érdeklődése;”;

q) a szöveg a következő 74a. ponttal egészül ki:

„74a. »ingatlanérték«: az ingatlanok a 229. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;”;

r) a 75. pont helyébe a következő szöveg lép:

„75. »lakóingatlan«: a következők bármelyike:

- a) lakásjellegű ingatlan, amely megfelel minden, az ingatlan lakás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó törvénynek és rendelkezésnek;
 - b) jelenleg építés alatt álló, lakásjellegű ingatlan, amennyiben az várhatóan megfelel minden, az ingatlan lakás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó törvénynek és rendelkezésnek;
 - c) a svéd lakásszövetkezetek lakásaiban való lakhatás joga;
 - d) az a), b) vagy c) pontban említett ingatlanokhoz tartozó földterület;”;
- s) a szöveg a következő 75a–75g. ponttal egészül ki:

„75a. »kereskedelmi ingatlan«: minden olyan ingatlan, amely nem minősül lakóingatlannak

75b. »jövedelemtermelő ingatlankitettség«: egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amelynél a kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettségek teljesítése lényegesen az adott kitettség fedezeteként szolgáló ingatlanok által generált pénzáramlásoktól függ, nem pedig attól, hogy a kötelezett képes-e más forrásokból teljesíteni a hitelkötelezettségeket; ***e pénzáramlások elsődleges forrását lízing- vagy bérletidő-fizetések, illetve a lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan értékesítéséből származó bevételek képezik;***

75c. »nem jövedelemtermelő ingatlankitettség«: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül jövedelemtermelő ingatlankitetésnek;

75d. »nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettség«: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitetésnek;

75e. »lakóingatlannal fedezett kitettség« vagy »lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettség« vagy »lakóingatlan-biztosítékkal fedezett kitettség«: ***lakóingatlannal fedezett kitettség vagy a 108. cikk (3) bekezdésével összhangban ilyenek tekintett kitettség;***

75f. »kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség« vagy »kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettség« vagy »kereskedelmi ingatlan-biztosítékkal fedezett kitettség«: kereskedelmi ***ingatlannal fedezett kitettség;***

75g. »ingatlannal fedezett kitettség« vagy »ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettség« vagy »ingatlanbiztosítékkal fedezett kitettség«: lakó- vagy kereskedelmi ***ingatlannal fedezett kitettség vagy a 108. cikk (3) bekezdésével összhangban ilyenek tekintett kitettség;***

- t) a 78. és 79. pont helyébe a következő szöveg lép:

„78. »egyéves nemteljesítési arány«: **egyrészt azon ügyfelek vagy – amennyiben a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a nem teljesítőnek való minősítést hitelügylet szintjén alkalmazzák – hitelügyletek száma, amelyek tekintetében úgy ítélik meg, hogy egy T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően kezdődő időtartam folyamán nemteljesítés következett be, másrészt az említett T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendelt ügyfelek vagy – amennyiben a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a nem teljesítőnek való minősítést hitelügylet szintjén alkalmazzák – hitelügyletek száma közötti arány;**

79. »földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségek«: olyan, **vállalatoknak** vagy különleges célú gazdasági **egységeknek nyújtott hitelek**, amelyek fejlesztési és építési célú földvásárlást finanszíroznak, vagy lakó- vagy kereskedelmi ingatlan fejlesztését és építését finanszírozzák;”;

u) a 114. pont helyébe a következő szöveg lép:

„114. »közvetett részesedés«: kitétség egy olyan közbenső szervezettel szemben, amelynek egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségekkel szembeni kitétsége van, és a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok vagy az intézmény által kibocsátott kötelezettségek végleges leírása esetén az intézménynél annak eredményeképpen keletkező veszteség nem különbözne lényegesen attól a veszteségtől, mely az intézménynél a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott ugyanazon tőkeinstrumentumokban vagy az intézmény által kibocsátott ugyanazon kötelezettségekben való közvetlen részesedésből eredően keletkezne;”;

v) a 126. pont helyébe a következő szöveg lép:

„126. »szintetikus részesedés«: egy intézmény általi befektetés olyan pénzügyi instrumentumba, amelynek az értéke közvetlenül kapcsolódik egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok értékéhez vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségek értékéhez;”;

w) a 144. pont helyébe a következő szöveg lép:

„144. »kereskedési részleg«: kereskedők jól meghatározott, az intézmény által létrehozott csoportja, amelynek feladata kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának vagy a 104b. cikk (5) és (6) bekezdésében említett nem kereskedési könyvi pozícióknak az együttes kezelése jól meghatározott, következetes üzleti stratégiának megfelelően és azonos kockázatkezelési struktúrában;”;

x) a 145. pont a **következőképpen módosul:**

a) **az f) pont helyébe a következő szöveg lép:**

„f) az intézménynek az Európai Gazdasági Térségben található partnerekkel folytatott tevékenységekhez kapcsolódó konszolidált

eszközei vagy kötelezettségei – az Európai Gazdasági Térségben lévő csoporton belüli kitétségek kivételével – meghaladják az intézmény konszolidált összes eszközének és kötelezettségének 75%-át, mindkét esetben a csoporton belüli kitétségek nélkül számítva, ”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e) pont alkalmazása tekintetében az intézménynek nem kell figyelembe vennie a nem pénzügyi ügyfeleivel kötött származtatott pozíciókat és az e pozíciók fedezésére általa használt származtatott pozíciókat, feltéve, hogy a kizárt pozíciók 273a. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított összesített értéke nem haladja meg az intézmény mérlegen belüli és mérlegen kívüli eszközei teljes összegének 10 %-át.”;

y) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„151. »rulírozó kitétség«: olyan kitétség, amelynél a hitelfeltevő fennálló egyenlege a hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően **a hitelt nyújtó intézmény által meghatározott** értékhatáron belül ingadozhat;

152. »tranzakciós ügyféllel szembeni kitétség«: olyan rulírozó kitétség, amely legalább 12 hónap törlesztési előzménnyel rendelkezik, és amely az alábbiak egyike:

a) olyan kitétség, amelynek a következő terv szerinti törlesztési időpontban visszafizetendő **összegét** rendszeresen, legalább 12 havonta egy előre meghatározott referencia-időpontban fennálló lehívott összegként **vagy részletként vagy szerződéses visszafizetési módozatok alapján** határozzák meg, amelynek **valamennyi** tervezett visszafizetési időpontja legkésőbb 12 hónap, feltéve, hogy **a hitelt nyújtó intézménynek fizetendő összeget vagy részletet** az előző 12 hónap minden terv szerinti törlesztési időpontjában teljes egészében visszafizették;

b) folyószámlahitel, amelynél az előző 12 hónapban nem történt lehívás;

152a. »a fosszilis tüzelőanyagok ágazatában tevékenykedő szervezet«: olyan társaság, vállalkozás vagy vállalat, amelynek bevétele elsősorban az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikkének 62. pontja szerinti fosszilis üzemanyagok feltárásából, bányászatából, kitermeléséből, előállításából, feldolgozásából, tárolásából, finomításából vagy forgalmazásából származik, ideértve azok szállítását, tárolását és kereskedelmét.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek mellett úgy tekintendő, hogy a társaság, vállalkozás vagy vállalat, bevétele elsősorban fosszilis üzemanyagok feltárásából, bányászatából, kitermeléséből, előállításából, feldolgozásából, tárolásából, finomításából vagy forgalmazásából származik, ideértve azok szállítását, tárolását és kereskedelmét.

152b. »környezeti és/vagy társadalmi tényezők hatásai által érintett

eszközök vagy tevékenységek»: a 2013/36/EU irányelv 3. cikkének 69a. pontjában meghatározott klímasemlegesség elérésére irányuló uniós törekvést befolyásoló eszközök vagy tevékenységek.

152c. »árnyékbanki szervezet«: olyan szervezet, amely banki szolgáltatásokat nyújt vagy banki tevékenységeket végez, és nem tartozik az e rendeletben előírtakhoz hasonló prudenciális követelmények hatálya alá.

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”;*

(1a) a 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) bekezdés c) pontja 18. alpontjának alkalmazása tekintetében az EBH-nak [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot = a rendelet hatálybalépését követő egy év]-ig iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza a tevékenységek azonosítására szolgáló kritériumokat.

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”

(2) Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »várható veszteség« vagy »EL«: egyetlen hitelügyletkez kapcsolódóan egy adott kitétségen az alábbiak bármelyikéből eredő várható veszteség aránya:

- i. a kötelezettnek a nemteljesítéskor fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges nemteljesítése;*
- ii. a felhígulási esemény bekövetkezésének időpontjában fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges felhígulási esemény;”;*

b) a szöveg a következő 4–10. ponttal egészül ki:

„4. »hitelkötelezettség«: hitelszerződésből eredő bármely olyan kötelezettség, beleértve a tőkeösszeget, a felhalmozott kamatot és díjakat is, amellyel a kötelezett egy intézménynek tartozik, vagy – amennyiben az intézmény garantőrként szolgál – a kötelezett harmadik félnek tartozik;

5. »hitelkitétség«: minden mérlegen belüli tétel, beleértve a kötelezett intézménnyel szemben fennálló tőke-, felhalmozott kamat- és díjtartozását, vagy minden olyan mérlegen kívüli tétel, amely hitelkötelezettséget

eredményez vagy eredményezhet;

6. »hitelügylet« vagy »ügylet«: a kötelezett és az intézmény közötti **szerződésből** eredő hitelkitettség;

7. »konzervatív pótlék«: a kockázati becslésekbe beépített **■** többlet, amely **megfelelően figyelembe veszi** az adatokban, módszerekben, modellekben, kockázatvállalási feltételekben, kockázati étvágyban, behajtási politikákban és a további bizonytalanság bármely egyéb forrásában feltárt hiányosságokból eredő becslési hibák, valamint az általános becslési hibák várható tartományát;

8. »kis- és középvállalkozás« vagy »kkv«: olyan társaság, vállalkozás vagy vállalat, amelynek éves árbevétele az utolsó összevont pénzügyi beszámoló szerint nem haladja meg az 50 000 000 EUR-t;

9. »kötelezettségvállalás«: az intézmény által az ügyfélnek felajánlott és az adott ügyfél által elfogadott, hitelnyújtásra, eszközök vásárlására vagy hitelhelyettesítők kibocsátására vonatkozó szerződéses megállapodás. Kötelezettségvállalás minden olyan megállapodás, amelyet az intézmény bármikor feltétel nélkül, a kötelezett előzetes értesítése nélkül felmondhat, vagy bármely olyan megállapodás, amelyet az intézmény felmondhat, amennyiben a kötelezett nem teljesíti a hitelügylet dokumentációjában meghatározott feltételeket, beleértve azokat a feltételeket is, amelyeknek a kötelezettnek a megállapodás szerinti bármely kezdeti vagy későbbi lehívást megelőzően meg kell felelnie.

A következő feltételek mindegyikének megfelelő szerződéses megállapodások nem minősülnek kötelezettségvállalásnak:

- a) olyan szerződéses megállapodások, amelyekben az intézmény nem kap díjat vagy jutalékot e szerződéses megállapodások megkötéséért vagy fenntartásáért;
- b) olyan szerződéses megállapodások, amelyekben az ügyfélnek az említett szerződéses megállapodások szerinti kezdeti és minden további lehívást kérelmeznie kell az intézménytől;
- c) olyan szerződéses megállapodások, amelyek esetében az intézmény – függetlenül attól, hogy az ügyfél teljesíti-e a szerződéses megállapodás dokumentációjában meghatározott feltételeket – teljes hatáskörrel rendelkezik az egyes lehívások végrehajtására;
- d) olyan szerződéses megállapodások, amelyekben az intézménynek közvetlenül az egyes lehívások végrehajtására vonatkozó döntést megelőzően értékelnie kell az ügyfél hitelképességét;
- e) olyan szerződéses megállapodások, amelyeket folyamatosan és szorosan figyelemmel kísért vállalatnak kínálnak, ideértve a kkv-kat is;

10. »feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás«: minden olyan kötelezettségvállalás, amelynek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a fogyasztóvédelmi és kapcsolódó jogszabályok által megengedett legteljesebb mértékben **adott esetben** bármikor, a kötelezett

előzetes értesítése nélkül felmondja a kötelezettségvállalást, vagy amely ténylegesen lehetővé teszi a hitelfelvevő hitelképességének romlása miatti automatikus felmondást.”.

(3) A 6. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Egyetlen olyan intézmény sem köteles egyedi alapon eleget tenni a 92. cikk (5) és (6) bekezdésében, valamint a nyolcadik részben megállapított követelményeknek, amely anyavállalat vagy leányvállalat, vagy amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba.”.

(3a) *a 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:*

„(3a) *2026. december 31-ig a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról a lehetőségről, hogy lehetővé tegye az (1) bekezdés alkalmazását olyan leányvállalat tekintetében is, amely az anyavállalat intézményt engedélyező és felügyelő tagállamtól eltérő tagállam engedélyének és felügyeletének hatálya alá tartozik. A Bizottság különös figyelmet fordít a bankunió kiteljesítése terén elért eredményekre, és különösen a banki válságkezelési és betétbiztosítási keretrendszer javítására, amelyek kezelni tudják az (1) bekezdés határokon átnyúló alkalmazásából eredő potenciális pénzügyi stabilitási aggályokat.*

A Bizottság azt is mérlegeli, hogy további prudenciális biztosítékok és technikai módosítások alkalmasak-e az egyedi kötelezettségek határokon átnyúló alapon történő alkalmazása alóli mentességgel összefüggésben felmerülő, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos esetleges aggályok további kezelésére.

A jelentésnek foglalkoznia kell a prudenciális követelmények alóli részleges mentességek esetével, figyelembe véve, hogy a mentességek határokon átnyúló alapon történő alkalmazását ki kell-e egészíteni azzal a követelménnyel, hogy az érintett leányvállalatoknak továbbra is rendelkezniük kell a szavatolótőke megfelelő minimális szintjével a rezilienciájuk biztosítása érdekében, akár nehéz helyzetekben is. Az illetékes hatóságok megfelelő összeget határozhatnak meg, figyelembe véve a csoporton belüli kockázatkezelés hatékonyságát és a szanálás során a csoportszintű pénzügyi támogatási rendszer eredményességét.

Az említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kísérheti. Abban az esetben, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jogalkotási javaslat kiadásának feltételei még nem teljesülnek, két évente jelentést tesz a bankunió tekintetében tett előrelépésről mindaddig, amíg úgy nem ítéli meg, hogy célszerű jogalkotási javaslatot tennie.”;

(3b) *A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:*

„8. cikk

A likviditási követelmények egyedi alapon történő alkalmazásától való eltekintés

(1) Az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és az Unión belüli összes vagy néhány leányvállalatára való egyedi alapon történő alkalmazásától, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik, amíg azok teljesítik az összes alábbi feltételt:

a) *az anyaintézmény összevont alapon, illetve a leányvállalat szubkonszolidált*

alapon teljesíti a hatodik részben meghatározott kötelezettségeket;

- b) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon mindenkor monitorozza és felügyeli a csoporton vagy alcsoporton belüli, a mentesítés hatálya alá tartozó összes intézmény likviditási pozícióit – és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára (NSFR) vonatkozó követelmény alól mentességet élveznek, a finanszírozási pozícióikat –, valamint mindegyik említett intézmény esetében biztosítja a megfelelő szintű likviditást, és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alól mentességet élveznek, a stabil forrásellátottságot;*
- c) az egyetlen likviditási alcsoporthoz tartozó valamennyi szervezet a 2014/59/EU irányelvben meghatározott csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodást vagy más, az illetékes hatóságok által megfelelőnek ítélt csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodást kötött, amely előírja az anyavállalat számára likviditási támogatás nyújtását, és nem ír elő felső határt a nyújtható és rövid időn belül vissza nem vonható támogatás szintjére vonatkozóan;*
- d) az intézmények olyan, az illetékes hatóságok követelményeinek megfelelő szerződéseket kötöttek, amelyek biztosítják közöttük a pénzeszközök szabad mozgását, hogy lehetővé váljon számukra egyedi és közös kötelezettségeik teljesítése, amikor azok esedékessé válnak;*
- e) a likviditási alcsoportot vezető intézmény független jogi véleményt ad az illetékes hatóságoknak e csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás végrehajthatóságáról, amely megerősíti, hogy nincs jogi akadály a egyetlen likviditási alcsoporthoz tartozó vállalkozások közötti likviditásátvezetésnek;*
- f) az egyetlen likviditási alcsoportot egyetlen csoportszintű helyreállítási terv fedi le, amely tartalmazza a likviditási alcsoport minden egyes vállalkozására – beleértve az anyavállalatot is – vonatkozó helyreállítási terv-mutatókat, amelyek összhangban vannak a likviditási alcsoport belső likviditáskezelési politikájával;*
- g) az egyetlen likviditási alcsoport a 2014/59/EU irányelv 92. cikke szerinti csoportszintű szanálási rendszer hatálya alá tartozó banksoporthoz tartozik.*

A csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás felhasználható az e bekezdés d) pontjában foglalt feltétel teljesítésére is.

(3) Ha az egyetlen likviditási alcsoporthoz tartozó intézményeket több tagállamban engedélyezték, az (1) bekezdést csak a 21. cikkben meghatározott eljárást követően kell alkalmazni, és az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik részben meghatározott követelmények alkalmazásától.

(4) Az illetékes hatóságok az (1) és (3) bekezdést olyan intézményekre is alkalmazhatják, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagjai, feltéve, hogy teljesítik az említett bekezdésben meghatározott összes feltételt, illetve olyan egyéb intézményekre is, amelyek a 113.

cikk (6) bekezdésében említettek szerinti kapcsolatban állnak, feltéve, hogy teljesítik az ebben meghatározott összes feltételt. Az illetékes hatóságoknak ebben az esetben ki kell jelölniük a mentesítés alá tartozó intézmények egyikét, amelynek az egyetlen likviditási alcsoport összes intézményének összevont helyzete alapján kell teljesítenie a hatodik rész követelményeit.

(5) Ha az illetékes hatóságok az (1) vagy a (3) bekezdés alapján mentességet biztosítottak, akkor a 2013/36/EU irányelv 86. cikkét vagy annak bizonyos részeit is alkalmazhatják az egyetlen likviditási alcsoport szintjén, és eltekinthetnek a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének vagy annak bizonyos részeinek egyedi alapú alkalmazásától.

(6) Amennyiben e cikkel összhangban egy illetékes hatóság teljes mértékben vagy részben eltekint a hatodik résznek egy intézményre való alkalmazásától, az említett illetékes hatóság eltekinthet a 430. cikk (1) bekezdése d) pontja szerinti kapcsolódó likviditási adatszolgáltatási követelményeknek az említett intézményre való alkalmazásától is.

(6a) Az e cikk értelmében [a CRR3 alkalmazásának kezdőnapja (például: 2025. január 1.)] előtt megadott mentességek [[24 hónappal] a CRR3 alkalmazásának kezdőnapja után]-ig hatályban maradnak, feltéve, hogy továbbra is teljesülnek az e cikk [a CRR3 alkalmazásának kezdőnapja (például: 2025. január 1.)] előtt alkalmazandó változatában rögzített feltételek. [A CRR3 alkalmazásának kezdőnapját] követő [24 hónap] után ezek a mentességek továbbra is hatályban maradnak, feltéve, hogy teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott alkalmazandó feltételek.

(6b) A Bizottság 2025. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodások jogi formájáról és egyedi prudenciális kezeléséről. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat egészíti ki.

A Bizottság 2026. december 31-ig felülvizsgálja az e cikk (1) bekezdésének működését, és jelentést készít arról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A bizottsági felülvizsgálat és a jelentés különösen azt értékeli, hogy az e cikkben meghatározott elemek és feltételek elegendő rugalmasságot biztosítanak-e az illetékes hatóságok számára ahhoz, hogy a likviditási követelmények alkalmazásának mellőzéséhez szükséges intézményspecifikus követelményeket határozzanak meg, amennyiben azt a csoportszintű kockázatkezelés hatékonysága és a csoportszintű pénzügyi támogatási rendszer szanálás során elért eredményessége indokolja. A bizottsági felülvizsgálat és jelentés figyelembe veszi továbbá a pénzügyi stabilitással kapcsolatos esetleges aggodalmakat és a bankunió kiteljesítése felé tett előrelépést, és különösen a bankválságkezelési és uniós betétbiztosítási keretrendszer javítását, amelyek tovább erősíthetik a likviditáskezelés következetességét a folyamatos működéssel kapcsolatos kétségek és válság idején. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat egészíti ki.

(4) A 10a. cikk egyetlen bekezdése a következőképpen módosul:

„E fejezet alkalmazásában a befektetési vállalkozásokat és a befektetési holding

társaságokat tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak kell tekinteni, amennyiben azok valamely intézménynek vagy az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdésében említett, e rendelet hatálya alá tartozó befektetési vállalkozásnak az anyavállalatait.”;

(5) A 11. cikk (1) bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállami anyaintézményeknek a 18. cikkben meghatározott mértékben és módon, összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a második, harmadik, negyedik, hetedik és a hetedik A. részben meghatározott kötelezettségeket, a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának és a 430. cikk (1) bekezdése d) pontjának kivételével.”;

(5a) **a 13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:**

„Az EU-szintű anyaintézmények nagy méretű leányvállalatainak egyedi vagy – amennyiben e rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerint alkalmazható – szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., 438., 440., 442., 449a., 450., 451., 451a. és 453. cikkben meghatározott információkat.”;

(6) A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a (7) bekezdés első albekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ha egy intézménynek olyan leányvállalata van, amely vállalkozás, de nem intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, illetve ha az intézmény ilyen vállalkozásban részesedéssel rendelkezik, akkor e leányvállalat vagy részesedés tekintetében a tőkemódszert kell alkalmaznia.”;

c) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak az e rendeletben szereplő fogalommeghatározások és rendelkezések teljességéről és megfelelőségéről valamennyi olyan kockázattípus felügyeletére vonatkozóan, amelynek az intézmények összevont alapon ki vannak téve. Az EBH, az alkalmazandó számviteli kerettel való kölcsönhatásuk mellett, különösen az említett fogalommeghatározások és rendelkezések esetlegesen fennmaradó eltéréseit értékeli, valamint minden olyan még fennmaradó szempontot, amely nem szándékosan korlátozza az átfogó és a szabályozási arbitrázshoz vezető kockázatforrásokhoz vagy -típusokhoz, illetve struktúrákhoz alkalmazkodni képes összevont felügyeletet. Az EBH rendszeresen, félévente aktualizálja jelentését.

Az EBH megállapításainak fényében a Bizottság adott esetben a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a vonatkozó fogalommeghatározások vagy a prudenciális konszolidáció alkalmazási körének kiigazítása céljából.”;

(6a) **a 19. cikk (1) bekezdése bevezető szakaszának helyébe a következő szöveg lép:**

„(1) Az olyan intézményt vagy pénzügyi vállalkozást, amely leányvállalat, vagy olyan vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell bevonni a konszolidálásba, ha az érintett vállalkozás eszközeinek és mérlegen kívüli tételeinek teljes összege a következő két összeg közül a kisebbnél kevesebb:”;

(7) A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (4) és (9) bekezdésében, a 283. cikkben és a 363. cikkben említett, egy EU-szintű anyaintézmény és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatai által együttesen benyújtott engedélyek iránti kérelmek esetén annak megállapítása céljából, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint hogy meghatározzák az ilyen engedélyek esetleges feltételeit;”;

ii. a harmadik albekezdést el kell hagyni;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben egy EU-szintű anyaintézmény és leányvállalatai, egy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatai a 143. cikkben említett IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell, hogy az anyavállalat és leányvállalatai a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában meghatározott minősítési kritériumokat együttesen teljesítsék oly módon, amely összhangban van a csoport szerkezetével és kockázatkezelési rendszereivel, folyamataival és módszereivel.”;

(7a) A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat kérelmére, illetve egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat szubkonszolidált leányvállalatának kérelmére a valamely tagállamban az összevont felügyeletet ellátó hatóság és az EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük egy olyan együttes határozat meghozatala érdekében, amelynek tárgya egyrészt az, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt feltételek, másrészt a 8. cikk alkalmazása céljából az egyetlen likviditási alcsoport azonosítása.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal bármely illetékes hatóság, így az összevont felügyeletet ellátó hatóság is, a hat hónapos időtartam során megkeresheti az EBH-t azzal a kérdéssel, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdése a)–g) pontjának feltételei. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet, és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során az illetékes hatóságok három hónap alatt nem jutottak megállapodásra, minden egyedi alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság saját döntést hoz, figyelembe véve az anyaintézmény tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását, másrészt a leányvállalat tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Bármely érintett illetékes hatóság a hat hónapos időtartam során konzultációt is folytathat az EBH-val a 8. cikk (1) bekezdése a)–g) pontjának feltételeivel kapcsolatos véleménykülönbség esetén. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során három hónapon belül nem született megegyezés az illetékes hatóságok között, az egyedi alapú felügyeletért felelős minden illetékes hatóságnak saját magának kell határoznia.”;

(8) A 27. cikk (1) bekezdése a) pontjának v. alpontját el kell hagyni.

(9) A 34. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„E cikk első bekezdésétől eltérve, rendkívüli körülmények esetén, amelyek meglétét az EBH által adott vélemény határozza meg, az intézmények az elsődleges alapvető tőkéből levonandó teljes összeg kiszámításakor csökkenthetik a kiegészítő értékelési korrekció teljes összegét.

A második albekezdésben említett vélemény kiadása céljából az EBH nyomon követi a piaci feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények, és erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot.

Az EBH az *EKB-val és az ESMA-val konzultálva* szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az EBH által a második bekezdésben említett rendkívüli körülmények megállapításához használt mutatókat és feltételeket, valamint a kiegészítő értékelési korrekció ugyanabban a bekezdésben említett teljes összegének csökkentését.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 2 év]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a harmadik bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”;

(10) A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) a kockázattal súlyozott kitétséértékeket a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) használatával kiszámító intézmények esetében adott esetben a 159. cikknek megfelelően kiszámított, IRB-módszer szerinti hiány;”;

b) az (1) bekezdés k) pontjának *szövege a következő vi. alponttal egészül ki:*

„vi. *KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitétségek, amelyekhez 1250 %-os kockázati súlyt rendeltek a 132. cikk, (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban.*”;

ba) az (1) bekezdés m) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„m) *a nemteljesítő kitétségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege, ami eltér a szakosodott adósságátütemező által megvásárolt kitétségektől, amelyek nemteljesítők voltak a vásárlás időpontjában.*”;

(11) A 46. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontjában, valamint l), m) és n) pontjában említett levonások, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”.

(11a) *a 47a. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:*

„(7a) *A 36. cikk (1) bekezdésének m. pontja értelmében a „szakosodott adósságátütemező” olyan intézményt jelent, amely az előző pénzügyi év során az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:*

i. az intézmény fő tevékenysége más intézmények kitétségeinek megvásárlása, és az irányító testülete egyértelmű és hatékony belső döntési folyamatot hajtott végre ennek érdekében;

ii. saját keletkeztetett hitelei könyv szerinti értéke nem haladja meg a hitelei összesített könyv szerinti értékének 15%-át, ideértve a beszerzett teljesítő és nemteljesítő kitétségeket; valamint

iii. a teljes eszközállománya nem haladja meg a 30 milliárd eurót.

(7b) *Az EBH figyelembe veszi az 7a bekezdés (i)–(iii) közötti pontjaiban meghatározott kritériumokat, kidolgozza a szabályozástechnikai standardtervezetet és meghatározza a feltételeket, amelyek mellett egy intézmény szakosodott adósságátütemezőnek tekinthető.*

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(11b) *A 47c. cikk a következőképpen módosul:*

a) *a (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:*

„b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: nemteljesítő kitettség fedezett részére, kivéve, ha a garanciát vagy biztosítást az intézmény vette igénybe, és az elismert fedezetnyújtó átvállalta és a 213. cikk (1) bekezdésével összhangban teljes mértékben és az alkalmazandó fizetési ütemezésnek megfelelően teljesíti a kötelezett intézmény felé fennálló összes fizetési kötelezettségét, amely esetben a nemteljesítő kitettség fedezett részére 0 értékű tényező alkalmazandó.”;

b) *a cikk következő bekezdéssel egészül ki:*

„(4a) Az e cikk (3) bekezdésétől eltérve, a nemteljesítő kitettségeknek a hivatalos exporthitel-ügynökségek által garantált vagy biztosított része nem tartozik az e cikkben meghatározott követelmények hatálya alá.”;

(12) *A 48. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:*

a) *az a) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:*

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.”;

b) *a b) pontban a ii. alpont helyébe a következő szöveg lép:*

*„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.”;*13. *a 49. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:*

*„(4) Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra az (1) bekezdésnek megfelelően, **mindig** kitettségnek minősülnek, és ezeket az **e rendelet harmadik része** II. címének 2. fejezetében meghatározott kockázati súllyal kell figyelembe venni.*

Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra a (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és ezeket 100 % kockázati súllyal kell figyelembe venni.”;

(14) *A 60. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:*

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.”;

(15) *A 62. cikk első albekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:*

„d) a kockázattal súlyozott kitétséértéket a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében az adott esetben a 159. cikkkel összhangban, adóhatásokkal együtt számított IRB-módszer szerinti többlet, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitétséértékek legfeljebb 0,6 %-áig.”;

(16) A 70. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”;

(17) A 72b. cikk (3) bekezdése első albekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeken felül, a szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitétséérték 3,5 %-át meg nem haladó összesített mértékig leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, amennyiben.”;

(18) A 72i. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii., iii. és iv. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;”;

(19) A 84. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

- i. a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:
 - amennyiben a leányvállalat **a 81. cikk (1) bekezdése a) pontjának i–iii. alpontjában, valamint v. alpontjában említett vállalkozás**, a 92. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény, a 458. és 459. cikkben említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi tőkekövetelmény és ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegére vonatkozó követelmény, vagy adott esetben harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek elsődleges alapvető tőkében kell teljesítenie;
 - amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás **vagy közbenső befektetési holding társaság**, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény és az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi tőkekövetelmény összegére vonatkozó követelmény, vagy adott

esetben harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek elsődleges alapvető tőkében kell teljesítenie;

- ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált elsődleges alapvető tőke azon összege, amely összevont alapon szükséges a 92. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény, a 458. és 459. cikkben említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi tőkekövetelmény és a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegére vonatkozó követelmény teljesítéséhez;

Ezen a) ponttól eltérve az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmények számára, hogy levonják az e pont i. vagy ii. alpontjában említett összegeket;

(20) A 85. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

- i. a leányvállalat alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:
 - amennyiben a leányvállalat ***a 81. cikk (1) bekezdése a) pontjának i–iii. alpontjában, valamint v. alpontjában említett vállalkozás***, a 92. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmény, a 458. és 459. cikkben említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi tőkekövetelmény és ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegére vonatkozó követelmény, vagy adott esetben harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek alapvető tőkében kell teljesítenie;
 - amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás ***vagy közbenső befektetési holding társaság***, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény és az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi tőkekövetelmény összegére vonatkozó követelmény, vagy adott esetben harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek alapvető tőkében kell teljesítenie;
- ii. a leányvállalathoz tartozó konszolidált alapvető tőke azon összege, amely összevont alapon szükséges a 92. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmény, a 458. és 459. cikkben említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi tőkekövetelmény és a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény összegére vonatkozó követelmény teljesítéséhez;

Ezen a) ponttól eltérve az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmények számára, hogy levonják az e pont i. vagy ii. alpontjában említett összegeket;”;

(20a) A 87. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a leányvállalat szavatolótőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat szavatolótőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

- amennyiben a leányvállalat e rendelet 81. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iii. alpontjában, valamint v. alpontjában említett vállalkozás, az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek, az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek és a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak teljesítéséhez összesen szükséges, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek szavatolótőkében kell teljesítenie;
- amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési társaság, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelménynek, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek, valamint a harmadik országok további helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez összesen szükséges, amennyiben ezeket a követelményeket az intézménynek szavatolótőkében kell teljesítenie;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó szavatolótőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, az említett irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek a teljesítéséhez;

Ezen a) ponttól eltérve az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmények számára, hogy levonják az e pont i. vagy ii. alpontjában említett összegeket.”;

(21) A szöveg a következő 88b. cikkel egészül ki:

„88b. cikk

Harmadik országbeli vállalkozások

E II. cím alkalmazásában a »befektetési vállalkozás« és az »intézmény« kifejezés magában foglalja a harmadik országokban letelepedett olyan vállalkozásokat is, amelyek – amennyiben az Unióban telepednének le – ezen fogalmak 4. cikk (1) bekezdésének 2. és 3. pontjában szereplő meghatározásai alá tartoznának.”.

(22) A 89. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések az intézmény figyelembe

vehető szavatolótőkéjének 15 %-át meghaladó összegű, olyan vállalkozásban lévő befolyásoló részesedésre vonatkoznak, amely nem pénzügyi ágazatbeli szervezet.”;

(23) A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A teljes kockázati kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítani:

a) az e rendeletben foglalt **kötelezettségek teljesítése céljából az intézményeknek** a következőképpen kell **kiszámítaniuk** a teljes kockázati kitettségértéket:

$$TREA = \max \{U - TREA; x \cdot S - TREA\}$$

ahol:

TREA = a szervezet teljes kockázati kitettségértéke;

U-TREA = a szervezet tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéke a (4) bekezdéssel összhangban számítva;

S-TREA = a szervezet sztenderd teljes kockázati kitettségértéke az (5) bekezdéssel összhangban számítva;

x = 72,5 %

Az intézményeknek a 92-a. cikkben meghatározott alkalmazási szinttel összhangban meg kell felelniük e cikknek.

(4) A tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéket e bekezdés a)–f) pontjának összegeként kell kiszámítani, a (7) bekezdés figyelembevétele után:

- a) egy intézmény minden üzleti tevékenysége tekintetében a II. címnek és a 379. cikknek megfelelően kiszámított, a hitelkockázatra, beleértve a partnerkockázatot is, és a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek, kivéve az intézmény kereskedési könyvi tevékenységéből eredő, partnerkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket;
- b) egy intézmény kereskedési könyvi tevékenysége tekintetében meghatározott szavatolótőke-követelmény a következőkre vonatkozóan:
 - i. az e rész IV. címével összhangban számított piaci kockázat;
 - ii. a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig, a negyedik részben meghatározottaknak megfelelően;
- c) az e rész IV. címével összhangban számított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény minden olyan üzleti tevékenység tekintetében, amely devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal jár;

- ca) az e rész V. címével összhangban számított, kiegyenlítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, a 379. cikkben foglaltak kivételével;
 - d) az e rész VI. címével összhangban számított, hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény;
 - e) az e rész III. címével összhangban számított, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény;
 - f) egy intézmény következő ügylet- és megállapodástípusokat illető kereskedési könyvi tevékenységéből eredő partnerkockázatra vonatkozó, az e rész II. címének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettséértékek:
 - i. a II. mellékletben felsorolt szerződések és a hitelderivatívák;
 - ii. repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele;
 - iii. értékpapír- vagy árufedezet mellett nyújtott befektetési célú hitelek;
 - iv. hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.”;
- b) a cikk a következő (5) ■ és (7) bekezdéssel egészül ki:
- „(5) A sztenderd teljes kockázati kitettséértéket a (4) bekezdés a)–f) pontjának összegeként kell kiszámítani, a (7) bekezdés és a következő követelmények figyelembevételére után:
- a) a (4) bekezdés a) pontjában említett, hitelkockázatra és felhígulási kockázatra vonatkozó, valamint ugyanazon bekezdés f) pontjában említett, kereskedési könyvi tevékenységből eredő partnerkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettséértékeket a következő módszerek bármelyikének alkalmazása nélkül kell kiszámítani:
 - i. a belső modellen alapuló módszer a 221. cikkben meghatározott nettósítási keretmegállapodásokra;
 - ii. a 3. fejezetben előírt belső minősítésen alapuló módszer;
 - iii. a 258–260. cikkben meghatározott, értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszere (SEC-IRBA) és a 265. cikkben meghatározott belső értékelési módszer (IAA);
 - iv. az e rész II. címe 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszer;
 - b) a (3) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett kereskedési könyvi tevékenység és az ugyanazon bekezdés c) pontjában említett devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett valamennyi üzleti tevékenység piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a harmadik rész IV. címének 1b. fejezetében meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazása

nélkül kell kiszámítani.

(7)A (4) bekezdésben említett, tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték és az (5) bekezdésben említett sztenderd kockázati kitettségérték kiszámítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) a (4) bekezdés c), ca), d) és e) pontjában említett szavatolótőke-követelmények magukban foglalják az intézmény összes üzleti tevékenységéből eredő szavatolótőke-követelményeket;
- b) az intézményeknek a (4) bekezdés b)–e) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményeket meg kell szorozniuk 12,5-del.”.

(23a) *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„92-a. cikk

A tőkepadló alkalmazási szintje

(1)Az intézményeknek a 92. cikk (3) bekezdésében említett, kockázattal súlyozott teljes kitettségértéket konszolidált alapon, e rendelet első része II. címe 2. fejezetével összhangban kell kiszámítaniuk.

(2)Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben valamely tagállamban az EU-szintű anyaintézmény vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat hitelintézet leányvállalatának felügyeletéért felelős illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy e rendelet 92. cikke (3) bekezdésének alkalmazása a csoporthoz tartozó szervezetek közötti nem megfelelő tőkeelosztáshoz vezetne, az említett illetékes hatóság tőke-újraelosztási javaslatot nyújthat be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak.

Az értesítés kézhezvételét követően az értesítő illetékes hatóságnak és az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak törekednie kell arra, hogy együttes határozatot hozzon a leányvállalat hitelintézet szintjén a tőkepadló alkalmazásáról, vagy együttes határozatot hozzon bármely más olyan elosztási mechanizmusról, amely biztosítaná a tőkekövetelmények megfelelő elosztását. Amennyiben a hatóságok három hónapon belül nem hoznak határozatot, az EBH jogi kötőerővel bíró közvetítői szerepet kap, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkében megállapított eljárással összhangban rendezze az illetékes hatóságok közötti nézeteltéréseket.”;

(24) A 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;”.

(25) a 102. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából a kereskedési könyvi pozíciókat a 104b. cikkel összhangban létrehozott kereskedési részlegekhez kell rendelni.”;

(26) A 104. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„104. cikk

A kereskedési könyvbe történő besorolás

(1) Egy intézménynek a 102. cikknek és ezen cikknek megfelelően, az intézmény kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe véve, világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyvbe a szavatolótőke-követelményük kiszámítása céljából besorolható pozíciók meghatározása céljából. Az intézménynek teljeskörűen dokumentálnia kell az említett szabályzatok és eljárások betartását, legalább évente belső auditnak kell alávetnie azokat, és az audit eredményeit az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania.

Az intézménynek független kockázatellenőrzéssel kell rendelkeznie, amely folyamatosan értékeli a kereskedési könyvben és azokon kívül található instrumentumokat, és értékeli, hogy eszközeit megfelelően minősítették-e kereskedési vagy nem kereskedési célú eszköznek.

(2) Az intézményeknek a következő eszközökben lévő pozíciókat hozzá kell rendelniük a kereskedési könyvhöz:

- a) a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott, az alternatív korrelációkereskedési portfólióba (ACTP) való felvétel kritériumainak megfelelő eszközök;
- b) olyan eszközök, amelyek nettó rövid hitel- vagy részvénytőzsi pozíciót keletkeztetnének a nem kereskedési könyvben, kivéve az intézmény saját kötelezettségeit abban az esetben, ha ezek nem felelnek meg a (2) bekezdés e) pontjában említett kritériumoknak;
- c) értékpapírjegyzési garanciavállalásokból származó eszközök, amennyiben ezek a jegyzési garanciavállalások csak olyan értékpapírokhoz kapcsolódnak, amelyeket az intézmény várhatóan ténylegesen meg fog vásárolni a kiegyenlítési időpontban;
- d) az intézményre alkalmazandó számviteli keretek alapján egyértelműen kereskedési célúnak minősített **eszközök**;
- e) árjegyzési tevékenységből származó eszközök;
- f) kereskedési szándékkal tartott kollektív befektetési formák, feltéve, hogy az említett kollektív befektetési formák megfelelnek a (7) bekezdésben meghatározott feltételek legalább egyikének;
- g) tőzsdén jegyzett részvények;
- h) kereskedéshez kapcsolódó értékpapír-finanszírozási ügyletek;
- i) az intézmény saját kötelezettségeibe beágyazott vagy a nem kereskedési könyvben szereplő, hitel- vagy részvénytőzsi kockázathoz kapcsolódó **■** opciók vagy más származtatott pénzügyi eszközök.

A b) pont alkalmazásában az intézmény nettó rövid részvénytőzsi pozícióval rendelkezik,

ha a részvény árának csökkenése nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézmény nettó rövid hitelpozícióval rendelkezik, ha a kibocsátó vagy kibocsátói csoport hitelkockázati felárának növekedése vagy hitelképességének romlása nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézményeknek folyamatosan figyelemmel kell kísérniük, hogy az eszközök nettó rövid hitel- vagy részvénypozíciót eredményeznek-e a nem kereskedési könyvben.

Az i) pont alkalmazásában az intézménynek fel kell osztania a saját kötelezettségéből **származó**, a nem kereskedési könyvben szereplő **beágyazott opciót, amely** hitel- vagy részvénypiaci kockázathoz **kapcsolódik. A beágyazott opciót** a kereskedési könyvhöz **kell hozzárendelnie, a saját kötelezettséget pedig a nem kereskedési könyvben kell hagynia.**

(3)Az intézmények a következő eszközökben lévő pozíciókat nem rendelhetik hozzá a kereskedési könyvhöz:

- a) értékpapírosítási raktározásra szánt eszközök;
- b) ingatlanállományhoz kapcsolódó instrumentumok;
- c) tőzsdén nem jegyzett részvények;
- d) lakossági és kkv-hitelekhez kapcsolódó eszközök;
- e) a (2) bekezdés f) pontjában meghatározottaktól eltérő kollektív befektetési formák;
- f) az a)–d) pontban említett egy vagy több alapul szolgáló eszközzel rendelkező származtatott ügyletek és kollektív befektetési formák;
- g) az a)–f) pontban említett valamely eszközben lévő egy vagy több pozíció konkrét kockázatának fedezésére tartott eszközök;
- h) az intézmény saját kötelezettségei, kivéve, ha ezek az instrumentumok megfelelnek a (2) bekezdés e) pontjában említett kritériumoknak.

(4)A (2) bekezdéstől eltérve az intézmény az említett bekezdés d)–i) pontjában említett eszközben lévő pozíciót hozzárendelheti a nem kereskedési könyvhöz az illetékes hatóság jóváhagyásától függően. Az illetékes hatóság akkor adja meg a jóváhagyást, ha az intézmény a hatóság számára kielégítően bizonyította, hogy a pozíciót nem kereskedési szándékkal tartja, valamint az nem kereskedési szándékkal tartott pozíciókat fedez.

(5)Amennyiben az intézmény a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett eszközöktől eltérő eszközben lévő pozíciót rendelt a kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltatson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót a nem kereskedési könyvbe helyezze át.

(6)Amennyiben az intézmény a (3) bekezdésben említett eszközöktől eltérő eszközben lévő pozíciót rendelt a nem kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltatson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő

bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót a kereskedési könyvbe helyezze át.

(7) Az intézménynek a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie **az e cikk (3) bekezdésének f) pontjában említettől eltérő** kollektív befektetési formában kereskedési szándékkal tartott pozíciót, amennyiben az intézmény teljesíti a következő feltételek egyikét:

- a) az intézmény elegendő információt tud szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitételeiről;
- b) az intézmény nem tud elegendő információt szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitételeiről, de az intézmény ismeri a kollektív befektetési forma megbízatásának tartalmát, és elérhető számára a kollektív befektetési forma napi árjegyzése.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon eljárás további pontosítása céljából, amelyet az intézményeknek a (2) bekezdés b) pontjában említett nem kereskedési könyvi nettó rövid hitel- és részvénypozíciók kiszámításához és nyomon követéséhez kell alkalmazniuk.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 24 hónap]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”;

(27) A 104a. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatok körét, és 2024. június 28-ig iránymutatásokat kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy az első albekezdés és az (5) bekezdés alkalmazásában a rendkívüli körülmények milyen következményekkel járnak. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni. Ameddig az EBH kibocsátja az említett iránymutatásokat, az illetékes hatóságoknak indokolással ellátott értesítést kell küldeniük az EBH-nak arra vonatkozó döntéseikről, hogy engedélyezik-e egy intézménynek, hogy az e cikk (2) bekezdésében említettekkel összhangban átsoroljon egy pozíciót.”;
- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(5) A pozíciók e cikk szerinti átsorolása visszavonhatatlan, kivéve az (1) bekezdésben említett rendkívüli körülmények esetén.”;
- c) a szöveg a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóság engedélye nélkül is átsorolhat egy nem kereskedési könyvi pozíciót kereskedési könyvi pozícióvá a 104. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban. Ebben az esetben a (3) és (4) bekezdésben meghatározott

követelmények továbbra is alkalmazandók az intézményre. Ilyen átsorolás esetén az intézménynek haladéktalanul értesítenie kell illetékes hatóságát.”;

(28) A 104b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából az intézményeknek kereskedési részlegeket kell létrehozniuk, és az (5) és (6) bekezdésben említett kereskedési könyvi pozícióikat és nem kereskedési könyvi pozícióikat e kereskedési részlegek egyikéhez kell hozzárendelniük. A kereskedési könyvi pozíciók csak akkor rendelkezhetők hozzá egyazon kereskedési részleghez, ha ezek a pozíciók megfelelnek az adott kereskedési részleg jóváhagyott üzleti stratégiájának, és e cikk (2) bekezdésének megfelelően következetesen kezelik és monitorozzák őket.”;

b) a szöveg a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozícióikat az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott olyan kereskedési részlegekhez kell rendelniük, amelyek kezelik az említett pozíciókhoz hasonló kockázatokat.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve az intézmények a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításakor létrehozhatnak egy vagy több kereskedési részleget, amelyekhez kizárólag devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciókat rendelnek. Ezekre a kereskedési részlegekre nem vonatkoznak az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelmények.”;

(29) A szöveg a következő 104c. cikkel egészül ki:

„104c. cikk

A tőkemegfelelési mutatók devizaárfolyam-kockázati fedezeti ügyleteinek kezelése

(1) Az az intézmény, amely szándékosan kockázati pozíciót vállalt annak érdekében, hogy legalább részben fedezze a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett tőkemegfelelési mutatóit a kedvezőtlen devizaárfolyam-változással szemben, az illetékes hatóságok engedélyével figyelmen kívül hagyhatja ezt a kockázati pozíciót a 325. cikk (1) bekezdésében meghatározott, devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor figyelmen kívül hagyott kockázati pozíció maximális összege azon kockázati pozíció összegére korlátozódik, amely semlegesíti a tőkemegfelelési mutatók bármelyikének a devizaárfolyamok kedvezőtlen mozgásával szembeni

érzékenységet;

- b) a kockázati pozíciót legalább 6 hónapig nem veszik figyelembe a piaci kockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmény számításakor;
- c) az intézmény megfelelő kockázatkezelési keretrendszert hozott létre bármely tőkemegfelelési mutatójának fedezésére a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben, beleértve az egyértelmű fedezeti stratégiát és irányítási struktúrát;
- d) az intézmény megindokolta az illetékes hatóságok számára, hogy miért nem veszi figyelembe a kockázati pozíciót a piaci kockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmények számításakor, és tájékoztatta őket a szóban forgó kockázati pozíció részleteiről és a piaci kockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmények számításakor figyelmen kívül hagyott összegről.

(2) A kockázati pozíciók kizárását a piaci kockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmények számításából az (1) bekezdéssel összhangban következetesen kell alkalmazni.

(3) Az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk az intézmény által az (1) bekezdés

- c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszerben és az (1) bekezdés
- d) pontjában említett kockázati pozíciók részleteiben végrehajtott változtatásokat.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) azok a kockázati pozíciók, amelyeket az intézmény szándékosan vállalhat annak érdekében, hogy legalább részben fedezze az intézmény (1) bekezdés első albekezdésében említett bármely tőkemegfelelési mutatóját a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben;
- b) az (1) bekezdés a) pontjában említett maximális összeg meghatározásának módja, valamint annak módja, ahogyan az intézmény ezt az összeget figyelmen kívül hagyja a 325. cikk (1) bekezdésében meghatározott módszerek mindegyike esetén;
- c) az intézmény (1) bekezdés c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszere által teljesítendő kritériumok ahhoz, hogy azokat e cikk alkalmazásában megfelelőnek lehessen tekinteni.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

(30) A 106. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
„A piaci kockázat szavatoló-tőke-követelményének kiszámításához mind az

első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind a harmadik féllel kötött hitelderivatíva-ügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszerrel történő kiszámításához mindkét pozíciót ugyanahhoz a 104b. cikk (1) bekezdésével összhangban létrehozott, hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.”;

- b) a (4) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye kiszámításának céljából mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött származtatott részvényügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszerrel történő kiszámításának céljából mindkét pozíciót ugyanahhoz a 104b. cikk (1) bekezdésével összhangban létrehozott, hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.”;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

“(5) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott kamatláb-kockázati pozíció felhasználásával nem kereskedési könyvi kamatláb-kockázati kitettséget fedez, ezt a kamatláb-kockázati pozíciót a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatláb-kockázatának a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikke szerinti értékeléséhez belső fedezeti ügyletnek kell tekinteni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének a 325. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett módszerek alkalmazásával történő kiszámításához a kamatláb-kockázati pozíciót a többi kereskedési könyvi pozíciótól elkülönült portfólióhoz rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatláb-kockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul ;
- b) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerek alkalmazásával történő **kiszámítása érdekében** a pozíciót a 104b. cikkel összhangban létrehozott olyan kereskedési részleghez rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatláb-kockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul;
- c) az intézmény teljeskörűen dokumentálta, milyen módon csökkenti a pozíció a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkében foglalt követelmények alkalmazásában a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatláb-kockázatát.”;
- d) a szöveg a következő (5a) és (5b) bekezdésekkel egészül ki:
- „(5a) Az (5) bekezdés a) pontja alkalmazásában az intézmény ehhez a

portfólióhoz hozzárendelhet harmadik felekkel nyitott más kamatlábckockázati pozíciókat, illetve a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábckockázati pozíciókat is mindaddig, ameddig az intézmény a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábckockázati pozíciók piaci kockázatát maradéktalanul ellentételezi oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábckockázati pozíciókat nyit.

(5b) Az (5) bekezdés b) pontjában említett kereskedési részlegre a következő követelmények vonatkoznak:

- a) ez a kereskedési részleg harmadik felekkel vagy az intézmény más kereskedési részlegeivel kötött egyéb kamatlábckockázati pozíciókat is felvehet, amennyiben ezek a pozíciók megfelelnek a 104. cikkben említett, a kereskedési könyvbe történő besorolásra vonatkozó követelményeknek, és ezek a más kereskedési részlegek maradéktalanul ellentételezik ezen egyéb kamatlábckockázati pozíciók piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábckockázati pozíciókat nyitnak;
- b) az adott kereskedési részleghez nem rendelnek az a) pontban említetteken kívül más kereskedési könyvi pozíciókat;
- c) a 104b. cikktől eltérve erre a kereskedési részlegre nem vonatkoznak az említett cikk (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelmények.”;
- e) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (5) bekezdés a) pontjában említett elkülönített portfólióhoz vagy az említett bekezdés b) pontjában említett kereskedési részleghez rendelt összes pozíció piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét külön, az egyéb kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményén felül kell meghatározni.

(7) Amennyiben egy intézmény hitelértékelési korrekciós kitétséget a kereskedési könyvével szemben nyitott származtatott eszköz felhasználásával fedez, az adott származtatott eszközben fennálló pozíciót a hitelértékelési korrekciós kockázatokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek a 383. vagy 384. cikkben meghatározott módszerekkel összhangban történő kiszámítása céljából a hitelértékelési korrekciós kitétségre vonatkozó belső fedezeti ügyletként kell elismerni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a származtatott pozíciót a 386. cikkel összhangban elismert fedezeti ügyletként ismerik el;
- b) amennyiben a származtatott pozíció a 325c. cikk (2) bekezdésének b) vagy c) pontjában vagy a 325e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények bármelyikének hatálya alá tartozik, az intézmény maradéktalanul ellentételezi az adott származtatott pozíció piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú pozíciókat nyit;

Az első albekezdéssel összhangban elismert belső fedezeti ügylettel ellentétes irányú kereskedési könyvi pozíciót az intézmény kereskedési könyvébe kell besorolni a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához.”.

(31) A 107. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a 2. fejezetben előírt sztenderd módszert, vagy – amennyiben azt az illetékes hatóságok a 143. cikkel összhangban engedélyezik – a 3. fejezetben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitétségmentékeik kiszámítására a 92. cikk (4) bekezdése a) és f) pontjának alkalmazása céljából.

(2) A központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitétségek és a központi szerződő felek garanciaalapjaihoz való hozzájárulások esetében az intézményeknek a 6. fejezet 9. szakaszában meghatározott eljárással kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitétségmentékeiket a 92. cikk (4) bekezdése a) és f) pontjának alkalmazása céljából. Az intézményeknek minden ezektől eltérő típusú, központi szerződő féllel szembeni kitétséget az alábbiak szerint kell kezelniük:

- a) az ezektől eltérő típusú, elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitétséget intézménnyel szembeni kitétségmentéként kell kezelniük;
- b) az ezektől eltérő típusú, nem elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitétséget vállalattal szembeni kitétségmentéként kell kezelniük.

(3) E rendelet alkalmazásában a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal szembeni kitétségmentéket, a harmadik országbeli hitelintézetekkel szembeni kitétségmentéket, a harmadik országbeli elszámolóházakkal és tőzsdékkal szembeni kitétségmentéket, valamint a harmadik országbeli hatóságok által engedélyezett és felügyelt olyan harmadik országbeli pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitétségmentéket, amelyekre a megbízhatóság tekintetében az intézményekre alkalmazandókhöz hasonló prudenciális követelmények vonatkoznak, kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitétségmentéket tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális és felügyeleti követelményeket alkalmaz.”.

(32) A 108. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„108. cikk

Hitelkockázatra és felhígulási kockázatra vonatkozó hitelkockázat-mérséklési eljárások alkalmazása a sztenderd módszerben és az IRB-módszerben

(1) Az olyan kitétség vonatkozásában, amelyre az intézmény a 2. fejezet szerinti sztenderd módszert vagy a 3. fejezet szerinti IRB-módszert alkalmazza anélkül, hogy a 143. cikk alapján a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) vonatkozóan saját becslést alkalmazna, a 4. fejezetnek megfelelően figyelembe veheti az FCP hatását a kockázattal súlyozott kitétségmentékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és f) pontja céljára, vagy adott esetben a várható veszteségmentékek (EL) számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk *d*) pontjában említett számítás céljára.

(2) Az olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény az IRB-módszert alkalmazza a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozó saját becslései felhasználásával, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az FCP hatását a kockázattal súlyozott **kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és f) pontja céljára és a várható veszteségértékek (EL) számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.**

(2a) Amennyiben az intézmény az IRB-módszert alkalmazza a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozó saját becslései felhasználásával mind az eredeti kitettség, mind a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az UFCP hatását a kockázattal súlyozott **kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és f) pontja céljára és a várható veszteségértékek (EL) számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.** Minden más esetben az intézmény a 4. fejezettel összhangban **e célokra** figyelembe veheti az UFCP hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékekben és a várható veszteségértékekben.

(3) A (4) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel, a harmadik rész II. címe 2., 3. és 4. fejezetének alkalmazásában **a természetes személyeknek nyújtott** hitelek lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségeknek tekinthetők, nem pedig garantált kitettségként kezelendők, amennyiben egy tagállamban teljesülnek az említett, **természetes személyeknek nyújtott** hitelekre vonatkozó következő feltételek:

- a) a természetes személyeknek az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét jogi formáját tekintve nem jelzáloghitelként nyújtják;
- b) **a természetes személyeknek** az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét egy kijelölt külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkező garantor garantálja, aki az eredeti hitelfeltevő nemteljesítése esetén köteles a teljes összeget visszafizetni az intézménynek;
- c) az intézménynek törvényes joga van arra, hogy **jelzálogot jegyeztessen be a lakóingatlanra, amennyiben** a b) pontban említett garantor **nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit.**

Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t, ha az a), b) és c) pontban említett feltételek a joghatóságuk alá tartozó területen teljesülnek, és megadják az e bekezdés és a (4) bekezdés feltételeit teljesítő, ilyenként kezelhető garantorok nevét.

Az EBH a honlapján közzéteszi az összes ilyen elismert garantor jegyzékét, és évente aktualizálja azt.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az abban a bekezdésben említett hitelek lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségként tekinthetők, nem pedig garantált kitettségként kezelendők, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a sztenderd módszer szerint kezelt kitettség esetében a kitettség megfelel az

124. és 125. cikkben az „ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitétségek” sztenderd módszer szerinti kitétségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal a lakóingatlanra vonatkozóan;

- b) az IRB-módszer szerint kezelt kitétség esetében a kitétség megfelel a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában a „lakóingatlanlallal fedezett, lakossággal szembeni kitétségek” IRB-módszer szerinti kitétségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal az ingatlanra vonatkozóan;
- c) a hitelt nyújtásakor nincs jelzálogjog bejegyezve a lakóingatlanra, és a hitelfeltevő **a 2014. január 1-jétől kezdődően nyújtott hitelek vonatkozásában** szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy a hitelt eredetileg nyújtó intézmény beleegyezése nélkül azon nem alapít semmilyen jelzálogjogot;
- d) a garatőr a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó, és egy külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkezik;
- e) a garatőr olyan intézmény vagy pénzügyi ágazatbeli szervezet, amelyre legalább az intézményekre vagy biztosítókra vonatkozó tőkekövetelményekkel **összehasonlítható** tőkekövetelmények vonatkoznak;
- f) a garatőr teljes mértékben finanszírozott kölcsönös garanciaalapot vagy ezzel egyenértékű védelmet hozott létre a biztosítóintézetek számára a hitelkockázati veszteségek fedezésére, amelynek kalibrálását az illetékes hatóság rendszeresen felülvizsgálja, és amelyet **legalább kétévete rendszeres** stressztesztnek vetnek alá;
- g) az intézmény a szerződés értelmében és törvényesen jelzálogot jegyeztethet be a lakóingatlanra, **amennyiben a garatőr nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit**;

(4a) Azon intézményeknek, amelyek a (3) bekezdésben említett mechanizmus keretében egy adott elismert garatőr tekintetében élnek az említett bekezdésben meghatározott választási lehetőséggel, ezzel az adott mechanizmus keretében az adott garatőr által garantált, természetes személyekkel szembeni összes kitétségük tekintetében élniük kell.”;

(33) A szöveg a következő 110a. cikkel egészül ki:

„110a. cikk

Kötelezettségvállalásnak nem minősülő szerződéses megállapodások nyomon követése

„Az intézmények nyomon követik azokat a szerződéses megállapodásokat, amelyek megfelelnek az 5. cikk 9. pontja második albekezdésének a)–e) pontjában meghatározott valamennyi feltételnek, és az illetékes hatóságaik számára kielégítően dokumentálják, hogy megfelelnek az összes említett feltételnek.”.

(34) A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

Kitettségérték

„(1) Egy eszköztétel kitettséértéke az eszköztételnek a 110. cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. cikkel összhangban elvégzett, az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek, valamint az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke.

(2) Az I. mellékletben szereplő mérlegen kívüli tételek esetében a kitettséértéket a tétel 110. cikkel összhangban levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok figyelembevételével kell kiszámítani:

- a) 100 % az 1. kategóriába tartozó tételeknél;
- b) 50 % a 2. kategóriába tartozó tételeknél;
- c) 40 % a 3. kategóriába tartozó tételeknél;
- d) 20 % a 4. kategóriába tartozó tételeknél;
- e) 10 % az 5. kategóriába tartozó tételeknél.

(3) A 2. bekezdésben említett, mérlegen kívüli tételre vonatkozó kötelezettségvállalás esetében a kitettséértéket a kötelezettségvállalás levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok közül a kisebb figyelembevételével kell kiszámítani:

- a) a (2) bekezdésben említett százalékos arány, amely arra a tételre alkalmazandó, amelyre a kötelezettségvállalás vonatkozik;
- b) a (2) bekezdésben említett százalékos arány, amely a kötelezettségvállalás-típusra alkalmazandó.

(4) Az intézmény által kínált, de az ügyfél által még el nem fogadott olyan szerződéses megállapodások esetében, amelyek kötelezettségvállalássá válnának, ha az ügyfél elfogadná őket, **a (2) bekezdéssel összhangban előírt százalékos arány alkalmazandó. Az olyan szerződéses megállapodásokra, amelyek megfelelnek az 5. cikk 9. pontjának második albekezdésében meghatározott feltételeknek, 0 %-os arány alkalmazandó.**

(5) Amennyiben egy intézmény a pénzügyi biztosítékok 223. cikkben említett átfogó módszerét használja, a repoügylet keretében, értékpapír- vagy árukölcsönbeadási, illetve kölcsönvételi ügylet keretében vagy értékpapírügylethez kapcsolódó hitel keretében értékesített, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk kitettséértékét a 223. és 224. cikkel összhangban az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni.

(6) A II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek kitettséértékét a 6. fejezettel

összhangban kell meghatározni, figyelembe véve a nováció és az egyéb nettósítási megállapodások hatásait is az említett fejezetben meghatározottak szerint. A repoügyletek, értékpapír- és árukölcsönbeadási, illetve kölcsönvételi ügyletek, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek kitétséértékét a 4. fejezetnek vagy a 6. fejezetnek megfelelően lehet megállapítani.

(7) Amennyiben a kitétség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel biztosított, a kitétséérték a 4. fejezettel összhangban módosítható.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) azok a kritériumok, amelyeket az intézmények a mérlegen kívüli tételek, az I. mellékletben már szereplő tételek kivételével, I. mellékletben említett 1–5. kategóriába sorolásához használnak;
- b) azok a tényezők, amelyek korlátozhatják az intézményeket abban, hogy felmondják az I. mellékletben említett feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásaikat;
- c) az EBH értesítésére szolgáló eljárás az I. mellékletben említettekhez hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek intézmények általi besorolásáról.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”;

(35) A 112. cikk **i) és k)** pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitétségek, valamint földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségek;

k) alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitétségek;”;

(36) A 113. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

“(1) A kockázattal súlyozott kitétséértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat a 2. szakasszal összhangban minden kitétségre alkalmazni kell – amennyiben ezeket a kitétségeket nem vonták le a szavatolótőkéből – azon kitétségi osztály alapján, amelybe a kitétségek be vannak sorolva, valamint – a 2. szakaszban meghatározott mértékig – ezen kitétségek hitelminősége alapján. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával, vagy az exporthitel-ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, a 3. szakasznak megfelelően. A 112. cikk a), b), c) és e) pontjában meghatározott kitétségi osztályokba sorolt kitétségek kivételével, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 79. cikkének b) pontja szerinti értékelés a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség

hitelminősítése által magában foglaltaknál magasabb kockázati jellemzőket tükröz, az intézménynek a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitelügynökség hitelminősítése által magában foglalt kockázati súlynál legalább egyvel magasabb hitelminőségi besorolást kell hozzárendelnie.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

“(3) Amennyiben egy kitettség hitelkockázati fedezettel ellátott, a kitettségérték vagy az adott kitettségre alkalmazandó kockázati súly e fejezetnek és a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.”;

(36a) A 115. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben egy kitettség hitelkockázati fedezettel ellátott, a kitettségérték vagy az adott kitettségre alkalmazandó kockázati súly e fejezetnek és a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.

A közjogi értelemben jogi személyiséggel rendelkező egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségeket regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségeként kell kezelni, amennyiben azok adót szednek az őket erre feljogosító jogszabályoknak megfelelően. Ebben az esetben a (2) bekezdés nem alkalmazandó.”;

(36b) A 116. cikk (4) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH nyilvánosan hozzáférhető adatbázist tart fenn az Unión belüli valamennyi olyan közszektorbeli intézményről, amelyek esetében az érintett illetékes hatóságok megítélése szerint nincs kockázati különbség a közszektorbeli intézmény székhelye szerinti központi kormányzattal, regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettséghez képest.”;

(37) A 119. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

(38) A 120. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 3. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) A legfeljebb három hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, valamint az áruknak a nemzeti határokon keresztül történő mozgásából eredő, legfeljebb hat hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 4. táblázat szerinti kockázati súlyt kell

rendelni.

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

(39) A 121. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„121. cikk

Nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a következő kategóriák egyikébe kell sorolni:

- a) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket az A kategóriába kell sorolni:
- i. az intézmény megfelelő kapacitással rendelkezik pénzügyi kötelezettségeinek – többek között tőke- és kamattörlesztéseinek – időben történő teljesítéséhez az eszközök vagy kitettségek várható élettartama alatt, a gazdasági ciklusoktól és az üzleti feltételektől függetlenül;
 - ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja a 92. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelményeket, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt, valamint harmadik országok egyenértékű vagy további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelményeit, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével vagy szavatolótőkével kell teljesíteni;
 - iii. a ii. pontban említett követelményekre vonatkozó információkat nyilvánosságra hozzák vagy más módon hozzáférhetővé teszik;
 - iv. a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az i. és ii. pontban meghatározott feltételeknek;
- b) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, és az a) pontban foglalt feltételek közül legalább egy nem teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket a B kategóriába kell sorolni:
- i. az intézmény jelentős hitelkockázatnak van kitéve, ideértve a stabil vagy kedvező gazdasági vagy üzleti feltételektől függő törlesztési kapacitást is;
 - ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja a 92. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 458. cikk **(2) bekezdése (d) pontjának i.**

alpontjában és a 459. cikk d) pontjában említett követelményeket, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett egyedi szavatolótkövetelményeket, *vagy harmadik országok* egyenértékű vagy további helyi felügyeleti vagy szabályozási *követelményeit*, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével és szavatolótkével kell teljesíteni;

- iii. a ii. pontban említett követelményekre vonatkozó információkat nyilvánosságra hozzák vagy más módon hozzáférhetővé teszik;
- iv. a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az i. és ii. pontban meghatározott feltételeknek.

A ii. pont alkalmazásában az egyenértékű vagy további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelmények nem tartalmazhatnak a 2013/36/EU irányelv 128. cikkében meghatározottakkal egyenértékű tőkepuffereket;

- c) amennyiben az A vagy B kategóriába való besorolás feltételei nem teljesülnek, vagy ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitétségeket a C kategóriába kell sorolni:
 - i. az intézmény jelentős nemteljesítési kockázattal és korlátozott biztonsági tartalékkal rendelkezik;
 - ii. a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek nagy valószínűséggel ahhoz vezetnek vagy vezettek, hogy az intézmény képtelen teljesíteni pénzügyi kötelezettségeit;
 - iii. amennyiben az intézmény számára jogszabály írja elő az auditált pénzügyi kimutatásokat, a külső könyvvizsgáló kedvezőtlen könyvvizsgálói véleményt adott ki, vagy pénzügyi kimutatásaiban vagy auditált jelentéseiben az elmúlt 12 hónapban komoly kétségeinek adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az intézmény képes-e folytatni a folyamatos működést.

(1a) A 119. cikk (5) bekezdésének megfelelően intézményekkel szembeni kitétséggként kezelt, pénzügyi intézményekkel szembeni kitétségek esetében annak értékelése céljából, hogy a szóban forgó pénzügyi intézmények teljesítik-e az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket, az intézményeknek értékelniük kell, hogy ezek a pénzügyi intézmények teljesítik-e vagy meghaladják -e az összehasonlítható prudenciális követelményeket.

(2)Az (1) bekezdésnek megfelelően az A, B vagy C kategóriába sorolt kitétségekhez a következő kockázati súlyt kell rendelni:

- a) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitétségekhez, amelyek megfelelnek az alábbi feltételek bármelyikének, a rövid lejáratú kitétségekhez vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni az 5. táblázatnak megfelelően:
 - i. a kitétség eredeti futamideje legfeljebb három hónap;
 - ii. a kitétség eredeti futamideje legfeljebb hat hónap, és áruk nemzeti

határokon átnyúló mozgásából ered;

- b) az A kategóriába sorolt, nem rövid lejáratú kitettségekhez 30 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- i. a kitettség nem felel meg az a) pontban meghatározott feltételek egyikének sem;
 - ii. az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója legalább 14 %;
 - iii. az intézmény tőkeáttételi mutatója meghaladja az 5 %-ot;
- c) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitettségekhez, amelyek nem felelnek meg az a) vagy b) pontban foglalt feltételeknek, az 5. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

Amennyiben egy intézménnyel szembeni kitettség nem az adott intézmény bejegyzése szerinti joghatóság hazai pénznemében denominált, vagy ha az intézmény a hitelkötelezettséget egy másik joghatóságbeli fióktelepen könyvelte el, és a kitettség nem annak a joghatóságnak a hazai pénznemében denominált, amelyben a fióktelep működik, az a), b) vagy c) pontnak megfelelően a legfeljebb egy év futamidejű, öntörlesztő, áruk nemzeti határokon átnyúló mozgásából keletkező, kereskedéssel kapcsolatos függő tételekből eredőktől eltérő kitettségekhez rendelt kockázati súly nem lehet kisebb, mint az intézmény bejegyzése szerinti ország központi kormányzatával szembeni kitettség kockázati súlya.

5. táblázat

Hitelkockázat-értékelés	A kategória	B kategória	C kategória
Rövid lejáratú kitettségekhez vonatkozó kockázati súly	20 %	50 %	150 %
Kockázati súly	40 %	75 %	150 %

”;

(40) A 122. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés 6. táblázata helyébe a következő szöveg lép:

6. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre hitelminősítés, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”;

(41) A szöveg a következő 122a. cikkel egészül ki:

„122a. cikk

Speciális hitelezési kitettségek

(1) Az intézményeknek a 112. cikk g) pontjában meghatározott vállalati kitettségi osztályon belül külön kategóriába, a speciális hitelezési kitettségek körébe kell sorolniuk a következő jellemzők mindegyikével rendelkező kitettségeket:

- a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kifejezetten tárgyi eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy olyan kitettség, amely gazdaságilag hasonló az ilyen kitettséghez;
- b) a kitettség **nem kapcsolódik ingatlanfinanszírozáshoz, és megfelel a tárgyieszköz-finanszírozási, a projektfinanszírozási vagy az árufinanszírozási kitettségek (3) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásának**;
- c) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettségre irányadó szerződéses megállapodások jelentős mértékű ellenőrzést biztosítanak az intézmény számára az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;
- d) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettség visszafizetésének elsődleges forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig egy tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független kapacitása.

(2) Azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a 6aa. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni:

6aa. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

(3) Azon speciális hitelezési kitettségeknél, amelyeknél nem áll rendelkezésre közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

- a) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tárgyi eszközök – többek között hajók, repülőgépek, műholdak, vasúti kocsik és flották – beszerzésének finanszírozása, és az ezen eszközöktől várt bevétel a finanszírozott konkrét tárgyi eszközökből származó, a hitelezőnek biztosítékként felajánlott vagy részére engedményezett pénzáramlás formájában keletkezik (a továbbiakban: tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek), az intézményeknek a következő kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:
 - i. 80 %, ha a kitettség az összes alábbi kritérium figyelembevételével magas minőségűnek minősül:
 - a kötelezett az alábbi jellemzők mindegyikének megléte miatt súlyos stresszhelyzetben is képes eleget tenni pénzügyi

kötelezettségeinek:

- a kitettség értékhez viszonyított aránya megfelelő,
 - a kitettség törlesztési profilja konzervatív,
 - a kitettség teljes kifizetésekor az eszközök fennmaradó élettartama arányos, vagy lehetőség van magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételére,
 - a kitettség kötelezett általi refinanszírozásának kockázata alacsony, vagy ezt a kockázatot arányos eszközmaradványérték vagy magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételének lehetősége megfelelően csökkentti,
 - a kötelezettet szerződéses rendelkezések korlátozzák a tevékenységére és finanszírozási struktúrájára vonatkozóan,
 - a kötelezett csak kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket,
 - a lényeges működési kockázatokat megfelelően kezelik,
- az eszközökre vonatkozó szerződéses megállapodások magas szintű védelmet nyújtanak a hitelezők számára, beleértve a következő jellemzőket:
- a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyi joggal rendelkeznek a finanszírozott eszközök felett, és adott esetben az általuk termelt jövedelem felett,
 - szerződéses rendelkezések korlátozzák a kötelezettet azon képességére nézve, hogy olyan módosítást hajtson végre az eszközön, amely negatív hatással lenne annak értékére,
 - amennyiben az eszköz építés alatt áll, a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyi joggal rendelkeznek az eszközök és az alapul szolgáló építési szerződések felett,
- a finanszírozott eszközök megfelelnek a hatékony és eredményes működést célzó, következőket megkövetelő előírások mindegyikének:
- az eszköz technológiája és kialakítása ellenőrzött,
 - az eszközök üzemeltetéséhez szükséges valamennyi engedélyt beszerezték,
 - amennyiben az eszköz építés alatt áll, a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik az eszköz megállapodás szerinti specifikációira, költségvetésére és befejezési időpontjára vonatkozóan, ideértve az erős teljesítési garanciákat vagy egy tapasztalt kivitelező bevonását, valamint a kötbérre vonatkozó megfelelő szerződéses rendelkezéseket;

- ii. 100 %, ha a kitettség nem tekinthető magas minőségűnek az i. alpontban említettek szerint;
- b) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tőzsdei áruk – többek között kőolaj, fémek vagy gabonák – tartalékainak, készleteinek vagy követeléseinek rövid távú finanszírozása, és az ezen tartalékoktól, készletektől vagy követelésektől várt bevétel az áru értékesítéséből várt bevétel (a továbbiakban: árufinanszírozási kitettségek), az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk;
- c) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja **egyetlen projekt finanszírozása egy új, fő létesítmény építése vagy egy meglévő létesítmény fejlesztésekkel vagy azok nélkül történő refinanszírozása formájában**, nagy, összetett és költséges létesítmények – többek között erőművek, vegyi feldolgozó üzemek, bányák, közlekedési infrastruktúrák, környezeti és távközlési infrastruktúrák – fejlesztését vagy megvásárlását célzó projektek finanszírozása, és **a hitelező elsősorban a finanszírozott projektől várt bevételt tekinti a hitel visszafizetésének elsődleges forrásaként és a hitel biztosítékeként egyaránt** (a továbbiakban: projektfinanszírozási kitettségek), az intézményeknek a következő kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:
- i. 130 %, ha a projekt, amelyhez a kitettség kapcsolódik, az üzemeltetést megelőző szakaszban van;
- ii. feltéve, hogy a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az 501a. cikkben említett kiigazítását nem alkalmazzák, 80 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség megfelel az alábbi kritériumok mindegyikének:
- szerződésben korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül,
 - a kötelezett a finanszírozott projekt teljes élettartama alatt a függő kötelezettségek és a működőtőke-követelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy **külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező – vagy ha nem rendelkezik külső minősítéssel, akkor a bank által hitelesített belső minősítési modellben a 3-as vagy annál magasabb fokozattal egyenértékű minősítéssel rendelkező** – garantorókkal kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik;
 - **a finanszírozott projekt révén keletkezett jövedelem rendelkezésre állási díjon alapul, vagy megtérülési rátára vonatkozó szabályozás vagy vidd-vagy-fizess szerződés hatálya alá tartozik; ennek alkalmazásában a „rendelkezésre állási díjon alapuló” bevétel azt jelenti, hogy az építkezés befejezését követően a kötelezett – a**

szerződéses feltételek teljesülése esetén – olyan kifizetésekre jogosult szerződéses partnereitől, amelyek fedezik az üzemeltetési és fenntartási költségeket, az adósságszolgálati költségeket és a tőkehozamot, amíg a kötelezett üzemelteti a projektet, és ezek a kifizetések nem függnék a kereslet változásaitól, például a forgalom szintjétől, és kiigazításukra jellemzően csak a teljesítés elmaradása vagy az eszköz nyilvánosság számára való rendelkezésre állásának hiánya miatt kerül sor;

- *ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a kötelezettség visszafizetésének forrása egy fő partnertől függ, és ez a fő partner a következők egyike:*
 - központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság, feltéve hogy a 114. és a 115. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap,
 - közszektorbeli szervezet, feltéve hogy ez a szervezet a 116. cikkel összhangban 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap, **vagy ha nem rendelkezik külső minősítéssel, akkor a bank által hitelesített belső minősítési modellben a 3-as vagy annál magasabb fokozattal egyenértékű minősítéssel rendelkezik;**
 - külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező vállalat, **vagy ha nem rendelkezik külső minősítéssel, a bank által hitelesített belső minősítési modellben a 3-as vagy annál magasabb fokozattal egyenértékű minősítéssel rendelkezik.**
 - a kötelezettel szembeni kitettségre irányadó szerződéses rendelkezések magas szintű védelmet biztosítanak a hitelt nyújtó intézmény számára a kötelezett nemteljesítése esetén,
 - **a fő partner vagy a fő partner elismerhetőségi kritériumainak megfelelő egyéb partnerek** hatékonyan védik a hitelt nyújtó intézményt a projekt megszűnéséből eredő veszteségektől,
 - a projekt működtetéséhez szükséges valamennyi eszközt és szerződést az alkalmazandó jog által megengedett mértékben biztosítékként felajánlották a hitelt nyújtó intézmény számára,
 - **■ a hitelt nyújtó intézmény nemteljesítési esemény** esetén irányítást **gyakorolhat** a kötelezett szervezet felett;
- iii. 100 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség nem felel meg az ezen albekezdés ii. alpontjában meghatározott feltételeknek;

- d) a c) pont ii. alpontja harmadik franciabekezdésének alkalmazásában a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel jelentős része teljesíti az alábbi feltételek legalább egyikét:
- i. a bevételek rendelkezésre állási díjból származnak;
 - ii. a bevételek megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;
 - iii. a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;
- e) a c) pont alkalmazásában az üzemeltetési szakasz az a szakasz, amelyben a kifejezetten a projekt finanszírozására létrehozott, **vagy gazdaságilag hasonló** szervezet megfelel mindkét alábbi feltételnek:
- i. a szervezet pozitív nettó pénzáramlással rendelkezik, amely elegendő bármely fennmaradó szerződéses kötelezettség fedezésére;
 - ii. a szervezet hosszú lejáratú adóssága csökken.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek további pontosítása céljából, amelyek mellett a (3) bekezdés a) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában meghatározott kritériumok teljesülnek.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

(42) A 123. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„123. cikk

Lakossággal szembeni kitettségek

(1) Azokat a kitettségeket, amelyek megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének, lakossággal szembeni kitettségeknek kell tekinteni:

- a) a kitettség **egy vagy több természetes személlyel vagy egy kkv-val szembeni kitettség az 5. cikk 8. pontja értelmében;**
- aa) **a kötelezett vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek egy csoportja intézménnyel, annak anyavállalataival és leányvállalataival szemben fennálló tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de nem beleértve a lakóingatlanral fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint, amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy erről meggyőződjön, nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t;**
- b) a kitettség jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyike, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kitettséghez kapcsolódó kockázatok;
- c) az érintett intézmény kockázatkezelési keretrendszerében kezeli a kitettséget,

amelyet az intézményen belül következetesen lakossággal szembeni kitettséggént kezel oly módon, amely hasonló ahhoz ahogyan az intézmény a többi lakossággal szembeni kitettséget kezeli.

A lakossági lízingszerződés szerinti minimális lízingdíjak jelenértéke a lakossággal szembeni kitettségi osztályba sorolandó.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza azokat az arányos diverzifikációs módszereket, amelyek alapján egy kitettséget a b) pontban meghatározott, jelentős számú hasonló kitettség egyikének kell tekinteni.

Amennyiben e kritériumok valamelyike egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettség tekintetében nem teljesül, a kitettség lakossággal szembeni kitettségnek tekintendő, és a kockázati súly 100%.

(2)A következő kitettségek nem tekinthetők lakossággal szembeni kitettségeknek:

- a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;
- b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb eszközök, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez;
- c) minden egyéb, értékpapír formájában felmerülő kitettség.

(3)Az (1) bekezdésben említett, lakossággal szembeni kitettségekhez 75 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve a tranzakciós ügyféllel szembeni kitettségeket, amelyekhez 45 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4)A (3) bekezdéstől eltérve, az intézmény által nyugdíjasnak vagy határozatlan idejű szerződéssel rendelkező munkavállalónak nyújtott olyan hitelből eredő kitettséghez, amelynek alapján a hitelfelvevő nyugdíjának vagy fizetésének egy részét feltétel nélkül az intézményhez utalják, 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a hitel visszafizetése érdekében a hitelfelvevő feltétel nélküli felhatalmazást ad a nyugdíjalapnak vagy a munkáltatójának arra, hogy a hiteltörlesztés havi összegét levonja a havi nyugdíjából vagy fizetéséből és közvetlenül átutalja az intézménynek;
- b) a hitelfelvevő halálának, munkaképtelenségének, munkanélküliségének vagy nettó havi nyugdíja vagy fizetése csökkenésének kockázatát megfelelően fedezi olyan biztosítás, amelynek kedvezményezettje az intézmény;
- c) a hitelfelvevő összes olyan hitelének havi törlesztőrészletei, amelyek megfelelnek az a) és a b) pontban foglalt feltételeknek, összesítve nem haladják meg a hitelfelvevő havi nettó nyugdíjának vagy fizetésének 20 %-át;
- d) a hitel maximális eredeti futamideje legfeljebb tíz év.”;

(43) A szöveg a következő 123a. cikkel egészül ki:

„123a. cikk

Pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségek

(1)A következő feltételek teljesülése esetén a 112. cikk h) pontjában **meghatározott kitettségi osztályba vagy – ha a kitettség lakóingatlannal fedezett – i) pontjában meghatározott kitettségi osztályba** sorolt, **egy vagy több** természetes személyekkel szembeni kitettségekhez a 2. fejezettel összhangban hozzárendelt kockázati súlyt 1,5-es szorzóval kell megszorozni úgy, hogy a kapott kockázati súly nem haladhatja meg a 150 %-ot, **amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:**

- a) a kitettség a kötelezett jövedelemforrásának pénznemétől eltérő pénznemben denominált **hitel**;
- b) a kötelezett nem rendelkezik a pénznembeli eltérésből eredő fizetési kockázatra vonatkozó fedezettel a kitettség pénznemének megfelelő pénzügyi eszköz vagy devizabevétel révén, vagy a hitelfeltevő rendelkezésére álló fedezet teljes összege az adott kitettség után fizetendő bármely törlesztőrészlet kevesebb mint 90 %-át fedezi.

Amennyiben az intézmény nem tudja elkülöníteni a pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségeket, az 1,5-es kockázatisúly-szorzót alkalmazni kell minden olyan fedezetlen kitettségre, ahol a kitettségek pénzneme eltér a kötelezett lakóhelye szerinti ország hazai pénznemétől.

(2)E cikk alkalmazásában jövedelemforrás minden olyan forrás, amely pénzáramlást generál a kötelezett részére, beleértve a hazautalásokból, bérleti díjakból vagy fizetésekből származó bevételeket, de nem foglalja magában az eszközök értékesítéséből vagy hasonló, visszereseti jog intézmény általi érvényesítéséből származó bevételeket.”;

(44) A 124. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„124. cikk

Ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1)Azokat a nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket, amelyek nem felelnek meg a (3) bekezdésben meghatározott összes feltételnek, a következőképpen kell kezelni:

- a) a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget az érintett ingatlannal nem fedezett kitettségeként kell kezelni;
- b) a jövedelemtermelő ingatlankitettséghez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2)Az olyan ingatlannal fedezett, nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket, amelyek megfelelnek a (3) bekezdésben meghatározott összes feltételnek, a következőképpen kell kezelni:

- a) amennyiben a kitettség **nem jövedelemtermelő lakóingatlannal fedezett vagy olyan jövedelemtermelő lakóingatlannal fedezett, amely megfelel az alábbi feltételek valamelyikének**, a kitettség nem minősülhet jövedelemtermelő

kitettségek, és azt a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban kell kezelni, amennyiben a kitettség megfelel az alábbi feltételek valamelyikének:

- i. a kitettséget biztosító **jövedelemtermelő** ingatlan a kötelezett elsődleges lakóhelye, és az ingatlan egésze egyetlen lakóegységet képez, vagy a kitettséget biztosító ingatlan olyan lakóegység, amely egy ingatlanon belül különálló rész;
 - ii. a kitettség **természetes személlyel** szemben áll fenn és jövedelemtermelő lakóingatlannal fedezett, ahol az ingatlan egésze egyetlen lakóegységet képez, vagy a kitettséget biztosító ingatlan olyan lakóegység, amely az ingatlanon belül különálló rész, és az intézmény adott **természetes** személlyel szembeni teljes kitettségét nem fedezi négyenél több ingatlan – beleértve azokat is, amelyek nem lakáscélúak, vagy amelyek nem felelnek meg az e pontban foglalt kritériumoknak – vagy ingatlanokon belüli különálló lakóegység;
 - iii. a **jövedelemtermelő** lakóingatlannal fedezett kitettség **természetes személyek** olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szemben áll fenn, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek kizárólag arra szolgálnak, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hiteleket biztosító ingatlanban;
 - iv. a **jövedelemtermelő** lakóingatlannal fedezett kitettség olyan állami lakásépítő társaságokkal vagy nonprofit egyesületekkel szemben áll fenn, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek szociális célokat szolgálnak és hosszú távú lakhatást kínálnak bérlőknek;
- b) amennyiben a kitettség lakóingatlannal fedezett **és jövedelemtermelő ingatlankitettség, vagy** a kitettség nem felel meg az a) pont i–iv. alpontjában meghatározott feltételek egyikének sem, a kitettséget a 125. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni;
- c) amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett, a kitettséget a következőképpen kell kezelni:
- i. a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;
 - ii. a jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni.

(3) Ahhoz, hogy egy ingatlannal fedezett kitettség **a 125. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 126. cikk (1) bekezdésének a) pontjában** meghatározott módon legyen kezelhető, az alábbi feltételek mindegyikének meg kell felelnie:

- a) a kitettséget biztosító ingatlan megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:
 - i. az ingatlan teljes mértékben elkészült;
 - ii. az ingatlan erdő vagy mezőgazdasági földterület;
 - iii. **a hitel felvevője természetes személy, és** az ingatlan **vagy** építés alatt álló lakóingatlan vagy olyan földterület, amelyen lakóingatlan építését

tervezik, amennyiben a tervet valamennyi érintett **illetékes** hatóság **jogszabály szerint megfelelő módon** jóváhagyta, és amennyiben az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- az ingatlan nem rendelkezik négynél több lakóegységgel, és a kötelezett elsődleges lakóhelye lesz, és a **természetes személynek** történő hitelezés nem finanszíroz közvetett módon földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségeket,
 - központi kormányzat, regionális kormányzat, helyi hatóság vagy közszektorbeli intézmény, amellyel szembeni kitétségeket a 115. cikk (2) bekezdésével, illetve a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban kezelik, rendelkezik azzal a jogi hatáskörrel és képességgel, amellyel biztosítani képes, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön, és jogilag kötelező erejű kötelezettséget vállalt erre, amennyiben az építés egyébként észszerű időn belül nem fejeződne be, **illetőleg létezik egy egyenértékű jogi mechanizmus annak biztosítására, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön;**
- b) a kitétséget az intézmény javára az ingatlanon bejegyzett első ranghelyű zálogjog fedezi, vagy az intézmény az adott ingatlanra vonatkozó első ranghelyű zálogjog és esetleges alacsonyabb ranghelyű zálogjogok jogosultja;
- c) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;
- d) a kitétség keletkezésekor és nyomon követéséhez szükséges valamennyi információ megfelelően dokumentált, beleértve a kötelezett visszafizetési képességére és az ingatlan értékbecslésére vonatkozó információkat;
- e) teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények, és betartják a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési szabályokat.

A c) pont alkalmazásában az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a kötelezett teljesítőképességét.

(4)A (3) bekezdés b) pontjától eltérve azokban a joghatóságokban, ahol az alacsonyabb ranghelyű zálogjog jogilag érvényesíthető és a hitelkockázatot ténylegesen mérséklő biztosítókra vonatkozó követelést biztosít a tulajdonosnak, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező intézménytől eltérő intézmény által birtokolt alacsonyabb ranghelyű zálogjog is figyelembe vehető, ideértve azt az esetet is, amikor az intézmény nem rendelkezik az első ranghelyű zálogjoggal, vagy nem rendelkezik olyan zálogjoggal, amelynek ranghelye egy magasabb és egy alacsonyabb ranghelyű zálogjog között helyezkedik el, ahol mindkét zálogjog jogosultja az intézmény.

Az első albekezdés alkalmazásában a zálogjogra vonatkozó szabályoknak biztosítaniuk kell a következők mindegyikét:

- a) az ingatlanon zálogjoggal rendelkező valamennyi intézmény az ingatlanon zálogjoggal rendelkező más szervezetektől függetlenül kezdeményezheti az ingatlan értékesítését;
- b) amennyiben az ingatlan értékesítésére nem nyilvános árverés útján kerül sor, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező szervezetek észszerű lépéseket tesznek a valós piaci érték vagy az adott körülmények között elérhető legjobb ár elérése érdekében, amikor saját maguk gyakorolják az értékesítési jogkört.

(5)A 125. cikk (2) bekezdése és a 126. cikk (2) bekezdése alkalmazásában a kitettség értékhez viszonyított arányát (a továbbiakban: ETV) úgy kell kiszámítani, hogy a bruttó kitettségértéket el kell osztani az ingatlanértékkel, a következő feltételek mellett:

- a) a bruttó kitettségértéket az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettség kinnlevő összegeként, valamint bármely olyan le nem hívott, de folyósítási kötelezettséggel járó összegként kell kiszámítani, amely lehívás esetén növelné az ingatlannal fedezett kitettség kitettségértékét;
- b) a bruttó kitettségértéket a kitettséghez vagy az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezethez kapcsolódó, **a 110 cikkkel összhangban elvégzett hitelkockázati kiigazítások, a 34. cikkkel összhangban elvégzett, az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek és** egyéb szavatolótoke-csökkenések figyelembevétele nélkül kell kiszámítani, kivéve a hitelt nyújtó intézménynél vezetett olyan biztosítékként szolgáló betétszámlákat, amelyek megfelelnek a mérlegen belüli nettósításra vonatkozó valamennyi követelménynek, akár a 196. és 206. cikk szerinti nettósítási keretmegállapodások, akár a 195. és 205. cikk szerinti egyéb mérlegen belüli nettósítási megállapodások keretében, és amelyeket feltétel nélkül és visszavonhatatlanul, kizárólag az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettség teljesítése céljából ajánlottak fel biztosítékként;
- c) a 125. cikk (2) bekezdésével vagy a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban kezelendő kitettségek esetében, amennyiben az intézménytől eltérő fél rendelkezik első ranghelyű zálogjoggal, és az intézmény a (4) bekezdésnek megfelelően figyelembe vett alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, a bruttó kitettségértéket az intézmény zálogjoga bruttó kitettségértékének és az összes egyéb, az intézmény zálogjogával azonos vagy magasabb ranghelyű zálogjog bruttó kitettségértékének összegeként kell kiszámítani. Ha nem áll rendelkezésre elegendő információ az egyéb zálogjogok ranghelyének megállapításához, az intézménynek ezeket a zálogjogokat az intézmény rendelkezésére álló alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal egyenrangúként kell kezelnie. Az intézménynek először a kockázati súlyt (a továbbiakban: kiinduló kockázati súly) kell meghatároznia a 125. cikk (2) bekezdésével vagy adott esetben a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban. Ezt követően ezt a kockázati súlyt 1,25-os szorzóval ki kell igazítani az alacsonyabb ranghelyű zálogjogok kockázattal súlyozott összegének kiszámítása céljából. Ha a

kiinduló kockázati súly a legalacsonyabb ETV-kategóriának felel meg, a szorzót nem kell alkalmazni. A kiinduló kockázati súly 1,25-dal történő szorzatából eredő kockázati súly felső korlátja az a kockázati súly, amelyet akkor kellene alkalmazni a kitettségre, ha a (3) bekezdésben foglalt követelmények nem teljesülnének.

Az a) pont alkalmazásában, amennyiben egy intézmény egynél több, ugyanazon ingatlannal fedezett kitettséggel rendelkezik, és ezeket a kitettségeket az ezen ingatlanra bejegyzett, egymást követő ranghelyű zálogjogokkal fedezik anélkül, hogy harmadik fél ezek közötti ranghelyű zálogjoggal rendelkezne, a kitettségeket egyetlen összevont kitettséggént kell kezelni, és az egyetlen összevont kitettség bruttó kitettségértékének kiszámításához az egyes kitettségek bruttó kitettségértékeit össze kell adni.

(6)A tagállamok kijelölik a (7) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság vagy az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, továbbá biztosítania kell, hogy a (6) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggályok értékelésében.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság nem az illetékes hatóság, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük, és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően ráruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja, hogy egyrészt elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következtelensége, másrészt hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

(7)Az e cikk (6) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikk értelmében gyűjtött adatok és minden egyéb releváns mutató alapján rendszeresen és legalább évente értékelnie kell, hogy a 125. cikkben és a 126. cikkben meghatározott, a területükön található ingatlannal fedezett kitettségekre vonatkozó súlyok megfelelően a következőkön alapulnak-e:

- a) az ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében felmerülő veszteségekkel kapcsolatos tapasztalat;
- b) az ingatlanpiac jövőbeli alakulása.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés alapján az e cikk (6) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a

125. cikkben vagy a 126. cikkben meghatározott kockázati súlyok nem kielégítően tükrözik az adott hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra vagy kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmessel szemben fennálló kitettségekkel kapcsolatos tényleges kockázatokat, és amennyiben az adott hatóság úgy véli, hogy a nem megfelelő kockázati súlyok kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az adott hatóság az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott tartományokon belül növelheti a szóban forgó kitettségekre alkalmazandó kockázati súlyokat, vagy előírhat a (3) bekezdésben előírtaknál szigorúbb kritériumokat.

Az e cikk (6) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t a kockázati súlyok és az alkalmazott kritériumok e bekezdés alapján végzett kiigazításáról. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni véleményét az érintett tagállamnak, **és jelezni, hogy véleménye szerint a kockázati súlyok és kritériumok kiigazítása más tagállamok számára is ajánlott-e.** Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a 125. és 126. cikkben és a 199. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségekre vonatkozóan meghatározott és az érintett hatóság által alkalmazott kockázati súlyokat és kritériumokat.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazásában a (6) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság növelheti a 125. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, **a 125. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében**, a 126. cikk (1) bekezdésének a) pontjában **vagy a 126. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében** meghatározott kockázati súlyokat, **vagy az e cikk (3) bekezdésében előírtaknál szigorúbb kritériumokat írhat elő a tagállamok joghatóságának egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett egy vagy több ingatlanszegmessel szembeni kitettségekre vonatkozóan.** A hatóság ezeket legfeljebb 150 %-ra növelheti.

A 125. cikk (2) bekezdésének vagy a 126. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kockázati súlyok növelésekor a kijelölt hatóság a 125. cikk (2) bekezdésének 6aaa. táblázatában vagy az 126. cikk (2) bekezdésének 6c. táblázatában meghatározott ETV-kockázati súlyok teljes skáláját ennek megfelelően lefelé mozgatja.

(8) Abban az esetben, ha a (6) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (7) **bekezdés** alapján magasabb kockázati súlyokat vagy szigorúbb kritériumokat határoz meg, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

(9) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy részletesebben meghatározza azoknak a tényezőknek a típusait, amelyeket a kockázati súlyok megfelelőségének a (7) bekezdésben említett értékeléséhez figyelembe kell venni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első

albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(10) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat **fogalmaz** meg az e cikk (6) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

- a) azok a tényezők, amelyek a (7) bekezdés második albekezdésében említettek szerint »kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását«;
- b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket a (6) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb kockázati súlyok meghatározásánál.

(11) Egy tagállamban letelepedett intézményeknek alkalmazniuk kell a más tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett valamennyi megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségre azokat a magasabb kockázati súlyokat, amelyeket a másik tagállam hatóságai határoztak meg a (7) bekezdéssel összhangban.”;

(45) A 125. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„125. cikk

Lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) **A nem jövedelemtermelő ingatlankitettség fogalmának** vagy a 124. cikk

(2) bekezdése a) pontjának i–iva. alpontjában meghatározott feltételek bármelyikének megfelelő lakóingatlannal fedezett kitettséget a következőképpen kell kezelni:

- a) a kitettségnek a nem az intézmény javára bejegyzett első vagy azonos ranghelyű zálogjog levonása után fennmaradó, az ingatlanérték legfeljebb 55 %-áig terjedő részéhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

E pont alkalmazásában, amennyiben a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság az e pontban említettnél magasabb kockázati súlyt vagy az ingatlanérték alacsonyabb százalékát határozta meg, az intézményeknek a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt és százalékos arányt kell alkalmazniuk;

- b) a kitettség fennmaradó részét, ha van ilyen, lakóingatlannal nem fedezett kitettségment kell kezelni **a partnerre alkalmazandó kitettségi osztályban**.

(2) **A jövedelemtermelő ingatlankitettséghez** vagy a 124. cikk (2) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában meghatározott feltételek egyikének sem megfelelő lakóingatlannal fedezett kitettséghez az alábbi 6aaa. táblázat szerint meghatározott kockázati súly és a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súly közül a magasabbat kell hozzárendelni:

6aaa. táblázat

Kitettség/érték (ETV)	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV < 60 %	60 % < ETV < 80 %	80 % < ETV < 90 %	90 % < ETV < 100 %	ETV > 100 %
Kockázati súly	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

”

E bekezdés első albekezdésétől eltérve az intézmények alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett eljárást a valamely tagállam területén található lakóingatlanlal fedezett kitettségekre, amennyiben az ilyen kitettségeknek az adott tagállam illetékes hatóságai által a 430a. cikk (3) bekezdésével összhangban közzétett veszteségrátái nem haladják meg az előző évben ilyen kitettségekkel rendelkező összes intézményben összesített veszteségekre vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

- a) a kitettségeknek az ingatlanérték legfeljebb 55%-áig terjedő részén elszenvedett veszteség nem haladja meg az adott évben fennálló hitelkötelezettségek teljes összegének 0,3%-át, minden kitettséget figyelembe véve.

E pont alkalmazásában, amennyiben a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság az e pontban említett nál az ingatlanérték alacsonyabb százalékát határozta meg, az intézményeknek a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott százalékos arányt kell alkalmazniuk;

- b) a kitettségeknek az ingatlanérték legfeljebb 100%-áig terjedő részén elszenvedett veszteség nem haladja meg az adott évben fennálló hitelkötelezettségek teljes összegének 0,5%-át, minden ilyen kitettséget figyelembe véve.

(2a) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják a (2) bekezdés második albekezdésében említett eltérést, ha egy harmadik ország olyan illetékes hatóságai, amelyek egy, a 107. cikk (4) bekezdése szerinti határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaznak, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesznek közzé az országuk területén található lakóingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan, vagy ha egy tagállam illetékes hatósága ilyen információkat tesz közzé egy harmadik országbeli joghatóságra vonatkozóan, feltéve, hogy rendelkezésre állnak érvényes statisztikai adatok.”

46. A 126. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„126. cikk

Kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek

(1)A 124. cikk (2) bekezdése c) pontjának i. alpontjában említett kitettséget a következőképpen kell kezelni:

- a) a kitettségnek a nem az intézmény javára bejegyzett első vagy azonos ranghelyű zálogjog levonásával csökkentett, az ingatlanérték legfeljebb 55%-áig terjedő részéhez 60%-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha a kitettség

azon részére magasabb kockázati súly vagy az ingatlanérték alacsonyabb százaléka alkalmazandó, amennyiben azt a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban határozzák meg;

- b) a kitettség fennmaradó részét, ha van ilyen, az adott ingatlannal nem fedezett kitettségeként kell kezelni.

Az EBH értékeli a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek kezelésében tett kiigazítások megfelelőségét, a jövedelemtermelő és a nem jövedelemtermelő ingatlankitettségeket is beleértve, figyelembe véve a lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre vonatkozó, az első albekezdésben meghatározott kockázati súlyok megfelelőségét, a relatív kockázati különbségeket, valamint az ERKT-nek az EU kereskedelmiingatlan-szektorában fennálló sérülékenységekről szóló ajánlását (ERKT/2022/9), és 2027. december 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak.

A Bizottság e jelentés alapján és kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, adott esetben 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2)A 124. cikk (2) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett kitettséghez a 6c. táblázat szerint meghatározott kockázati súly és a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súly közül a magasabbat kell hozzárendelni:

6c. táblázat

	ETV \leq 60 %	60 % < ETV \leq 80 %	ETV > 80 %
Kockázati súly	70 %	90 %	110 %

E bekezdés első albekezdésétől eltérve az intézmények alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett eljárást a valamely tagállam területén található kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségre, amennyiben az ilyen kitettségeknek az adott tagállam illetékes hatóságai által a 430a. cikk (3) bekezdésével összhangban közzétett veszteségrátái nem haladják meg az előző évben meglévő ilyen kitettségek összesített veszteségére vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

- a) a kitettségeknek az ingatlanérték legfeljebb 55%-áig terjedő részén elszenvedett veszteség nem haladja meg az adott évben fennálló hitelkötelezettségek teljes összegének 0,3%-át.

E pont alkalmazásában, amennyiben a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság az e pontban említettnél az ingatlanérték alacsonyabb százalékát határozta meg, az intézményeknek a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott százalékos arányt kell alkalmazniuk;

- b) a kitettségeknek az ingatlanérték legfeljebb 100%-áig terjedő részén elszenvedett veszteség nem haladja meg az adott évben fennálló

hitelkötelezettségek teljes összegének 0,5%-át.

(2a) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják a (2) bekezdés második albekezdésében említett eltérést, ha egy harmadik országbeli joghatóság alá tartozó olyan illetékes hatóságok, amelyek egy, a 107. cikk (4) bekezdése szerinti határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaznak, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesznek közzé az országuk területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitétségekre vonatkozóan. Amennyiben egy harmadik országbeli joghatóság alá tartozó illetékes hatóság nem teszi közzé az országa területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitétségekre vonatkozó megfelelő veszteségrátákat, az EBH közzéteheti ezeket az információkat egy harmadik országbeli joghatóságra vonatkozóan, feltéve, hogy a megfelelő kereskedelmiingatlan-piac tekintetében statisztikailag reprezentatív, érvényes statisztikai adatok állnak rendelkezésre.”.

47. A szöveg az alábbi új 126a. cikkel egészül ki:

„126a. cikk

Földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségek

(1) A földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségekhez 150%-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) A lakóingatlanokkal kapcsolatos földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségekhez azonban 100 %-os kockázati súly rendelhető, feltéve, hogy az intézmény megbízható hitelnyújtási és nyomon követési standardokat alkalmaz, amelyek megfelelnek a 2013/36/EU irányelv 74. és 79. cikkében foglalt követelményeknek, és amennyiben az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) az összes szerződés jelentős részét képezik azok a jogilag kötelező érvényű előértékesítési vagy előlízing-szerződések, amelyek esetében a vevő vagy a bérlő jelentős készpénzletétet helyezett el, amely a szerződés felmondása esetén nem jár vissza, **vagy ahol ezzel egyenértékű módon biztosítják a finanszírozást;**
- b) a kötelezett jelentős kockázatot tőkével rendelkezik, amely a kötelezett által biztosított megfelelő összegű saját tőkeként jelenik meg a lakóingatlan becsült értékében annak kész állapotában.

(3) Az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig iránymutatást ad ki, amelyben meghatározza a »jelentős készpénzletét«, a »kötelezett által biztosított megfelelő összegű saját tőke«, »az összes szerződés jelentős része« és a »jelentős kockázatot tőke« fogalmakat, **valamint azt, hogy mi minősül »egyenértékű módon történő finanszírozásnak«.**

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

48. A 127. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ebben a bekezdésben említett egyedi hitelkockázati kiigazítások

összegének kiszámítása céljából az intézményeknek a számítás során figyelembe kell venniük a **kötelezettnek az adott** kitettséggel kapcsolatos tartozása és az alábbiak összege közötti pozitív különbséget:

- i. i. a szavatolótőke további csökkentése, ha **az adott** kitettséget teljes mértékben **leírnák**; valamint
- ii. az adott kitettséghez kapcsolódó, már meglévő szavatolótőke-csökkentések.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemteljesítő kitettség fedezett részének meghatározása céljából a biztosítékok és garanciák elismerhetők a 4. fejezet szerinti hitelkockázat-mérséklési célokra.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A lakó- vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett nem jövedelemtermelő ingatlankitettségek 125. és 126. cikkel összhangban történő egyedi hitelkockázati kiigazításának elvégzése után fennmaradó kitettségértékhez 100%-os kockázati súlyt kell rendelni, ha a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be.”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni;

49. A 128. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„128. cikk

Alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségek

(1)A következő kitettségeket alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségként kell kezelni:

- a) **más rendes, biztosíték nélküli hitelezők** követeléseinek alárendelt, hitelviszonyt megtestesítő kitettségek;
- b) szavatolótőke-instrumentumok, amennyiben ezek az instrumentumok nem minősülnek részvényjellegű kitettségeknek a 133. cikk (1) bekezdésével összhangban; valamint
- c) a 72b. cikkben meghatározott feltételeket teljesítő kötelezettséginstrumentumok.

(2)Az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségekhez 150%-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségeket e rendelet második részének megfelelően le kell vonni.”.

50. A 129. cikk **a következőképpen módosul:**

a) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„ Az első albekezdéstől eltérve, az ingatlanok értékének megállapítása céljából az (EU) 2019/2162 irányelv 18. cikkének (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az ingatlant a piaci értéken vagy

annál alacsonyabb értéken, illetve – azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására – az ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékén értékeljék, a 208. cikk (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott korlátok alkalmazása nélkül.”.

b) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéshez hozzárendelt besorolás alapján a 6a. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni, összhangban a 136. cikkel.”.

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(5) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, az azon intézménnyel szembeni fedezetlen, előresorolt kitettségekhez rendelt kockázati súly alapján kell kockázati súlyt rendelni, amely azokat kibocsátja. A kockázati súlyok között a következő megfeleltetést kell alkalmazni:

- a) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 20%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 10%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- aa) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 30%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 15%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- ab) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 40%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 20%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- b) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 50%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 25%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- ba) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 75%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 35%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- c) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 100%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 50%-os kockázati súlyt kell rendelni;**
- d) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 150%-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvényekhez 100%-os kockázati súlyt kell rendelni.”** 51a. A 132c. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő

minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét a garantált összeg diszkontált jelenértékeként, a kockázatmentes kamatlábból származtatott diszkonttényező alkalmazásával kell kiszámítaniuk. Az intézmények csökkenthetik a minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét azzal a veszteséggel, amelyet az alkalmazandó számviteli standardok a minimális értékű kötelezettségvállalások tekintetében elismernek.”

52. A 133. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„133. cikk

Részvényjellegű kitettségek

(1)Részvényjellegű kitettségként kell besorolni az alábbiak mindegyikét:

- a) bármely kitettség, amely megfelel az alábbi feltételek mindegyikének:
 - i. a kitettség nem visszaváltható abban az értelemben, hogy a befektetett pénzeszközök megtérülése csak a befektetés eladásával vagy a befektetéshez fűződő jogok eladásával vagy a kibocsátó felszámolásával érhető el;
 - ii. a kitettség nem testesít meg kötelezettséget a kibocsátó részéről; valamint
 - iii. a kitettség a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni maradványkövetelést testesít meg;
- b) olyan instrumentumok, amelyek alapvető tőkeelemnek minősülnek, ha azokat intézmény bocsátaná ki;
- c) olyan instrumentumok, amelyek a kibocsátó kötelezettségét testesítik meg, és megfelelnek az alábbi feltételek bármelyikének:
 - i. a kibocsátó határozatlan időre elhalaszthatja a kötelezettség teljesítését;
 - ii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint meghatározott számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést;
 - iii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint változó számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést, és – ceteris paribus – a kötelezettség értékében bekövetkező bármely változás a kibocsátó meghatározott számú részvénye értéke változásának tulajdonítható, azzal azonos mértékű és ugyanolyan irányba történik;
 - iv. az instrumentum birtokosának lehetősége van kérni, hogy a kötelezettség részvényben kerüljön teljesítésre, kivéve, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:
 - kereskedett instrumentum esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentummal a piacon inkább úgy kereskednek, mintha az a kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírja lenne, nem a részvénye,

- nem kereskedett instrumentumok esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentumot hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kell kezelni.

A c) pont iii. alpontjának alkalmazásában olyan kötelezettségeket kell figyelembe venni, amelyek a kibocsátó részvényei változó számának kibocsátásával történő kiegyenlítést írnak elő vagy engednek meg, és amelyek esetében a kötelezettség pénzbeli értékének változása megegyezik azzal az értékkel, amelyet egy meghatározott számú részvény valós értékének változása és egy meghatározott tényező szorzataként kapunk, amennyiben mind a tényező, mind a részvények említett száma rögzített.

A iv. pont alkalmazásában, amennyiben az említett pontban meghatározott feltételek valamelyike teljesül, az intézmény szabályozási célból az illetékes hatóság előzetes engedélyével részekre bonthatja a kockázatokat;

- d) a hitelviszonyt megtestesítő kötelezettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb, oly módon strukturált eszközök, hogy azok gazdasági tartalma hasonló az a), b) és c) pontban említett kitétségekhez, ideértve azokat a kötelezettségeket is, amelyek hozama részvények hozamához kapcsolódik;
- e) olyan részvényjellegű kitétségek, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendeltetésszerű megvalósításának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott adósság-részvény csereügyletből származnak.

(2) A részesedésszerzések nem kezelhetők részvényjellegű kitétségeként a következő esetekben:

- a) a részesedések szerkezete olyan, hogy gazdasági tartalmuk hasonló az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok gazdasági tartalmához, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdés egyik pontjában foglalt kritériumoknak sem;
- b) a részesedésszerzések értékpapírosítási kitétségeknek minősülnek.

(3) A (4)–(7) bekezdésben említettektől eltérő részvényjellegű kitétségekhez 250%-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitétségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni.

(4) A tőzsdén nem jegyzett vállalatokhoz kapcsolódó alábbi részvényjellegű kitétségekhez 400%-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitétségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni:

- a) rövid távú viszonteladási célú befektetések;
- b) olyan kockázati tőke-társaságokba történt befektetések vagy hasonló befektetések, amelyeket jelentős rövid távú tőkenyereségre számítva vásároltak meg.

Az első albekezdéstől eltérve a hosszú távú részesedésszerzésekhez, ideértve az olyan vállalati ügyletek részvényeibe történő befektetéseket is, amelyekkel az

intézmény hosszú távú üzleti kapcsolatot tart fenn vagy kíván fenntartani, valamint a vállalati szerkezetátalakítás céljából végrehajtott adósság-részvény csereügyleteket, a (3) vagy adott esetben az (5) bekezdéssel összhangban kell kockázati súlyt rendelni. E cikk alkalmazásában hosszú távú részesedésszerzés az olyan részesedés megszerzése, amelyet legalább három évig tartanak, vagy amelybe azzal a szándékkal fektettek be az intézmény felső vezetésének jóváhagyásával, hogy legalább három évig tartsák.

(5) Azok az intézmények, amelyek megkapták az illetékes hatóságok előzetes engedélyét, 100%-os kockázati súlyt rendelhetnek a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló állami programok keretében felmerült **részvényjellegű kitétségekhez az ilyen részvényjellegű kitétségek azon részéig, amely összességében nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének 10%-át, és** amelyek megfelelnek az alábbi feltételek mindegyikének:

- a) az állami programok jelentős támogatást **vagy garanciákat** nyújtanak az intézménynek a befektetésre, többek között multilaterális fejlesztési bankok, a 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézetek vagy nemzetközi szervezetek által;
 - b) az állami programokra a kormányzati felvigyázás bizonyos formája vonatkozik;
- ba) az állami programok vagy garanciák korlátozzák a részesedésszerzést, például meghatározzák azon vállalkozások méretét és típusait, amelyekbe az intézmény befektethet, a megengedett tulajdonosi érdekeltségek összegét, a földrajzi elhelyezkedést és más olyan releváns tényezőket, amelyek korlátozzák a befektetés potenciálját a befektető intézmény számára;**

(6) A központi bankokkal szembeni részvényjellegű kitétségekhez **0%-os** kockázati súlyt kell rendelni.

(7) Az olyan részvényjellegű kitétségekhez, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendeltetésszerű megvalósításának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott adósság-részvény csereügyletből származnak, nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne annál a kockázati súlynál, amelyet akkor kellene alkalmazni, ha a részesedés a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok portfóliójában maradna.”.

53. A 134. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(3) A beszédés alatt lévő készpénztételekhez 20%-os kockázati súlyt kell rendelni. Az intézmény tulajdonában és birtokában vagy szállítás alatt lévő pénzeszközökhöz és az azokkal egyenértékű készpénztételekhez 0%-os kockázati súlyt kell rendelni.”;
- b) a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Minden egyéb olyan tétel kitétségértékéhez, amelyre a 2. fejezet nem

határoz meg kockázati súlyt, 100%-os kockázati súlyt kell rendelni.”.

54. A 135. cikk a következő **bekezdésekkel** egészül ki:

„(3) Az EBH, az EIOPA és az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig jelentést készít a külső hitelminősítő intézetek általi hitelminősítések rendelkezésre állásának akadályairól, különösen a vállalatok esetében, valamint az ezek kezelésére szolgáló lehetséges intézkedésekről, figyelembe véve a gazdasági ágazatok és földrajzi területek közötti különbségeket. **Az EBH, az EIOPA és az ESMA a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.**

(3a) Az ESMA [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 1 év]-ig jelentést készít arról, hogy a külső hitelminősítő intézetek hitelkockázat-minősítési módszerei megfelelően tükrözik-e a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat. E jelentés alapján és adott esetben a Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

;

55. A 138. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő g) ponttal egészül ki:

„g) az intézmény nem használhat külső hitelminősítő intézet által egy intézmény vonatkozásában készített olyan hitelminősítést, amely implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmaz, kivéve, ha a külső hitelminősítő intézet által készített vonatkozó hitelminősítés központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő vagy általuk ■ támogatott intézményre vonatkozik.”;

b) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A g) pont alkalmazásában a központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő, vagy általuk ■ támogatott intézményektől eltérő olyan intézményekkel szembeni kitétségeket, amelyek esetében csak implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmazó, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés létezik, a 121. cikkel összhangban nem minősített intézményekkel szembeni kitétségeként kell kezelni.

Az implicit kormányzati támogatás azt jelenti, hogy a központi kormányzatnak, regionális kormányzatnak vagy helyi hatóságnak **fel kell lépnie** annak megakadályozása érdekében, hogy az intézmény hitelezői az intézmény nemteljesítése vagy pénzügyi nehézségei esetén veszteségeket szenvedjenek el.”.

56. A 139. cikk (2) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hitelminősítés magasabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitétség kapna, ha a kitétséget nem

minősítésként kezelnék, és az érintett kitettség:

- i. nem speciális hitelezési kitettség;
- ii. az adott kibocsátási programmal vagy ügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál hátrébb sorolt;

b) a hitelminősítés alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, és az érintett kitettség:

- i. nem speciális hitelezési kitettség;
- ii. az adott kibocsátási programmal vagy ügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál előrébb sorolt.”.

57. A 141. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„141. cikk

Hazai pénznemben és devizában fennálló tételek

(1)Egy kötelezett hazai pénznemében denominált tételre vonatkozó hitelminősítés nem használható fel egy ugyanezen kötelezettel szembeni, más devizában denominált kitettség kockázati súlyának meghatározására.

(2)Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy kitettség az intézmény olyan hitelben való részvételéből ered, amelyet a 117. cikk (2) bekezdésében felsorolt olyan multilaterális fejlesztési bank nyújtott vagy garantált a konvertibilitási és transzferkockázattal szemben, amelynek elsőbbségi hitelezői státusza a piacon elismert, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése felhasználható az ugyanazon kötelezettel szembeni, más devizában denominált kitettség kockázati súlyának meghatározására.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a más devizában denominált kitettség konvertibilitási és transzferkockázattal szemben garantált, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése csak a kitettség garantált részének kockázati súlyozásához használható. A kitettség nem garantált részének kockázati súlyát a kötelezett olyan hitelminősítése alapján kell meghatározni, amely az adott devizában denominált tételre vonatkozik.”.

58. A 142. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 1a–1e. ponttal egészül ki:

„1a. »kitettségi osztály«: a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, a1) pontjának i. és ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. és iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. és iv. alpontjában, valamint e), e1), f) és g) pontjában említett kitettségi osztályok bármelyike;

1b. »vállalati kitettségi osztály«: a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett kitettségi osztályok bármelyike;

1c. »vállalati kitettség«: a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett kitettségi osztályok *valamelyikébe* sorolt bármely

kitettség;

1d. »lakossággal szembeni kitettségi osztály«: a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának i., ii., iii. és iv. alpontjában említett kitettségi osztályok bármelyike;

1e. »lakossággal szembeni kitettség«: a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának i., ii., iii. és iv. alpontjában említett kitettségi osztályok **valamelyikébe** sorolt bármely kitettség;”;

b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »kitettségtípus«: ■ egységesen kezelt kitettségek csoportja, amelyek korlátozódhatnak egyetlen vállalkozásra vagy egy csoporton belüli vállalkozás-alcsoportra, feltéve, hogy a csoport más vállalkozásainál másképp kezelik ugyanazt a kitettségtípust;”;

c) a 4. és 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »nagy méretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet«: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) a szervezet teljes eszközállománya vagy – amennyiben a szervezet anyavállalattal rendelkezik – anyavállalatának egyedi vagy összevont alapon számított teljes eszközállománya legalább 70 milliárd EUR a legutolsó auditált pénzügyi kimutatás vagy összevont pénzügyi beszámoló alapján;

b) a szervezetre e rendelettel, az (EU) 2019/2033 rendelettel, a 2009/138/EK irányelvvel vagy valamely harmadik ország ezen uniós jogi aktusokkal legalább egyenértékű jogszabályi prudenciális követelményeivel összhangban közvetlenül egyéni vagy összevont alapon, vagy közvetlenül anyavállalatának prudenciális konszolidációja keretében prudenciális követelmények vonatkoznak;

5. »nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet«: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely nem teljesíti a 4. pont b) alpontjában meghatározott feltételt;”;

d) a szöveg a következő 5a. ponttal egészül ki:

„5a. »nagyvállalat«: bármely vállalkozás, amelynek konszolidált éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t, vagy amely olyan csoporthoz tartozik, ahol a konszolidált csoport teljes éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t;”;

e) a szöveg a következő 8–12. ponttal egészül ki:

„8. »PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség LGD-kiigazításának modellezése vagy együttes PD- és LGD-kiigazításának modellezése a 183. cikk (1a) bekezdésével összhangban;

9. »fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja«: a fedezetnyújtóval

szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó kockázati súly;

10. olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseit használva alkalmazza az IRB-módszert, az »elismert« előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, amelynek az alapul szolgáló kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékeinek vagy várható veszteségértékeinek kiszámítására gyakorolt hatását a 108. cikk (2a) bekezdésével összhangban a következő módszerek egyikével figyelembe veszik:

- a) PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer;
- b) a belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata (AIRB-módszer) szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer, a 192. cikk 8. pontjával összhangban;

11. »sztenderd módszer szerinti hitel-egyenértékesítési tényező« vagy »SA-CCF«: a 2. fejezet szerint alkalmazandó százalék, amellyel a 111. cikk (2) bekezdése szerint egy mérlegen kívüli tétel névértékét meg kell szorozni a kitettségértékének kiszámításához;

12. »IRB-módszer szerinti hitel-egyenértékesítési tényező« vagy »IRB-CCF«: a CCF saját becslései;”.

59. A 143. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az IRB-módszer – beleértve az LGD-k és CCF-ek saját becsléseit – használatára vonatkozóan előzetes engedélyt kell kérni minden egyes kitettségi osztály és minősítési rendszer, valamint az LGD-k és a CCF-ek becslésére vonatkozó minden egyes módszer esetében.”;

- b) a (3) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) olyan minősítési rendszer alkalmazási körének lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott;

b) olyan minősítési rendszer lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott.”;

- c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a minősítési rendszerek minden módosításáról.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján megállapítható, hogy egy meglévő minősítési rendszer olyan egyéb újonnan bevont kitettségekre való alkalmazása, amelyekre az adott minősítési rendszer addig nem terjedt ki, valamint az IRB-módszer szerinti minősítési rendszerek módosításai lényegesek-e.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = e módosító rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”.

60. A 144. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen módosul:

a) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az intézmény validált minden egyes minősítési rendszert egy megfelelő időszakban, azt megelőzően, hogy engedélyt kapott volna e minősítési rendszer használatára, ez alatt az időszak alatt felmérte, hogy a minősítési rendszer illeszkedik-e a minősítési rendszer alkalmazási köréhez, és megtette az e felmérésből következő, az említett minősítési rendszerekben szükséges változtatásokat;”;

b) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) az intézmény a minősítési rendszerek alkalmazási körébe tartozó valamennyi kitétséget besorolta és továbbra is besorolja az adott minősítési rendszer valamelyik minősítési kategóriájába vagy halmazába;”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon módszerek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell annak megállapítása során, hogy egy intézmény teljesíti-e az IRB-módszer használatára vonatkozó követelményeket.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

61. A 147. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Minden egyes kitétséget hozzá kell rendelni a következő kitétségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitétségek;

a1) regionális és helyi hatóságokkal, valamint közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek, amelyeket a következő kitétségi osztályokba kell sorolni:

i. regionális és helyi hatóságokkal szembeni kitétségek;

ii. közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek;

b) intézményekkel szemben fennálló kitétségek;

- c) a vállalkozásokkal szembeni kitettségeket ■ a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:
 - i. általános vállalatok;
 - ii. speciális hitelezési kitettségek;
 - iii. megvásárolt vállalati követelések;
 - d) a lakossággal szembeni kitettségeket ■ a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:
 - i. rülirozó lakossági kitettségek;
 - ii. lakóingatlanl fedezett, lakossággal szembeni kitettségek;
 - iii. megvásárolt lakossági követelések;
 - iv. egyéb lakossággal szembeni kitettségek;
 - e) részvényjellegű kitettségek;
 - e1) KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek;
 - f) értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételek;
 - g) egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök.”;
- b) a (3) bekezdés a) pontját el kell hagyni;
- c) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
- „(3a) A regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket ■ a (2) bekezdés a1) **pontjának i., illetve ii. alpontjában** említett kitettségi **osztályokba** kell sorolni, **kivéve, ha e kitettségeket a 115. vagy 116. cikkel összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggként kezelik. A 115. vagy 116. cikk szerint központi kormányzatokkal szembeni kitettséggként kezelt kitettségeket a (2) bekezdés a) pontjában említett kitettségi osztályba kell sorolni.”;**
- d) a (4) bekezdésben az a) és a b) pontot el kell hagyni;
- e) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az a) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
 - „ii. az 5. cikk 8. pontja szerinti kkv-val szembeni kitettségek, feltéve, hogy ez esetben a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló kötelezett ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de nem beleértve a lakóingatlanl fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint – amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy meggyőződjön a kitettség mértékéről – nem haladja meg az 1 millió EUR-t;
 - iii. lakóingatlanl fedezett kitettségek, beleértve az első és alacsonyabb

ranghelyű zálogjogokat, a határozott futamidejű hiteleket, a rulírozó, szabad felhasználású jelzáloghitel-kereteket és a 108. cikk (3) és (4) bekezdésében említett kitettségeket, a kitettség méretétől függetlenül, feltéve, hogy a kitettség a következők egyike:

- természetes személlyel szembeni kitettség,
- magánszemélyek olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szemben fennálló kitettség, amelyeket a nemzeti jog szabályoz, és amelyek kizárólag azzal a céllal léteznek, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hitel fedezeteként szolgáló ingatlanban,”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az a) pont iii. alpontjában, valamint a b), c) és d) pontban meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő kitettségeket a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett »lakóingatlanl fedezett, lakossággal szembeni kitettségek« kitettségi osztályba kell sorolni.

A harmadik albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok kizárhatják a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett »lakóingatlanl fedezett, lakossággal szembeni kitettségek« kitettségi osztályból azokat a természetes személyeknek nyújtott hiteleket, akik több mint négy ingatlanon vagy lakóegységen rendelkeznek jelzáloggal, és ezeket a hiteleket a vállalati kitettségi osztályba sorolhatják.”;

iii. a cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A következő feltételek mindegyikének megfelelő kitettségtypushoz tartozó, lakossággal szembeni kitettségek a rulírozó lakossági kitettségek kitettségi osztályba **sorolandók**:

- a) az adott kitettségtypushoz **egy vagy több természetes személlyel** szembeni kitettségek tartoznak;
- b) az adott kitettségtypushoz tartozó kitettségek rulírozók, fedezetlenek, és amennyiben azokat nem hívták le azonnal és feltétel nélkül, az intézmény által felmondhatók;
- c) az adott kitettségtypushoz tartozó kitettségnek egy **természetes** személlyel szembeni maximális összege **100 000 EUR**;
- d) az adott kitettségtypus veszteségrátái az átlagos veszteségszinthez képest alacsony volatilitást mutattak, különösen az alacsony PD-sávokon belül;
- e) **az ilyen típusú kitettségekhez rendelt kitettségek** rulírozó lakossági kitettségként való kezelése összhangban van az **adott típusú kitettségek** mögöttes kockázati jellemzőivel.

Olyan folyószámlához kapcsolódó, biztosítékkal fedezett hitelkeretnél, amelyre munkabér érkezik, a b) ponttól eltérve nem alkalmazható a

fedezetlenségre vonatkozó követelmény. Ebben az esetben a biztosítékból befolyt összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésben.

Az intézményeknek a rulírozó lakossági kitétségi osztályon belül el kell különíteniük a 4. cikk (1) bekezdésének 152. pontjában meghatározott, tranzakciós ügyféllel szembeni kitétségeket (a továbbiakban: tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó lakossági kitétség) és nem tranzakciós ügyféllel szembeni kitétségeket (a továbbiakban: nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó lakossági kitétség). A 12 hónapnál rövidebb törlesztési előzménnyel rendelkező rulírozó lakossági kitétségeket kifejezetten nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó lakossági kitétségként kell besorolni.”;

f) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 133. cikk (1) bekezdésében említett kitétségeket – amennyiben nem a (2) bekezdés e1) pontjában meghatározott kitétségi osztályba sorolják – a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott részvényjellegű kitétségi osztályba kell sorolni.

(7) Minden hitelkötelezettséget, amely nem sorolható a (2) bekezdés a), a1), b), d), e) és f) pontjában említett kitétségi osztályok egyikébe sem, az említett bekezdés c) pontjában említett kitétségi osztályok egyikébe kell sorolni.”;

g) a (8) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ezeket a kitétségeket a (2) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említett kitétségi osztályhoz kell rendelni, és a következő kategóriákba kell sorolni: »projektfinanszírozás«, »tárgyieszköz-finanszírozás«, »árufinanszírozás« és »jövedelemtermelő ingatlan«.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben részletesen meghatározza a következőket:

- a) a projektfinanszírozási, tárgyieszköz-finanszírozási és árufinanszírozási kategóriába sorolás, a 2. fejezet fogalom meghatározásaival összhangban;
- b) a jövedelemtermelő ingatlan kategória meghatározása, különösen annak előírása, hogy mely földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitétségek és ingatlannal fedezett kitétségek sorolhatók be jövedelemtermelő ingatlanként, amennyiben ezek a kitétségek a visszafizetésüket tekintve nem függenek lényegesen az ingatlan által generált pénzáramlástól.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

h) a cikk a következő új (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki,

amelyekben szükség esetén részletesebben meghatározza a (2) bekezdésben említett **kitettségi** osztályokat.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

62. A 148. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény, amely a 107. cikk (1) bekezdésével összhangban alkalmazhatja az IRB-módszert, valamint bármely anyavállalat és leányvállalatai kötelesek az IRB-módszert a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, a1) pontjának i. és ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. és iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. és iv. alpontjában, valamint e1) és g) pontjában említett kitettségi osztályok legalább egyikére alkalmazni. Ha az intézmény **egy bizonyos kitettségi osztályra alkalmazta** az IRB-módszert, azt az adott kitettségi osztályba tartozó összes kitettségre vonatkozóan meg kell tennie, kivéve, ha az illetékes hatóságoktól engedélyt kapott a sztenderd módszer tartós használatára, a 150. cikknek megfelelően.

Amennyiben az illetékes hatóságok előzetesen engedélyezik, az IRB-módszer alkalmazásának bevezetése történhet fokozatosan is az **egy bizonyos** kitettségi osztályhoz vagy üzleti egységhez tartozó különböző kitettségtípusokra, valamint ugyanazon csoporton belüli különböző üzleti egységekre, illetve az LGD-kre vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF-ek **használatakor**.

2. Az illetékes hatóságok kötelesek meghatározni azt az időtartamot, amely során az intézményeknek, valamint bármely anyavállalatnak és leányvállalatainak az **egy bizonyos** kitettségi osztályhoz tartozó minden kitettségre, **az ugyanazon üzleti egységen belüli különböző típusú kitettségekre** és az ugyanazon csoporton belüli különböző üzleti egységekre vonatkozóan, vagy a saját LGD-becslések vagy **adott esetben** az IRB-CCF-ek használatára vonatkozóan be kell vezetniük az IRB-módszert. Az említett időtartamnak olyannak kell lennie, amelyet az illetékes hatóságok az érintett intézmények vagy bármely anyavállalat és leányvállalatai tevékenységének természete és mérete, valamint az alkalmazandó minősítési rendszerek száma és természete alapján megfelelőnek ítélnék.”;

(aa) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézmények az IRB-módszer alkalmazását az illetékes hatóságok által meghatározott feltételek szerint kötelesek bevezetni. Az illetékes hatóság által kialakított feltételeknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne lehessen szelektív módon igénybe venni az (1) bekezdés adta lehetőséget azon kitettségi típusokra vagy üzleti egységekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények csökkentésének céljával, amelyeket még be kell vonni az IRB-módszer alkalmazásába, vagy az LGD-kre vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF alkalmazásába.”;

b) a (4), az (5) és a (6) bekezdést el kell hagyni.

63. A 150. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek a sztenderd módszert kell alkalmazniuk a következő kitétségek esetében:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitétségi osztályba sorolt kitétségek;

■
c) **egy olyan kitétségi osztályba sorolt** kitétségek, amelynek esetében az intézmények nem kaptak előzetes engedélyt az illetékes hatóságoktól arra, hogy az IRB-módszert alkalmazzák a kockázattal súlyozott kitétséggértékek és a várható veszteséggértékek kiszámításához.

Az az intézmény, amely számára engedélyezték az IRB-módszer alkalmazását egy adott kitétségi osztály kockázattal súlyozott kitétséggértékeinek és várható veszteséggértékeinek kiszámításához, az illetékes hatóság előzetes engedélyével alkalmazhatja a sztenderd módszert az adott kitétségi osztályba tartozó egyes kitétségtípusokra, amennyiben ezek a kitétségtípusok a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényegesekek.

A második albekezdésben említett kitétségeken kívül az intézmény – az illetékes hatóságok előzetes engedélyével – alkalmazhatja a sztenderd módszert a következő kitétségekre, amennyiben az IRB-módszert az adott kitétségi osztályba tartozó más típusú kitétségekre alkalmazták:

a) ***az adott kitétségi osztályba tartozó egyes kitétségtípusok, beleértve a külföldi fióktelepekből és különböző termékcsoportokból származó kitétségeket, amennyiben ezek a kitétségtípusok a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényegesekek;***

b) ***a tagállamok központi kormányzatával, központi bankjával, valamint regionális kormányzataival, helyi hatóságaival, közigazgatási szerveivel és közszektorbeli intézményeivel szembeni kitétségek, amennyiben:***

i. ***külön rendelkezések miatt a kockázat tekintetében nincs különbség az adott központi kormányzattal és központi bankkal szembeni kitétségek és az említett egyéb kitétségek között; valamint***

ii. ***a központi kormányzatokkal és a központi bankokkal szembeni kitétségekhez a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdése alapján 0%-os kockázati súly tartozik;***

c) ***az intézmény olyan partnerrel szembeni kitétségei, amely az anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy a partner intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi vállalkozás, vagy kezelő társaság***

vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak, vagy egy olyan vállalkozás, amellyel a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn;

d) olyan, intézmények közötti kitettségek, amelyek megfelelnek a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott követelményeknek;

Annak az intézménynek, amely számára engedélyezték az IRB-módszer alkalmazását *a második albekezdésben említett kitettségek* kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához, az adott kitettségi osztályba tartozó többi kitettség típusra a sztenderd módszert kell alkalmaznia.”;

aa) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH 2025. december 31-ig iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy mi minősül olyan kitettség típusnak, amely a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényeges.”;

b) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni.

64. A 151. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdést el kell hagyni;

b) a (7), (8) és (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek az LGD-kre, és a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-re saját becslést kell adniuk a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban. Az intézményeknek SA-CCF-et kell alkalmazniuk, ha a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése nem teszi lehetővé IRB-CCF alkalmazását.

(8) A következő kitettségek esetében az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-et kell alkalmazniuk:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett »intézményekkel szemben fennálló kitettségek« kitettségi osztályba sorolt kitettségek;

b) a pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szemben fennálló kitettségek;

c) *a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályokba nem besorolt, nagyvállalatokkal szemben fennálló kitettségek;*

A 147. cikk (2) bekezdésének a), a1) és c) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetében – az e bekezdés első albekezdésében említett kitettségek kivételével – az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-et kell alkalmazniuk, kivéve, ha e cikk (9) bekezdésével összhangban ezen kitettségek vonatkozásában engedélyezték számukra az LGD-kre és CCF-ekre vonatkozó

saját becslések használatát.

(9)A (8) bekezdés második albekezdésében említett kitettségek esetében az illetékes hatóság engedélyezi az intézményeknek az LGD-kre, és a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-ekre vonatkozó saját becslés alkalmazását a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.”;

- c) a cikk a következő (12) és (13) bekezdéssel egészül ki:

(12) A 147. cikk (2) bekezdésének e1) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó, KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek esetében az intézményeknek a 152. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk, ***hacsak azok nem a szavatolótőkéből kerülnek levonásra, a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségek összegét a 152. cikkel összhangban kell kiszámítani, kivéve, ha az említett kitettségek az elsődleges alapvető tőkeelemekből, a kiegészítő alapvető tőkeelemekből vagy a járulékos tőkeelemekből kerülnek levonásra.***

(13) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy ***tovább*** pontosítsa ***a 153. és 154. cikkben*** említett „megvásárolt követelések” ***formájában fennálló*** kitettségek ***ebben a fejezetben meghatározott*** kezelését az ezen kitettségek nemteljesítési kockázatára és felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása céljából, beleértve a hitelkockázat-mérséklési technikák elismerését is.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

65. A 152. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, és nem alkalmazzák az ebben a fejezetben vagy adott esetben az 5. fejezetben meghatározott módszereket a KBF alapul szolgáló kitettségeinek egészére vagy egy részére, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket ***az alapul szolgáló kitettségek ezen részeire*** a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

- a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitettségek osztályába sorolandó alapul szolgáló kitettségek esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk;
- b) a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett, értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételekhez sorolt kitettségek esetében az intézményeknek a 254. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk oly módon, mintha az említett kitettségeket közvetlenül az említett intézmények tartanák;
- c) minden egyéb alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek a

2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk.”.

66. A 153. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés iii. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. ha $0 < PD < 1$, akkor

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz $N(x)$ annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x -szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha $x = G(z)$, akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy $N(x) = z$;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = a lejárat korrekciós tényező, amelynek meghatározása a következő:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = a lejárat években kifejezve és a 162. cikkel összhangban meghatározva.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nagyméretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel és a nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitétségek esetében az (1) bekezdés iii. pontjában vagy adott esetben a (4) bekezdésben meghatározott R korrelációs együtthatót az említett kitétségek kockázati súlyának kiszámításakor 1,25-dal meg kell szorozni.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek hogyan kell figyelembe venniük az (5) bekezdés második albekezdésében említett tényezőket a kockázati súlyok speciális hitelezési kitétségekhez való hozzárendelésekor.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének

megfelelően elfogadja.”;

67. A 154. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés ii. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„ii. ha $PD < 1$, akkor:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz $N(x)$ annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x -szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha $x = G(z)$, akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy $N(x) = z$;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A teljesítő, részben vagy egészben lakóingatlanl fedezett, lakossággal szembeni kitétségeknél 0,15 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az alapul szolgáló kitétség **fedezett és fedezetlen részére egyaránt** alkalmazni kell **az (1) bekezdés ii. pontja szerint** részben lakóingatlanl fedezett kitétségre **kiszámított** kockázati súlyt, **figyelembe véve az e bekezdés első albekezdésében meghatározott R korrelációs együtthatót**.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A teljesítő rulírozó lakossági kitétségeknél 0,04 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az illetékes hatóságok áttekintik az ugyanazon kitétségtípushoz tartozó rulírozó lakossági kitétségekre, valamint a rulírozó lakossági kitétségek kitétségi osztályának egészére vonatkozó veszteségráták relatív volatilitását, és megosztják a tagállamokkal és az EBH-val a rulírozó lakossági kitétségek veszteségrátáinak jellemző sajátosságaira vonatkozó információkat.”.

68. A 155. cikket el kell hagyni.
69. A 157. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:
- a) a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitétséérték kiszámításának módszertana, beleértve a **hitelkockázat-mérséklés** figyelembevételét a 160. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a saját becslések és tartalékparaméterek használatának feltételei;
 - b) az (5) bekezdésben említett kitétségtípusokra vonatkozó lényegességi kritérium értékelése;

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket **2025. december 31-ig** kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

70. A 158. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (5) bekezdés utolsó albekezdését el kell hagyni;
 - b) a (7), (8) és (9) bekezdést el kell hagyni.
71. A 159. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„159. cikk

A várható veszteségértékek, valamint az IRB-módszer szerinti hiány és többlet kezelése

Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésében említett kitétségek várható veszteségértékeit kötelesek levonni a következők összegéből:

- a) az ezen kitétségekkel kapcsolatos, a 110. cikkel összhangban számított általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások;
- b) az ezen kitétségekkel kapcsolatos, a 34. cikkel összhangban megállapított, az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók;
- c) az ezen kitétségekkel kapcsolatos, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levontaktól eltérő egyéb szavatolótőke-csökkentések.

Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás pozitív összeget eredményez, a kapott összeg az »IRB-módszer szerinti többlet«. Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás negatív összeget eredményez, a kapott összeg az »IRB-módszer szerinti hiány«.

Az első **bekezdésben** említett számítás céljából az intézményeknek a nemteljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitétségeken fennálló, a 166. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott diszkontokat ■ az egyedi hitelkockázati

kiigazításokkal azonos módon kell kezelniük. A teljesítőként megvásárolt mérlegen belüli kitettségeken fennálló diszkontok vagy prémiumok nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor. A nemteljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók az egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor.”.

72. A 4. szakasz a következő 0. alszakasszal egészül ki:

„0. alszakasz

A tagállamok központi kormányzatai és központi bankjai, illetve az EKB által nyújtott garanciák által fedezett kitettségek

159a. cikk

A bemenő PD- és LGD-adatok alsó korlátja alkalmazásának mellőzése

A 3. fejezet és különösen a 160. cikk (1) bekezdése, a 161. cikk (4) bekezdése, a 164. cikk (4) bekezdése és a 166. cikk (8c) bekezdése alkalmazásában, amennyiben egy kitettséget egy tagállam központi kormányzata vagy központi bankja vagy az EKB által nyújtott, elismert garancia fedez, a bemenő PD-, LGD- és CCF-adatok alsó korlátjai nem alkalmazandók a kitettségnek a garanciával fedezett részére. A kitettség garanciával nem fedezett részére azonban vonatkoznak a bemenő PD-, LGD- és CCF-adatok szóban forgó alsó korlátjai.”.

73. A 160. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett »intézményekkel szemben fennálló kitettségek« vagy a 147. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett »vállalkozásokkal szembeni kitettségek« kitettségi osztályba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 153. cikk, a 157. cikk, a 158. cikk (1) bekezdése, a 158. cikk (5) bekezdése és a 158. cikk (10) bekezdése alkalmazásában – a kockázati súlyok és a várható veszteség képleteiben bemenő adatként használt, **minden egyes kitettségre kiszámított** PD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a következő értéknél: 0,05% (»bemenő PD-adat alsó korlátja«).”;

aa) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

1a. A 147. cikk (2) bekezdésének a1) pontjában említett, »regionális és helyi hatóságokkal, valamint közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek« kitettségi osztályba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából a kockázati súlyok és a várható veszteség képleteiben bemenő adatként használt PD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a következő értéknél: 0,03% (»bemenő PD-adat alsó

korlátja«).”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(4) UFCP-vel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaz mind az eredeti kitettségre, mind a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.”;
- c) az (5) bekezdést el kell hagyni;
- d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(6) A vásárolt vállalati követeléshez kapcsolódó felhígulási kockázat PD-értékének meg kell egyeznie az intézménynek a felhígulási kockázatra vonatkozó EL-becslésével. Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és a vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatára vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon le tudja bontani PD- és LGD-értékekre, használhatja az említett lebontásból eredő PD-becslést. Az intézmények a 4. fejezetnek megfelelően elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.”;
- e) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(7) Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatára vonatkozóan, a PD-értékek 161. cikk (3) bekezdésre is figyelemmel történő korrigálása révén elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.”.

74. A 161. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
„a) központi kormányzatokkal, központi bankokkal és pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni előresorolt kitettségek, ***elismert*** FCP nélkül: 45%”;
- ii. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:
„aa) pénzügyi ágazatbeli szervezetnek nem minősülő vállalatokkal szembeni előresorolt kitettségek, ***elismert*** FCP nélkül: 40%”;
- iii. a c) pontot el kell hagyni;
- iv. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:
„e) az előresorolt vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy ha az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban

meghatározott követelményeknek: 40%.”;

v. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatához kapcsolódóan: 100%.”;

b) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-bebecsléseket alkalmaz mind az eredeti kitettségre, mind a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

(4)A ■ »vállalkozásokkal szembeni kitettségek« kitettségi osztályba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 153. cikk (1) bekezdésének iii. pontja, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alkalmazásában –, saját LGD-bebecslések használata esetén a kockázati súlyok és a várható veszteség képleteiben **minden kitettség esetén** bemenő adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemenő LGD-adatok (5) bekezdéssel összhangban számított következő alsó korlátjainál:

2a. táblázat

– Bemenő LGD-adatok alsó korlátjai (LGD_{floor}) a »vállalkozásokkal szembeni kitettségek«		
– kitettségi osztályba sorolt kitettségek esetében		
– FCP nélküli kitettség ($LGD_{U-floor}$)	– FCP-vel teljes mértékben fedezett kitettség ($LGD_{S-floor}$)	
– 25%	– pénzügyi biztosíték	– 0%
	– követelésállomány	– 10%
	– lakó-kereskedelmi ingatlan vagy	– 10%
	– egyéb dologi biztosíték	– 15%

„”;

c) a szöveg a következő **bekezdésekkel** egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés alkalmazásában a bemenő LGD-adatoknak az említett bekezdés 2a. táblázatában szereplő, az FCP-vel teljes mértékben fedezett kitétségekre vonatkozó alsó korlátjai akkor alkalmazandók, ha az FCP értéke az érintett H_c és H_{fx} volatilitási korrekciók 230. cikkkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitétség értékét. Ezen túlmenően ezek az értékek az e fejezet alapján elismert FCP-re alkalmazandók. ***Ebben az esetben a 230. cikk 2aaa. táblázatában az FCP „Egyéb dologi biztosíték” típusa alatt az „Egyéb fizikai és egyéb elismert biztosíték” értendő.***

A bemenő LGD-adatok FCP-vel részlegesen fedezett kitétségekre alkalmazandó alsó korlátját (LGD_{floor}) a kitétség FCP nélküli részére vonatkozó $LGD_{U-floor}$ és a teljesen fedezett részre vonatkozó $LGD_{S-floor}$ súlyozott átlagaként kell kiszámítani, az alábbiak szerint:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{U-floor}$ és $LGD_{S-floor}$ a 2a. táblázatban található vonatkozó alsó korlátok;

E , E_S , E_U és H_E a 230. cikk szerint meghatározandó.

5a. Amennyiben az intézmény elismeri az FCP-t az IRB-módszer szerint, az intézmény figyelembe veheti az FCP-t a fedezett kitétségek esetében a bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát kiszámításakor. Más esetben a fedezetlen kitétségek tekintetében a bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot kell alkalmazni.

(6) Amennyiben egy intézmény, amely saját LGD-becsléseket alkalmaz adott típusú, vállalkozásokkal szembeni fedezetlen kitétségekre vonatkozóan, a saját LGD-becslésekben ***az adatok hiánya miatt*** nem tudja figyelembe venni az ilyen kitétségtípushoz tartozó valamely kitétséget biztosító FCP hatását, az intézmény számára engedélyezni kell a 230. cikkben meghatározott képlet alkalmazását, azzal a kivétellel, hogy az említett képletben az LGD_U kifejezésnek az intézmény ***fedezetlen kitétségekre vonatkozó*** saját LGD-becslésének kell lennie. Ebben az esetben az FCP a 4. fejezettel összhangban elismerhető, és az intézmény LGDU kifejezésként használt saját LGD-becslését az alapul szolgáló veszteségadatok alapján kell kiszámítani, az adott FCP-ből származó megtérüléseket figyelmen kívül hagyva.

6a. A 147. cikk (2) bekezdésének a1) pontjában említett, »regionális és helyi hatóságokkal, valamint közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek« kitétségi osztályba sorolt kitétségek esetében, kizárólag az említett kitétségek kockázattal súlyozott kitétségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából, saját LGD-becslések használata esetén a kockázati súlyok és a várható veszteség képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a következő értéknél: 5%.”;

75. A 162. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény nem kapott engedélyt az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések alkalmazására, a lejáratú érték (»M«) **vagy** 2,5 év, kivéve az értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő kitettségeket, amelyek esetében az M 0,5 év, **vagy alternatív megoldásként az M kiszámítása a (2) bekezdésnek megfelelően történik.**

■ ”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a (2) bekezdés bevezető mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Azon kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény saját LGD-becslést alkalmaz, a lejáratú értéket (»M«) az e bekezdésben meghatározottak szerint és e cikk (3)–(5) bekezdésére figyelemmel, években kifejezett időtartamokat használva kell kiszámítani. M nem lehet 5 évnél hosszabb, kivéve a 384. cikk (2) bekezdésében előírt esetekben, amikor is az ott meghatározott M-et kell alkalmazni. Az M értékét a következők szerint kell kiszámítani az alábbi esetekben:”;

ii. a bekezdés a következő da) és db) ponttal egészül ki:

„da) nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó fedezett kölcsönügyletek esetében az M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol az M legalább 20 nap. A lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

db) a c), d) vagy da) pontnak megfelelő ügylettípusok közül egynél többet tartalmazó nettósítási keretmegállapodás esetében M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol M legalább az ilyen ügyletekre a 224. cikk (2) bekezdése szerint **alkalmazandó** leghosszabb (években kifejezett) tartási időszak (esettől függően 10 vagy 20 nap). A lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;”;

iii. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) bármely más, e bekezdésben nem említett eszköz esetén, vagy abban az esetben, ha egy intézmény nem tudja az a) pontban meghatározottak szerint kiszámítani az M értékét, az M azon fennmaradó maximális időtartam (években), amely a kötelezett számára szerződéses kötelezettségeinek (tőke, kamat és díjak) teljesítésére rendelkezésre áll, ahol az M legalább 1 év;”;

iv. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) azon intézmények esetében, amelyek a 382a. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett módszereket alkalmazzák az adott partnerrel kötött ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, az M nem lehet nagyobb 1-nél a 153. cikk (1) bekezdésében meghatározott, az ugyanazon ügyletek

partnerkockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettséértékek kiszámítása céljára szolgáló képletben, a 92. cikk (4) bekezdésének a) vagy adott esetben f) pontjában említettek szerint;”;

v. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) rulírozó kitettségek esetében az M-et a hitelügylet szerződés szerinti maximális lejáratú időpontja alapján kell meghatározni. Az intézmények nem használhatják az aktuális lehívás törlesztési időpontját, ha az nem a hitelügylet maximális *szerződéses* lejáratú időpontja.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a dokumentáció napi letétkiigazítást és napi újraértékelést ír elő, és olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek nemteljesítés vagy a fedezet kiigazításának elmulasztása esetén a biztosíték azonnali likvidálását vagy beszámítását teszik lehetővé, M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, és M legalább egy nap:”;

ii. a második albekezdés a következőképpen módosul:

– a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) áruk és szolgáltatások cseréjéhez kapcsolódó, öntörlesztő, rövid lejáratú kereskedelemfinanszírozási ügyletek, a 4. cikk (1) bekezdése 80. pontjában említetteknek megfelelően, **valamint vásárolt vállalati követelések, feltéve, hogy az adott kitettségek hátralévő futamideje legfeljebb egy év;**”;

– a szöveg a következő e) ponttal egészül ki:

„e) kibocsátott és megerősített, rövid – azaz 1 éven belüli – lejáratú, öntörlesztő akkreditívek.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az Unióban letelepedett, nagyvállalatnak nem minősülő vállalatokkal szembeni kitettségek esetében az intézmények dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdés alkalmazása helyett minden ilyen kitettségre az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően állapítják meg az M értékét.”;

e) a cikk a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (2) bekezdés c)–d) pontjában és a (3) bekezdésben említett napok minimális számának években történő kifejezése céljából a napok minimális számát 365,25-tel kell elosztani.”.

76. A 163. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott **kitettséértékeinek** és várható veszteséértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 154. cikk, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése

alkalmazásában – a kockázati súly és a várható veszteség képleteiben bemenő adatként használt, **az egyes lakossággal szembeni kitettségekre** vonatkozó PD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak **a lakossággal szembeni kitettséghez rendelt belső hitelfelvevői kategóriához kapcsolódó egyéves PD-nél, illetve a** következőnél:

- a) 0,1% a nem tranzakciós ügyféllel szembeni rülirozó lakossági kitettségek esetén;
 - b) 0,05% az olyan, lakossággal szembeni kitettségek esetében, amelyek nem minősülnek nem tranzakciós ügyféllel szembeni rülirozó lakossági kitettségnek.”;
- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk értelmében saját LGD-becsléseket alkalmaz a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.”.

77. A 164. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek az e fejezet 6. szakaszában meghatározott követelményeknek és az illetékes hatóságok által a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban kiadott engedélynek megfelelően saját LGD-becsléseket kell készíteniük. A vásárolt követelések felhígulási kockázatára 100%-os LGD-értéket kell alkalmazni. Ha egy intézmény a vásárolt követelés felhígulási kockázatának várható veszteségre vonatkozó becslését megbízható módon PD- és LGD-értékekre tudja bontani, akkor használhatja saját LGD-becslését.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaznak a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.”;

- b) a (3) bekezdést el kell hagyni;
- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Kizárólag a lakossággal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 154. cikk (1) bekezdése, a 157. cikk és a 158. cikk (1) és (10) bekezdése alkalmazásában – a kockázati súly és a várható veszteség képleteiben bemenő adatként használt, **az egyes kitettségekre vonatkozó** LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemenő LGD-adatok 2aa. táblázatban és a (4a) és (4b) bekezdéssel összhangban meghatározott alsó korlátjainál:

2aa. táblázat

– Bemenő LGD-adatok alsó korlátjai (LGD_{floor}) lakossággal szembeni kitétségek esetében			
– FCP nélküli kitétség ($LGD_{U\text{-floor}}$)		– FCP-vel fedezett kitétség ($LGD_{S\text{-floor}}$)	
– Lakóingatlan alfedezett, lakossággal szembeni kitétségek	– Nem alkalmazandó	– Lakóingatlan alfedezett, lakossággal szembeni kitétségek	– 5%
– Rulírozó lakossági kitétség	– 50%	– Rulírozó lakossági kitétség	– Nem alkalmazandó
– Egyéb lakossággal szembeni kitétség	– 30%	– Pénzügyi biztosítékkal fedezett egyéb lakossággal szembeni kitétség	– 0%
	–	– Követelésállománnyal fedezett egyéb lakossággal szembeni kitétség	– 10%

		al szembeni kitétség	
		– Lakó- vagy kereskedelmi ingatlanl al fedezett egyéb lakosságg al szembeni kitétség	– 10 %
		– Egyéb dologi biztosítékkal fedezett egyéb lakosságg al szembeni kitétség	– 15 %
		–	–

”;

d) a szöveg a következő (4a) és (4b) bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés alkalmazásában a következők alkalmazandók:

- a) a (4) bekezdés 2aa. táblázatában szereplő, bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok akkor alkalmazandók az FCP-vel fedezett kitétségekre, ha az FCP e fejezet alapján elismerhető;
- b) a lakóingatlanl al fedezett, lakossággal szembeni kitétségek kivételével a (4) bekezdés 2aa. táblázatában szereplő, bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok akkor alkalmazandók az FCP-vel teljes mértékben fedezett kitétségekre, ha az FCP értéke a vonatkozó volatilitási korrekciók 230. cikkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitétség értékét;
- c) a lakóingatlanl al fedezett, lakossággal szembeni kitétségek kivételével az FCP-vel részben fedezett kitétségekre alkalmazandó, bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot a 161. cikk (5) bekezdésében meghatározott képlet szerint kell kiszámítani;

- d) a lakóingatlanlannal fedezett, lakossággal szembeni kitétségekre alkalmazandó, bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot 5%-ban kell rögzíteni, függetlenül a lakóingatlan által nyújtott biztosíték szintjétől.

A b) pont esetében a 230. cikk 2aaa. táblázatában az FCP „Egyéb dologi biztosíték” típusa alatt az „Egyéb fizikai és egyéb elismert biztosíték” értendő.

(4b) Amennyiben egy intézmény **elismeri az FCP-t az IRB-módszer szerint**, az intézmény **figyelembe veheti az FCP-t a fedezett kitétségek esetében a bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát kiszámításakor. Más esetben a fedezetlen kitétségek tekintetében a bemenő LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot kell alkalmazni.**”;

78. A harmadik rész II. címe 3. fejezetének 4. szakaszában a 3. alszakaszt el kell hagyni.

79. A 166. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Azon mérlegen kívüli tételek kitétségértékét, amelyek nem a II. mellékletben felsorolt szerződések, az IRB-CCF vagy az SA-CCF alkalmazásával kell kiszámítani a (8a) és (8b) bekezdésnek, valamint a 151. cikk (8) bekezdésének megfelelően.

Amennyiben **csak** a rulirozó hitelügyletek lehívott egyenlegeit értékpapírosították, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az értékpapírosításhoz kapcsolódó, le nem hívott egyenlegekkel szemben továbbra is rendelkezzenek a szavatolótőke előírt összegével.

Annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt az IRB-CCF alkalmazására, a kitétségértéket a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg és az érintett SA-CCF szorzataként kell kiszámítania.

Az IRB-CCF-et **alkalmazó** intézménynek a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg kitétségértékét a le nem hívott összeg és az IRB-CCF szorzataként kell kiszámítania.”;

- b) a szöveg a következő (8a), (8b) és (8c) bekezdéssel egészül ki:

(8a) Azon kitétségek esetében, amelyeknél **az intézmény nem kapott engedélyt az IRB-CCF alkalmazására**, az alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényező a 2. fejezetben meghatározottak szerint a 111. cikkben meghatározottakkal azonos típusú tételekre vonatkozóan az SA-CCF.

Az az összeg, amelyre az SA-CCF-et alkalmazni kell, az alacsonyabb a **le nem hívott**, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeret értéke és azon érték közül, amely tükrözi a hitelügylet rendelkezésre állásának esetleges korlátozását, beleértve a potenciális hitelösszegre vonatkozó azon felső korlát meglétét, amely az ügyfél pénzügyi kimutatásaiban szereplő pénzáramláshoz kapcsolódik. Amennyiben a hitelügylet ilyen módon korlátozott, az intézménynek megfelelő hitelkeret-monitoring és -kezelési eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyekkel alá tudja támasztani e korlátozás meglétét.

(8b) Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azoknak az intézményeknek, amelyek teljesítik a 6. szakaszban az IRB-CCF használatára vonatkozóan meghatározott követelményeket, az IRB-CCF-et kell alkalmazniuk az IRB-módszer szerint kezelt, le nem hívott rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségekre, feltéve, hogy ezekre a kitettségekre a sztenderd módszer szerint nem 100%-os SA-CCF vonatkozna. Az SA-CCF alkalmazandó az alábbiakra:

- a) minden egyéb mérlegen kívüli tétel, különösen a le nem hívott, nem rulírozó kötelezettségvállalások;
- b) olyan kitettségek, amelyek esetében az intézmény nem teljesíti a 6. szakaszban az IRB-CCF kiszámítására vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményeket, vagy amelyek esetében az illetékes hatóság nem engedélyezte az IRB-CCF használatát.

E cikk alkalmazásában egy kötelezettségvállalás akkor minősül »rulírozónak«, ha lehetővé teszi a kötelezett számára, hogy olyan hitelhez jusson, amelyben a kötelezett rugalmasan dönthet arról, hogy milyen gyakorisággal és milyen időközönként hív le a hitelből, lehetővé téve a kötelezett számára, hogy lehívja, visszafizesse és újra lehívja a részére folyósított hiteleket. Rulírozónak minősülnek azok a szerződéses megállapodások, amelyek lehetővé teszik az előtörlesztéseket és az ilyen előtörlesztések későbbi újbóli lehívását.

(8c) Amennyiben az **IRB-CCF-et** kizárólag a **147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kitettségi osztályba sorolt kitettségektől eltérő**, rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítására **használják** – különösen a 153. cikk (1) bekezdése, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alapján –, a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteség képleteiben bemenő adatként használt, **az egyes kitettségekre vonatkozó** kitettségérték nem lehet kevesebb, mint az alábbiak összege:

- a) a rulírozó kötelezettségvállalás lehívott összege;
- b) a rulírozó kötelezettségvállalás fennmaradó le nem hívott része mérlegen kívüli kitettségértékének 50%-a, a 111. cikkben előírt, alkalmazandó SA-CCF használatával számítva.

Az a) és b) pont összege a »bemenő CCF-adat alsó korlátja«.”;

- c) a (10) bekezdést el kell hagyni.

80. A 167. cikket el kell hagyni.

81. A 169. cikk (3) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH iránymutatásokat ad ki arra vonatkozóan, hogyan kell a gyakorlatban alkalmazni a modelltervezésre, a kockázat számszerűsítésére, valamint a kockázati paraméterek validálására és alkalmazására vonatkozó követelményeket az egyes kockázati paraméterekre vonatkozó folyamatos vagy granuláris minősítési skálák használatával. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”.

82. A 170. cikk (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) ügyletkockázati jellemzők, beleértve a terméket, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, az elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, a hitelfedezeti mutatókat, az élettartamot és a kielégítési sorrendben betöltött helyet. Az intézményeknek külön kell foglalkozniuk azokkal az esetekkel, amelyeknél ugyanaz az **előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet** több kitétségre nyújt fedezetet.”.
83. A 171. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) **Bár a PD becslésében használt időhorizont egy év, az intézményeknek hosszabb időhorizontot kell használniuk a minősítések meghatározásakor. A hitelfelvevői minősítésnek tükröznie kell az intézmény arra vonatkozó értékelését, hogy a hitelfelvevő kedvezőtlen gazdasági feltételek vagy váratlan események bekövetkezésétől függetlenül képes-e és hajlandó-e szerződéses kötelezettségeit teljesíteni.** A minősítési rendszereket úgy kell megtervezni, hogy az idioszinkratikus vagy ágazatspecifikus változások kategóriák közötti mozgást eredményezzenek. Emellett az üzleti ciklusok hatásait is figyelembe kell venni a kötelezettek és hitelügyletek kategóriák vagy halmazok közötti mozgását eredményező tényezőként.”.
84. A 172. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
- a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitétségekre vonatkozóan a kitétségek besorolását a következő kritériumoknak megfelelően kell elvégezni:”;
- b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „d) minden egyes jogi személyt, amellyel szemben az intézmény kitétséggel rendelkezik, külön kell minősíteni;”;
- c) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:
- „A d) pont alkalmazásában az intézménynek megfelelő szabályzatokkal kell rendelkeznie az egyes kötelezett ügyfelek és az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjai kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak tartalmazniuk kell egy eljárást az egyedi rossz irányú kockázat azonosítására minden olyan jogi személy esetében, amellyel szemben az intézménynek kitétsége van. **A 6. fejezet alkalmazásában** az olyan partnerekkel kötött ügyleteket, amelyeknél egyedi rossz irányú kockázatot azonosítottak, eltérő módon kell kezelni a kitétségtértékük kiszámításakor. **A 3. fejezet alkalmazásában az olyan partnerekkel kötött ügyleteket, amelyeknél egyedi rossz irányú kockázatot azonosítottak, eltérő módon kell kezelni a nemteljesítéskori veszteségrátájuk kiszámításakor.**”;
85. A 173. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:
- „A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi

bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan a besorolási folyamatnak a következő követelményeknek kell megfelelnie:”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az illetékes hatóságok által a besorolási folyamat integritásának, valamint a kockázatok rendszeres és független értékelésének felmérésére szolgáló módszertant.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

86. A 174. cikk a következőképpen módosul:

- a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„**Ha egy intézmény** statisztikai **vagy** egyéb matematikai módszereket (»modelleket«) **alkalmaz** a kitettségek ügyfél- vagy ügyletkategóriákba, illetve -halmazokba (poolokba) sorolásához, ■ az alábbi feltételeknek kell teljesülniük.”;

- b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a modellnek megfelelő előrejelzési képességgel kell rendelkeznie, és használatával nem torzulhatnak a tőkekövetelmények.”;

- c) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az a) pont alkalmazásában a beviteli változóknak észszerű és hatékony alapot kell képezniük a keletkező előrejelzések számára. A modell nem tartalmazhat lényeges torzítást. Függvényszerű kapcsolatnak kell léteznie a modell bemenő és kimenő adatai között, amely adott esetben szakemberek véleménye alapján megállapítható.”.

87. A 176. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan az intézményeknek az alábbi információkat kell gyűjteniük és tárolniuk.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan e fejezet lehetővé teszi saját LGD-becslések **használatát** vagy IRB-CCF-ek **használatát**, de amelyek esetében az intézmények nem használnak saját LGD-becsléseket vagy IRB-CCF-eket, az intézményeknek adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk a tényleges LGD-k és a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékek, valamint a tényleges CCF-ek és a 166. cikk (8a) bekezdésében meghatározott

SA-CCF-ek közötti összehasonlításokról.”;

88. **A** 177. cikk *a* következőképpen módosul:

a) *a* szöveg *a* következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés szerint használt forgatókönyveknek tartalmazniuk kell a környezeti, társadalmi és irányítási kockázati tényezőket is, különösen az éghajlatváltozásból eredő fizikai és átállási kockázatokat.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki e cikk (2a) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”;

b) *a* (3) bekezdést el kell hagyni.

89. A 178. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyfél vagy ügylet nemteljesítése”

b) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az ügyfélnek az intézménnyel, az anyavállalattal vagy bármely leányvállalattal szembeni jelentős hitelkötelezettsége 90 napot meghaladó késedelemben van.”;

c) a (3) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény beleegyezik a hitelkötelezettség kényszerű átstrukturálásába, amennyiben az ilyen átstrukturálás előreláthatóan ahhoz vezet, hogy a pénzügyi kötelezettség a tőke, a kamat vagy adott esetben a díjak jelentős részének elengedéséből vagy azok halasztásából adódóan csökken. Akkor tekinthető úgy, hogy kényszerű átstrukturálás történt, ha a kötelezettel kapcsolatban a 47b. cikkben említett átstrukturálási intézkedéseket tettek.”;

ca) *a* (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az EBH 2024. június 30-ig aktualizált iránymutatásokat bocsát ki e cikk alkalmazására és különösen arra vonatkozóan, hogy a (3) bekezdés d) pontjának alkalmazásában mi minősül lényeges »csökkentett pénzügyi kötelezettségnek« kényszerű átstrukturálás esetén. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”;

90. A 180. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek meghatározásakor az intézményeknek a vállalatokkal,

intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozó PD-becslésre vonatkozó alábbi követelményeket kell érvényesíteniük.”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD-érték becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie;”;

iii. a szöveg a következő i) ponttal egészül ki:

„i) a PD becslésére használt módszertől függetlenül az intézményeknek a PD-értéket minden egyes minősítési kategóriára vonatkozóan az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlaga alapján kell megbecsülniük, a kötelezetek számával (darabszámmal) súlyozott egyszerű átlag alapján, és egyéb módszerek, beleértve a kitettséggel súlyozott átlagokat is, nem megengedettek.”;

iv. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A h) pont alkalmazásában, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelési időszak bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitettség típus szempontjából releváns jó és rossz évek reprezentatív **keverékének kell lenniük**. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azok az intézmények, amelyek nem kaptak engedélyt az illetékes hatóságtól a 143. cikknek megfelelően az LGD-kre vonatkozó saját becslések vagy az **IRB-CCF** alkalmazására, az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel meghosszabbodik addig, amíg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézményeknek az egyes kötelezett- vagy hitelügylet-kategóriákhoz vagy -halmazokhoz (poolokhoz) tartozó PD-értékeket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülniük, a nemteljesítési rátákat pedig csak akkor kell ügyleti szinten kiszámítani, ha a nemteljesítés fogalmát a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák;”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD-érték becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie.”;

iii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e) pont alkalmazásában, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelés bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ha ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitétségtípus szempontjából releváns gazdasági ciklus jó és rossz éveinek reprezentatív **keverékének kell lenniük**. A PD-nek **minden egyes minősítési kategóriára vonatkozóan** az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlagán kell alapulnia, **amely a kötelezettek számán alapuló (darabszámmal súlyozott), illetve – kizárólag akkor, ha a nemteljesítés fogalmát a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák – az ügyletek számán alapuló egyszerű átlag, és egyéb módszerek, beleértve a kitétséggel súlyozott átlagokat is, nem megengedettek**. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel meghosszabbodik addig, amíg a vonatkozó adatok öt évet fel nem ölelnek.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon módszerek részletes meghatározása érdekében, amelyekkel az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által a 143. cikk szerinti PD-becsléshez használt módszertant.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2025. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

91. A 181. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c)–g) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézménynek figyelembe kell vennie egyrészt a kötelezett kockázata, másrészt az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – vagy nyújtója kockázata között fennálló esetleges függőség mértékét;

d) az alapul szolgáló kötelezettségek és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – közötti devizanem-eltéréseket az intézménynek LGD-becsléseiben konzervatívan kell kezelnie;

e) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik az előre

rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – meglétét, ezek a becslések nem alapulhatnak kizárólag az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet becsült piaci értékén;

f) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – meglétét, az intézményeknek a 4. fejezet 3. szakaszában előírtaknak általánosságban megfelelő formában ki kell dolgozniuk az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kezelésével, jogbiztonságával és kockázatkezelésével kapcsolatos belső követelményeket;

g) amennyiben az intézmény a 6. fejezet 5. vagy 6. szakaszának megfelelően elismeri az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – a partnerkockázati kitettséggérték meghatározásakor, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből várhatóan megtérülő összeg nem vehető figyelembe az LGD becslésekor;”;

ii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a kötelezetre a nemteljesítés időpontja előtt kivetett késedelmi díjakat az intézmény eredménykimutatásában való tőkésítésük mértékéig hozzá kell adni az intézmény kitettségéhez és veszteségéhez;”;

iv. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az a) pont alkalmazásában az intézményeknek megfelelően figyelembe kell venniük a vonatkozó behajtási eljárások során az FCP bármely formájából, valamint a 142. cikk 10. pontjának hatálya alá nem tartozó UFCP-ből származó megtérüléseket.

A c) pont alkalmazásában konzervatív módon kell kezelni azokat az eseteket, amikor jelentős mértékű függőség áll fenn.

Az e) pont alkalmazásában az LGD-becsléseknek figyelembe kell venniük, hogy az intézmények nem feltétlenül tudják a biztosítékokat gyorsan ellenőrzésük alá vonni és értékesíteni.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben **a b) pont helyébe a következő szöveg lép:**

„b) kimutathatják a jövőbeli lehívásokat a hitel-egyenértékesítési tényezőkben vagy LGD-becsléseikben. Amennyiben az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezőikbe jövőbeli további lehívásokat is belefoglálnak, ezeket az LGD-ben a számlálóban és a nevezőben

egyaránt figyelembe kell venni. Abban az esetben, ha az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezői nem tartalmazzák a jövőbeli további lehívásokat, ezeket csak az LGD-számlálóban kell figyelembe venni.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A lakossággal szembeni kitettségek esetében az LGD-bebecsléseknek legalább öt éves adatokon kell alapulniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani addig, amíg az érintett adatok öt évet fel nem ölelnek.”;

c) a szöveg a következő **bekezdésekkel** egészül ki:

„(4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben egyértelműen meghatározza az előre rendelkezésre bocsátott és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet bármely formája kezelésének módját az (1) bekezdés a) pontja, valamint az LGD-paraméterek alkalmazása céljából;

(4a) A teljesítő státuszba visszahelyezett esetek tekintetében a veszteségnek az 5. cikk 2. pontja szerinti kiszámítása céljából az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. december 31-ig aktualizált iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza, miként kell kezelni a mesterséges pénzáramlásokat, mérlegelve annak a lehetőségét, hogy az intézmények csak a nemteljesítés tényleges időszakában diszkontálják a mesterséges pénzforgalmat.”.

92. A 182. cikk a következőképpen módosul:

a) az(1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézmények által használt IRB-CCF-nek az ügyfél által a nemteljesítést kiváltó esemény időpontjáig **és azt követően** végzett esetleges további lehívások lehetőségét is tükrözniük kell;”;

ii. a szöveg a következő g) és h) ponttal egészül ki:

„g) az intézmények IRB-CCF-jét 12 hónapos rögzített időszakot alkalmazó módszerrel kell **megbecsülni** ;

h) az intézmények IRB-CCF-jének olyan referenciaadatokon kell alapulnia, amelyek tükrözik azon kitettségek ügyfél-, ügylet- és banki kezelési gyakorlatának jellemzőit, amelyekre a bebecsléseket alkalmazzák.”;

iii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A c) pont alkalmazásában az IRB-CCF-nek nagyobb konzervatív pótlékot kell magában foglalnia, ha a nemteljesítés gyakorisága és a hitel-

egyenértékesítési tényező mértéke között nagy valószínűséggel erősebb pozitív korreláció várható.

A g) pont alkalmazásában ■ minden nemteljesítést ■ az ügyfél és az ügylet releváns jellemzőihez kell kapcsolni *a* rögzített referencia-időpontban, mely időpontot a nemteljesítés napját megelőző 12 hónapként kell meghatározni.

A h) pont alkalmazásában a konkrét kitétségekre alkalmazott IRB-CCF nem alapulhat olyan adatokon, amelyek eltérő jellemzők hatásait vegyítik vagy *lényegileg* különböző kockázati jellemzőkkel rendelkező kitétségekből származnak. Az IRB-CCF-nek megfelelően homogén szegmenseken kell alapulnia. E célból a következő gyakorlatok nem megengedettek, *vagy részletes vizsgálatot és indoklást igényelnek*:

- a) kkv-kra/középpiaci vállalkozásokra vonatkozó alapul szolgáló adatok alkalmazása *nagyvállalati* ügyfelekre;
- b) »kis« kihasználatlan kerettel rendelkező kötelezettségvállalásokból származó adatok használata »nagy« kihasználatlan kerettel rendelkező hitelügyleteknél;
- c) ismert késedelemmel vagy releváns korlátozásokkal nem rendelkező kötelezetteknek olyan adatok felhasználása, amelyek késedelembe esett kötelezettektől vagy olyan kötelezettektől származnak, akik számára a referencia-időpontban további lehívások nem megengedettek;
- d) a kötelezettek hitelfelvételi és egyéb hitelhez kapcsolódó termékösszetételében a megfigyelési időszak során bekövetkezett változások által befolyásolt adatok, kivéve, ha ezeket az adatokat ténylegesen korrigálták a termékösszetételben bekövetkező változások hatásainak kiküszöbölése révén.

A negyedik albekezdés d) pontjának alkalmazásában az intézményeknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy részletes ismeretekkel rendelkeznek arról, hogy a kötelezett termékösszetételében bekövetkezett változások milyen hatást gyakorolnak a kitétségek referencia-adathalmazára és a kapcsolódó CCF-becslésekre, és hogy a hatás nem jelentős, vagy azt a becslési folyamat során hatékonyan mérsékeltek. E tekintetben a következők nem tekinthetők megfelelőnek:

- a) alsó *vagy felső* korlátok megállapítása a *tényleges* CCF-re vagy a *tényleges* kitétségértékekre ■ vonatkozóan;
- b) kötelezeti szintű becslések alkalmazása, amelyek nem fedik le teljes mértékben a releváns termékátalakítási opciókat, vagy nem megfelelően ötvöznek nagyon eltérő jellemzőkkel rendelkező termékeket;
- c) csak a termékátalakítással érintett lényeges megfigyelések korrigálása;

d) a termékprofil-átalakítással érintett megfigyelések figyelmen kívül hagyása.”;

aa) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a CCF-re vonatkozó becsléseiket hatékonyan elszigeteljék az instabilitások azon lehetséges hatásaitól, amelyeket egy hitelügyletnek a referencia-időpontra történő teljes körű lehívásához közeli állapot okoz.

(1b) A referenciaadatok nem korlátozhatók az adott eszköz kintlévő tőkeösszegére vagy a rendelkezésre álló hitelkeret felső határára. A referenciaadatok között fel kell tüntetni az elhatárolt kamatot, az egyéb esedékes kifizetéseket és a hitelkeretet meghaladó lehívásokat.”;

c) a cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesen meghatározza az intézmények által az IRB-CCF becslésére alkalmazandó módszertant.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”;

93. A 183. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának értékelésére vonatkozó követelmények a vállalatokkal, központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek esetében, amennyiben azokra LGD-becsléseket alkalmaznak, valamint a lakossággal szembeni kitettségek esetében”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a garanciát írásba kell foglalni, azt a garantőr nem mondhatja fel és nem módosíthatja, addig kell hatályosnak lennie, amíg a kötelezettségvállalásnak teljes mértékben eleget nem tesznek az összeg és a garancia futamidejének vonatkozásában, valamint jogilag érvényesíthetőnek kell lennie a garantőrrel szemben azon a joghatósági területen, ahol a garantőr olyan lefoglalható vagyontárgyakkal rendelkezik, amelyekre vonatkozóan az ítélet érvényesíthető;

ii. a szöveg a következő d) és e) ponttal egészül ki:

„d) a garanciának feltétel nélkülinek kell lennie;

e) az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák figyelembe vehetők elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként, de a második vagy általában az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák nem vehetők figyelembe elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként.”;

iii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

■

„Feltétel nélkülinek kell tekinteni azokat a garanciákat, amelyek esetében a garantőr általi kifizetés ahhoz a feltételhez kötött, hogy a kötelezettel szemben először a kölcsönt nyújtó intézménynek kell eljárnia, és amelyek csak a behajtási eljárás intézmények általi befejezését követően fennmaradó veszteségek fedezésére szolgálnak.”;

c) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az intézmények elismerhetik a PD/LGD-modellezési módszer e cikkkel összhangban történő alkalmazásával, a (4) bekezdésben meghatározott követelményre is figyelemmel, vagy a 236a. cikkben említett AIRB-módszer szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer alkalmazásával, a 4. fejezet elismerhetőségi követelményeire is figyelemmel. Az intézményeknek egyértelmű szabályzatokkal kell rendelkezniük az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázati paraméterekre gyakorolt hatásainak értékelésére. Az intézmények szabályzatainak összhangban kell lenniük belső kockázatkezelési gyakorlatukkal, és tükrözniük kell e cikk követelményeit. A szabályzatoknak egyértelműen meg kell határozniuk, hogy az ebben az albekezdésben leírt konkrét módszerek közül melyiket alkalmazzák az egyes minősítési rendszerekben, és az intézményeknek ezeket a szabályzatokat hosszabb időszakon keresztül következetesen kell alkalmazniuk.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az intézmények a PD/LGD-modellezési módszerrel veszik figyelembe az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, **akkor az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázatcsökkentő hatását egy adott kitettségtípus esetében a PD- vagy az LGD-beclés kiigazításával kell tükrözniük, és** az alapul szolgáló kitettség fedezett részéhez nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne, mint a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja. E célból a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátját ugyanazon PD-, LGD- és kockázatsúly-függvény alkalmazásával kell kiszámítani, mint amelyeket a 236a. cikkben említett, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmaznak.”;

e) a (6) bekezdést el kell hagyni.

94. A harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában a 4. alszakaszt el kell hagyni.

95. A 192. cikk a következő 5–8. ponttal egészül ki:

„5. »sztenderd módszer szerinti kockázatisúly-helyettesítéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség kockázati súlyának helyettesítése a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre a sztenderd módszer szerint alkalmazandó kockázati súllyal **a 235. cikkel összhangban, amennyiben a garantált kitettséget a sztenderd módszer szerint kezelik, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a sztenderd módszer vagy a belső minősítésen alapuló módszer szerint kezelik**;

6. »belső minősítésen alapuló módszer szerinti kockázatisúly-helyettesítéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség kockázati súlyának helyettesítése a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre a sztenderd módszer szerint alkalmazandó kockázati súllyal **a 235a. cikkel összhangban, amennyiben a garantált kitettséget a belső minősítésen alapuló módszer szerint kezelik, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a sztenderd módszer szerint kezelik**;

7. »belső minősítésen alapuló módszer alapváltozata szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség PD és LGD kockázati paraméterének helyettesítése a 236. cikkel összhangban azzal a megfelelő PD és LGD paraméterrel, amelyet a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekhez kellene rendelni a belső minősítésen alapuló módszer szerint akkor, ha nem alkalmaznak saját LGD-becslést;

8. »belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer«: az alapul szolgáló kitettség PD és LGD kockázati paraméterének helyettesítése a 236a. cikkel összhangban azzal a megfelelő PD és LGD paraméterrel, amelyet a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséghez kellene rendelni a belső minősítésen alapuló módszer szerint, saját LGD-becslés alkalmazása esetén.”.

96. A 193. cikk a következő (7) és (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az e fejezetben meghatározott összes elismerhetőségi követelménynek megfelelő biztosíték elismerhető ilyenként a le nem hívott hitelügyletekhez kapcsolódó kitettségek esetében is. Amennyiben a hitelügylet keretében történő lehívás feltétele a biztosíték előzetes vagy egyidejű megvásárlása vagy átvétele az intézmény biztosítékban való részesedésének mértékéig a hitellehívás esetén, oly módon, hogy az intézménynek nincs érdekeltsége a biztosítékban, ha a hitellehívásra nem kerül sor, az ilyen biztosíték elismerhető a le nem hívott hitelügyletből eredő kitettségre.

(7a) Amennyiben az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer szerint számítják ki, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer szerint számítják ki az e fejezetben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően, figyelembe kell venniük a biztosítékot érintő környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki

arról, hogy mi minősül éghajlati fizikai kockázat megvalósulásának, és hogy ennek a kockázatnak hogyan kell tükröződnie az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitettségértékre vonatkozó számításaiban;

97. A 194. cikkben a (10) bekezdést el kell hagyni.
98. A 197. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
- a) a b)–e) pontok helyébe a következő szöveg lép:
- „b) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok:
- i. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat központi kormányok vagy központi bankok bocsátották ki;
- ii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok olyan külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, amely **az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:**
- **a külső hitelminősítő intézet vagy az exporthitel-ügynökség** a 2. fejezet alkalmazásában elismert;
 - a hitelminősítést az EBH az 1., 2., 3. vagy 4. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;
- c) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok:
- i. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat intézmények bocsátották ki;
- ii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok olyan külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, **amely az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:**
- **a külső hitelminősítő intézet** a 2. fejezet alkalmazásában elismert;
 - a hitelminősítést az EBH az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg **az intézményekkel** szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;
- d) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok:
- i. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat egyéb szervezetek bocsátották ki;
- ii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok olyan külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, amely az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:

- a külső hitelminősítő intézet a 2. fejezet alkalmazásában elismert;
- a hitelminősítést az EBH az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a **vállalatokkal** szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

e) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő külső hitelminősítő intézet által készített rövid távú hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok:

- i. a külső hitelminősítő intézet a 2. fejezet alkalmazásában elismert; valamint
- ii. a hitelminősítést az EBH az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a rövid lejáratú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;”;

b) a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) tőmbarany;”.

98a. A 197. cikk (6) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (5) bekezdés alkalmazásában, amennyiben egy kollektív befektetési forma (a továbbiakban: az eredeti KBF) vagy annak bármely mögöttes KBF-je nem korlátozódik az (1) és a (4) bekezdés alapján elismerhető eszközökbe történő befektetésre:

– amennyiben az intézmények alkalmazhatják az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerét, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit használhatják biztosítékként a KBF-ban található, az (1) és a (4) bekezdés értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig;

– amennyiben az intézmények alkalmazhatják a megbízaton alapuló módszert, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit használhatják biztosítékként a KBF-ban található, az (1) és a (4) bekezdés értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-ja a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett be.”;

98b. A 198. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a KBF vagy valamely alapul szolgáló KBF nem korlátozódik a 197. cikk (1) és (4) bekezdése alapján elismerhető eszközökbe és az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett tételekbe történő befektetésre,

- **– amennyiben az intézmények alkalmazhatják az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerét, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit használhatják biztosítékként a KBF-ban található, az (1) és a (4) bekezdés értelmében elismerhető eszközök és az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig;**

- *– amennyiben az intézmények alkalmazhatják a megbízatáson alapuló módszert, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit használhatják biztosítékként a KBF-ban található, az (1) és a (4) bekezdés értelmében elismerhető eszközök és az e cikk (1) bekezdése a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-ja a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig nem elismert eszközökbe fektetett be.*

Ha a nem elismert eszközök a tulajdonlásból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük mindkét alábbi intézkedést:

- a) *kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;*
- b) *ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.”.*

99. A 199. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a 124. cikk (7) bekezdése másként nem rendelkezik, az intézmények használhatják elismert biztosítékként azt a lakóingatlant, amelyben annak tulajdonosa vagy magánbefektetési társaság esetén hasznélvezője lakik vagy lakni fog, illetve amelyet kiad vagy ki fog adni, valamint a kereskedelmi ingatlanokat, úgymint irodákat és egyéb kereskedelmi helyiségeket, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;
- b) a hitelfelvevő kockázata nem az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől függ lényegesen, hanem a hitelfelvevő más forrásokból történő adósság-visszafizetési képességétől, és ennek következtében a hitel visszafizetése lényegesen nem függ semmilyen, biztosítékként alapul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól.

Az a) pont alkalmazásában az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a kötelezett teljesítőképességét.”;

- b) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adott évben a 229. cikkel összhangban megállapított érték 55%-áig lakóingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő veszteségek – kivéve ha a 124. cikk (7) bekezdése másképp rendelkezik – nem haladják meg a lakóingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,3%-át;”;

- c) a (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adott évben a 229. cikkel összhangban megállapított érték 55%-áig kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek nyújtásából eredő veszteségek – kivéve ha a 124. cikk (7) bekezdése másképp rendelkezik – nem haladják meg

a kereskedelmi ingatlannal fedezett fennálló hitelek 0,3%-át;”;

d) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézet a 429a. cikk (3) bekezdésében meghatározott kedvezményes kölcsönt nyújt egy másik intézménynek vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2. vagy 3. pontjában említett tevékenységek végzésére engedéllyel rendelkező és az e rendelet 119. cikkének (5) bekezdése szerinti feltételeknek megfelelő pénzügyi vállalkozásnak, és amennyiben a szóban forgó másik intézmény vagy pénzügyi vállalkozás az említett kedvezményes kölcsönt közvetlenül vagy közvetve továbbadja egy végső kötelezettnek, és biztosítékként a kedvezményes hitelből származó követelést átengedi a közszektorbeli fejlesztési hitelintézetnek, a közszektorbeli fejlesztési hitelintézet az átengedett követelést elismert biztosítékként használhatja az átengedett követelés eredeti lejáratától függetlenül.”;

e) a (6) bekezdés első albekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény bizonyítja, hogy egy adott biztosítéktípusnál a biztosítékból származó bevétel az összes likvidálás legalább 90%-a esetében eléri a biztosíték értékének legalább 70%-át. A piaci árak lényeges ingadozása esetén az intézmény az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítja, hogy a biztosítéket kellő óvatossággal értékeli.”.

100. A 201. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) nemzetközi szervezetek, amelyeknél 0%-os kockázati súly alkalmazandó a 118. cikkel összhangban;”;

ii. a cikk a következő fa) ponttal egészül ki:

„fa) szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetek;”;

iii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) amennyiben a hitelkockázati fedezetet nem értékpapírosítási kitétségre nyújtják, egyéb olyan vállalkozások, amelyek **egy kijelölt** külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, beleértve a kötelezett anyavállalatait, leányvállalatait vagy kapcsolt szervezeteit, amennyiben az ezen anyavállalatokkal, leányvállalatokkal vagy kapcsolt **szervezetekkel szembeni közvetlen kitétség kockázati súlya alacsonyabb** a kötelezettel szembeni kitétség kockázati **súlyánál;**”

iv. a szöveg a következő ga) ponttal egészül ki:

„ga) amennyiben a hitelkockázati fedezetet értékpapírosítási kitétségre nyújtják, egyéb olyan vállalkozások, amelyek **egy kijelölt** külső hitelminősítő intézet által készített, 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel rendelkeznek, és a

hitelkockázati fedezet nyújtásának időpontjában 1. vagy 2. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel rendelkeztek, beleértve a kötelezett anyavállalatait, leányvállalatait és kapcsolt szervezeteit, amennyiben az ezen anyavállalatokkal, leányvállalatokkal vagy kapcsolt szervezetekkel **szembeni közvetlen kitétség kockázati súlya alacsonyabb az értékpapírosítási kitétség kockázati súlyánál**”;

v. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az fa) pont alkalmazásában »szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet«: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely teljesíti a 142. cikk (1) bekezdése 4. pontjának b) alpontjában meghatározott feltételt.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben felsorolt fedezetnyújtók mellett az intézmény által a 3. fejezet 6. szakaszának megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkező vállalatok az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tekintetében elismert fedezetnyújtóknak minősülnek, amennyiben az intézmény az IRB-módszert **alkalmazza az e vállalatokkal szembeni kitétségekre**.”;

101. A 202. cikket el kell hagyni.

102. A 204. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az első nemteljesítéskor lehívható és minden egyéb, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva nem tekinthető az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet e fejezet szerinti elismert formájának.

■ ”;

103. A 208. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont a következő mondatokkal egészül ki:

„**A hitel odaitélésekor megállapított érték feletti értékre történő átértékelés esetén** az ingatlan értéke kereskedelmi ingatlan esetében nem haladhatja meg az adott ingatlan vagy hasonló ingatlan tekintetében az elmúlt **négy** évben, lakóingatlan esetében pedig az utolsó **nyolc** évben mért átlagértéket. **Az ingatlan értéke meghaladhatja ezt az értéket, ha az ingatlanon olyan módosításokat hajtanak végre, amelyek egyértelműen növelik annak értékét, például javítják az épület vagy lakóegység energiahatékonyságát vagy ellenálló képességét, védelmét és fizikai kockázatokhoz való alkalmazkodását.**”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdéssel összhangban ■ az intézmények az alábbi feltételek teljesülése esetén elvégezhetik az ingatlan **értékelésének nyomon követését**,

illetve azonosíthatják az újraértékelésre szoruló ingatlanokat a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól függetlenül kidolgozott, fejlett statisztikai vagy más matematikai módszerekkel (»modellek«):

- a) az intézmények szabályzataikban és eljárásaikban meghatározzák a biztosítékok **■ értékének nyomon követésére és az újraértékelésre szoruló ingatlanok azonosítására** szolgáló modellek alkalmazásának kritériumait. E szabályzatoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük az ilyen modellek igazolt eredményeit, a vizsgált tulajdonságspecifikus változókat, a minimálisan rendelkezésre álló és pontos információk használatát, valamint a modellek bizonytalanságát;
 - b) az intézmények biztosítják, hogy az alkalmazott modellek:
 - i. kellő részletességgel ingatlan- és helyspecifikusak;
 - ii. érvényesek és pontosak, és a ténylegesen megfigyelt ügyleti árak felhasználásával robusztus és rendszeres utótesztelésnek vannak alávetve;
 - iii. a megfigyelt ügyleti árakon alapuló, kellően nagy és reprezentatív mintára épülnek;
 - iv. naprakész, kiváló minőségű adatokon alapulnak;
 - c) végső soron az intézmények felelnek a modellek megfelelőségéért és teljesítményéért, a (3) bekezdés b) pontjában említett értékbecslő felel **az újraértékelésre szorulóként azonosított ingatlanoknak a modellek felhasználásával végzett értékeléséért**, és az intézmények értik az alkalmazott modellek módszertanát, bemenő adatait és feltételezéseit;
 - d) az intézmények biztosítják, hogy a modellek dokumentációja naprakész legyen;
 - e) az intézmények megfelelő informatikai eljárásokkal, rendszerekkel és képességekkel, valamint elegendő és pontos adatokkal rendelkeznek **az ingatlanbiztosíték értékének bármely modellalapú nyomon követéséhez és az újraértékelésre szoruló ingatlanok azonosításához**;
 - f) a modellek becslései független validálásra kerülnek, és a validálási folyamat általánosságban összhangban van a 185. cikkben meghatározott elvekkel, **amennyiben ezek alkalmazandók**, és a (3) bekezdés b) pontjában említett független értékbecslő felelős az intézmény által e fejezet alkalmazásában felhasznált végleges értékekért.”;
- ba) a cikk a következő (3b) bekezdéssel egészül ki:**
- „(3b) A 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékelési kritériumokat figyelembe kell venni az ingatlanérték e cikkben meghatározott nyomon követése és újraértékelése céljából.**
- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hitelkockázati fedezetként felhasznált ingatlant megfelelően

biztosítani kell káresemények ellen, és az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük a biztosítás megfelelőségének monitorozására.”.

104. A 210. cikk *a következőképpen módosul:*

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben általános biztosítéki megállapodások vagy a vagyont terhelő (lebegő) zálogjog más formái a hitelt nyújtó intézmény számára nyilvántartott követelést biztosítanak egy vállalat eszközei felett, és amennyiben ez a követelés az IRB-módszer szerint biztosítékként nem elismert eszközöket és az IRB-módszer szerint biztosítékként elismert eszközöket egyaránt tartalmaz, az intézmény az utóbbi eszközöket elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként ismerheti el. Ebben az esetben az elismerhetőség feltétele, hogy az eszközök megfeleljenek az IRB-módszer szerinti elismerhetőségi követelményeknek, az e fejezetben meghatározottak szerint.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) Dologi biztosíték esetében a biztosíték elavulása magában foglalja azokat a környezeti, társadalmi és irányítási értékelést érintő szempontokat is, amelyek az érintett tagállamok által előírt, illetve az uniós jogi és szabályozási célkitűzések és jogszabályok, továbbá – amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns – a harmadik országok célkitűzései és szabályozásai által támasztott tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódnak.”.

(105) A 213. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 214. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel, a garanciából vagy hitederivatívából származó hitelkockázati fedezet akkor minősül elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelkockázati fedezet közvetlen;
- b) a hitelkockázati fedezet mértéke világosan meghatározott és kétségbevonhatatlan;
- c) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek betartása a hitelt nyújtó intézmény közvetlen ellenőrzésén kívül esik, és amely:
 - i. lehetővé tenné a fedezetnyújtó számára, hogy a hitelkockázati fedezetet egyoldalúan felmondja vagy módosítsa;
 - ii. növelné a hitelkockázati fedezet tényleges költségeit a fedezett kitéttiség hitelminőségi besorolásának romlása révén;
 - iii. megakadályozhatná, hogy a fedezetnyújtót kötelezzék az időben történő fizetésre abban az esetben, ha az eredeti kötelezett nem tesz eleget fizetési kötelezettségeinek, vagy ha a lízingszerződés lejár a garantált maradványértéknek a 134. cikk (7) bekezdése és a 166. cikk (4) bekezdése szerinti elismerése szempontjából;

- iv. megengedhetné a hitelkockázati fedezet futamidejének a fedezetnyújtó általi csökkentését;
- d) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés hatályos és érvényesíthető a hitelszerződés megkötésekor irányadó valamennyi joghatóság előtt.

A c) pont alkalmazásában a hitelkockázati fedezeti szerződés olyan záradéka, amely előírja, hogy a hitelt nyújtó intézmény **vagy az adós** hibás átvilágítása vagy csalása érvényteleníti a garantőr által nyújtott hitelkockázati fedezetet vagy csökkenti annak mértékét, nem zárhatja ki, hogy a hitelkockázati fedezet elismerhetőnek minősüljön.

A c) pont alkalmazásában a fedezetnyújtó kifizetheti egy összegben a követelés alapján esedékes valamennyi pénzösszeget, vagy átvállalhatja a kötelezett hitelkockázati fedezeti szerződés hatálya alá tartozó jövőbeli fizetési kötelezettségeit.”.

106. A 215. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kötelezett elismert nemteljesítése vagy fizetési mulasztása után a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll a garantőrtől a fedezet alapját képező követelés szerinti összeget időben követelni.”;
 - ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A garantőr általi fizetés nem tarthat olyan rendelkezés hatálya alá, miszerint a hitelt nyújtó intézménynek először a kötelezettől kell az összeget behajtania.

Lakóingatlan jelzáloghitelére fedezetet nyújtó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában és az e pont első albekezdésében előírt követelményeket elég 24 hónapos időszakon belül teljesíteni.”;
- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kölcsönös garanciavállalás keretében nyújtott vagy a 214. cikk (2) bekezdésében felsorolt szervezetek által nyújtott vagy viszontgarantált garanciák esetében az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában meghatározott követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

 - a) a kötelezett nemteljesítése esetén, vagy abban az esetben, ha az eredeti kötelezett nem teljesíti az esedékes kifizetéseket, a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll időben hozzájutni a garantőr által teljesített ideiglenes kifizetéshez, amely megfelel az alábbi két feltétel mindegyikének:
 - i. az ideiglenes kifizetés a hitelt nyújtó intézmény által valószínűsíthetően elszenvedett veszteség összegének megbízható

becslésén alapul, amely tartalmazza a kamatfizetés elmaradásából származó veszteséget, valamint más típusú, a hitelfelvevő által teljesítendő fizetéseket is;

ii. az ideiglenes kifizetés arányos a garancia fedezetével;

b) a hitelt nyújtó intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani tudja, hogy a garancia veszteségcsökkentő hatásai – beleértve a hitelfelvevő által teljesítendő kamatfizetés és egyéb típusú fizetések elmaradásából eredő veszteségeket is – indokolják ezt az eljárást.”.

107. A 216. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, hitelderivatíva által fedezett vállalati kitettség esetében az adott bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett hiteleseményt nem kell feltüntetni a hitelderivatívára vonatkozó szerződésben, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) 100%-os szavazat szükséges az alapul szolgáló vállalati kitettség lejáratának, tőkeösszegének, kamatszervényének, pénznemének vagy kielégítési sorrendben betöltött helyének módosításához;
- b) a székhely szerinti joghatóság, amelynek hatálya alá a vállalati kitettség tartozik, jól bevált csődtörvénnyel rendelkezik, amely lehetővé teszi a társaságok számára az átszervezést és a szerkezetátalakítást, és rendelkezik a hitelezői követelések rendezett kiegyenlítéséről.

A hitelkockázati fedezet a 233. cikk (2) bekezdésében meghatározott értékcsökkentés mellett annak ellenére is elismerhető lehet, hogy az a) és b) pontban meghatározott feltételek nem teljesülnek.”.

108. A 217. cikket el kell hagyni.

109. A 219. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219. cikk

Mérlegen belüli nettósítás

A hitelt nyújtó intézménynek nyújtott és nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöket és betéteket a hitelt nyújtó intézménynek készpénzbiztosítékként kell kezelnie a nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönökre és betétekre vonatkozó előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak kiszámításánál.”.

110. A 220. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**A felügyeleti volatilitási korrekció módszerének alkalmazása nettósítási keretmegállapodásokra**”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon intézményeknek, amelyek számítják az értékpapír-

finanszírozási, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő, elismert nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó kitettségek »teljes mértékben korrigált kitettségértékét« (E^*), az általuk alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezőket a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerére vonatkozó 223–227. cikkben meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.”;

c) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az adott értékpapírcsoportnak vagy adott árutípusnak megfelelő volatilitási korrekciós tényező értékét vagy adott esetben a volatilitási korrekciós tényező abszolút értékét kell alkalmazniuk az adott értékpapírcsoportba tartozó értékpapírok vagy adott árutípusba tartozó áruk pozitív vagy negatív nettó pozíciójának abszolút értékére;”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek az E^* értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

ahol:

i = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönadott, visszavásárlási megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett;

j = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett, vagy amelyet az intézmény tart;

k = az összes olyan különálló pénznemet jelölő index, amelyben a megállapodás szerinti értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciók bármelyike denominált;

E_i = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönadott, visszavásárlási megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett i értékpapír-, áru- vagy készpénzpozícióhoz kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, amennyiben az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 2. fejezet vagy adott esetben a 3. fejezet szerint számítják ki;

C_j = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett vagy az intézmény által tartott j értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíció értéke;

E_k^{fx} = a megállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő adott k pénznembeli, a (2) bekezdés b) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_k^{fx} = a k pénznem devizaárfolyam-kockázatára vonatkozó volatilitási korrekciós tényező;

E_{net} = a megállapodás nettó kitétsége az alábbiak szerint számítva:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

ahol:

l = az az index, amely a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportját és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusát jelöli;

E_l^{sec} = a megállapodás szerinti l értékpapírcsoportban vagy l árutípusban fennálló, a (2) bekezdés a) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_l^{sec} = az l értékpapírcsoportnak vagy l árutípusnak megfelelő, a (2) bekezdés c) pontjával összhangban meghatározott volatilitási korrekciós tényező. A H_l^{sec} előjelét a következőképpen kell meghatározni:

- a) pozitív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönadják, visszavásárlási megállapodással értékesítik vagy arra az értékpapír-kölcsönadáshoz vagy a visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;
- b) negatív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönveszik, visszaértékesítési megállapodással megvásárolják vagy arra az értékpapír-kölcsönvételhez vagy a fordított visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;

N = a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportjának és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusának száma összesen; e számítás alkalmazásában nem vehetők figyelembe azok a E_l^{sec} csoportok és típusok, amelyek esetében $|E_l^{sec}|$ értéke kisebb, mint $\frac{1}{10} \max_l (|E_l^{sec}|)$;

E_{gross} = a megállapodás bruttó kitétsége az alábbiak szerint számítva:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}| ;$$

111. A 221. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 6. fejezet 7. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelő, elismert nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletektől eltérő értékpapír-finanszírozási ügyletek vagy egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletek kockázattal súlyozott kitétségértékének és várható veszteségértékének kiszámítása céljából az intézmény használhatja a belső

modellen alapuló módszert a megállapodás teljes mértékben korrigált kitétséértékének (E*) kiszámítására, feltéve, hogy az intézmény teljesíti a (2) bekezdésben meghatározott feltételeket.

(2)Az intézmény alkalmazhatja a belső modellen alapuló módszert, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az intézmény ezt a módszert csak azon kitétségek esetében alkalmazza, amelyek kockázattal súlyozott kitétséértékét a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint számítja ki;
- b) az intézmény számára az illetékes hatóságok engedélyezik e módszer alkalmazását.

(3)A belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézménynek minden partnerre és értékpapírra ezt a módszert kell alkalmaznia, kivéve az olyan nem jelentős portfóliókat, amelyek esetében alkalmazhatja a 220. cikkben meghatározott felüyeleti volatilitási korrekciós módszert.”;

- b) a (8) bekezdést el kell hagyni.

111a. A 222. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmények akkor használhatják a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét, ha a kockázattal súlyozott kitétséértékeket sztenderd módszerrel számítják ki. Az intézmények nem használhatják egyidejűleg a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét és a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét, kivéve a 148. cikk (1) bekezdése és a 150. cikk (1) bekezdése alkalmazásában. Az intézmények nem alkalmazhatják ezt a kivételt szelektív módon azzal a céllal, hogy csökkentett szavatolóőke-követelményt érjenek el vagy szabályozási arbitrázst kövessenek el.”.

112. A 223. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek esetében az intézményeknek a kitétséértékeiket a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF-ek helyett 100%-os hitel-egyenértékesítési tényezőket használva kell kiszámítaniuk.”;

- b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőket a 224–227. cikkben említett felüyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.”.

113. A 224. cikk (1) bekezdésében az 1–4. táblázatok helyébe a következő szöveg lép:

„1. táblázat

		– A 197. cik	– A 197. cik	– Ért
--	--	-----------------	-----------------	----------

		<p>k (1) bekezdésének k b) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője</p>	<p>k (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője</p>	<p>értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak</p>
--	--	--	--	--

2. táblázat

		<p>– A 197. cik k (1) beke zdéséne k b) pontj ában említett, rövid lejáratú hitelmin ősítéssel rendelke ző szerveze tek által kibocsát ott, hitelviz onyt megtest esítő értékpap írok volatilit</p>	<p>– A 197. cik k (1) beke zdéséne k c) és d) pontj ában említett, rövid lejáratú hitelmin ősítéssel rendelke ző szerveze tek által kibocsát ott, hitelviz onyt megtest esítő értékpap írok volatilit</p>	<p>– Rövid lejáratú hitelmin ősítéssel rendelke ző értékpap írosítási pozíciók volatilit ási korrekci ós tényezőj e, amely megfelel a 197. cik k (1) beke zdéséne k h) pontj ában lefejtete tt</p>
--	--	---	---	--

		ási korrekci ós tényezőj e	ási korrekci ós tényezőj e	kritériu moknak

3. táblázat

Más típusú biztosíték vagy kitétség

—	— likvidál áshoz szükséges idő: 20 nap (%)	— likvid áláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	— likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)
---	---	---	--

			S i d ö : 5 n a p (%))
– Főbb tőzsdeindexben szereplő részvények, főbb tőzsdeindexben szereplő átváltoztatható kötvények	– 28,284	– 20	– 1 4 , 1 4 2
– Más elismert tőzsdén jegyzett részvények vagy átváltoztatható kötvények	– 42,426	– 30	– 2 1 , 2 1 3
– Készpénz	– 0	– 0	– 0
– Tőmbarany	– 28,284	– 20	– 1 4 , 1 4 2

4. táblázat

Pénznembeli eltérés volatilitási korrekciója (H_{fx})

– lik vidálásh oz szükség es idő: 20 nap (%)	– likvi dáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	– li kvidál áshoz szüksé ges idő: 5 nap (%)
– 11,314	– 8	– 5,657

”;

114. A 225. cikket el kell hagyni.
115. A 226. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„226. cikk

A volatilitási korrekciós tényező felszorzása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

Napi újraértékelés esetén az intézmények kötelesek a 224. cikkben meghatározott volatilitási korrekciós tényezőket alkalmazni. Ha az újraértékelés a napi gyakoriságnál ritkábban történik, az intézményeknek nagyobb volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk. A kiszámításhoz az intézményeknek a napi újraértékelési volatilitási korrekciós tényezőt fel kell szorozniuk az alábbi »időszak négyzetgyöke« képlettel:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

ahol:

H = az alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

H_M = a napi újraértékelés esetén alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

N_R = a két újraértékelés között ténylegesen eltelt munkanapok száma;

T_M = az adott típusú ügylet likvidációs időszaka.”.

116. A 227. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 224. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekciós módszert alkalmazó intézmények a repoügyletek és értékpapír-kölcsönzési vagy -kölcsönvételi ügyletek esetében a 224–226. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekciós tényező helyett 0%-os volatilitási korrekciós tényezőt alkalmazhatnak, feltéve, hogy teljesülnek a (2) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott feltételek. A 221. cikkben meghatározott, belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézmények nem használhatják az e cikkben meghatározott eljárást.”.

117. A 228. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere alapján a sztenderd módszer szerinti kitettségekre”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

118. A 229. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A pénzügyi biztosítékoktól eltérő elismert biztosítékok értékelési elvei”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ingatlan értékelésének meg kell felelnie a következő követelmények mindegyikének:

a) az értéket az intézmény jelzáloghitel-vásárlási, hitelkezelési és hiteldöntési folyamatától függetlenül kell olyan független értékbecslőnek megállapítania, aki rendelkezik az értékelés elvégzéséhez szükséges képesítéssel, képességgel és tapasztalattal;

b) az értékelés kellően óvatos értékelési kritériumok alapján történik, amelyek megfelelnek a következő követelmények mindegyikének:

i. az érték nem tartalmaz áremelkedésekre vonatkozó várakozásokat;

ii. az érték korigálva van annak figyelembevétele érdekében, hogy a jelenlegi piaci ár jelentősen meghaladja azt az értéket, amely a hitel futamideje alatt fenntartható lenne;

c) az érték nem haladja meg az ingatlan piaci értékét, amennyiben ez a piaci érték meghatározható.

A biztosíték értékének tükröznie kell a 208. cikk (3) bekezdése szerinti monitoring eredményeit, és figyelembe kell vennie az ingatlant terhelő elsőbbségi követeléseket.”.

119. A 230. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„230. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása elismert FCP-vel fedezett kitettség esetén az IRB-módszer szerint

(1) Az IRB-módszer szerint, a 220. cikk hatálya alá tartozó kitettségek kivételével, az intézményeknek a 3. fejezet alkalmazásában a tényleges LGD-t (LGD*) kell LGD-ként használniuk az e fejezet alapján elismerhető, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevételéhez. Az LGD* értékét az intézményeknek az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

E = a kitettség értéke az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának figyelembevétel előtt. Az e fejezettel összhangban elismert pénzügyi biztosítékkal fedezett kitettség esetében ezt az összeget a 223. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani. Kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében ennek az összegnek meg kell egyeznie a kölcsönadott készpénzzel vagy a kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírokkal. Kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében a kitettségértéket növelni kell a volatilitási korrekciós tényező (H_E) alkalmazásával, a 223–227. cikknek megfelelően;

E_S = a kapott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet aktuális értéke az adott típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_C), valamint a kitettség és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közötti pénznombeli eltérések volatilitási korrekciós tényezőjének (H_{β}) a (2), illetve a (2a) bekezdéssel összhangban történő alkalmazása után. Az E_S felső korlátja a következő érték: $E \cdot (1 + H_E)$;

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = a fedezetlen kitettségre alkalmazandó LGD a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;

LGD_S = az ügyletben használt elismert FCP-típussal fedezett kitettségekre alkalmazandó LGD a (2) bekezdés 2aaa. táblázatában meghatározottak szerint.

(2)A 2aaa. táblázat meghatározza az LGD_S és a H_C (1) bekezdésben szereplő képletben alkalmazandó értékeit.

2aaa. táblázat

– FCP-típus	– LGD_S	– Volatilitási korrekciós tényező (H_C)
– pénzügyi biztosíték	– 0 %	– A 224–227. cikkben meghatározott H_C volatilitási korrekciós tényező.
– követelésállomány	– 20 %	– 40 %
– lakó-kereskedelmi ingatlan és	– 20 %	– 40 %
– egyéb dologi biztosíték	– 25 %	– 40 %

– nem elismert FCP	– Nem alkalmazandó	– 100 %
--------------------	--------------------	---------

(2a) Amennyiben az elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a kitétségétől eltérő pénznemben denominált, a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezője (H_{fx}) megegyezik a 224–227. cikk alapján alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezővel.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérő, alternatív megoldásként és a 124. cikk (7) bekezdése alapján az intézmények – a 125. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, illetve a 126. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott korlátokon belül – 50%-os kockázati súlyt rendelhetnek a kitétség azon részéhez, amely valamely tagállam területén található lakóingatlanl vagy kereskedelmi ingatlanl teljes körűen fedezett, amennyiben a 199. cikk (3), illetve (4) bekezdésében előírt feltételek mindegyike teljesül.

(4) A 220. cikk hatálya alá eső IRB-kitétségek kockázattal súlyozott kitétségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámításához az intézményeknek az E^* értéket kell alkalmazniuk a 220. cikk (4) bekezdésével összhangban, valamint a fedezetlen kitétségekre vonatkozó LGD értéket kell alkalmazniuk a 161. cikk (1) bekezdésének a), aa) és b) pontja szerint.”.

120. A 231. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„231. cikk

A kockázattal súlyozott kitétségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek halmaza esetén az IRB-módszer szerint kezelt kitétséghez

Azok az intézmények, amelyek számára többféle típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtottak, az IRB-módszer szerint kezelt kitétségekre a 230. cikkben meghatározott képletet alkalmazhatják sorban minden egyes biztosítéktípusra. E célból az említett intézményeknek minden egyes újabb FCP-típus elismerését követően csökkenteniük kell a fedezetlen kitétség (E_U) fennmaradó értékét az adott lépésben elismert biztosíték korrigált értékével (E_S). A 230. cikk (1) bekezdésével összhangban az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettípusokra vonatkozó összes E_S összegének felső korlátját az $E \cdot (1 + H_E)$ érték jelenti, ami a következő képletet eredményezi:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{S,i}$ = az FCP i -re alkalmazandó LGD, a 230. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint;

$E_{S,i}$ = az FCP i aktuális értéke az adott FCP-típusra a 230. cikk (2) bekezdése szerint alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_c) alkalmazása után.”

121. A 232. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a 212. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a harmadik fél intézménynél nem letétkezelői megállapodás révén, a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelt elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum kezelhető a harmadik fél intézmény által nyújtott garanciaként.”.

122. A 233. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az intézményeknek a pénznombeli eltérés volatilitási korrekciós tényezőjét – napi újraértékelést feltételezve – 10 munkanapos értékesítési időszakokra kell alapozniuk, és a korrekciós tényezőket a 224. cikk szerinti felügyeleti volatilitási korrekciós tényezőkre alapozva kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a 226. cikknek megfelelően fel kell szorozniuk a volatilitási korrekciós tényezőt.”.

123. A 235. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím a következőképpen módosul:

„A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a helyettesítési módszer alapján a sztenderd módszer szerint kezelt garantált kitettségre”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 113. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézményeknek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező olyan kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit, amelyekre az említett intézmények a sztenderd módszert alkalmazzák, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség kezelésétől függetlenül, a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a kitettség 111. cikk szerint számított értéke. E célból az I. mellékletben felsorolt mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100%-a a 111. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított értéke (G^*), az 5. szakaszban meghatározott módon a lejárat eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 2. fejezetben meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni **közvetlen kitettségre alkalmazandó**, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.”

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezőbb értékelési módot a központi kormányzat vagy a központi bank által

teljes mértékben vagy részben garantált kitettségekre is kiterjeszhetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4) vagy adott esetben (7) bekezdésében foglalt feltételek.”.

124. A szöveg a következő 235a. cikkel egészül ki:

„235a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítési módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket pedig a sztenderd módszer szerint kezelik

(1) Azon előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettségek esetében, amelyekre az intézmény a 3. fejezetben említett IRB-módszert alkalmazza, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a sztenderd módszer szerint kezelik, az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a kitettség 3. fejezet 5. szakasza szerint meghatározott értéke. E célból az intézményeknek az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek kitettségértékét a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF-ek helyett 100%-os hitel-egyenértékesítési tényezőket használva kell kiszámítaniuk;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított értéke

(G^*) a 3. fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárat eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = *a kötelezett PD-értékének és a kötelezettel szembeni kitettség LGD-jének felhasználásával* a 3. fejezet szerint meghatározott kockázati súly, *az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül*;

g = a fedezetnyújtóval szembeni *közvetlen kitettségre alkalmazandó*, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.

(2) Amennyiben a fedezett érték (G_A) kisebb a kitettség értékénél (E), az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben meghatározott képletet, ha a kitettség fedezett és fedezetlen része a veszteségviselési rangsorban azonos helyet foglal el.

(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezőbb értékelési módot a központi kormányzat vagy a központi bank által teljes mértékben vagy részben garantált kitettségekre is kiterjeszhetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4)

vagy adott esetben (7) bekezdésében foglalt feltételek.

(4) A kitettségérték fedezett részének várható veszteségértéke nullával egyenlő.

(5) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézménynek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmaznia. A 159. cikkben meghatározott számításához az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez kell rendelniük az intézmény nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységével kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótoke-csökkentéseket.”.

125. A 236. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezett rendelkező kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben említett IRB-módszert alkalmazza a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) vonatkozó saját becsléseinek használata nélkül, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint kezelik, az intézményeknek a kitettség fedezett részét az E kitettségérték és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált, **a 235a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított** G_A értéke közül az alacsonyabbnak kell meghatározniuk.”

c) a cikk a következő (1a)–(1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Annak az intézménynek, amely a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert saját PD-becslések használatával alkalmazza, a kitettségérték fedezett részére vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket a fedezetnyújtó PD-jének és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-nek az (1b) bekezdéssel összhangban történő alkalmazásával kell kiszámítania. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, amely **figyelembe veheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet** e fejezettel összhangban.

(1b) Az intézményeknek az alapul szolgáló kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az

(1a) bekezdésben meghatározott LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni

hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, 162. cikk szerint kiszámított M lejáratot kell alkalmazniuk.

(1c) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

(1d) Az (1c) bekezdés ellenére azoknak az intézményeknek, amelyek a garantált kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az (1b) bekezdéssel összhangban a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, 162. cikk szerint kiszámított M lejáratot kell alkalmazniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, amely e fejezettel összhangban figyelembe veheti az alapul szolgáló kitettség bármely biztosítékkal való fedezését.”;

d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez kell rendelniük az intézmény nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységével kapcsolatos általános és egyedi hitelkockázati kiigazításokat és kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, valamint a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.”.

126. A szöveg a következő 236a. cikkel egészül ki:

„236a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítési módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint kezelik a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) vonatkozó saját becslések használatával, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik

(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező

kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben említett IRB-módszert alkalmazza a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) vonatkozó saját becsléseket használva, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétségeket a 3. fejezetben említett IRB-módszer szerint kezelik, **az LGD-re vonatkozó saját becslések használata nélkül**, az intézményeknek a kitétség fedezett részét az E kitétségérték és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált, **a 235a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított** G_A értéke közül az alacsonyabbnak kell meghatározniuk. A kitétségérték fedezett részére vonatkozó, kockázattal súlyozott kitétségértéket és várható veszteségértéket a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítani, és adott esetben az alapul szolgáló kitétséghez kapcsolódó, 162. cikk szerint kiszámított M lejáratot kell alkalmazni.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 3. fejezetben említett IRB-módszert alkalmazzák anélkül, hogy a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétségekre a nemteljesítéskori veszteségrátára (LGD) vonatkozó saját becsléseit használnák, az LGD-t a 161. cikkkel összhangban kell meghatározniuk. Az alárendelt kitétségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitétségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az elősorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, amely e fejezettel összhangban figyelembe veheti az alapul szolgáló kitétség bármely biztosítékkal való fedezését.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 3. fejezetben említett IRB-módszert alkalmazzák a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétségekre az LGD-re vonatkozó saját becsléseiket használva, az alapul szolgáló kitétség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és az alapul szolgáló kitétséghez kapcsolódó, adott esetben a 162. cikk szerint kiszámított M lejáratot kell alkalmazniuk.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitétségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitétség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

(5) A kitétségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitétségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitétségérték fedezetlen részéhez kell rendelniük az intézmény nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységével kapcsolatos általános és egyedi hitelkockázati kiigazításokat és kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkkel összhangban, valamint a kitétséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.”.

127. A harmadik rész II. címe 4. fejezetének 6. szakaszát el kell hagyni.

128. A 273. cikk (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) a 183. cikk alapján, ha a 143. cikkel összhangban megadták az engedélyt.”.
129. A 273b. cikk a következőképpen módosul:
- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:
- „273b. cikk
A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszerek és a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszer alkalmazási feltételeinek való meg nem felelés”*
- b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:
- „Amennyiben a következő esetek valamelyike bekövetkezik, az intézményeknek három hónapon belül meg kell szüntetniük azt a gyakorlatot, hogy a 4., illetve az 5. szakasszal összhangban számítják ki a származtatott pozíciók kitettségértékét és adott esetben a 385. cikkel összhangban számítják ki a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.”;
- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Azon intézmények, amelyek beszüntették származtatott pozícióik kitettségértékeinek a 4., illetve 5. szakasszal összhangban történő kiszámítását és a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 385. cikkel összhangban történő kiszámítását, csak akkor számíthatják származtatott pozícióik kitettségértékeit ismét a 4. vagy 5. szakaszban előírtak szerint és a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 385. cikkel összhangban, ha igazolják az illetékes hatóság felé, hogy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megállapított feltételek mindegyike megszakítás nélkül egy éven át teljesült.”.
130. A 274. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) Ha ugyanarra a nettósítási halmazra több letéti megállapodás alkalmazandó, vagy ugyanaz a nettósítási halmaz letéti megállapodás hatálya alá tartozó ügyleteket és letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ügyleteket is magában foglal, az intézménynek a kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítania:
- a) az intézménynek el kell különítenie az érintett, a nettósítási halmazba tartozó ügyletekből álló hipotetikus nettósítási részhalmazokat az alábbiak szerint:
- i. a letéti megállapodás hatálya alá tartozó és a 285. cikk (2)–(5) bekezdésével összhangban meghatározott azonos letéti kockázati periódus alá tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni;

- ii. a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni, amely eltér az i. alpont szerint létrehozott nettósítási részhalmaztól;
- b) az intézménynek az e bekezdés bevezető mondatában említett nettósítási halmaz pótlási költségét a 275. cikk (2) bekezdésével összhangban kell kiszámítania, figyelembe véve a nettósítási halmazon belüli összes ügyletet, akár vonatkozik rá letéti megállapodás, akár nem, és az alábbiak mindegyikét alkalmaznia kell:
 - i. a CMV-t a nettósítási halmazba tartozó összes ügyletre vonatkozóan bármely tartott vagy nyújtott biztosítékkal csökkentve kell kiszámítani, és a CMV kiszámítása során a pozitív és negatív piaci értékeket nettósítani kell;
 - ii. az NICA-t, VM-et, TH-t és MTA-t adott esetben a nettósítási halmaz egyes egyedi letéti megállapodásaira alkalmazandó ugyanazon bemenő adatokon összegezve, külön kell kiszámítani;
- c) az intézménynek a 278. cikkben említett nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettséget az alábbiak mindegyikének alkalmazásával kell kiszámítania:
 - i. a 278. cikk (1) bekezdésében említett szorzónak a bemenő adatként használt CMV-n, NICA-n és VM-en kell alapulnia adott esetben, e bekezdés b) pontjának megfelelően;
 - ii. $A \sum_a AddOn^{(a)}$ értéket a 278. cikknek megfelelően, az a) pontban említett minden egyes hipotetikus nettósítási részhalmazra külön kell kiszámítani”;
- b) a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve az intézményeknek az olyan hagyományos bináris opciót, amelynek kötési árfolyama K -val egyenlő, egy gallérnak megfelelő, két olyan eladott és megvásárolt hagyományos vételi vagy eladási opcióból álló kombinációval kell felcserélniük, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:

 - a) a gallérban szereplő két opció:
 - i. lejárat napja és alapul szolgáló eszközének azonnali vagy határidős árfolyama azonos a hagyományos bináris opcióéval;
 - ii. kötési árfolyama $0,95 \cdot K$, illetve $1,05 \cdot K$;
 - b) a gallér pontosan replikálja a hagyományos bináris opció kifizetési függvényét az a) pontban említett két kötési árfolyam közötti tartományon kívül;

A gallérban szereplő két opció kockázati pozícióját a 279. cikknek megfelelően külön kell kiszámítani.”.

130a. A 291. cikk (5) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) amennyiben ez a számítás a piaci kockázathoz kapcsolódó meglévő számításokat használ fel – amelyek már eleve tartalmazzák egy feltételezést az LGD-re vonatkozóan – a IV. cím 1a. fejezetének 4. vagy 5. szakasza szerinti, nemteljesítési kockázatra vonatkozó, vagy a IV. cím 1b. fejezetének 3. szakasza szerinti, belső modellen alapuló, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához, az alkalmazott képletben az LGD értékét 100%-nak kell venni.”

131. A harmadik rész III. címe helyébe a következő szöveg lép:

„III. cím

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZATHOZ KAPCSOLÓDÓ SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

311a. cikk

Fogalommeghatározások

E cím alkalmazásában:

- a) »működési kockázati esemény«: működési kockázathoz kapcsolódó minden olyan esemény, amely egy vagy több üzleti éven belül veszteséget vagy többszörös veszteséget eredményez;
- b) »összesített bruttó veszteség«: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes bruttó veszteség összege;
- c) »összesített nettó veszteség«: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes nettó veszteség összege.

1. FEJEZET

A működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítása

312. cikk

Szavatolótőke-követelmény

A működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény a 313. cikk szerint számított üzleti mutató komponens.

313. cikk

Üzleti mutató komponens

Az intézmények a következő képlet alapján számítják ki üzleti mutató komponensüket:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

ahol:

BIC = az üzleti mutató komponens;

BI = a 314. cikk szerint számított üzleti mutató milliárd euróban.

314. cikk

Üzleti mutató

(1) Az intézmények a következő képlet alapján számítják ki üzleti mutatójukat:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

ahol:

BI = az üzleti mutató milliárd euróban;

ILDC = a kamat, a lízing és az osztalék (2) bekezdés szerint számított komponense milliárd euróban;

SC = a (3) bekezdés szerint számított szolgáltatási komponens milliárd euróban;

FC = a (4) bekezdés szerint számított pénzügyi komponens milliárd euróban.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kamat, a lízing és az osztalék komponensét az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 \cdot AC) + DC$$

ahol:

ILDC = a kamat, a lízing és az osztalék komponense;

IC = ***a magas és alacsony nettó kamatrést alkalmazó joghatóságok figyelembevétele céljából a joghatóság szintjén megállapított*** kamatkomponens, amely az intézménynek az összes pénzügyi eszközből származó kamatbevétele és egyéb kamatbevétele a pénzügyi lízingekből származó pénzügyi bevétellel, az operatív lízingekből származó bevétellel, valamint a lízingelt eszközökből származó nyereséggel együtt, az intézmény összes pénzügyi kötelezettséggel kapcsolatos kamatráfordításának és egyéb kamatráfordításainak – beleértve a pénzügyi és operatív lízingekkel kapcsolatos kamatráfordításokat, valamint a lízingelt eszközök értékcsökkenését, értékvesztését és veszteségét is – levonásával, a különbözet abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított éves átlagaként;

AC = ***a magas és alacsony nettó kamatrést alkalmazó joghatóságok figyelembevétele céljából a joghatóság szintjén megállapított*** eszközkomponens, amely az intézmény teljes fennálló bruttó hitelállományának, előlegeinek, kamatozó értékpapírjainak – beleértve az államkötvényeket is – és lízingeszközeinek összege, az előző három üzleti év – az egyes üzleti évek végén fennálló összegek alapján

számított – éves átlagaként;

DC = az osztalékkomponens, amely az intézménynek az intézmény pénzügyi kimutatásaiban nem konszolidált részvényekben és alapokban meglévő befektetésekből származó osztalékbevétele, beleértve a konszolidációba be nem vont leányvállalatoktól, társult vállalkozásoktól és közös vállalkozásoktól kapott osztalékbevételt is, az előző három üzleti év éves átlagaként számítva.

(3)Az (1) bekezdés alkalmazásában a szolgáltatási komponens az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

ahol:

SC = a szolgáltatási komponens;

OI = az egyéb működési bevétel, amely az intézmény szokásos banki műveletekből származó, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű bevételének az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

OE = az egyéb működési költség, amely az intézmény szokásos banki műveletekkel kapcsolatos, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű ráfordításainak és veszteségeinek, valamint a működési kockázati eseményekkel kapcsolatos ráfordításainak és veszteségeinek az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FI = a díj- és jutalékbevétel komponens, amely az intézmény tanácsadásból és szolgáltatásnyújtásból származó bevételének – beleértve a pénzügyi szolgáltatások kiszervezőjeként kapott bevételeket is – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FE = a díj- és jutalékráfordítás komponens, amely az intézmény által a tanácsadásért és a szolgáltatásokért fizetett kiadásoknak – beleértve az intézmény által a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat is, kivéve a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

(3a) Amennyiben az illetékes hatóságok előzetesen engedélyezik, és amennyiben az intézményvédelmi rendszer megfelelő és egységesen megállapított, a működési kockázatok monitorozására és osztályozására szolgáló rendszereket működtet, azok az intézmények, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszer tagjai, számíthatják az SC-t az ugyanazon intézményvédelmi rendszerben tagsággal rendelkező intézményektől kapott jövedelem vagy ezek részére kifizetett költségek levonásával.

A kapcsolódó működési kockázatokból eredő pénzügyi következmények megszlanak az intézményvédelmi rendszer tagjai között.

(4)Az (1) bekezdés alkalmazásában a pénzügyi komponens az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$FC = TC + BC$$

ahol:

FC = a pénzügyi komponens;

TC = a kereskedési könyvi komponens, amely az intézmény kereskedési könyvében a kereskedési céllal tartott eszközökből és kötelezettségekből származó, a fedezeti elszámolások és az árfolyam-különbözetek figyelembevételével kimutatott nettó nyereség vagy veszteség abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

BC = a banki könyvi komponens, amely az intézmény banki könyvében az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származó, a fedezeti elszámolások és az árfolyam-különbözetek figyelembevételével kimutatott nettó nyereség vagy veszteség, valamint az eredménnyel szemben valós értéken értékelt kategóriába nem tartozó pénzügyi eszközökön és kötelezettségeken realizált nyereség vagy veszteség abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

(5) Üzleti mutatójuk kiszámítása során az intézmények a következő elemek egyikét sem veszik figyelembe:

- a) biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységből származó bevételek és ráfordítások;
- b) megvásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvényekhez kapcsolódó díjráfordítások és díjbevételek;
- c) igazgatási költségek a személyi jellegű ráfordításokkal, a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakkal és az egyéb igazgatási ráfordításokkal együtt;
- d) beszedett igazgatási költségek, ezen belül az ügyfelek nevében teljesített fizetések beszedett összege;
- e) telephelyek és befektetett eszközök ráfordításai, a **működési kockázati** eseményekből eredő ráfordítások kivételével;
- f) tárgyi eszközök értékcsökkenése és immateriális javak amortizációja, kivéve az operatív lízing-eszközök értékcsökkenését, amelyet a pénzügyi és operatív lízing ráfordításai között kell szerepeltetni;
- g) céltartalékképzés vagy céltartalék feloldása, a **működési kockázati** eseményekhez kapcsolódó céltartalék kivételével;
- h) kérésre visszafizetendő jegyzett tőkéhez kapcsolódó ráfordítások;
- i) értékvesztés és értékvesztés visszairása;
- j) az eredményben elszámolt cégérték változása;
- k) társasági adó.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) az üzleti mutató komponenseit, amelyhez a nemzetközi szabályozási

standardok figyelembevételével listát állít össze a jellemző résztételekről; ***a pénzügyi komponens kiszámítása esetében ez a lista nem használható a TC és BC komponens elkülönítésére, és nem akadályozza meg az intézményeket abban, hogy az egyes résztételeket a harmadik rész I. címének 3. fejezetében meghatározott prudenciális határúknak megfelelően a TC vagy a BC komponensbe sorolják be;***

b) az (5) bekezdésben felsorolt elemeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7)Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza az üzleti mutató tételeit úgy, hogy azokat hozzárendeli az (EU) 2021/451^{*5} bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott megfelelő adatszolgáltatási rovatokhoz.

Az EBH az említett ***végrehajtás-technikai*** standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 24 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

315. cikk

Az üzleti mutató kiigazítása

(1)Az intézmények az összefonódott vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek üzletimutató-tételeit az összefonódás vagy a felvásárlás időpontjától az előző három üzleti évre kiterjedően figyelembe veszik az üzleti mutatójuk kiszámításánál.

(2)Az intézmények engedélyt kérhetnek az illetékes hatóságtól arra, hogy üzleti mutatójuk kiszámításakor figyelmen kívül hagyják az elidegenített szervezetekkel vagy tevékenységekkel kapcsolatos üzletimutató-tételeket.

(3)Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) annak módja, ahogyan az intézmények meghatározzák az üzleti mutató (1) és (2) bekezdésben említett kiigazításait;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint az illetékes hatóságok megadhatják a (2) bekezdésben említett engedélyt;
- c) a (2) bekezdésben említett kiigazítások ütemezése.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. FEJEZET

Adatgyűjtés és -kormányzás

316. cikk

Az éves működési kockázati veszteség kiszámítása

(1) Azok az intézmények, amelyek üzleti mutatója eléri vagy meghaladja a 750 millió EUR-t, az éves működési kockázati veszteséget az adott üzleti évre vonatkozó összes, a 318. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított, a 319. cikk (1), illetve (2) bekezdésében meghatározott veszteségküszöböt elérő vagy azt meghaladó nettó veszteség összegeként számítják ki.

Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok eltekinthetnek az éves működési kockázati veszteség kiszámításának követelményétől az 1 milliárd EUR-t meg nem haladó üzleti mutatóval rendelkező intézmények esetében, feltéve, hogy az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az első albekezdés alkalmazása indokolatlanul megterhelő lenne számára.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az érintett üzleti mutató az intézmény által az üzleti mutató utolsó nyolc adatszolgáltatási időpontjában közölt értékei közül a legmagasabb. Ha az intézmény még nem szolgáltatott adatot az üzleti mutatójáról, annak legutóbbi értékét veszi figyelembe.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza az „indokolatlanul megterhelő” fogalmát az (1) bekezdés alkalmazásában.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

317. cikk

Veszteségadatok

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki az éves működési kockázati veszteséget, rendelkezniük kell olyan rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal, amelyek révén folyamatosan

bővíthetők és naprakészen tarthatók a veszteségadatok, amelyek az egyes nyilvántartott működési kockázati eseményekre vonatkozóan a bruttó veszteségértékeket, a nem biztosításból származó megtérüléseket, a biztosításból származó megtérüléseket, a referencia-**időpontokat** és a csoportosított veszteségeket, köztük a kötelezettségességéből eredő események miatti veszteségeket tartalmazzák.

(2)Az intézmény veszteségadatai kiterjednek az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidáció körébe tartozó összes szervezetből eredő valamennyi működési kockázati eseményre.

(3)Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmények:

- a) a veszteségadatok között szerepeltetnek minden olyan működési kockázati eseményt, amelyet egy vagy több üzleti év során rögzítettek;
- b) a működési kockázati eseményekhez kapcsolódó veszteségeket legkésőbb az elszámolás napjával szerepeltetik a veszteségadatok között;
- c) a számlákon több éves időszakon keresztül könyvelt veszteségeket és a kapcsolódó megtérüléseket az alkalmazott elszámolási módszerrel összhangban felosztják a megfelelő üzleti évekre vonatkozó veszteségadatok között.

(4)Az intézmények emellett információkat gyűjtenek a következőkről:

- a) a működési kockázati események referencia-időpontjairól, ezen belül:
 - i. a működési kockázati esemény bekövetkezésének napjáról vagy kezdőnapjáról (a továbbiakban: a bekövetkezés napja), amennyiben rendelkezésre áll;
 - ii. arról a nappól, amikor a működési kockázati esemény az intézmény tudomására jutott (a továbbiakban: a felismerés napja);
 - iii. arról az egy vagy több nappól, amikor a működési kockázati esemény az intézmény eredménykimutatásában elszámolt veszteséget, vagy a veszteségre képzett tartalékot vagy céltartalékot eredményez (a továbbiakban: az elszámolás napja);
- b) a bruttó veszteségértékek esetleges megtérüléseiről, valamint leíró jelleggel a veszteséget elősegítő vagy okozó körülményekről.

A leíró jellegű információk részletességének arányban kell állnia a bruttó veszteségérték nagyságával.

(5)Az intézmény a veszteségadatok között nem szerepeltethet hitelkockázathoz kapcsolódó olyan működési kockázati eseményeket, amelyeket a hitelkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitétségekben elszámol. A veszteségadatok között szerepeltetni kell a hitelkockázathoz kapcsolódó, de a hitelkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitétségekben nem elszámolt működési kockázati eseményeket.

(6)A piaci kockázathoz kapcsolódó működési kockázati eseményeket működési kockázatként kell kezelni, és szerepeltetni kell a veszteségadatok között.

(7)Az illetékes hatóság kérésére az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy

múltbeli belső veszteségadatait megfeleltesse az egyes eseménytípusoknak.

(8)E cikk alkalmazásában az intézmények biztosítják a veszteségek karbantartásához és frissítéséhez szükséges informatikai **rendszerek és** infrastruktúra megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét, és ennek érdekében megerősítik a következők egyidejű teljesülését:

- a) az e cikk alkalmazásában használt valamennyi intézményi informatikai rendszer és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e megbízhatóság és ellenálló képesség folyamatosan fenntartható;
- b) az e cikk alkalmazásában használt intézményi informatikai **rendszerek és** infrastruktúra konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;
- c) amennyiben az intézmény kiszervezi az e cikk alkalmazásában használt informatikai **rendszerek és** infrastruktúra karbantartásának egy részét, az informatikai infrastruktúra megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét legalább az alábbiak megerősítésével biztosítja:
 - i. az e cikk alkalmazásában használt valamennyi intézményi informatikai rendszer és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e tulajdonságok folyamatosan fenntarthatók;
 - ii. e cikk alkalmazásában az informatikai **rendszerek és** infrastruktúra tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamata – a projektmenedzsment, a kockázatkezelés, az irányítás, a mérnöki tevékenység, a minőségbiztosítás és a tesztelés tervezése, a rendszerek modellezése és fejlesztése, továbbá a valamennyi tevékenységre kiterjedő minőségbiztosítás, azon belül a kódok felülvizsgálata és adott esetben verifikálása, valamint a tesztelés, azon belül a felhasználói tesztelés tekintetében – megbízható és megfelelő;
 - iii. e cikk alkalmazásában az intézményi informatikai **rendszerek és** infrastruktúra konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;
 - iv. e cikk alkalmazásában az informatikai **rendszerek és** infrastruktúra és a készletléti tervek tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamatát az intézmény vezető testülete vagy felső vezetése hagyja jóvá, és a vezető testületet és a felső vezetést rendszeres időközönként tájékoztatják az e cikk alkalmazásában használt informatikai infrastruktúra teljesítményéről.

(9)E cikk (7) bekezdésének alkalmazásában az EBH felhatalmazást kap arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben megállapítja a működési kockázatra vonatkozó kockázati taxonómiát, valamint a veszteségekben szereplő veszteségeseményeknek a működési kockázatra vonatkozó kockázati taxonómián alapuló, **a nemzetközi standardoknak megfelelő** osztályozására szolgáló módszertant.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük,

illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) A (8) bekezdés alkalmazásában az EBH iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek ismertetik a veszteségek karbantartását szolgáló irányítási intézkedések megbízhatóságának, robusztusságának és teljesítményének biztosításához szükséges technikai elemeket, különös tekintettel az informatikai rendszerekre és infrastruktúrákra.

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell kibocsátani.

318. cikk

A nettó veszteség és a bruttó veszteség kiszámítása

(1) A 316. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az intézmények minden működési kockázati eseményre vonatkozóan a következőképpen számítják ki a nettó veszteséget:

$$\text{nettó veszteség} = \text{bruttó veszteség} - \text{megtérülés}$$

ahol:

bruttó veszteség = működési kockázati eseményhez kapcsolódó, bármilyen típusú megtérülés előtti veszteség;

megtérülés = az eredeti működési kockázati eseményhez kapcsolódó, de attól független és időben elkülönülő egy vagy több esemény, amelynek során az intézményhez harmadik féltől pénzeszközök vagy gazdasági hasznok áramlanak be.

Az intézmények folyamatosan frissített számítással rendelkeznek az egyes konkrét működési kockázati eseményekhez kapcsolódó nettó veszteségről. E célból az intézmények a bruttó veszteségben és a megtérülésben az utolsó tíz üzleti év mindegyikére vonatkozóan megfigyelt vagy becsült változások alapján frissítik a nettó veszteség számítását. Ha egy adott működési kockázati eseményhez kapcsolódóan e tízéves időszakon belül több üzleti év során veszteségek figyelhetők meg, az intézmény elvégzi, majd folyamatosan frissíti a következők számítását:

- a) a nettó veszteség, a bruttó veszteség és a megtérülés a tízéves időszak minden olyan üzleti éve tekintetében, amelyben az adott nettó veszteséget, bruttó veszteséget és megtérülést elszámolták;
- b) a tízéves időszak valamennyi érintett üzleti évének összesített nettó vesztesége, összesített bruttó vesztesége és összesített megtérülése.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a bruttó veszteség kiszámításakor a következő tételeket kell figyelembe venni:

- a) az intézmény eredménykimutatásában megjelenő közvetlen terhelések, ezen

belül az értékvesztések, az elszámolások, a kár megtérítésére kifizetett összegek, a büntetések, a késedelmi kamatok és a jogi díjak, valamint a működési kockázati esemény miatti leírások, beleértve:

- i. ha a működési kockázati esemény piaci kockázattal van összefüggésben, a piaci pozíciók leépítésének a működési kockázati tételek **elszámolt** veszteségértékében meglévő költségeit;
 - ii. ha a kifizetés az intézmény mulasztásaihoz vagy nem megfelelő eljárásaihoz kapcsolódik, a büntetéseket, a kamatokat, a késedelmi díjakat és a jogi díjakat, valamint – az eredetileg esedékes adóösszeg figyelmen kívül hagyásával – az adókat;
- b) a működési kockázati esemény következtében felmerült költségek, így a működési kockázati eseményhez közvetlenül kapcsolódó külső költségek, valamint a működési kockázati esemény előtti helyzet visszaállításával kapcsolatos javítási vagy pótlási költségek;
 - c) az eredménykimutatásban a működési veszteségek – köztük a kötelezettségszegésből eredő események miatti veszteségek – potenciális hatásával szemben elszámolt céltartalékok vagy tartalékok;
 - d) a végleges pénzügyi hatással járó működési kockázati eseményekből eredő, átmeneti vagy függő számlákon ideiglenesen könyvelt, az eredménykimutatásban még nem szereplő veszteségek (a továbbiakban: függő veszteségek);
 - e) az adott üzleti évben az előző üzleti évek pénzáramlásait vagy pénzügyi kimutatásait befolyásoló működési kockázati esemény miatt elkönyvelt negatív gazdasági hatások (a továbbiakban: áthozott veszteségek).

A d) pont alkalmazásában a lényeges függő veszteségeket a függő tétel méretével és korával arányos időtartamon belül kell szerepeltetni a veszteségadatok között.

Az e) pont alkalmazásában az intézmény a veszteségadatok között szerepelteti azokat a lényeges áthozott veszteségeket, amelyek egynél több üzleti évre vonatkoznak, és jogi kockázatot jelentenek. Az intézmények a működési kockázati tétel adott üzleti évre vonatkozóan nyilvántartott veszteségértékébe beszámítják azokat a veszteségeket, amelyek egy korábbi üzleti évben előforduló könyvelési hibák kijavításából erednek, még akkor is, ha ezek a veszteségek nem érintenek közvetlenül harmadik feleket. Ha lényeges áthozott veszteségről van szó, és a működési kockázati esemény közvetlenül érint harmadik feleket, ideértve az intézmény ügyfeleit, szolgáltatóit és alkalmazottait, az intézmény a korábban kiadott pénzügyi beszámolók hivatalos újramegállapítását is szerepelteti.

(3)Az (1) bekezdés alkalmazásában a bruttó veszteség kiszámításakor a következő tételeket figyelmen kívül kell hagyni:

- a) az ingatlanokra, gépekre vagy berendezésekre vonatkozó általános karbantartási szerződések költségei;
- b) a működési kockázati veszteséget követően az üzleti tevékenység megerősítésére irányuló belső vagy külső kiadások, beleértve a fejlesztéseket, a

javításokat és a kockázatértékelési kezdeményezéseket;

c) biztosítási díjak.

(4)Az (1) bekezdés alkalmazásában a bruttó veszteség csak akkor csökkenthető a megtérülések összegével, ha az intézmény megkapta a kifizetést. A követelések nem vehetők figyelembe megtérülésként.

Az illetékes hatóság kérésére az intézmény benyújtja a kapott kifizetések ellenőrzéséhez szükséges és a működési kockázati esemény nettó veszteségének kiszámításánál figyelembe vett teljes dokumentációt.

319. cikk

Veszteségküszöb

(1)Az éves működési kockázati veszteség 316. cikk (1) bekezdésében előírt kiszámításához az intézmények a veszteségadatok közül azokat a működési kockázati eseményeket veszik figyelembe, amelyeknél a 318. cikk szerint számított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 20 000 EUR-t.

(2)Az (1) bekezdés sérelme nélkül és a 446. cikk alkalmazásában az intézmények a 316. cikk (1) bekezdésében említett éves működési kockázati veszteséget a veszteségadatok közül azokat a működési kockázati eseményeket figyelembe véve is kiszámítják, amelyeknél a 318. cikk szerint számított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 100 000 EUR-t.

(3)Olyan működési kockázati eseménnyel összefüggésben, amely a 318. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett módon egynél több üzleti év során eredményez veszteséget, az (1) és (2) bekezdésben említett küszöbértékeknel figyelembe veendő nettó veszteség az összesített nettó veszteség.

320. cikk

Veszteségek figyelmen kívül hagyása

(1)Az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény az éves működési kockázati veszteség számítása során figyelmen kívül hagyja azokat a rendkívüli működési kockázati eseményeket, amelyek már nem relevánsak az intézmény kockázati profilja szempontjából, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolni tudja, hogy a működési kockázati veszteséget előidéző működési kockázat **kiváltó oka** nem fog megisméltódni;
- b) a működési kockázati veszteség a következők egyike:
 - i. az intézménynek a 319. cikk (1) bekezdésében említett küszöbérték alapján számított átlagos éves működési kockázati vesztesége legalább **10%-a**, amennyiben a működési kockázati veszteségesemény olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyek még mindig az üzleti mutató részét képezik;
 - ii. az intézménynek a 319. cikk (1) bekezdésében említett küszöbérték

alapján számított átlagos éves működési kockázati vesztesége több mint 0%-a, amennyiben a működési kockázati veszteségesemény olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyeket a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban leválasztottak az üzleti mutatóról;

- c) a működési kockázati veszteség legalább egy évig szerepelt a veszteség-adatbázisban, kivéve, ha a működési kockázati veszteség olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyeket a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban leválasztottak az üzleti mutatóról.

A c) pont alkalmazásában a legalább egyéves időszak attól a naptól számítandó, amikor a veszteségadatokban szereplő működési kockázati esemény először lépte át a 319. cikk (1) bekezdésében említett lényegességi küszöböt.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt kérő intézmény dokumentációval alátámasztott indokolást nyújt be az illetékes hatóságnak a rendkívüli veszteség figyelmen kívül hagyásáról, amely tartalmazza a következőket:

- a) a figyelmen kívül hagyás iránti kérelem tárgyát képező működési kockázati esemény leírása;
- b) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a működési kockázati esemény miatti veszteség meghaladja az (1) bekezdés b) pontjában említett, a veszteség figyelmen kívül hagyására vonatkozó lényegességi küszöböt, annak a napnak a megjelölésével, amikor a működési kockázati esemény átlépte a lényegességi küszöböt;
- c) az adott működési kockázati esemény figyelmen kívül hagyásának kezdőnapja, az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott minimális adatmegőrzési időre tekintettel;
- d) annak oka, hogy a működési kockázati eseményt a továbbiakban nem tekintik relevánsnak az intézmény kockázati profilja szempontjából;
- e) annak igazolása, hogy nincsenek hasonló vagy fennmaradó jogi kitétségek, és hogy a figyelmen kívül hagyandó működési kockázati esemény más tevékenységek vagy termékek szempontjából sem releváns;
- f) az intézmény független felülvizsgálatáról vagy validálásáról szóló jelentések, amelyek megerősítik, hogy a működési kockázati esemény már nem releváns, és hasonló vagy fennmaradó jogi kitétségek sincsenek;
- g) igazolás arról, hogy az intézmény illetékes testületei az intézmény jóváhagyási eljárásai keretében jóváhagyták a működési kockázati esemény figyelmen kívül hagyására vonatkozó kérelmet, a jóváhagyás dátumának megjelölésével;
- h) a működési kockázati esemény figyelmen kívül hagyásának hatása az éves működési kockázati veszteségre.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés szerint értékelnie kell, beleértve az átlagos éves működési kockázati veszteség kiszámításának módját, valamint a (2) bekezdés szerint összegyűjtendő, illetve az

értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt további információkra vonatkozó előírásokat.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

321. cikk

Az összefonódott vagy felvásárolt szervezetekből vagy tevékenységekből származó veszteségek szerepeltetése

(1)Attól kezdve, hogy az intézmény üzleti mutatójának a 315. cikk (1) bekezdése szerinti számításában figyelembe veszi az összefonódott vagy felvásárolt szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó üzletimutató-tételeket, az e szervezetekből vagy tevékenységekből származó veszteségeket szerepelteti a veszteségadatok között. E célból az intézmény figyelembe veszi a felvásárlást vagy összefonódást megelőző tíz év során megfigyelt veszteségeket.

(2)Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az intézmények számára, hogy milyen módon állapítsák meg veszteségadataik kiigazításait azt követően, hogy az (1) bekezdés szerint figyelembe vették az összefonódott vagy felvásárolt szervezetekből vagy tevékenységekből származó veszteségeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

322. cikk

A veszteségadatok átfogó jellege, pontossága és minősége

(1)Az intézményeknek rendelkezniük kell a veszteségadatok átfogó jellegének, pontosságának és minőségének **biztosítására és** független felülvizsgálatára szolgáló szervezettel és eljárásokkal.

(2)Az illetékes hatóság **■** felülvizsgálja az olyan intézmény veszteségadatainak minőségét, amely a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítja ki az éves működési kockázati veszteséget. **■**

323. cikk

Működésikockázat-kezelési keret

(1)Az intézményeknek rendelkezniük kell a következőkkel:

- a) a működési kockázatra vonatkozó jól dokumentált értékelési és kezelési rendszer, amely szorosan integrálódik a napi kockázatkezelési folyamatokba, az intézmény működési kockázati profiljának monitorozására és kontrolljára szolgáló folyamat szervezését képezi, és amelyre vonatkozóan egyértelmű felelősségi köröket jelöltek ki. A működési kockázatra vonatkozó értékelési és kezelési rendszer meghatározza az intézmény működési kockázattal szembeni kitettségét, és nyomon követi a vonatkozó működési kockázati adatokat, beleértve a jelentős veszteségekkel kapcsolatos adatokat is;
- b) az intézmény üzleti és működési egységeitől független működésikockázatkezelési funkció;
- c) a felső vezetés részére történő adatszolgáltatás rendszere, amelynek keretében az intézményen belüli érintett funkciók működési kockázattal kapcsolatos jelentéseket kapnak;
- d) a működési kockázatból eredő kitettségek és az elszenvedett veszteségek rendszeres nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszer, valamint a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére szolgáló eljárások;
- e) a megfelelés biztosítására szolgáló eljárások és a meg nem felelés kezelésére vonatkozó szabályzatok;
- f) az intézmény működési kockázatának értékelésére és kezelésére szolgáló folyamatok és rendszerek rendszeres felülvizsgálata, amelyet az ilyen felülvizsgálatok elvégzéséhez szükséges ismeretekkel rendelkező belső vagy külső ellenőrök végeznek;
- g) megbízhatóan és hatékonyan működő belső validálási folyamatok;
- h) a működési kockázat értékelésére szolgáló rendszerhez kapcsolódó átlátható és hozzáférhető adatáramlás és folyamatok.

(2) AZ EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben az intézmények méretét és összetettségét figyelembe véve részletesen meghatározza az (1) bekezdés a)–h) pontjában említett kötelezettségeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

*5 A Bizottság (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete (2020. december 17.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2021.3.19., 1. o.).”

132. A 325. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíció és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a következő módszereknek megfelelően határozza meg:

- a) az 1a. fejezetben meghatározott alternatív sztenderd módszer;
- b) az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer az olyan, kereskedési részleghez rendelt pozíciók esetében, amelyekre vonatkozóan az intézmény az illetékes hatóságoktól engedélyt kapott a 325az. cikk (1) bekezdésében meghatározott alternatív módszer alkalmazására;
- c) az e cikk (2) bekezdésében említett egyszerűsített sztenderd módszer, feltéve, hogy az intézmény megfelel a 325a. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény nem számít ki devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a devizaárfolyam-kockázatnak kitett azon kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében, amelyek értékét levonja az intézmény szavatolótőkéjéből. ***Az intézmények dokumentálják az e bekezdésben meghatározott rendelkezés alkalmazását, például annak hatását is, és illetékes hatóságuk kérésére rendelkezésre bocsátják az információkat.***

(2)Az egyszerűsített sztenderd módszernek megfelelően számított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény a következő alkalmazandó szavatolótőke-követelmények összege:

- a) a 2. fejezetben említett pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, az alábbi tényezőkkel megszorozva:
 - i. 1,3-del a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban – kivéve a 337. cikkben említett értékpapírosítási eszközöket – lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;
 - ii. 3,5-del a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;
- b) a 3. fejezetben említett devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,2-del megszorozva;
- c) a 4. fejezetben említett árukockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,9-del megszorozva;
- d) a 337. cikkben említett, értékpapírosítási eszközökhöz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények.

(3)A devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához az (1) bekezdés b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszert alkalmazó

intézmény minden olyan kereskedési részleg tekintetében, amelyhez a 104b. cikkel összhangban hozzárendelte ezeket a pozíciókat, adatot szolgáltat az illetékes hatóságnak a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény az (1) bekezdés a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer alkalmazásával elvégzett havi számításáról.

(4)Az intézmény csoporton belül állandó jelleggel alkalmazhatja az (1) bekezdés a) pontjában említett alternatív sztenderd módszerek és az (1) bekezdés b) pontjában említett alternatív belső *megközelítésen* alapuló módszer kombinációját. Az intézmény e módszerek egyikét sem alkalmazhatja az (1) bekezdés c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszerrel együtt.

(5)Az intézmény az (1) bekezdés b) pontjában foglalt alternatív belső modellen alapuló módszert nem használhatja a kereskedési könyve azon eszközei tekintetében, amelyek értékpapírosítási pozíciók vagy a (6), a (7) és a (8) bekezdésben meghatározott, alternatív korrelációkereskedési portfólióbeli (ACTP) pozíciók.”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti módszerekkel, adott esetben a 104b. cikk (5) és (6) bekezdésében előírt követelmények figyelembevételével miként kell kiszámolniuk a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépését követő 9 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

(133) A 325a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásának feltételei”;

b) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásával is kiszámíthatja, ha a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:”;

- c) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„b) minden devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciót figyelembe kell venni, kivéve azokat a pozíciókat, amelyeket a 104c. cikkel összhangban kizártak a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításából, vagy amelyeket levonnak az intézmény szavatolótőkéjéből”;
- d) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„(5) Az intézmények az alábbi esetek bármelyikétől számított három hónapon belül megszüntetik a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott módszer szerinti számítását.”;
- e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(6) A piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott módszer szerinti számítását megszüntető intézmény csak abban az esetben kezdheti meg ismét a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény e módszer szerint számítását, ha igazolja az illetékes hatóság számára, hogy az (1) bekezdésben meghatározott valamennyi feltétel egy teljes éves időszakon keresztül megszakítás nélkül teljesült.”.

(ea) a (8) bekezdést el kell hagyni.

(134) A 325b. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az illetékes hatóság nem adja meg egy intézménynek a (2) bekezdésben említett engedélyt a csoport legalább egy intézménye vagy vállalkozása tekintetében, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítására a következő követelményeket kell alkalmazni:

- a) az intézmény a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményt e címmel összhangban, az (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazásával számítja ki a csoport olyan intézményeiben vagy vállalkozásaiban meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amelyek tekintetében az intézmény megkapta a (2) bekezdésben említett engedélyt;
- b) az intézmény a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményt e címmel összhangban egyedileg számítja ki a csoport minden egyes olyan intézményében vagy vállalkozásában meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amely tekintetében az intézmény nem kapta meg a (2) bekezdésben említett engedélyt;
- c) az intézmény a teljes szavatolótőke-követelményt e címmel összhangban, összevont alapon, az e bekezdés a) és b) pontjában kiszámított összeg hozzáadásával számítja ki.

Az a) és b) pontban említett számítás alkalmazásában az a) és b) pontban említett intézmények és vállalkozások ugyanazt az adatszolgáltatási pénznemet használják,

mint amelyet piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény e címmel összhangban, a csoportra vonatkozó, összevont alapon történő kiszámításához használnak.”.

(135) A 325c. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az alternatív sztenderd módszer alkalmazási köre, struktúrája és minőségi követelményei”

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek dokumentált belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkezniük az e fejezet követelményeinek való megfelelés monitorozására és biztosítására, és azokat az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. E szabályzatok, eljárások és kontrollok bármely változásáról megfelelő időben értesíteni kell az illetékes hatóságokat.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az intézményeknek az üzleti kereskedési részlegeiktől független kockázatellenőrzési részleggel kell rendelkezniük, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. A kockázatellenőrzési részleg felelős az alternatív sztenderd módszer megtervezéséért és végrehajtásáért. Havi jelentéseket készít és elemez az alternatív sztenderd módszer eredményeiről, valamint az intézmény kereskedési limitjeinek megfelelőségéről.

(4)Az intézményeknek rendes belső ellenőrzési folyamataik részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlő módon el kell végezniük az e fejezet alkalmazásában általuk használt alternatív sztenderd módszer független felülvizsgálatát. ***E felülvizsgálat eredményéről jelentést kell tenni a megfelelő irányító testületeknek.***

Az első albekezdés alkalmazásában a harmadik fél olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a piaci kockázatok terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(5)Az alternatív sztenderd módszer (4) bekezdésben említett felülvizsgálata az üzleti kereskedelmi részlegek tevékenységeire és a független kockázatellenőrzési részleg tevékenységeire egyaránt kiterjed, és ***legalább*** az alábbiakat értékeli:

- a) az (1) bekezdésben említett követelményeknek való megfelelés monitorozására és biztosítására szolgáló belső szabályzatok, eljárások és kontrollok;
- b) a kockázatkezelési rendszer és eljárások dokumentációjának, valamint a (2) bekezdésben említett kockázatellenőrzési részleg szervezetének megfelelősége;

- c) a 325t. cikkben említett, a felső vezetésnek az eredményről való beszámolás alapjául szolgáló intézményi árazási modellek alapján végzett érzékenységi számítások és az e számítások alapjául szolgáló folyamat pontossága;
- d) az intézmény által a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények alternatív sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – ezen belül az ilyen adatforrások függetlenségének – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás.

Az intézmény az első albekezdésben említett felülvizsgálatot *kétévente egyszer vagy gyakrabban, de legfeljebb évente egyszer* végzi el, *amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézmény mérete és összetettsége indokolja a gyakoribb felülvizsgálatot.*”

(5a) *Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a (2) bekezdésben említett számítás elvégzése, ezen belül az e fejezetben és a 325a. cikkben meghatározott követelmények intézmény általi végrehajtása szabályszerűen történt-e.*

Az illetékes hatóságok az előző albekezdésben említett ellenőrzés gyakoriságát és részletezettségét az érintett intézmény mérete, rendszerszintű jelentősége, tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége alapján, továbbá az arányosság elvének figyelembevételével határozzák meg.

(5b) *Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon értékelési módszerek meghatározására, amelyeket alkalmazva az illetékes hatóságok elvégezheti a (3) bekezdésben említett ellenőrzést.*

(136) A 325j. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a KBF-ben fennálló pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeit az alábbi módszerek valamelyikével számítja ki:

- a) a 104. cikk (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény az adott pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a kollektív befektetési forma alapul szolgáló pozícióinak közvetlen, havi gyakorisággal elvégzett vizsgálatával számítja ki úgy, mintha ezeket a pozíciókat közvetlenül az intézmény birtokolná;
- b) a 104. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény az adott pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a következő módszerek egyikének alkalmazásával számítja ki:
 - i. a kollektív befektetési forma piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor a kollektív befektetési formában meglévő pozíciót a 325ap. cikk (1) bekezdésének 8.

táblázata szerinti »Egyéb ágazat« kategóriába sorolt egyetlen részvénytörzshelynek tekinti;

- ii. a kollektív befektetési forma piaci kockázatához kapcsolódó szavatolókövetelményt a kollektív befektetési forma megbízásában és a vonatkozó jogszabályokban meghatározott limiteknek megfelelően számítja ki.

A ii. alpontban említett számítás alkalmazásában az intézmény a KBF-ben fennálló származtatott pozíciók partnerkockázatára és hitelértékelési korrekciós kockázatára vonatkozó szavatolókövetelményt kiszámíthatja 132a. cikk (3) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszerrel.”;

- b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés ■ b) pontjának i. és ii. alpontjában említett módszerek alkalmazásában az intézmény:

- a) az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolókövetelményt és a 4. szakaszban meghatározott, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet alkalmazza az olyan kollektív befektetési formában meglévő pozícióra, amely a megbízása értelmében az említett szavatolókövetelmény hatálya alá tartozó kitétségekbe fektethet be; **az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett számítás alkalmazásában az intézmény a kollektív befektetési formában meglévő pozíciót a 325y. cikk (1) bekezdésének 2. táblázata szerinti »Nem minősített« kategóriába sorolt egyetlen nem minősített részvénytörzshelynek tekinti.**
- b) az azonos kollektív befektetési formában meglévő valamennyi pozíciót külön portfóliónak tekinti, és az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott módszerek közül ugyanazt a módszert alkalmazza a szavatolókövetelmény egyedi alapon történő kiszámításához.”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában az intézmény a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolókövetelmény kiszámítását a 325c. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a legmagasabb szavatolókövetelményt eredményező hipotetikus portfólió meghatározásával, a kollektív befektetési forma megbízása vagy a vonatkozó jogszabályok alapján határozza meg, adott esetben a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a tőkeáttételt.

Az intézmény az első albekezdésben említett portfólióval megegyező hipotetikus portfólió alapján számítja ki adott esetben az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolókövetelményt és a 4. szakaszban meghatározott, a kollektív befektetési formában meglévő pozícióhoz kapcsolódó, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet.

Az intézmény a kollektív befektetési formákban meglévő pozíciókból álló hipotetikus portfóliók meghatározására kidolgozott módszertant akkor alkalmazhatja az első albekezdésben említett számításokhoz, ha azt az illetékes hatóság jóváhagyta.”;

d) a cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A kollektív befektetési formában meglévő pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott módszer szerinti **kiszámításához az intézmények** harmadik felet is megbízhatnak a számítás elvégzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

- i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;
- ii. az i. alpont alá nem tartozó KBF-ek esetében a KBF kezelő társasága, feltéve, hogy a KBF-kezelő társaság megfelel a 132. cikk (3) bekezdése a) pontjában meghatározott kritériumoknak;
- iii. **harmadik fél értékesítő azzal a feltétellel, hogy az adatokat, információkat vagy kockázati mérőszámokat az i. vagy ii. alpontban említett harmadik felek vagy más ilyen harmadik fél értékesítők bocsátják rendelkezésre vagy számítják ki;**

b) a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a kollektív befektetési formában meglévő pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer szerinti kiszámításához szükséges ■ adatokat, információkat vagy **kockázati mérőszámokat;**

c) az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél b) pontban említett adatainak, információinak vagy **kockázati mérőszámainak** megfelelőségét, és az intézmény illetékes hatósága kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az ■ adatokhoz, információkhoz és **kockázati mérőszámokhoz.**

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a hipotetikus portfóliók a (4) bekezdés szerinti módszer alkalmazásában történő meghatározására szolgáló módszertan technikai elemeit, beleértve azt is, hogy az intézményeknek milyen módon kell a módszertanban a lehető legnagyobb mértékben figyelembe venniük a tőkeáttételt.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni be a dátumot: 12 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett

szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

(137) A 325q. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega devizaárfolyamkockázati tényezők a devizapárok árfolyamainak implikált volatilitásai. Az említett implikált volatilitásokat a következő lejáratú időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejáratára szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.”.

(138) A 325s. cikk (1) bekezdésében az s_k képlete helyébe a következő képlet lép:

$$s_k = \frac{V_i(0,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k$$

(139) A 325t. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására engedélyt kapott intézményeknek, hogy a 325. cikk (3) bekezdésében előírt számítási és adatszolgáltatási követelmények alkalmazásában a belső modellen alapuló módszerük kockázatmérési rendszerének árazó függvényeit használják az érzékenységek e fejezet szerinti kiszámításához.”;

b) az (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatellenőrzési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámolóhoz;”.

c) a (6) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatellenőrzési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámolóhoz;”.

(139a) A 325u. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés az alábbi ponttal egészül ki:

„ca) az instrumentum célja kizárólag a kereskedési könyv azon piaci kockázatainak fedezése, amelyek a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt eredményeznek, feltéve, hogy az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította, hogy az instrumentumot fedezeti pozícióként kell kezelni.

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A (4) bekezdés ca) pontja alkalmazásában az EBH-nak ki kell dolgoznia a szabályozástechnikai standardokat, hogy pontosítsa azokat a körülményeket, amelyeket az illetékes hatóságoknak értékelniük kell valamely instrumentum

fedezeti pozíció voltának megállapításához.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

(140) A 325v. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kereskedett nem értékpapírosítási hitelderivatívák és származtatott részvényügyletek esetében az egyedi alkotóelemnek minősülő kibocsátónkénti, váratlan nemteljesítésből eredő összegeket az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével kell meghatározni.”.

(141) A 325y. cikk a következő **bekezdésekkel** egészül ki:

„(6) „E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolják.”

6a. Az intézmény saját adósságában lévő hosszú és rövid pozíciókat ki kell zárni a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából.

(142) A 325ab. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

(143) A 325ae. cikk (3) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett »leginkább likvid deviza« alkategóriába tartozó devizák és az intézmény hazai pénzneme alapján meghatározott kockázati tényezők kockázati súlyai a következők:

- a) a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezői esetében az (1) bekezdés 3. táblázatában említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$ -vel elosztva;
- b) az inflációs kockázati tényező és a kétdevizás báziskockázati tényezők esetében a (2) bekezdésben említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$ -vel elosztva.”

(144) A 325ah. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a 4. táblázatban a 13. kategória ágazatának megnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is.”;

- ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának,

amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.”

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények kockázati kitettségét a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.”

(145) a 325ai. cikk (1) bekezdésében a γ_{bc} (alaptermék) meghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„ ρ_{kl} (alaptermék) = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos; 35%, ha a k és l érzékenységek két alapterméke a 325ah. cikk (1) bekezdésének 4. táblázatában az 1–18. kategóriába tartozik, egyébként pedig 80%”;

(146) a 325aj. cikkben a γ_{bc} (hitelminősítés) meghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„A γ_{bc} (minősítés) értéke:

- a) 1 akkor, ha a »b« és »c« kategória az 1–17. kategória valamelyike, és mindkét kategória ugyanazzal a hitelminőségi besorolással (»1–3. hitelminőségi besorolás« vagy »4–6. hitelminőségi besorolás«) rendelkezik, egyébként pedig 50%; e számításnál az 1. kategória hitelminőségi besorolása az 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkező kategóriák besorolásával megegyezőnek tekintendő;
- b) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 18. kategória;
- c) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 19. kategória, és a másik kategória 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50%;
- d) 1 akkor, ha a »b« és a »c« kategória valamelyike a 20. kategória, és a másik kategória 4–6. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50%”.

(147) A 325ak. cikk a következőképpen módosul:

■ a) a 6. táblázatban a 13. kategória ágazatának megnevezése helyébe a következő szöveg lép:

„Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.

A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények

kockázati kitettséget a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.”.

(148) A 325am. cikk (1) bekezdése a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.”.

(149) A 325as. cikkben a 9. táblázat a következőképpen módosul:

a) a 3. kategória kategórianeve helyébe a következő szöveg lép:

„Energia – villamos energia”;

b) a táblázat a következő sorral egészül ki:

– 3a	– Energia – szén-dioxid-kereskedelem	– 40 %
------	--------------------------------------	--------

”.

(150) A 325ax. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vega kockázati tényezőkre vonatkozó kategóriáknak hasonlóknak kell lenniük az e fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszával összhangban a delta kockázati tényezőkre vonatkozóan megállapított kategóriákhoz.

(2) A vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységre vonatkozó kockázati súlyokat a kockázati tényezők kockázati osztályának megfelelően kell meghatározni, az alábbiak szerint:

11. táblázat

Kockázati osztály	Kockázati súlyok
Általános kamatláb kockázat	100%
Hitelfelár-kockázat, nem értékpapírosítás	100%
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (ACTP)	100%
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (nem ACTP)	100%
Részvénypiaci kockázat (nagy kapitalizáció és indexek)	77,78%
Részvénypiaci kockázat (kis kapitalizáció és egyéb ágazat)	100%

Áru	100%
Deviza	100%

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.”.

ba) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az általános kamatláb-, a hitelfelár- és az árukockázattal kapcsolatos görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súly az egyes görbék összes csúcspontjának párhuzamos eltolódása, amelynek alapja az 1. alszakaszban a megfelelő kategóriák tekintetében említett legmagasabb delta kockázati súly. ”;

(151) A 325az. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménye kiszámításához használhatja az alternatív belső modellen alapuló módszert, feltéve, hogy az intézmény teljesíti az e fejezetben meghatározott összes követelményt.”;

c) a (2) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bf. cikk (3) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket;

d) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bg. cikkben említett, eredményvizsgálatra vonatkozó követelményeket;”;

ii. a szöveg a következő g) ponttal egészül ki:

„g) a 104. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő kollektív befektetési formákban meglévő pozíciók egyikét sem rendelték a kereskedési részlegekhez.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, a 325. cikk (3) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási követelményt is teljesíteniük kell.”;

ca) a (8) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) azon értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e az e fejezetben meghatározott követelményeknek.

d) a (9) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a többlet számítását a 325bf. cikk (6) bekezdésében említett, a

hipotetikus változások utótesztelése szerinti túllépésekből eredő többletre korlátozza;”;

ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 325bf. cikk (6) bekezdésében említett többlet számítása során figyelmen kívül hagyja a hipotetikus vagy tényleges változások utótesztelésével bizonyított túllépéseket;”.

(152) A 325ba. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

“(3) Az alternatív belső modellt alkalmazó intézmény a devizaárfolyam- vagy árukockázatot eredményező valamennyi kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a piaci kockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményt a következő képlet alapján számítja ki:

$$AIMA_{total} = \min (AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima} ; ASA_{all\ portfolio}) + \max (AIMA - AS_{A_{aima}} ; 0)$$

ahol:

$AIMA$ az (1) és (2) bekezdésben említett szavatolótőke-követelmények összege;

PLA_{addon} = a 325bg. cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

$ASA_{all\ portfolio}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény azon portfólió tekintetében, amely minden devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciót és nem kereskedési könyvi pozíciót tartalmaz;

$ASA_{non-aima}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény azon portfólió tekintetében, amely minden devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciót és nem kereskedési könyvi pozíciót tartalmaz, és amelynél az intézmény a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához az alternatív standard megközelítést **alkalmazta**;

AS = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény azon portfólió tekintetében, amely minden devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciót és nem kereskedési könyvi pozíciót tartalmaz, és amelynél az intézmény a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszert alkalmazta a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához.

(153) A 325bc. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikkben említett kockázatomérési modellben a piaci adatok

elégtelensége esetén felhasználható bemeneti adatokra vonatkozó kritériumokat, beleértve az adatok pontosságára és az adatbevitel kalibrálására vonatkozó kritériumokat is.

„Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 9 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

(154) A 325be. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (1) bekezdésben említett értékelés alkalmazásában az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára a harmadik fél által szolgáltatott piaci adatok felhasználását.”;

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy nem modellezhetőnek tekintse az általa az (1) bekezdés alapján modellezhetőként értékelt kockázati tényezőt, amennyiben a kockázati tényezőre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatok nem felelnek meg – az intézmény illetékes hatósága számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (6) bekezdésében említett követelményeknek.”;

c) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Rendkívüli körülmények között, amelyek olyan időszakokban merülnek fel, amikor egyes kereskedési tevékenységeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon, az illetékes hatóságok lehetővé tehetik az e fejezetben meghatározott módszert alkalmazó valamennyi intézmény számára, hogy modellezhetőnek tekintsenek néhány egyes olyan kockázati tényezőt, amelyeket az adott intézmények az (1) bekezdéssel összhangban nem modellezhetőként értékelték, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a kezeléssel érintett kockázati tényezők megfelelnek azon kereskedési tevékenységeknek, amelyeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon;
- b) a kezelést ideiglenesen, egy üzleti éven belül legfeljebb hat hónapig alkalmazzák;
- c) az első albekezdésben említett kezelés nem csökkenti jelentősen az azt alkalmazó intézmények piaci kockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményét;
- d) az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik az EBH-t minden olyan határozatról, amellyel engedélyezik az intézmények számára, hogy az e fejezetben meghatározott módszer alkalmazásával modellezhetőnek tekintsenek egyes, nem modellezhetőként értékelt kockázati tényezőket,

valamint az érintett kereskedési tevékenységekről, és a határozatot megindokolják.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a kockázati tényezők (1) bekezdés szerinti modellezhetőségének – *a harmadik fél által szolgáltatott* piaci adatok felhasználására is kiterjedő – értékelésére vonatkozó kritériumokat, valamint az értékelés gyakoriságát.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 9 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.

(155) A 325bf. cikk a következőképpen módosul:

a) az (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az (mc) szorzótényező értéke legalább a 3. táblázat szerint meghatározott többletérték és 1,5 összege. A többletértéket a (5) bekezdésben említett portfólióra a legutóbbi 250 munkanap során bekövetkezett, az ezen albekezdés a) pontjával összhangban számított kockázatosított érték intézményi utótesztelése során megállapított túllépések száma alapján kell meghatározni. A többlet kiszámítására a következő követelmények vonatkoznak:”;

ii. az utolsó albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Rendkívüli körülmények között az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmény számára, hogy

a) a többlet számítását a hipotetikus változások utótesztelése során észlelt túllépések alapján kapott többletre korlátozza, amennyiben a tényleges változások utótesztelése szerinti túllépések száma nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiából ered;

b) a többlet számítása során figyelmen kívül hagyja a hipotetikus vagy tényleges változások utótesztelésével bizonyított túllépéseket, amennyiben ezek a túllépések nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiból erednek.”;

iii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés alkalmazásában az illetékes hatóság az mc értékét az említett albekezdésben említett összeg fölé növelheti, ha az intézmény alternatív belső modellje hiányosságokat mutat a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény megfelelő mérése tekintetében.”;

- b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az e cikk (2) és (6) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóság engedélyezheti az intézmény számára, hogy ne számítsa be a túllépést, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockázatosított értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.”

- c) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek és kritériumok meghatározása céljából, amelyek alapján az intézmények mellőzhetik a túllépés számítását, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockázatosított értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 18 hónappal e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

- (156) A 325bg. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1)–(2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy intézmény kereskedési részlege akkor teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményt, ha az adott kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatomérési modelljén alapuló elméleti változások közel vagy kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, ha a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatomérési modelljén alapuló elméleti változások kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz, az intézmény az adott kereskedési részleghez rendelt valamennyi pozícióra vonatkozóan a 325ba. cikk (1) és (2) bekezdésében említett tőkekövetelményeken felüli kiegészítő szavatoló tőke-követelményt számít.

■ ;

- b) az (4) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az annak meghatározásához szükséges kritériumok, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai közel vagy kellően közel állnak-e a kereskedési részleg portfóliója értékének az (1)

bekezdés alkalmazása céljából számított hipotetikus változásaihoz, figyelembe véve a nemzetközi szabályozásbeli fejleményeket;

b) a (2) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótöke-követelmény;”;

ii. az e) pontot el kell hagyni;

iii. az utolsó két albekezdés helyébe az alábbi szöveg lép:

„Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 9 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”;

(157) A 325bh. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő i) ponttal egészül ki:

i. a kollektív befektetési formákban meglévő pozíciók esetében az intézmények legalább hetente közvetlenül megvizsgálják a kollektív befektetési formák mögöttes pozícióit, hogy szavatolótöke-követelményeiket e fejezettel összhangban számíthassák ki; **ha egy intézmény napi gyakoriságnál ritkábban végez közvetlen vizsgálatot, azonosítania és mérnie kell, továbbá nyomon kell követnie minden olyan kockázatot, amely a napi gyakoriságnál ritkább vizsgálatból ered, és el kell kerülnie minden jelentős kockázatalulbecslést;** azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő bemeneti adatokkal vagy információkkal a kollektív befektetési formában meglévő pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótöke-követelménynek az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálati módszere szerinti kiszámításához, harmadik felet is megbízhatnak a bemeneti adatok vagy információk beszerzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a harmadik fél az alábbiak egyike:

- a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;
- az ezen i. alpont első franciabekezdése alá nem tartozó KBF-ek esetében a KBF kezelő társasága, feltéve, hogy a KBF-kezelő társaság megfelel a 132. cikk (3) bekezdése a) pontjában meghatározott kritériumoknak;
- **harmadik fél értékesítő azzal a feltétellel, hogy az adatokat, információkat vagy kockázati mérőszámokat az i. vagy ii. alpontban említett harmadik felek vagy más ilyen harmadik fél értékesítők bocsátják rendelkezésre vagy számítják ki;**

ii. a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a kollektív

befektetési formában meglévő pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az első albekezdésben említett módszer szerinti kiszámításához szükséges ■ adatokat, információkat, **vagy kockázati mérőszámokat**;

iii. az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél b) pontban említett adatainak, információinak **vagy kockázati mérőszámainak** megfelelőségét, és az intézmény illetékes hatósága kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az adatokhoz, információkhoz **vagy kockázati mérőszámokhoz**;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmény csak abban az esetben alkalmazhat empirikus korrelációkat a tág kockázati tényező-kategóriákon belül és – az UES_t korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékének a 325bb. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából – azok között, ha a korrelációk méréséhez az intézmény által használt módszer megbízható, összhangban van vagy az alkalmazandó likviditási horizontokkal, vagy – az intézmény illetékes hatósága számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (1) bekezdésében meghatározott 10 napos bázis-időhorizonttal, és alkalmazása következetes.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

(158) A 325bi. cikk (1) bekezdésének b) pontja a következőképpen módosul:

„b) az intézménynek az üzleti kereskedési részlegeitől független kockázatellenőrzési részleggel kell rendelkeznie, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. A részleg:

- i. felelős minden olyan belső kockázatmérési modell megtervezéséért és végrehajtásáért, amelyet e fejezet alkalmazásában az alternatív belső modellen alapuló módszerben használnak;
- ii. felel az átfogó kockázatkezelési rendszerért;
- iii. a piaci kockázatokhoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához használt belső modellek eredményeiről, valamint a kereskedési limitek tekintetében hozandó intézkedések megfelelőségéről napi jelentéseket készít és elemez.

E fejezet alkalmazásában az alternatív belső modellen alapuló módszerben használt valamennyi belső kockázatmérési modell kezdeti és folyamatos validálását a kockázatellenőrzési részlegtől elkülönült validáló egység végzi.”;

(158a) a 325bl. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az intézmény saját adósságában lévő hosszú és rövid pozíciókat ki kell zárni a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából.”;

(159) A 325bp. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

-i) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) A nemteljesítési valószínűségekre a fedezettkötvény-kibocsátók esetében 0,01 %-os, az összes többi kibocsátó esetében pedig 0,03%-os alsó határt kell alkalmazni; ;azon kitettségek esetében, amelyek a II. cím 2. fejezetével összhangban a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint 0 %-os kockázati súlyt kapnának, nem állapítandó meg alsó határ;”;

i. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) annak az intézménynek, amely egy adott kibocsátónak megfelelő kitettségosztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott a nemteljesítési valószínűségekre a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó nemteljesítési valószínűségének kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

e) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt nemteljesítési valószínűségekre a d) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy e nemteljesítési valószínűségekre becslését az e cikkben az ilyen becslésekre vonatkozóan előírt követelményekkel összhangban elvégezze.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A d) pont alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának nemteljesítési valószínűségére vonatkozó becslések elvégzéséhez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kötelezetten nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban nemteljesítési valószínűségeket becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményének kiszámításához.”;

b) az (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) annak az intézménynek, amely egy adott kitettségnek megfelelő kitettségosztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott a nemteljesítéskori veszteségrátának a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó nemteljesítéskori veszteségrátájának kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

d) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt nemteljesítéskori veszteségrátának a d) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy e nemteljesítéskori veszteségrátát becslését az e cikkben az ilyen becslésekre vonatkozóan előírt követelményekkel összhangban

elvégezze.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A c) pont alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának nemteljesítéskori veszteségrátára vonatkozó becslések elvégzéséhez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kitettségen nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban nemteljesítéskori veszteségrátát becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményének kiszámításához.”.

(160) A 337. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kockázati súlyoknak az (1) bekezdés alkalmazásában történő meghatározásakor az intézmények kizárólag a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszert alkalmazhatják.”.

(161) A 338. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E cikk alkalmazásában az intézmények a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően határozzák meg korrelációkereskedési portfóliójukat.

(2) Az intézményeknek az alábbiak közül a nagyobbikat kell meghatározniuk a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeként:

- a) az összes egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó hosszú pozícióira vonatkozna;
- b) az összes egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó rövid pozícióira vonatkozna.”.

(162) A 352. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

(163) ■ A 361. cikk *a következőképpen módosul:*

a) a c) pontot el kell hagyni;

b) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az e cikk adta lehetőséggel.”;

(164) A harmadik rész IV. címének 5. fejezetét el kell hagyni.

(165) A 381. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cím alkalmazásában »CVA-kockázat« a partnerrel szemben fennálló ügyletek (1) bekezdés szerinti portfóliójára számított CVA értékben bekövetkező olyan változásokból eredő veszteségek kockázata, amelyeket a partner hitelkockázati felárhoz kapcsolódó kockázati tényezőinek, valamint az ügyletportfólióba beágyazott egyéb kockázati tényezőknek a mozgása okoz.”;

(166) A 382. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha az intézmény értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó CVA-kockázati kitettsége jelentős, az (1) bekezdésben előírt szavatolótőke-követelmény kiszámításakor figyelembe veszi azokat az értékpapír-finanszírozási ügyleteket, amelyeket a rá vonatkozó számviteli szabályozás szerint valós értéken értékel.”;

- b) a cikk a következő (4a) és (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdéstől eltérve az intézmény dönthet úgy, hogy a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 382a. cikkben említett alkalmazható módszerek valamelyikével számítja ki a (4) bekezdéssel összhangban kizárt ügyletek esetében, ha az intézmény a 386. cikkel összhangban meghatározott elismert fedezeti ügyletekkel csökkenti az ilyen ügyletek CVA-kockázatát. Az intézményeknek szabályzatban kell meghatározniuk, hogy az ilyen ügyletek esetében hol kívánják teljesíteni a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeiket.

(4b) Az intézmények a (4) bekezdésben említett valamennyi ügyletre vonatkozóan adatot szolgáltatnak illetékes hatóságaiknak a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények számítási eredményeiről. Az adatszolgáltatási kötelezettség alkalmazásában az intézmények a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a 382a. cikk (1) bekezdésében meghatározott azon megfelelő módszerekkel számítják ki, amelyeket akkor alkalmaztak volna a CVA-kockázathoz kapcsolódó valamely szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez, ha az adott ügyleteket a (4) bekezdés alapján nem zárták volna ki az alkalmazási körből.”

- c) a cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket és kritériumokat, amelyek alapján az **intézmények** értékelik, hogy a valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó CVA-kockázati kitettségek jelentősek-e, valamint az értékelés gyakoriságát.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 2 évvel e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

- (167) A szöveg a következő 382a. cikkel egészül ki:

„382A cikk

Módszerek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

kiszámítására

(1) Az intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a 382. cikkben említett valamennyi ügyletre vonatkozóan a következő módszerekkel számítja ki:

- a) a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszer, ha az illetékes hatóságok engedélyezték az intézmény számára e módszer használatát;
- b) a 384. cikkben meghatározott alapszámítási módszer;
- c) a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszer, feltéve, hogy az intézmény megfelel az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

(2) Az intézmény nem alkalmazhatja az (1) bekezdés c) pontjában említett módszert az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett módszerrel együtt.

(3) Az intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához állandó jelleggel használhatja az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját a következő esetekben:

- a) eltérő partnerek esetében;
- b) ugyanazon partnerhez kapcsolódóan figyelembe vehető eltérő nettósítási halmazok esetében;
- c) ugyanazon elismert nettósítási halmaz eltérő ügyletei esetében, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:
 - i. az intézmény a nettósítási halmazt két hipotetikus nettósítási halmazra osztja, és a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó valamennyi ügyletet az egyik hipotetikus nettósítási halmazhoz, az (1) bekezdés b) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó összes ügyletet pedig a másik hipotetikus nettósítási halmazhoz rendeli;
 - ii. az a) pontban említett felosztás összhangban áll azzal, ahogyan az intézmény a számviteli célra kiszámított CVA jogszabály szerinti nettósítását meghatározza;
 - iii. az illetékes hatóságok által az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer alkalmazására adott engedély arra a hipotetikus nettósítási halmazra korlátozódik, amelynél az intézmény az (1) bekezdés a) pontjában említett módszert alkalmazza a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához.

Az intézmények szabályzatban rögzítik annak módját, ahogyan a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához állandó jelleggel használják az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett és e bekezdésben meghatározott módszerek kombinációját.”;

(168) A 383. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„383. cikk

Sztenderd módszer

(1) Az egy vagy több partnerrel szemben fennálló ügyletek portfóliójára vonatkozó CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeknek a (3) bekezdés szerinti sztenderd módszerrel történő kiszámítását az illetékes hatóságok annak értékelését követően engedélyezik az intézmény számára, hogy az intézmény teljesíti-e a következő követelményeket:

- a) az intézmény külön egységet hozott létre, amely az intézménynél felelős az általános kockázatkezelésért és a CVA-kockázat fedezéséért;
- b) az intézmény minden érintett partner tekintetében kidolgozta az adott partner CVA-jának a 383a. cikk szerinti kiszámításához alkalmazandó szabályozási CVA-modellt;
- c) az intézmény minden érintett partner esetében legalább havonta ki tudja számítani a partner CVA-jának érzékenységet a 383b. cikk szerint meghatározott releváns kockázati tényezőkkel szemben;
- d) A 386. cikk szerint elismert fedezeti ügyletben lévő pozíciók tekintetében az intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményének sztenderd módszerrel történő kiszámításakor legalább havonta ki tudja számítani e pozíciók érzékenységet a 383b. cikk szerint meghatározott releváns kockázati tényezőkkel szemben.

A c) pont alkalmazásában a partner CVA-jának valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott CVA értékének az intézmény szabályozási CVA-modelljével, a 383i–383j. cikknek megfelelően kiszámított, a CVA valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változából eredő relatív változása.

A d) pont alkalmazásában az elismert fedezeti ügyletben lévő pozíciók valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott pozíció értékének az intézmény árazási modelljével, a 383i–383j. cikknek megfelelően kiszámított, a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változából eredő relatív változása.

(2) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) »kockázati osztály«: a következő kategóriák bármelyike:
 - i. kamatláb-kockázat;
 - ii. partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat;
 - iii. referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázat;
 - iv. részvénytőke-kockázat;
 - v. árukockázat;
 - vi. devizaárfolyam-kockázat;

- b) »CVA-portfólió«: olyan portfólió, amelyet az összesített CVA és az (1) bekezdés d) pontjában említett összes elismert fedezeti ügylet együttesen alkot;
- c) »összesített CVA«: az (1) bekezdés első albekezdésében említett valamennyi partner tekintetében a szabályozási CVA-moddellel kiszámított CVA-értékek összege.

(3) Az intézmények a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatoló-tőke-követelményt a 383b. cikk szerint számított alábbi két szavatoló-tőke-követelmény összegeként, a sztenderd módszer alkalmazásával határozzák meg:

- a) a delta kockázattal kapcsolatos szavatoló-tőke-követelmények, amely kockázat az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz nem kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;
- b) a vega kockázattal kapcsolatos szavatoló-tőke-követelmények, amely kockázat az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában.”.

(169) A szöveg a következő 383a–383w. cikkel egészül ki:

„383A.383a. cikk

Szabályozási CVA-modell

(1) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatoló-tőke-követelmény **383.** cikk szerinti kiszámításához használt szabályozási CVA-moddellek koncepcionálisan megalapozottnak és következetesen végrehajtottak kell lennie, továbbá meg kell felelnie az alábbi követelmények mindegyikének:

- a) a szabályozási CVA-modell alkalmas egy adott partner CVA-jának modellezésére, adott esetben e cikkel összhangban a nettósítási és letéti megállapodás nettósítási halmaz szintű elismerésével;
- b) az intézmény az a) pontban említett nemteljesítési valószínűséget a partner hitelkockázati feláraiból és az adott partnerre vonatkozó, **elvárt** piaci **konszenzus** szerinti nemteljesítéskori veszteségrátából becsüli;
- c) az a) pontban említett várható nemteljesítéskori veszteségráta azonos a b) pontban említett, **elvárt** piaci **konszenzus** szerinti nemteljesítéskori veszteségrátával, kivéve, ha az intézmény igazolni tudja, hogy az adott partnerrel szemben fennálló ügyletek portfóliójának szenioritása eltér az adott partner által kibocsátott előresorolt, fedezetlen kötvények szenioritásától;
- d) minden egyes jövőbeni időpontban a partnerrel szemben fennálló ügyletek portfóliójának szimulált diszkontált jövőbeli kitettséget kitettségmodellel számítják úgy, hogy az adott portfólióban lévő összes ügyletet átárazzák a piaci kockázati tényezőknek az adott ügyletek szempontjából lényeges szimulált közös változásai alapján, megfelelő számú forgatókönyv alkalmazásával, valamint az áraknak a kockázatmentes kamatlábak alapján végzett számítás napjára történő diszkontálásával;

- e) a szabályozási CVA-modell alkalmas az ügyletportfólió szimulált diszkontált jövőbeli kitétsége és a partner hitelkockázati felárai közötti jelentős függőség modellezésére;
- f) ha a portfólióban lévő ügyletek letéti megállapodás és napi piaci értéken történő értékelés tárgyát képező nettósítási halmaz részét képezik, a megállapodás részeként nyújtott és kapott biztosítékot a szimulált diszkontált jövőbeli kitétségben kockázatmérés-kló eszközként jelenítik meg, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:
- i. az intézmény a 285. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban meghatározza az adott nettósítási halmazra vonatkozó ■ biztosítéki kockázati periódust, és a szimulált diszkontált jövőbeli kitétség kiszámításakor e periódust veszi figyelembe;
 - ii. a szimulált diszkontált jövőbeli kitétség kiszámítása során megfelelően figyelembe veszik a letéti megállapodás valamennyi vonatkozó jellemzőjét, beleértve a letéti felhívások gyakoriságát, a szerződésben elismert biztosítékok típusát, a küszöbértékeket, a minimális átutalási összegeket, a független letéteket és mind az intézmény, mind a partner alapletéteit;
 - iii. az intézmény a 287. cikknek megfelelő fedezetkezelési egységet hozott létre, amely a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelmény sztenderd módszerrel történő kiszámításakor figyelembe vehető biztosítékok teljes körét kezeli.

Az a) pont alkalmazásában a CVA előjele pozitív, számítása a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátája, a partner jövőbeli időpontokra vetített nemteljesítési valószínűségeiből képzett megfelelő halmaz, valamint az adott partnerrel fennálló ügyletek portfólióján az adott portfólió leghosszabb futamidejű ügyletének lejáratáig terjedő jövőbeli időpontokra vetített szimulált diszkontált jövőbeli kitétségekből képzett megfelelő halmaz függvényében történik.

A b) pont alkalmazásában, ha a partner CDS-felárai megfigyelhetők a piacon, az intézménynek a megfigyelt felárakat kell felhasználnia. Ha ilyen CDS-felár nem áll rendelkezésre, az intézmény az alábbiak egyikét veszi figyelembe:

- i. a partner által kibocsátott egyéb eszközökből származó, az aktuális piaci viszonyokat tükröző hitelkockázati felárak;
- ii. olyan közelítő felárak, amelyek a partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója alapján megfelelőek.

A d) pontban említett indokolás alkalmazásában a partnertől kapott biztosíték nem változtatja meg a kitétség szenioritását.

Az f) pont iii. alpontja alkalmazásában, ha az intézmény a 283. cikkben említett belső modell módszer alkalmazására már létrehozott ilyen egységet, akkor nem köteles újabb fedezetkezelési egységet létrehozni, ha igazolja

illetékes hatóságai számára, hogy a meglévő egység a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelmények sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához figyelembe vehető valamennyi biztosíték tekintetében megfelel a 287. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) A szabályozási CVA-modellt alkalmazó intézménynek teljesítenie kell a következő minőségi követelmények mindegyikét:

- a) az (1) bekezdés d) pontjában említett kitettségmodell része az intézmény belső CVA-kockázatkezelési rendszerének, amely magában foglalja a számviteli célú CVA és CVA-kockázat azonosítását, mérését, kezelését, jóváhagyását és belső jelentését;
- b) az intézmény megfelelő folyamattal rendelkezik, amellyel az (1) bekezdés d) pontjában említett kitettségmodell kapcsán biztosítja a dokumentált belső szabályzatoknak, kontrolloknak, modellteljesítmény-értékelésnek és eljárásoknak való megfelelést;
- c) az intézmény független ellenőrzési egységgel rendelkezik, amely felelős az (1) bekezdés d) pontjában említett kitettségmodell tényleges kezdeti és folyamatos validálásáért. Ez az egység független az üzleti hitelezéssel és a kereskedéssel foglalkozó egységektől, így a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett egységtől is, és közvetlenül a felső vezetés számol be; megfelelő létszámú, a célnak megfelelő szintű jártassággal rendelkező alkalmazottal rendelkezik;
- d) az intézmény és felső vezetése aktívan részt vesz a kockázatellenőrzési folyamatban és a CVA-kockázat ellenőrzését az üzleti tevékenység lényeges elemének tekinti, amelyre megfelelő erőforrásokat szükséges fordítani;
- e) az intézmény olyan részletességgel dokumentálja az (1) bekezdés d) pontjában említett kitettségmodellje kezdeti és folyamatos validálásának folyamatát, amely harmadik fél számára is lehetővé tenné a modellek működésének, korlátainak és fő feltételezéseinek megértését, valamint az elemzés megismétlését. A dokumentáció meghatározza a folyamatos validálás minimális gyakoriságát, valamint azokat az egyéb körülményeket (például a piaci magatartás hirtelen megváltozását), amelyek esetén további validálást kell végezni; leírja a validálás menetét az adatáramlások és portfóliók tekintetében, a felhasznált elemzéseket, valamint a reprezentatív partnerportfóliók felépítésének módját;
- f) a szimulált piaci kockázati tényezők adott forgatókönyve tekintetében az (1) bekezdés a) pontjában említett kitettségmodellben használt árazási modelleket a kezdeti és a folyamatos modellvalidálási folyamat részeként a piaci állapotok széles körére vonatkozó megfelelő független referenciaértékek alapján tesztelik. Az opciók árazási modellje figyelembe veszi, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezők tekintetében nem lineáris;
- g) az intézmény e bekezdés a) pontjában említett belső CVA-kockázatkezelési rendszerének független felülvizsgálatát rendszeresen elvégzi az intézmény belső ellenőrzési eljárásával. A felülvizsgálat egyaránt kiterjed a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett egységre, valamint az e bekezdés c)

- pontjában említett független kockázatellenőrzési egység tevékenységeire;
- h) az intézmény által az (1) bekezdés a) pontjában említett szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításához használt modell időszerűen, teljeskörűen és konzervatív módon tükrözi az ügylet feltételeit és jellemzőit, valamint a biztosítékra vonatkozó rendelkezéseket. A feltételeket és jellemzőket hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják. Az ügyleti feltételek és leírások adatainak, valamint a biztosítékra vonatkozó rendelkezéseknek a kitettségmodellbe történő továbbítását is belső ellenőrzés vetik alá, és a belső modell, valamint a forrásadatok rendszere között hivatalos egyeztetési eljárásokat tartanak fenn annak folyamatos ellenőrzésére, hogy az ügyleti feltételek, leírások és a biztosítékra vonatkozó rendelkezések megfelelően, de legalább konzervatív módon tükröződjenek az kitettségrendszerben;
 - i) az intézmény által az (1) bekezdés a) pontjában említett, szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításához használt modellben bemenetként használt aktuális és múltbeli piaci adatok beszerzése az üzletágaktól függetlenül történik. Ezeket időszerűen és teljeskörűen beviszik az intézmény által az (1) bekezdés a) pontjában említett szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításához használt modellbe, és hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják. Az intézmény fejlett adatintegritási folyamattal rendelkezik a megfigyelésekből nyert nem megfelelő adatok kezelésére. Abban az esetben, ha a modell helyettesítő piaci adatokra támaszkodik, az intézmény belső szabályzatokat dolgoz ki a megfelelő helyettesítő adatok azonosítására, és tapasztalati úton folyamatosan igazolja, hogy a helyettesítő adatok biztosítják a mögöttes kockázat konzervatív megjelenítését;
 - j) a kitettségi modell figyelembe veszi azokat az ügyletspecifikus és szerződéses információkat, amelyek szükségesek a kitettségek nettósítási halmaz szintjén történő összesítéséhez. Az intézmény ellenőrzi, hogy az ügyletek a modellen belül a megfelelő nettósítási halmazhoz vannak-e rendelve.

Az a) pontban említett CVA-kockázatokhoz kapcsolódó szavatolótoke-követelmény kiszámítása alkalmazásában a kitettségmodell eltérő specifikációkkal és feltevésekkel rendelkezhet annak érdekében, hogy megfeleljen a 383a. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a bemenetként felhasznált piaciadat-állománynak és a nettósítás megjelenítésének továbbra is meg kell egyeznie a számviteli célú paraméterekkel.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az intézmény számára az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontjában említett közelítő felárak megállapításának módját.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) azokat a további technikai elemeket, amelyeket az intézménynek figyelembe kell vennie a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátájának, a partner

nemteljesítési valószínűségének és az adott partnerrel fennálló ügyletek portfóliója szimulált diszkontált jövőbeli kitettségeinek, valamint az (1) bekezdés a) pontjában említett CVA kiszámításakor;

- b) azokat az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett egyéb eszközöket, amelyek alkalmasak a partner nemteljesítési valószínűségeinek becslésére, valamint azt, hogy az intézményeknek hogyan kell elvégezniük ezt a becslést.

A (3) és (4) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: 24 hónappal a rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

- a) a 383. cikk (3) bekezdésében említett sztenderd módszer alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételeket;
- b) azt az értékelési módszert, amellyel az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy az intézmény megfelel-e a 383. és 383a. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a rendelet hatálybalépésétől számított 36 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

383B. cikk

Delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézmények a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 383c–383h. cikkben ismertetett delta és vega kockázati tényezőket, valamint a (2)–(8) bekezdésben rögzített eljárást alkalmazzák.

(2) A 383. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes kockázati osztály esetében az összesített CVA-k érzékenységét, valamint a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó, elismert fedezeti ügyletekben lévő valamennyi pozíciónak az adott kockázati osztályba sorolt, releváns delta, illetve vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét a 383i. és 383j. cikkben meghatározott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az instrumentum értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

Az összesített CVA-k vega kockázati érzékenységének kiszámításához a kockázati tényezők szimulálására szolgáló kitettségsmodellben használt volatilitásokkal,

valamint a partner portfóliójában az opciós ügyletek átárazására használt volatilitásokkal szembeni érzékenységeket is figyelembe kell venni.

Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóság általi engedélyezés esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a delta és vega kockázati érzékenységekre vonatkozóan alternatív fogalom meghatározást is használhat, feltéve hogy teljesíti az alábbi összes feltételt:

- a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra és az intézmény független kockázatellenőrzési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámolóhoz;
- b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozíció érzékenységének kezelésére, mint a 383i. és 383j. cikkben meghatározott képletek, és az azok eredményeként kapott érzékenységek nem térnek el lényegesen a képletek alapján kapottaktól.

(3) Ha az elismert fedezeti ügylet indexeszköz, az intézmények kiszámítják az elismert fedezeti ügylet összes releváns kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy, hogy a releváns kockázati tényezők egyikének eltolódását alkalmazzák az egyes indexelemekre.

(4) Az intézmény a 383. cikk (2) bekezdésében említetteken kívül további olyan kockázati osztályokat is bevezethet, amelyek megfelelnek a minősített indexeszközöknek. A delta-kockázatokkal összefüggésben az indexeszköz akkor tekinthető minősítettnek, ha megfelel a 325i. cikkben meghatározott feltételeknek. A vega kockázatok esetében valamennyi indexeszközt minősítettnek kell tekinteni.

Az intézmény a minősített index kockázati tényezőjével szembeni delta- és vegaérzékenységet a mögöttes minősített indexszel szembeni egyetlen érzékenységgént számítja ki. Ha a minősített index elemeinek 75 %-a ugyanahhoz a 383o., 383r. és 383t. cikkben meghatározott ágazathoz tartozik, az intézmény a minősített indexet is ugyanannak az ágazatnak felelteti meg. Ellenkező esetben az intézmény a vonatkozó minősített index kategóriájának felelteti meg az érzékenységet.

(5) Az összesített CVA és az összes elismert fedezeti ügylet piaci értékének az egyes kockázati tényezőkkel szembeni súlyozott érzékenységét úgy kell kiszámítani, hogy a megfelelő nettó érzékenységet meg kell szorozni a hozzá tartozó kockázati súllyal a következő képleteknek megfelelően:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$
$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

ahol:

k = a k kockázati tényezőt jelölő index;

RW_k = a k kockázati tényezőre alkalmazandó kockázati súly;

WS_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni súlyozott

érzékenysége;

S_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége;

WS_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti ügylet piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenysége;

S_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti ügylet piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége.

(6) Az intézmények a CVA-portfólió k kockázati tényezővel szembeni nettó súlyozott érzékenységét WS_k a következő képlet alapján számítják ki:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

(7) Az ugyanazon kategórián belüli súlyozott nettó érzékenységeket az alábbi képletnek megfelelően összesíteni kell, a 383l., 383s. és 383p. cikk szerinti azonos kategórián belüli súlyozott érzékenységekre a megfelelő korrelációk ρ_{kl} alkalmazásával előállítva a kategóriaspecifikus érzékenységet K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

ahol:

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

ρ_{kl} = a megfelelő kategórián belüli korrelációs paraméterek;

R = a fedezeti ügylet kizárási paramétere, értéke 0,01;

WS_k = nettó súlyozott érzékenységek.

(8) A kategóriaspecifikus érzékenységet az egyes kockázati osztályokba tartozó minden kategóriára ki kell számítani az (5), (6) és (7) bekezdésnek megfelelően. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után az összes kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenységeket összesíteni kell az összes kategóriára az alábbi képlettel, a különböző kategóriák 383l., **383n.**, 383q., **383u. és 383w.** cikkben meghatározott súlyozott érzékenységeire vonatkozó megfelelő korrelációk γ_{bc} használatával; e számítás eredménye a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények:

Risk – class specific own funds requirement for delta or vega risk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

ahol:

m_{CVA} = szorzótényező, értéke 1; az illetékes hatóságok az értékét m_{CVA} megnövelhetik, ha az intézmény szabályozási CVA-modellje hiányosságokat mutat a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény megfelelő mérése tekintetében;

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

γ_{bc} = a b és a c kategória közötti korreláció paramétere;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ a b kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ a c kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

383c. cikk

Kamatláb-kockázati tényezők

(1) Minden delta kamatláb-kockázati tényező, többek között az inflációs-ráta-kockázat esetében devizánként egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyike különböző típusú kockázati tényezőket tartalmaz.

A CVA-portfólióban lévő kamatláb-érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatláb-kockázati tényezők az érintett devizánkénti és a következő lejáratok szerinti kockázatmentes kamatlábak: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

A CVA-portfólióban lévő infláció-érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatláb-kockázati tényezők az érintett devizánkénti és a következő lejáratok szerinti inflációs ráták: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

(2) Az intézmény az USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY devizák, valamint saját adatszolgáltatási pénzneme esetében alkalmazza az (1) bekezdésnek megfelelően a delta kamatláb-kockázati tényezőket.

(3) A (2) bekezdésben nem felsorolt devizák esetében a delta kamatláb-kockázati tényezők egy adott deviza tekintetében az inflációs ráta abszolút változása és a teljes kockázatmentes görbe párhuzamos eltolódása.

(4) Az intézményeknek az egyes devizákra vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat a kereskedési könyvükben tartott olyan pénzpiaci eszközök – például az egynapos kamatra vonatkozó kamatcsereügyletek – alapján kell megállapítaniuk, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

(5) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (4) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbére (például a bankközi kamatlábswapok görbéire) kell alapulniuk.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott deviza esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény-hozamgörbéből.

383d. cikk

Devizaárfolyam-kockázati tényezők

(1) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali devizaárfolyamokkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati

tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében *vagy – amennyiben az intézmény a 325q. cikk (7) bekezdése szerinti bázisdevizát használ – az intézmény bázisdevizájában kifejezett azonnali devizaárfolyamai*. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

(2)Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a devizaárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett devizapárok devizaárfolyamainak implikált volatilitásai. Minden devizanemre és lejáratra vonatkozóan egy kategóriát kell alkalmazni, amely egyetlen nettó érzékenység mellett tartalmazza az összes vega devizaárfolyam-kockázati tényezőt.

(3)A devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati és vega kockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

383e. cikk

Partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezők

(1)A CVA-portfólióban lévő, partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta partnerhitelfelár-kockázati tényezők az egyes partnerekhez, kibocsátókhoz és minősített indexekhez tartozó hitelkockázati felárok a következő lejáratok szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

(2a) A partnerre vonatkozó hitelfelár-kockázati osztályra nem vonatkoznak vega kockázatra vonatkozó szavatolóítölke-követelmények.

383f. cikk

Referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezők

(1)A CVA-portfólióban lévő, referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezőkre érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta referenciahitelfelár-kockázati tényezők az adott kategórián belüli összes kibocsátó hitelkockázati felárai valamennyi lejárat tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(2)A CVA-portfólióban lévő, a referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázat volatilitására érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega referenciahitelfelár-kockázati tényező az adott kategórián belüli összes kibocsátó hitelkockázati felárainak volatilitása valamennyi lejárat tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383g. cikk

Részvénypiaci kockázati tényezők

(1)Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 383s. szakaszban említett kategóriákat kell alkalmazni.

(2)Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali részvényárfolyamokkal szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó delta részvénytársági kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények azonnali részvényárfolyamai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3)Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a részvényárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó vega részvénytársági kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények implikált volatilitásai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383h. cikk

Árukockázati tényezők

(1)Az összes árukockázati tényező esetében a 383v. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2)Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali árupiaci árakkal szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó delta árukockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk azonnali árai.

Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3)Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az árupiaci árak volatilitásával szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk implikált volatilitásai.

Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383i. cikk

Delta kockázati érzékenységek

(1)Az intézmények a delta érzékenységek kamatlábkockázati tényezőkből álló értékét az alábbiak szerint kiszámítják ki:

- a) az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti ügylet kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

ahol:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

r_{kt} = a k kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{r_{kt}}^{hedg_{e_i}}$ = az i elismert fedezeti ügylet kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

b) az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti ügylet inflációs rátákból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedg_{e_i}} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

ahol:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

$infl_{kt}$ = a k inflációs rátákból álló kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{infl_{kt}}^{hedg_{e_i}}$ = az i elismert fedezeti ügylet inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(2) Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \times 1.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedg_{e_i}} = \frac{V_i(FX_k \times 1.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

ahol:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = az összesített CVA azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

FX_k = a k azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényező értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{FX_k}^{hedg_{e_i}}$ = az i elismert fedezeti ügylet azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(3)Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz partnerhez kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységet az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{CCS_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(CCS_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(CCS_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{CCS_{kt}}^{hedg_{e_i}} = \frac{V_i(CC_{S_{kt}} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(CC_{S_{kt}}, w, z \dots)}{0,0001}$$

ahol:

$S_{CCS_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA partnerhez kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

CCS_{kt} = a k partnerhez kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az CCS_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{CCS_{kt}}^{hedg_{e_i}}$ = az i elismert fedezeti ügylet partnerhez kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az CCS_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(4)Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz referenciához kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységet az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

ahol:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA referenciához kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

rcs_{kt} = a k referenciához kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti ügylet referenciához kapcsolódó hitelkockázati felárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(5) Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \times 1.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \times 1.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

ahol:

S_{EQ}^{CVA} = az összesített CVA azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

EQ = az azonnali részvényárfolyam értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az EQ tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti ügylet azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az EQ tényezőtől eltérő

kockázati tényezők.

(6) Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységet az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

ahol:

S_{CTY}^{CVA} = az összesített CVA azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

CTY = az azonnali árupiaci ár értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az CTY tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti ügylet azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az CTY tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383j. cikk

Vega kockázati érzékenységek

Az intézmények az összesített CVA, valamint egy elismert fedezeti eszköz implikált volatilitásból álló kockázati tényezőkkel szembeni vegaérzékenységet az alábbiak szerint számítják ki:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

ahol:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = az összesített CVA implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

vol_k = az implikált volatilitásból álló kockázati tényező százalékban kifejezett értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-moddal kiszámított összesített CVA;

x, y = a V_{CVA} árazó függvényben minden olyan kockázati tényező, amely nem vol_k ;

$S_{vol_k}^{hedg_{e_i}}$ = az i elismert fedezeti ügylet implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w, z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az vol_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383k. cikk

A kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett devizák esetében az 1. táblázatban szereplő egyes kategóriákban a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységekhez az alábbi kockázati súlyok tartoznak:

1. táblázat

– Kategória	– Lejárat	– Kockázati súly
– 1	– 1 év	– 1.11%
– 2	– 2 év	– 0.93%
– 3	– 5 év	– 0.74%
– 4	– 10 év	– 0.74%
– 5	– 30 év	– 0.74%

(2) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett devizák esetében a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(3) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett devizanemek egyikében denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni érzékenység kockázati súlya 1,11 %.

(4) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett devizanemben denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni érzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(5) A *vega* kamatlábkockázati tényezőkkel és az inflációs kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekre alkalmazandó kockázati súly minden devizanem esetében 100 %.

383l. cikk

A kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett devizák esetében az intézmények a 2.

táblázatban szereplő különböző kategóriákban a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységek összesítéséhez a következő korrelációs paramétereket alkalmazzák:

2. táblázat

–	–	–	–	–	–
K a t e g ó r i a					
– 1	–	–	–	–	–
– 2	–	–	–	–	–
– 3	–	–	–	–	–
– 4	–	–	–	–	–

–	–	–	–	–	–
5					

(2)Az intézmények 40 %-os korrelációs paramétert alkalmaznak az inflációs ráta kockázatával szembeni deltaérzékenység és az azonos pénznemben denominált kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység összesítésére.

(3)Az intézmények 40 %-os korrelációs paramétert alkalmaznak az inflációs ráta kockázatával szembeni vegaérzékenység és az azonos pénznemben denominált kamatlábakkal szembeni vegaérzékenység összesítésére.

383m. cikk

A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1)A devizaárfolyam-kockázati tényezővel szembeni összes deltaérzékenységre vonatkozó kockázati súly az intézmény adatszolgáltatási pénzneme és egy másik pénznem viszonylatában 11 %.

(2)A devizaárfolyam-kockázati tényezővel szembeni összes vegaérzékenység kockázati súlya 100 %.

383n. cikk

A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

(1)A delta ■ devizaárfolyam-kockázati *tényezőre* való *kategóriákon útnyúló* érzékenységek összesítésére a 60 %-nak megfelelő egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

(2)A vega devizaárfolyam-kockázati *tényezőre* való *kategóriákon útnyúló* érzékenységek összesítésére a 60 %-nak megfelelő egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

383o. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1)A hitelfelár-kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai a 3. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, az alábbiak szerint:

3. táblázat

	–	– Ágazat	–
			K o

			c k á z a t i s ú l y (s z á z a l é k p o n t)
	–	– A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	– 0 , 5 %
	–	– Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	– 0 , 5 %
		– Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	– 1 ,

			0 %
		– Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	– 5 , 0 %
		– Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	– 3 , 0 %
		– Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	– 3 , 0 %
		– Technológia, telekommunikáció	– 2 , 0 %
		– Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	– 1 , 5 %
		– Egyéb ágazat	– 5 ,

			0 %
		– Minősített indexek	– 1 , 5 %
	–	– Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	– 2 , 0 %
		– Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	– 4 , 0 %
		– Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	– 1 2 , 0 %
		– Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	– 7 , 0 %
		– Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív	– 8

		és szolgáltatást támogató tevékenységek	5 , 5 %
		– Technológia, telekommunikáció	– 5 , 5 %
		– Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	– 5 , 0 %
		– Egyéb ágazat	– 1 2 , 0 %
		– Minősített indexek	– 5 , 0 %

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat a 3. táblázat szerinti ágazati kategóriák közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeit nem tudja így ágazathoz rendelni, akkor azokat a kibocsátó hitelminőségétől függően a 3. táblázat 9. vagy 18. kategóriájába sorolja.

(3) Az intézmények a 3. táblázat 10. és 19. kategóriájába csak olyan kitettségeket sorolnak, amelyek referenciája a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített index.

(4) Az intézmények az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével határozzák meg az olyan kitettség érzékenységet, amelynél a referencia nem minősített index.

383p. cikk

Kategórián belüli korrelációk a partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében

(1)A 383o. cikk (1) bekezdésének 3. táblázata szerinti 1–9. és 11–18. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti korrelációs paraméter ρ_{kl} meghatározása a következő:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két lejárat pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, **90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó**, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ 1, ha mindkét alaptermék az 1–9. vagy a 11–18. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2)A 10–19. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti korrelációs paraméter ρ_{kl} meghatározása a következő:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két lejárat pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, **90 %, ha a két index ugyanaz, de nem ugyanabba a sorozatba tartozik**, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ 1, ha mindkét alaptermék a 10. vagy a 19. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383q. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi a következők:

4. táblázat

–								
Kat egó ria								

- 1, 2., 3, 11. és 12								
- 4 és 13								
- 5 és 14								
- 6 és 15								
- 7 és 16								
- 8 és 17								

- 9 és 18								
- 10 és 19								

383r. cikk

A referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezővel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 5. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) és az összes referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében azonosak, az alábbiak szerint:

5. táblázat

-	-	- Ágazat	-

–	–	– A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	–
–	–	– Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	–
–		– Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	–
–		– Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	–
–		– Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	–
–		– Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	–

–		– Technológia, telekommunikáció	–
–		– Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	–
–		– Minősített indexek	–
–	–	– Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	–
–		– Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	–
–		– Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	–

–		– Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	–
–		– Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	–
–		– Technológia, telekommunikáció	–
–		– Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	–
–		– Minősített indexek	–
–		– Egyéb ágazat	–

1a. A hitelkockázati felárhoz kapcsolódó referencia-volatilitások kockázati súlyait 100 %-ban kell meghatározni.

(2)Az intézményeknek a kockázati kitétségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat a 5. táblázat szerinti ágazatok közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitétségeit nem tudja így ágazathoz rendelni, akkor azokat a kibocsátó hitelminőségétől függően az 5. táblázat 19. kategóriájába sorolja.

(3)Az intézmények a 10. és 18. kategóriájába csak olyan kitétségeket sorolnak, amelyek referenciája a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített index.

(4)Az intézmények az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével határozzák meg az olyan kitétség érzékenységet, amelynél a referencia nem minősített index.

383s. cikk

Kategórián belüli korrelációk a referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében

(1)A **383r. cikk (1) bekezdésének** 5. táblázata szerinti 1–9. és 11–18. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitétségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti korrelációs paraméter ρ_{kl} meghatározása a következő:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két lejárat pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, **90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó**, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ 1, ha mindkét alaptermék az 1–9. vagy a 11–18. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2)A 10–19. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitétségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti korrelációs paraméter ρ_{kl} meghatározása a következő:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két lejárat pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, **90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó**, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ 1, ha mindkét alaptermék a 10. vagy a 19. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383sa. cikk
Kategóriák közötti korrelációk a referenciához kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében

(1) A delta referenciahitelfelár-kockázat és a vega referenciahitelfelár-kockázat kategóriái közötti korrelációknak meg kell egyeznie a 383q. cikk 4. táblázatában meghatározott, partnerhez kapcsolódó delta hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációjával.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az (1) bekezdésben kiszámított kategóriák közötti korrelációs értékeket az 1–8. és a 11–17. kategória esetében 2-vel el kell osztani.

383t. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) Az azonnali részvényárfolyamokkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai a 6. táblázat azonos kategórián belüli összes részvénypiaci kockázati tényező esetében azonosak, az alábbiak szerint:

6. táblázat

Kategóriák	Piaci kockázati tényező	Gazdasági ág	Ágazat	Azonnali részvényárfolyam kockázati súlya (százalékpont)
------------	-------------------------	--------------	--------	--

- 1	Nagy	Feltörékvőpiacigazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek, egészségügyi ellátás, közmuvelők	55 %
- 2			Telekommunikáció, ipari termékek	60 %

- 3			-	-
			Alap anya gok, energ ia, mező gazd aság, feldo lgozó ipar, bány ászat, kőfej tés	45 %
- 4			-	-
			Pénz ügyi vállal atok - ideér tve az állam ilag támo gatot takat is -, ingat lanüg ylete k, techn ológ a	55 %
- 5		-	-	-
		F e	Fogy asztá	30 %

		j l e t t g a z d a s s á g	si cikke k és szolg áltatá sok, szállí tás és raktá rozás , admi nisztr atív és szolg áltatá st támo gató tevék enys égek, egész ségü gyi ellátá s, közm űvek	
- 6			- Tele kom muni káció , ipari term ékek	- 35 %
- 7			- Alap anya	- 40 %

			gok, energ ia, mező gazd aság, feldo lgozó ipar, bány ászat, kőfej tés	
- 8			- Pénz ügyi vállal atok - ideér tve az állam ilag támo gatot takat is -, ingat lanüg ylete k, techn ológ a	- 50 %
- 9	- K i s	- F e l t ö r	- Az 1., 2., 3. és 4. kateg ória alatt ismer	- 70

		e k v ő p i a c i g a z d a s á g	tetett össze s ágaz at	
- 10		- F e j l e t t g a z d a s á g	- Az 5., 6., 7. és 8. kateg ória alatt ismer tetett össze s ágaz at	- 50 %
- 11		- Egyéb ágazat		- 70 %
- 12	- N a	- F e j l	- Minő sített	- 15 %

	g y	e t t g a z d a s á g	index ek	
- 13		- Egyéb	- Minő sített index ek	- 25 %

(2)Az (1) bekezdés alkalmazásában a kis és a nagy kapitalizáció fogalmát az EBH határozza meg a 325bd. cikk (7) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben.

(3)Az (1) bekezdés alkalmazásában a feltörekvő piac és a fejlett gazdaság fogalmát az EBH határozza meg a 325ap. cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben.

(4)Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes kibocsátókat a 6. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk, és az ugyanazon ágazatba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazati kategóriába kell besorolniuk. Ha az intézmény nem tudja így ágazathoz rendelni az adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeket, akkor azokat a 1. (1) kategóriába sorolja. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

(5)A vega részvénypiaci kockázat kockázati súlya az 1–8. és a 12. kategória esetében 78 %, minden más esetben 100 %.

383u. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

A delta és vega részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

- a) 15 %, ha a két kategória a 383t. cikk (1) bekezdésének 6. táblázatában az 1–10. kategória közé esik;

- b) 75 %, ha a két kategória a 383t. cikk (1) bekezdésének 6. táblázatában a 12. és a 13. kategória;
- c) 45 %, ha a két kategória egyike a 383t. cikk (1) bekezdésének 6. táblázatában a 12. **vagy** a 13. kategória, a másik kategória pedig a 383t. cikk (1) bekezdésének 6. táblázatában az 1–10. kategória közé esik;
- d) 0 %, ha a két kategória egyike a 383t. cikk (1) bekezdésének 6. táblázatában a 11. kategória.

383v. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1)Az azonnali árupiaci árakkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai a 7. táblázat azonos kategórián belüli összes árukockázati tényező esetében azonosak, az alábbiak szerint:

7. táblázat

– Kategóriaszám	– Kategórianév	– Azonnali árupiaci ár kockázati súlya (százalékpont)
– 1	– Energia – szilárd tüzelőanyag	– 30%
– 2	– Energia – folyékony tüzelőanyag	– 35%
– 3	– Energia – villamos energia	– 60%
– 4	– Energia –szén-dioxid-kereskedelem	– 40%
– 5	– Szállítás	– 80%
– 6	– Fémek – nem nemesfémek	– 40%
– 7	– Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	– 45%

– 8	– Nemesfémek (az arany is)	– 20%
– 9	– Gabona és olajos magvak	– 35%
– 10	– Állatállomány és tejtermék	– 25%
– 11	– Mezőgazdasági termékek és egyéb mezőgazdasági áruk	– 35%
– 12	– Egyéb áruk	– 50%

(2) A vega árukockázat kockázati súlya 100 %.

383w. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) A delta árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

- a) 20 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 7. táblázatában az 1–11. kategória közé esik;
- b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 7. táblázatában a 12. kategória.

(2) A vega árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

- a) 20 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 7. táblázatában az 1–11. kategória közé esik;
- b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 7. táblázatában a 12. kategória.”.

(170) A 384., 385. és 386. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„384. cikk

Alapmódszer

(1) Az intézmény az egy vagy több partnerrel szemben fennálló ügyletek portfóliójára vonatkozóan a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt értelemszerűen a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban, az alábbi képletek közül a megfelelő alkalmazásával számítja ki:

- a) a (2) bekezdésben meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során egy vagy több, a 386. cikk szerint elismert fedezeti ügyletet figyelembe vesz;
- b) a (3) bekezdésben meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során nem

vesz figyelembe a 386. cikk szerint elismert fedezeti ügyletet.

Az a) és b) pontban meghatározott módszerek együttesen nem alkalmazhatók.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a következő módon számítja ki:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr - unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr - hedged})$$

ahol:

$BACVA^{total}$ = a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alpmódszer szerinti értéke;

$BACVA^{csr - unhedged}$ = a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek a (3) bekezdés szerint, alpmódszerrel számított értéke az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény esetében;

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr - hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

ahol:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c = az összes olyan partnert jelölő index, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítja;

NS = adott egyedi partnerrel fennálló összes olyan nettósítási halmazt jelölő index, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítja;

h = adott egyedi partner tekintetében a 386. cikk alapján elismert fedezeti ügyletnek minősülő összes olyan, egy alaptermésű instrumentumot jelölő index, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítja;

i = az összes partner tekintetében a 386. cikk alapján elismert fedezeti ügyletnek minősülő összes olyan indexeszközt jelölő index, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítja;

RW_c = a »c« partnerre alkalmazandó kockázati súly. A »c« partnerhez az ágazat és a hitelminőség együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni.

M_{NS}^c = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz tényleges lejárat;

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszereket alkalmazó intézmény esetében az M_{NS}^c számítása a 162. cikk (2) bekezdésének g) pontja szerint történik. Azonban az M_{NS}^c felső korlátja e számításnál nem korlátozható 5 évre; a felső korlát a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat.

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszereket nem alkalmazó intézmény esetében az M_{NS}^c a 162. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett névértékekkel súlyozott átlagos lejárat. Azonban az M_{NS}^c felső korlátja e számításnál nem korlátozható 5 évre; a felső korlát a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat.

EAD_{NS}^c = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz partnerkockázati kitétséértéke, figyelembe véve a biztosíték hatását is a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerekkel összhangban, a 92. cikk (4) bekezdésének a) és f) pontjában említett partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítására vonatkozóan;

DF_{NS}^c = a »c« partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz felügyeleti diszkonttényezője.

A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszereket alkalmazó intézmény esetében a felügyeleti diszkonttényező értéke (1). Minden más esetben a felügyeleti diszkonttényező számítása a következő képlettel történik:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = a 2. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti korreláció a »c« partner hitelfelár-kockázata és a »c« partner tekintetében h fedezeti ügyletként elismert egy alaptermék instrumentum hitelfelár-kockázata között;

M_h^{SN} = a fedezeti ügyletként elismert egy alaptermék instrumentum **hátralévő futamideje**;

B_h^{SN} = a fedezeti ügyletként elismert egy alaptermék instrumentum névleges értéke;

DF_h^{SN} = a fedezeti ügyletként elismert egy alaptermék instrumentum felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = a fedezeti ügyletként elismert egy alaptermékes instrumentum felügyeleti kockázati súlya. Ezeket a kockázati súlyokat a fedezeti instrumentumhoz rendelt referencia-hitelfelár ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell meghatározni;

M_i^{ind} = azonos indexeszközön belül fedezeti ügyletként elismert egy vagy több pozíció **hátralévő futamideje**. Azonos indexeszközön belüli több pozíció esetén M_i^{ind} az összes ilyen pozíció névértékekkel súlyozott lejárata;

B_i^{ind} = azonos indexeszközön belül fedezeti ügyletként elismert egy vagy több pozíció teljes névleges értéke. Azonos indexeszközön belüli több pozíció esetén B_i^{ind} az összes ilyen pozíció névértékekkel súlyozott lejárata;

DF_i^{ind} = azonos indexeszközön belül fedezeti ügyletként elismert egy vagy több pozíció felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = a fedezeti ügyletként elismert indexeszköz felügyeleti kockázati súlya. Az RW_i^{ind} értékét az összes indexelem ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az alábbiak szerint kell kiszámítani:

- ha az index valamennyi eleme ugyanahhoz az ágazathoz tartozik, és az 1. táblázat szerinti hitelminőségük azonos, akkor RW_i^{ind} értékét az 1. táblázatban az adott ágazatra és hitelminőségre vonatkozó kockázati súly és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;
- ha az index nem minden eleme tartozik ugyanahhoz az ágazathoz, vagy az 1. táblázat szerinti hitelminőségük eltérő, akkor RW_i^{ind} értékét az 1. táblázat alapján az összes indexelemre meghatározott kockázati súlyok súlyozott átlaga és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;

1. táblázat

A partner ágazata	Hitelminőség	
	1–3. hitelminőségi besorolás	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített
Harmadik országok központi kormányzata – beleértve a központi bankokat is – és	0,5 %	2,0 %

<i>multilaterális fejlesztési bankjai, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek</i>		
Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %	4,0 %
Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %	12,0 %
Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	3,0 %	7,0 %
Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	3,0 %	8,5%
Technológia, telekommunikáció	2,0 %	5,5 %
Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5%	5,0 %
Egyéb ágazat	5,0 %	12,0 %

2. táblázat

A partnerhez kapcsolódó hitelkockázati felár és az egy alaptermékes fedezeti ügylet közötti korrelációk	
Egy alaptermékes h fedezeti ügylet i partnernél	Az r_{hc} értéke

A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett partnerek	100 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett partnerek	80 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett partnerek	50 %

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a következő módon számítja ki:

$$BACVA^{csr - unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

ahol a képlet valamennyi tagja azonos a (2) bekezdésben meghatározottakkal.

385. cikk

Egyszerűsített módszer

(1) A 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt teljesítő intézmény, **vagy amelynek az illetékes hatóságai a 273a. cikk (4) bekezdésével összhangban engedélyezték a 282. cikkben meghatározott módszer alkalmazását**, a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kiszámíthatja a 92. cikk (3) bekezdésének a) és f) pontjában említett nem kereskedési könyvi, illetve kereskedési könyvi pozíciók partnerkockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitétséértékek és 12,5 hányadosaként.

(2) Az (1) bekezdésében említett számítás során az alábbi követelményeket kell alkalmazni:

- a számítás csak azon ügyleteknél végezhető el, amelyekre a 382. cikkben rögzített, CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények vonatkoznak;
- a partnerkockázati kitétségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívák a számítás során nem vehetők figyelembe.

(3) Ha az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (2) bekezdésében foglalt egy vagy több feltételnek, akkor a 273b. cikkben foglalt követelményeket kell teljesítenie.

386. cikk

Elismert fedezeti ügyletek

(1)A fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókat a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 383. és 384. cikk szerinti számítása során elismert fedezeti ügyletnek kell tekinteni, ha e pozíciók megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

- a) a pozíciókat a CVA-kockázat mérséklésére használják és ennek megfelelően kezelik;
- b) a pozíciók harmadik felekkel vagy belső fedezeti ügyletként az intézmény kereskedési könyvével köthetők, amely esetben megfelelnek a 106. cikk (7) bekezdésében meghatározott követelménynek;
- c) a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 383., illetve 384. cikk szerinti számítása során csak a (2) és (3) bekezdésben említett fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezeti ügyletnek;
- d) egy adott fedezeti instrumentum egyetlen pozíciót képez egy elismert fedezeti ügyletben, és nem osztható fel egynél több pozícióra egynél több elismert fedezeti ügyletben.

(2)A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 383. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezeti ügyletnek:

- a) a partner hitelkockázati felárának változékonyságát fedező eszközök, a 325. cikk (5) bekezdésében említett eszközök kivételével;
- b) a CVA-kockázat kitettségelemének változékonyságát fedező eszközök, a 325. cikk (5) bekezdésében említett eszközök kivételével.

(3)A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény 384. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezeti ügyletnek:

- a) egy alapterméses hitel-nemteljesítési csereügyletek és egy alapterméses feltételes hitel-nemteljesítési csereügyletek, amelyeknél a referenciaszervezet:
 - i. közvetlenül a partner;
 - ii. a partnerhez jogilag kapcsolódó szervezet, ahol a jogi kapcsolat olyan esetekre vonatkozik, amikor az alaptermék kibocsátója és a partner között anyavállalat–leányvállalat kapcsolat áll fenn, vagy mindkét szervezet azonos anyavállalat leányvállalata;
 - iii. a partnerrel azonos ágazathoz és régióhoz tartozó szervezet;
- b) index CDS.

(4)A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítása során figyelembe vett, az (1), (2) és (3) bekezdéssel összhangban fedezeti ügyletként elismert, harmadik felekkel kötött, fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra nem vonatkoznak a IV. címben meghatározott, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények.

(5)Az e cikkel összhangban fedezeti ügyletként el nem ismert, fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra alkalmazni kell a IV. címben meghatározott, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelményeket.”.

(170a) *A szöveg a következő 395a. cikkel egészül ki:*

„395a. cikk

Árnyékbanki tevékenységet végző szervezetekkel szembeni kitétségekre vonatkozó aggregált határértékek

A Bizottság 2023. június 30-ig az EBH-val szoros együttműködésben értékeli az árnyékbanki szervezetekkel szembeni kitétségekre vonatkozó határértékek bevezetésének megfelelőségét és hatását. A Bizottság a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és ahhoz adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni kitétségekre vonatkozó határértékek tekintetében.”;

(171) A 402. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A kitétségértékeknek a 395. cikk alkalmazásában végzett kiszámításához az intézmények – ha vonatkozó nemzeti jogszabály nem tiltja – a 125. cikk (1) bekezdése szerint lakóingatlannal fedezett kitétség vagy kitétségrész értékét az ingatlan értékének biztosítékkal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlan értékének 55 %-ával csökkenthetik, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül.”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tagállam illetékes hatóságai a lakóingatlannal biztosított kitétségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 20 %-nál magasabb kockázati súlyt;”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A kitétségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából végzett kiszámításához az intézmények – ha vonatkozó nemzeti jogszabály nem tiltja – a 126. cikk (1) bekezdése szerint kereskedelmi ingatlannal fedezett kitétség vagy kitétségrész értékét az ingatlan értékének biztosítékkal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlan értékének 55 %-ával csökkenthetik, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül.”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tagállam illetékes hatóságai a *kereskedelmi* ingatlannal

biztosított kitétségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (7) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 60 %-nál magasabb kockázati súlyt;”;

(172) a 429. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (4) bekezdésének e) pontja és a 429g. cikk alkalmazásában a »szokásos módon történő vétel vagy eladás« valamely pénzügyi eszköz olyan szerződés keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelynek a feltételei a pénzügyi eszköz rendelkezésre bocsátását jogszabályban vagy az érintett piacon általában megállapított időtartamon belül követelik meg.”.

(172a) a 429a. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ca) amennyiben az intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózat tagja, azok a kitétségek, amelyek a 114. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kapnak, és olyan eszközökből származnak, amelyek egyenértékűek a hálózat más tagjainak ugyanazon pénznemben elhelyezett, a 422. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban jogszabályban vagy alapszabályban előírt minimális szintű betétjeiből eredő betétekkel. Ebben az esetben a hálózat más tagjainak jogszabályban vagy alapszabályban előírt minimális betétnek minősülő kitétségei nem tartoznak a c) pont hatálya alá.”;

(173) A 429c. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem minősített központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el az intézmény eszközeitől;”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az intézmények a 272. cikk 12a. pontjában meghatározott nettó független biztosíték összegének kiszámításakor nem veszik figyelembe a kapott biztosítékokat.”;

c) a cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) és (4) bekezdéstől eltérve, az intézmény elismerhet bármely, a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszával összhangban kapott biztosítékot, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

- a) a kapott biztosítékot ügyfél nyújtja az intézmény által az ügyfél nevében elszámolt származtatott ügyletért;
- b) az a) pontban említett szerződést minősített központi szerződő fél közreműködésével számolják el;
- c) az alapletét formájában kapott biztosítékot elkülönítik az intézmény eszközeitől.”;

d) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények kizárólag akkor

alkalmazhatják a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában ismertetett módszert a II. **mellékletben** felsorolt származtatott ügyletek, **valamint a hitelderivatívák** kitétséértékének meghatározására, ha e származtatott ügyletek kitétséértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatoló-tőke-követelmény teljesítése érdekében történő meghatározására is ezt a módszert alkalmazzák.”;

(174) A 429f. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmények a 111. cikk (2) bekezdésével összhangban – a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek, a hitelderivatívák, az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a 429d. cikkben említett pozíciók figyelmen kívül hagyásával – kiszámítják a mérlegen kívüli tételek kitétséértékét.

Amikor a kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbításához kapcsolódik, a 166. cikk (9) bekezdése alkalmazandó.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

(175) A 429 g. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmények a kiegyenlítés határidejéig a mérlegben maradó, szokásos módon történő vételhez kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő eladáshoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerint eszközként kezelik.”.

(176) A 430. cikk **■** a **követzőképpen módosul:**

a) az (1) bekezdés a következő h) ponttal egészül ki:

„h) a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokkal szembeni kitétségeik, **beleértve:**

i. a fosszilis tüzelőanyagok ágazatában tevékenykedő szervezetekkel szembeni meglévő és új kitétségeiket;

ii. az (EU) 2020/852 rendeletben meghatározott környezetvédelmi célkitűzések valamelyikét jelentősen sértő tevékenységekkel szembeni kitétségeiket;

iii. a fizikai kockázatokkal és az átmeneti kockázatokkal szembeni kitétségeiket;

iv. az intézmények által akár közvetlenül, akár hitelek különleges célú gazdasági egységre (SPV) történő átruházása révén kibocsátott fedezett kötvények alapjául szolgáló hitelcsomagok releváns kitétségeit;”;

b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az EBH 2024. január 1-jéig – majd azt követően minden évben – jelentést tesz közzé az e cikk (8) bekezdésében kapott megbízatás végrehajtása terén elért eredményekről. Az EBH-nak külön részleteznie kell a (8) bekezdés e) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében elért előrehaladást. ”;

(177) A 430a. cikk *a következőképpen módosul:*

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény a következő összesített adatokat szolgáltatja évente az illetékes hatóságnak minden egyes nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitétséggel rendelkezik:

- a) az olyan kitétségekből eredő veszteségek, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összeg és az ingatlan értékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve a 124. cikk (7) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;
- b) az olyan kitétségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a kitétség lakóingatlannal fedezett részéig;
- c) a kitétségérték az összes olyan fennálló kitétség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a kitétség lakóingatlannal fedezett részéig;
- d) az olyan kitétségekből eredő veszteségek, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összeg és az ingatlan értékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve a 124. cikk (7) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;
- e) az olyan kitétségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint a kitétség kereskedelmi ingatlannal fedezettként kezelt részéig;
- f) a kitétségérték az összes olyan fennálló kitétség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint a kitétség kereskedelmi ingatlannal fedezett részéig.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságok évente összesített alapon közléseztik az (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott adatokat, a múltbeli adatokkal együtt, ha azok elérhetőek, minden egyes olyan nemzeti ingatlanpiac vonatkozásában, amely esetében sor került ilyen adatok gyűjtésére. Az illetékes hatóságnak egy másik tagállami illetékes hatósága vagy az EBH kérésére részletesebb információval kell szolgálnia az adott illetékes hatóság vagy az EBH részére az adott tagállam lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-piacainak állapotáról.”;

(178) A 433. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„433. cikk

A nyilvánosságra hozatal gyakorisága és köre

Az intézmények a II. és III. címben előírt információkat az e cikkben, valamint a 433a., 433b., 433c. és 434. cikkben meghatározott módon hozzák nyilvánosságra.

Amikor az intézmények közzéteszik a pénzügyi kimutatásaikat, az EBH ugyanazon a napon – vagy e nap után a lehető leghamarabb – közzéteszi honlapján az éves nyilvánosságra hozatalokat.

Amikor egy intézmény közzéteszi féléves vagy negyedéves pénzügyi beszámolóját, az EBH ugyanazon a napon – vagy e nap után a lehető leghamarabb – közzéteszi honlapján a megfelelő időszakra vonatkozó nyilvánosságra hozatalt.

Az információk e részben előírt nyilvánosságra hozatalának és a vonatkozó pénzügyi kimutatások nyilvánosságra hozatalának időpontja közötti bármilyen eltérésnek észszerűnek kell lennie, és a késedelem semmiképpen sem lépheti túl az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 106. cikke alapján meghatározott időkeretet.”;

(179) A 433a. cikk (1) bekezdése **a következőképpen módosul:**

a) a b) pont a következő ponttal egészül ki:

„xv) 449a. cikk ”;

b) A c) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a 438. cikk d), da) és h) pontja;”;

(180) A 433b. cikk **helyébe a következő lép:**

„433b. cikk

Kis méretű és nem összetett intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A kis méretű és nem összetett intézményeknek évente nyilvánosságra hozniuk a következő információkat:

i. a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

ii. a 438. cikk c), d) és da) pontja;

iii. a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d), h), i) és j) pontja;

iv. a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

v. a 442. cikk c) és d) pontja;

vi. a 449a. cikk.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett, kis méretű és nem összetett intézményeknek a 447. cikkben említett fő mérőszámokat kétfévente kell nyilvánosságra hozniuk.”;

(181) A 433c. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 438. cikk c), d) és da) pontja;”;

b) a szöveg a következő *pontokkal* egészül ki:

„g) a 442. cikk c) és d) pontja;”;

„h) a 449a. cikkben említett információkat félévente.”;

(182) A 434. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„434. cikk

A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Azok az intézmények, amelyek nem minősülnek kisméretű és nem összetett intézménynek, a II. és III. címben előírt valamennyi információt elektronikus formában, legkésőbb azon a napon – vagy adott esetben az azt követő lehető legkorábbi időpontban – nyújtják be az EBH-nak, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat. Az EBH ezen információk benyújtásának időpontját is közzéteszi.

Az EBH biztosítja, hogy a honlapján közzétett nyilvánosságra hozatalok a hozzá benyújtottakkal azonos információkat tartalmazzanak. Az intézményeknek jogukban áll az információkat a 434a. cikkben említett technikai standardokkal összhangban újból benyújtani az EBH-nak. Az EBH a honlapján közzéteszi az újbóli benyújtás időpontját.

Az EBH elkészíti és naprakészen tartja azt az eszközt, amely meghatározza a nyilvánosságra hozatalhoz és a felügyeleti adatszolgáltatáshoz használt minták és táblák megfeleltetését. Az EBH a megfeleltetési eszközt elérhetővé teszi a honlapján.

Az intézmények továbbra is közzétehetnek olyan önálló dokumentumot, amely a prudenciális információk könnyen hozzáférhető forrásaként szolgál az ilyen információk felhasználói számára, vagy feltüntethetik a nyilvánosságra hozandó információt egy, a pénzügyi kimutatásaikban vagy a pénzügyi beszámolóikban foglalt vagy azokhoz csatolt, az említett felhasználók számára könnyen azonosítható, különálló szakaszban. Az intézmények a honlapjukon feltüntethetik az EBH honlapjának azon felületére mutató linket, amelyen az EBH központosított formában teszi közzé a prudenciális információkat.

(2) A nagy méretű intézmények és azon egyéb intézmények, amelyek nem minősülnek sem nagy méretű intézménynek, sem pedig kis méretű és nem összetett intézménynek, **elektronikus formában benyújtják az EBH-nak a 433a. és a 433c. cikk szerint nyilvánosságra hozott információkat** legkésőbb azon a napon – vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban –, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat. **Ha a pénzügyi beszámolókat a 430. cikk szerinti, ugyanarra az időszakra vonatkozó felügyeleti adatszolgáltatás benyújtása előtt teszik közzé, a nyilvánosságra hozott információk a felügyeleti adatszolgáltatással azonos napon vagy azt követően a lehető leghamarabb is benyújthatók.** Olyan időszakra vonatkozóan előírt nyilvánosságra hozatal esetén, amikor az intézmény nem készít pénzügyi jelentést, az intézmény a lehető leghamarabb benyújtja a nyilvánosságra hozatali információkat az EBH-nak.

(3) Az EBH a kis méretű és nem összetett intézmények nyilvánosságra hozatalait az ezen intézmények által a 430. cikknek megfelelően az illetékes hatóságokkal közölt információk alapján teszi közzé a honlapján.

(4) Az adatokat előállító intézmények rendelkeznek az adatok tulajdonjogával és

felelősek azok pontosságáért, ugyanakkor az EBH az e résznek megfelelően nyilvánosságra hozandó információkat hozzáférhetővé teszi a honlapján. Ezt az archív állományt az intézmények pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra kell hozzáférhetővé kell tenni.

(5)Az EBH nyomon követi az egységes hozzáférési pontján az intézmények nyilvánosságra hozatalaival kapcsolatban tett látogatások számát, és éves jelentéseiben szerepelteti a kapcsolódó statisztikákat.”;

(183) A 434a. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben a II. és III. címben előírt nyilvánosságra hozatalokra vonatkozóan meghatározza az egységes nyilvánosságra hozatali formátumokat, a kapcsolódó útmutatókat, az ismételt benyújtás szabályait, valamint az alkalmazandó informatikai megoldásokat.”;

b) az első bekezdés negyedik mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: egy évvel e rendelet hatálybalépését követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.”;

(184) A 438. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a túlzott tőkeáttétel kockázatán kívüli kockázatok kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmény összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele;”;

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték és a 92. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott, ennek megfelelő szavatolótőke-követelmény, a harmadik részben meghatározott különböző kockázati **■** kategóriák **vagy kockázat-kitettségi osztályok** szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy tőkeminimumot alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;”;

c) a szöveg a következő da) ponttal egészül ki:

„da) ha a következő összegek kiszámításához szükséges, a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték, valamint a 92. cikk (5) bekezdésének megfelelően kiszámított, sztenderdizált teljes kockázati kitettségérték, a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák és alkategóriák szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy

tőkepadlót alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;”;

(ca) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek, valamint a kapcsolódó várható veszteségek a speciális hitelezésnek a 153. cikk (5) bekezdése 1. táblázatában említett minden egyes kategóriájára vonatkozóan, a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek a 133. cikk (3)–(6) bekezdésében és a 495a. cikk (3) bekezdésében meghatározott részvényjellegű kitettségek kategóriáira vonatkozóan.”;

(185) A 445. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„445. cikk

A sztenderd módszerrel számított, piaci kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Azok az intézmények, amelyek az illetékes hatóságoktól nem kaptak engedélyt a 325az. cikkben meghatározott alternatív belső piaci kockázati modellen alapuló módszer használatára, és amelyek az egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzák a 325a. cikkkel vagy a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban, nyilvánosságra hozzák kereskedési könyvi pozícióik általános áttekintését.

(2) A szavatolótőke-követelményüket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban számító intézmények nyilvánosságra hozzák teljes szavatolótőke-követelményüket, az érzékenységen alapuló módszerekre vonatkozó szavatolótőke-követelményüket, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményüket, valamint a fennmaradó kockázatokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményüket. Az érzékenységen alapuló módszerek intézkedéseikhez és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő instrumentumok szerinti bontásban kell nyilvánosságra hozni:

- a) a kereskedési könyvben tartott, értékpapírosított eszközökön kívüli pénzügyi instrumentumok, kockázati osztályok szerinti bontásban, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;
- b) a nem az alternatív korrelációkereskedési portfólióban tartott értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;
- c) az alternatív korrelációkereskedési portfólióban tartott értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával.”;

(186) A szöveg a következő 445a. cikkkel egészül ki:

„445a. cikk

A CVA-kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény hatálya alá tartozó

intézmények a következő információkat hozzák nyilvánosságra:

- a) a CVA-kockázat azonosítására, mérésére, fedezésére és nyomon követésére szolgáló folyamataik általános áttekintése;
- b) az intézmény megfelel-e a 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek; az említett feltételek teljesülése esetén az intézmény úgy döntött-e, hogy a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszerrel számítja ki; ha az intézmény úgy döntött, hogy a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket az egyszerűsített módszerrel számítja ki, a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények e módszerrel számított mértéke;
- c) azon partnerek teljes száma, amelyek esetében az intézmény a sztenderd módszert alkalmazza, partnertípus szerinti bontásban.

(2) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításához a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszert alkalmazó intézmények az (1) bekezdésben említett információkon kívül a következő információkat hozzák nyilvánosságra:

- a) belső CVA-kockázatkezelési funkciójuk és irányításuk szerkezeti és szervezeti felépítése;
- b) a sztenderd módszer szerinti, CVA-kockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményük, kockázati osztály szerinti bontásban;
- c) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (2) bekezdésében meghatározott típusok szerinti bontásban.

(3) A CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításához a 384. cikkben meghatározott alapszámítási módszert alkalmazó intézmények az (1) bekezdésben említett információkon kívül a következő információkat is nyilvánosságra hozzák:

- a) az alapszámítási módszer szerinti, CVA-kockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményük és annak $BACVA^{total}$ és $BACVA^{csr-hedged}$; komponense;
- b) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (3) bekezdésében meghatározott típusok szerinti bontásban.”;

(187) A 446. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„446. cikk

A működési kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézmények a következő információkat hozzák nyilvánosságra:

- a) működési kockázatkezelési keretrendszerük főbb jellemzői és elemei;
- b) a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményük;
- c) a 313. cikk szerint számított üzleti mutató komponens;
- d) a 314. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított üzleti mutató, valamint az üzleti mutató egyes **komponenseinek és alkomponenseinek** összegei az

üzleti mutató kiszámítása szempontjából releváns három év mindegyikére vonatkozóan;

- e) az üzleti mutató azon tételeinek száma és összege, amelyeket a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban kizártak az üzleti mutató kiszámításából, valamint a kizárás megfelelő indoklása.

(2) Azok az intézmények, amelyek éves működési kockázati veszteségüket a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki, az (1) bekezdésben felsorolt információkon kívül a következő információkat is nyilvánosságra hozzák:

- a) az utolsó tíz év mindegyikére vonatkozóan a 316. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított éves működési kockázati veszteségük;
- b) azon működési kockázati veszteségek száma és összege, amelyeket a 320. cikk (1) bekezdésével összhangban **az utóbbi tíz év mindegyikében** kizártak az éves működési kockázati veszteség kiszámításából, valamint a kizárás megfelelő indoklása.”;

(188) A 447. cikk a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) szavatolótőkékük összetétele és a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiszámított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatóik;”;

- b) a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) adott esetben a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően számított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatók, a teljes kockázati kitettséértékek helyett tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettséértékek alkalmazásával;”;

- c) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséértékek, valamint adott esetben a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettséértékek;”;

- d) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmények által a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetével összhangban fenntartandó kombinált pufferkövetelmény;”;

(189) A 449a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„449a. cikk

A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok (ESG-kockázatok) nyilvánosságra hozatala

Az intézmények **nyilvánosságra hozzák a következőket:**

- a) a környezeti, társadalmi és irányítási **kockázatokra, többek között** a fizikai és az átállási **kockázatokra, valamint a 4. cikk (152a) pontjában meghatározott,**

a fosszilis tüzelőanyagok ágazatában tevékenykedő szervezetekkel szembeni kitétségek teljes összegére vonatkozó információk;

- b) a 2013/36/EU irányelv 76. cikkének (2) bekezdésével összhangban benyújtott éghajlat-politikai céljaik és átállási terveik, beleértve az abszolút kibocsátáscsökkentési célokat is, valamint a végrehajtásuk terén elért eredmények;*
- c) hogy az intézmény üzleti modellje és stratégiája miként veszi figyelembe a vállalkozást érintő környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat.*

Az első bekezdésben említett információkat a kis méretű és nem összetett intézmények évente, más intézmények pedig félévente hozzák nyilvánosságra.

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben a 434a. cikknek megfelelően meghatározza az ESG-kockázatok egységes nyilvánosságra hozatali formátumát, ügyelve arra, hogy azok összhangban legyenek az arányosság elvével, és biztosítsák annak érvényesülését. A kis méretű és nem összetett intézmények esetében a formátumok nem követelik meg illetékes hatóságoknak a 430. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjával összhangban bejelentendő információkon túli információk nyilvánosságra hozatalát.”;

(189a) *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„449b. cikk

Az árnyékbanki szervezetekkel szembeni kitétségek nyilvánosságra hozatala

(1) A hitelintézetek információkat hoznak nyilvánosságra az árnyékbanki szervezetekkel szembeni egyedi kitétségeikről, ezen belül az e kitétségek eredményeként az intézményt érintő valamennyi potenciális kockázatról és e kockázatok lehetséges hatásáról, valamint a nem banki pénzügyi közvetítő szerződő feleikre alkalmazandó felügyeleti rendszerről.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények által az (1) bekezdésben említett, nyilvánosságra hozandó információk pontosítása céljából, a nyilvánosságra hozatali kötelezettségek megkettőzésének elkerülése érdekében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [12 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(190) *A 451. cikk (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:*

„f) a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmény összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele.”;

(190a) *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„451b. cikk

A kriptoeszközökkel és a kapcsolódó tevékenységekkel szembeni kitettségek közzététele

(1) Az intézményeknek a kriptoeszközök és kriptoeszköz-szolgáltatások, valamint a kriptoeszközökkel kapcsolatos tevékenységek tekintetében nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

- a) **a kriptoeszközökkel kapcsolatos közvetlen és közvetett kitettségértékek, beleértve a nettó kitettségek bruttó hosszú és rövid összetevőit; b) az egyes kriptoeszközök kockázattal súlyozott kitettségértékei, kategóriánkénti bontással és a kapcsolódó tőkeszükséglettel kiegészítve;**
- c) **a működési kockázat teljes kockázati kitettségértéke üzletágak szerinti bontásban, a 317. cikk 2. táblázatában meghatározottak szerint;**
- d) **a kriptoeszköz-kitettségek számviteli besorolása;**
- e) **a kriptoeszközökhöz kapcsolódó üzleti tevékenységek leírása és azoknak az intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatása; az intézményeknek részletesebb információkat kell szolgáltatniuk a lényeges üzleti tevékenységekről, beleértve a MiCA-rendelet 43. és 44. cikke szerinti jelentős eszközalapú tokenek kibocsátását, a MiCA-rendelet 56. és 57. cikke szerinti jelentős e-pénz-tokenek kibocsátását és [a MiCA-rendelet 9. cikke c) pontjának d) alpontja szerinti] szolgáltatásnyújtást;**
- f) **a kriptoeszköz-kitettségekkel és a kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatásokkal kapcsolatos kockázatkezelési politikáik konkrét leírása.**

(2) Az intézmények az (1) bekezdésben foglalt nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazásában nem alkalmazhatják a 432. cikkben meghatározott kivételt.”;

(191) A 455. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„455. cikk

Belső modellek piaci kockázathoz kapcsolódó alkalmazása

(1) Az az intézmény, amely a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számításához a 325az. cikkben említett belső modelleket használja, nyilvánosságra hozza a következőket:

- a) **az intézmény kereskedési tevékenységek végzésére vonatkozó célkitűzései és az intézmény piaci kockázatainak azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére alkalmazott eljárások;**
- b) **a 104. cikk (1) bekezdésében említett, a kereskedési könyvben szerepeltetendő pozíciók meghatározására szolgáló szabályzatok;**
- c) **a 325az. cikkben említett belső modellek hatálya alá tartozó kereskedési részlegek felépítésének általános ismertetése, beleértve az egyes részlegek üzleti stratégiájának, az ott engedélyezett eszközöknek és az említett részleggel kapcsolatos főbb kockázati típusoknak az átfogó ismertetését;**

- d) a 325az. cikkben említett belső modellek hatálya alá nem tartozó kereskedési könyvi pozíciók általános áttekintése, beleértve a részlegek felépítésének és a részlegeknél, illetve azok kategóriáiban kezelt eszközök típusának általános ismertetését a 104b. cikkel összhangban;
- e) a piacikockázat-kezelési funkció és irányítás szerkezeti és szervezeti felépítése;
- f) azoknak a 325az. cikkben említett különböző belső modelleknek az alkalmazási köre, fő jellemzői és elsődleges modellezési választásai, amelyeket a konszolidált szinten alkalmazott fő modellek szerinti kockázati kitettségmentesítés kiszámításához használnak, valamint annak ismertetése, hogy ezek a belső modellek milyen mértékben képviselik a konszolidált szinten alkalmazott összes modellt, beleértve adott esetben a következőket:
 - i. a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség kiszámításához alkalmazott modellezési módszer átfogó ismertetése az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően;
 - ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, stresszforogatókönyv szerinti kockázati mérték kiszámításához használt módszertan átfogó ismertetése, a 325b. cikk (3) bekezdésében előírt jellemzők kivételével;
 - iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt modellezési módszer átfogó ismertetése az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően.

(2) Az intézmények összesített alapon nyilvánosságra hozzák a 325az. cikkben említett belső modellek hatálya alá tartozó valamennyi kereskedési részlegre vonatkozóan a következő összetevőket, ahol ezek értelmezhetők:

- a) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített legmagasabb, legalacsonyabb és számtani középértéke:
 - i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében meghatározott, korlátozás nélküli várható többletveszteség;
 - ii. a 325bb. cikk (1) bekezdésében meghatározott, korlátozás nélküli várható többletveszteség a kockázati tényezők minden egyes átfogó szabályozói kategóriájára vonatkozóan;
- b) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített számtani középértéke:
 - i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében meghatározott várható többletveszteség kockázati mértéke;
 - ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott stresszforogatókönyv szerinti kockázati mérték;
 - iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében meghatározott nemteljesítési kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény;

- iv. a 325ba. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelmények összege, az alkalmazandó szorzótényezővel együtt;
- c) az legutóbbi 250 munkanapon utóteszteléssel mért túllépések száma a 99. percentilisben a 325bf. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említettek szerint elkülönítetten.

(4) Az intézmények valamennyi kereskedési részlegükre vonatkozóan összesített alapon nyilvánosságra hozzák azokat a piaci kockázatokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket, amelyeket e cím 1a. fejezetével összhangban számítanának ki akkor, ha nem kaptak volna engedélyt arra, hogy e kereskedési részlegek esetében a belső modelljeiket alkalmazzák.”.

(192) A 458. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

“(6) A tagállamok értesítik az ERKT-t az e cikkel összhangban meghatározott intézkedések elismeréséről. Az ERKT-nak ezeket az értesítéseket haladéktalanul továbbítani kell a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EBH-nak, **valamint az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállamnak.**”;

- b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az érintett tagállam a (2) és (4) bekezdés szerinti engedély időtartamának lejárta előtt az ERKT-vel, az EBH-val és a Bizottsággal konzultálva megvizsgálja a helyzetet, és az eredmény alapján a (2) és (4) bekezdésben említett eljárással összhangban új döntést hozhat, mellyel a nemzeti szintű intézkedések alkalmazását – minden ilyen vizsgálat alkalmával legfeljebb további két évre – meghosszabbítja.”.

(193) A 461a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„461a. cikk

A piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

A Bizottság figyelemmel kíséri a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó nemzetközi standardok uniós végrehajtása és harmadik országok általi végrehajtása **közötti eltéréseket**, többek között a szabályok szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatása és azok alkalmazása tekintetében.

Amennyiben jelentős eltéréseket észlel, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendeletnek a következők tekintetében történő módosítása céljából:

- a) **a (4) bekezdésben említett jogalkotási javaslat hatálybalépéséig vagy ilyen javaslat hiányában legfeljebb három évig**, ahol az egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez szükséges, 0-val egyenlő vagy annál nagyobb, de 1-nél kisebb **szorzók** alkalmazása az intézmények piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményére, amelyet a 325. cikk (1) bekezdésében említett és a következőkben meghatározott módszerek egyikének alkalmazásával

számítanak ki:

- i. a 325c–325ay. cikk (az alternatív sztenderd módszer meghatározása);
 - ii. a 325az–325b. cikk (az alternatív belső modellen alapuló módszer meghatározása);
 - iii. a 326–361. cikk (az egyszerűsített sztenderd módszer meghatározása a harmadik ország szabályai és az uniós jog között megfigyelt különbségek ellensúlyozására);
- b) a harmadik rész IV. címében meghatározott, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelménynek vagy a 325. cikk (1) bekezdésében említett, a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelmény számításához alkalmazott módszereknek az intézmények általi alkalmazása kezdő időpontjának **legfeljebb** két évvel történő elhalasztása.”;

Az EBH 2025. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótoke-követelményekre vonatkozó nemzetközi standardok harmadik országokban történő végrehajtásáról.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a globális szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében.”;

(194) A szöveg a következő 461b. cikkel egészül ki:

„461b. cikk

A kriptoeszközök prudenciális kezelése

(1) A Bizottság adott esetben 2023. június 30-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kriptoeszközökkel szembeni kitétségek célzott prudenciális kezelésének végrehajtása érdekében, kellően figyelembe véve a közelmúltban közzétett nemzetközi standardokat és a(z) [a MiCA-rendeletre való hivatkozás beillesztendő] által meghatározott követelményeket. Az említett jogalkotási javaslat tartalmazza többek között a következőket:

- a) ***a kriptoeszközök különböző kriptoeszköz-kategóriákba való besorolásának kritériumai azok kockázati jellemzői és egyedi feltételeknek való megfelelésük alapján;***
- b) ***az egyes kriptoeszköz-kategóriákhoz kapcsolódó valamennyi kockázatra vonatkozó egyedi szavatolótoke-követelmények;***
- c) ***a kriptoeszköz-kitétség hozzárendelésére, valamint a szavatolótoke-követelmények nyomon követésére és kiszámítására vonatkozó egyedi felügyeleti hatáskörök;***
- d) ***a kriptoeszközökkel szembeni kitétségekre vonatkozó egyedi likviditási követelmények;***
- e) ***közzétételi követelmények.***

(2) 2024. december 30-ig az intézményeknek a saját szavatolótokejükre vonatkozó követelmények kiszámítása során 1250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a

kripto eszközökkel szembeni kitettségeikre. Az intézmények a szavatolótőke-követelmény kiszámításához nem alkalmazhatják a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti levonást.”;

(195) A 462. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a **47a. cikkben**, a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben, valamint a 461a., 461b. és **500.** cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2013. június 28-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a **47a. cikkben**, a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben, valamint a 461a., 461b. és **500.** cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

“(6) A **47a. cikk**, a 244. cikk (6) bekezdése, a 245. cikk (6) bekezdése, a 456–460. cikk, valamint a 461a., 461b. és **500.** cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”.

(196) A 465. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„**465. cikk**

A tőkepadlóra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 92. cikk (3) **■** bekezdésétől eltérve, az anyaintézmények, a pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, az EU-ban működő önálló intézmények vagy az önálló tagállami leányintézmények a teljes kockázati kitettségérték kiszámítása során a következő »x« tényezőt alkalmazhatják:

- a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 55 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 60 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;
- d) 65 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 70 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2)A 92. cikk (3) bekezdésének a) pontjától eltérve, az EU-szintű anyaintézmények, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, az EU-ban működő önálló intézmények vagy az önálló tagállami leányintézmények 2029. december 31-ig a következő képletet alkalmazhatják a teljes kockázati kitettségérték kiszámításakor:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{U - \text{TREA}; x \cdot S - \text{TREA}\}; 125\% \cdot U - \text{TREA}\}$$

E számítás során az EU-szintű anyaintézmények, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok figyelembe veszik az (1) bekezdésben említett releváns »x« tényezőket.

(3)A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. alpontjától eltérve, az anyaintézmények, a pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, az EU-ban működő önálló intézmények vagy az önálló tagállami leányintézmények

– 2030. december 31-ig 65 % -os kockázati súlyt rendelhetnek az olyan vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, feltéve, hogy az adott szervezet becslései szerint e kitettségeknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint számított PD-értéke nem haladja meg a 0,5 %-ot;

– ***a 2031. január 1. és 2032. december 31. közötti időszakban 70 %-os kockázati súlyt rendelhetnek az olyan vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, feltéve, hogy az adott szervezet becslései szerint e kitettségeknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint számított PD-értéke nem haladja meg a 0,5 %-ot.***

Az EBH, az ***EIOPA*** és az ***ESMA*** figyelemmel kíséri az első albekezdés szerinti átmeneti kezelés alkalmazását, valamint ***értékeli különösen a következőket:***

- i.*** a vállalatokkal szembeni kitettségekhez vonatkozóan rendelkezésre állnak-e a kijelölt külső hitelminősítő intézetek becslései;
- ii.*** ***a hitelminősítő intézetek fejlődése, az új európai hitelminősítő intézetek piacra lépésének akadályai, azon európai vállalatok aránya, amelyek úgy döntenek, hogy egy vagy több ilyen intézettől minősítést kérnek;***
- iii.*** ***magán- vagy állami irányítású megoldások – például hitelbírálat és központi banki minősítések – kidolgozása a hitelminősítések biztosítása érdekében;***
- iv.*** ***a kitettségek és hatások kockázati súlyozásának megfelelése a pénzügyi stabilitás szempontjából;***
- v.*** ***más joghatóságok megközelítései a tőkepadlónak a nem minősített vállalati kitettségekhez való alkalmazása terén és az ennek eredményeként esetlegesen felmerülő, az egyenlő versenyfeltételeket érintő hosszú távú megfontolások;***
- vi.*** ***a nemzetközi standardoknak való megfelelés és a Bázeli Bankfelügyeleti***

Bizottság megfelelésértékelési körére gyakorolt lehetséges hatások.

Az EBH, az **EIOPA** és az **ESMA** a megállapításairól 2028. december 31-ig beszámol a Bizottságnak.

A Bizottság e jelentés alapján és kellően figyelembe véve a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, adott esetben 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak **azzal a céllal, hogy a (3) bekezdés harmadik albekezdésében említett eljárás alkalmazását legfeljebb 4 további évre meghosszabbítsák.**

(4)A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának iv. alpontjától eltérve, az anyaintézmények, a pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, az EU-ban működő önálló intézmények vagy az önálló tagállami leányintézmények 2029. december 31-ig a II. mellékletben felsorolt szerződések kitétséértékének a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. és 4. szakaszában meghatározott módszerekkel történő kiszámításakor az alfa értéket 1-gyel helyettesítik, amennyiben a tőkepadló alkalmazása nélküli teljes kockázati kitétséérték tekintetében ugyanazokat a kitétséértékeket a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszerrel számítják ki.

A Bizottság az 514. cikkben említett EBH-jelentést figyelembe véve a 462. cikkel összhangban **jogalkotási javaslatot** fogadhat el az alfa értékének esetleges módosítása céljából.

(5)A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. alpontjától eltérve a tagállamok engedélyezhetik, hogy az anyaintézmények, a pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, az EU-ban működő önálló intézmények vagy az önálló tagállami leányintézmények a következő kockázati súlyokat alkalmazzák, feltéve, hogy a második albekezdésben foglalt valamennyi feltétel teljesül:

- a) 2032. december 31-ig 10 %-os kockázati súly a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 55 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett kitétségeknek az intézmény zálogjogával egyenrangú vagy annál előrébb sorolt zálogjogok levonása után fennmaradó része tekintetében;
- b) 2029. december 31-ig 45 %-os kockázati súly a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 80 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett kitétségeknek az intézmény zálogjogával egyenrangú vagy annál előrébb sorolt zálogjogok levonása után fennmaradó része tekintetében; feltéve, hogy nem kerül sor a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények 501. cikkben említett korrekciójára.

A kockázati súlyok első albekezdés szerinti hozzárendelésekor az alábbi feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

- a) a minősített kitétségek a mérlegelési jogkört gyakorló tagállamban található;
- b) az intézménynél a legfeljebb az ingatlanérték 55 %-áig terjedő kitétségeken keletkezett veszteségek az elmúlt **nyolc** év egyikében sem haladják meg az egyes években összes ilyen kitétség kapcsán fennálló hitelkötelezettségek

teljes összegének átlagosan 0,25 %-át;

- c) a minősített kitétségek esetében az intézmény az alábbi követelésekkel rendelkezik a kötelezett nemteljesítése vagy nemfizetése esetén:
 - i. a kitétség biztosítékeként bevont lakóingatlanra vonatkozó követelés;
 - ii. a kötelezett egyéb vagyona és jövedelmére vonatkozó követelés;
- d) az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az a), b) és c) pontokban előírt feltételek teljesülnek.

Amennyiben az első albekezdésben említett mérlegelési jogkört gyakorolták, és a második albekezdésben említett valamennyi ehhez kapcsolódó feltétel teljesül, az intézmények 2032. december 31-ig a következő kockázati súlyokat alkalmazhatják a második albekezdés b) pontjában említett kitétségek fennmaradó részére:

- a) 52,5 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 60 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 67,5 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

Amennyiben a tagállamok ezt a mérlegelési jogkörüket gyakorolják, erről értesíteniük kell az EBH-t, megindokolva a döntésüket. Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t az első albekezdés c) pontjában említett valamennyi ellenőrzés részleteiről.

Az EBH figyelemmel kíséri az első albekezdés szerinti átmeneti kezelés alkalmazását, és 2028. december 31-ig beszámol a Bizottságnak a kapcsolódó kockázati súlyok megfeleléséről.

A Bizottság e jelentés alapján és kellően figyelembe véve a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, adott esetben **2030.** december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak **azzal a céllal, hogy az (5) bekezdésben említett eljárás alkalmazását legfeljebb 4 további évre meghosszabbítsák.**

(5a) A 92. cikk (5) bekezdésétől eltérve, amennyiben a (4) bekezdés a) pontjában említett hitelkockázatra és felhígulási kockázatra, valamint az említett bekezdés f) pontjában említett kereskedési könyv szerinti tevékenységből eredő partnerkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott szabványosított kitétségértékeket a 261. vagy 262. cikk szerint a SEC-SA alkalmazásával kell kiszámítani, az anyaintézmények, a pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, valamint Unióban működő önálló intézmények számára az uniós értékpapírosítási keretnek a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési terv részét képező átfogó felülvizsgálatáig engedélyezni kell a következő módosítások alkalmazását:

- a) $p = 0,25$ STS értékpapírosítási pozíció esetében;
- b) $p = 0,5$ nem-STs értékpapírosítási pozíció esetében.”;

(197) A szöveg a következő 494d. cikkel egészül ki:

„494d. cikk

Visszatérés a belső minősítésen alapuló módszerről a sztenderd módszerhez

A 149. cikk (1), (2) és (3) bekezdésétől eltérve, **[Kiadóhivatal: kérjük beilleszteni e rendelet hatálybalépésének dátumát]-tól/től** 2027. december 31-ig az intézmények a 147. cikk (2) bekezdésében meghatározott egy vagy több kitettségi osztály tekintetében visszatérhetnek a sztenderd módszerhez, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az intézmény [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – az e rendeletmódosítás hatálybalépését megelőző nap]-án/-én már létezett, és illetékes hatósága engedélyezte számára, hogy ezeket a kitettségi osztályokat az IRB-módszer szerint kezelje;
- b) az intézmény **az e cikkben meghatározott** időszak alatt csak egyszer kéri a sztenderd módszerhez való visszatérést;
- c) a sztenderd módszerhez való visszatérésre irányuló kérelmet nem szabályozási arbitrázs céljából nyújtották be;
- d) az intézmény hivatalosan legalább hat hónappal a tényleges visszatérést megelőzően értesítette az illetékes hatóságot, hogy az említett kitettségi osztályok tekintetében vissza kíván térni a sztenderd módszerhez;
- e) az illetékes hatóság a d) pontban említett értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül nem emelt kifogást az intézmény visszatérésre irányuló kérelme ellen.”.

(198) A 495. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„495. cikk

A részvénykitettségek kezelése a belső minősítésen alapuló módszer szerint

(1)A 107. cikk (1) **bekezdésétől** eltérve, azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső minősítésen alapuló módszer alkalmazására a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, 2029. december 31-ig **és a 495a. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül** minden egyes olyan részvényjellegű kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékét, amelynek tekintetében engedélyt kaptak a belső minősítésen alapuló módszer alkalmazására, a következők közül a magasabb értéként számítják ki:

- a) a 495a. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték;
- b) az e rendelet [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – e rendeletmódosítás hatálybalépésének napja] előtt hatályos változatának megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték.

(2)Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét belső minősítésen alapuló módszerrel számítsák ki, 2029. december 31-ig valamennyi részvényjellegű kitettségük tekintetében bármikor alkalmazhatják a 133. cikk szerinti kezelést és a

495a. cikkben foglalt átmeneti rendelkezéseket az (1) bekezdésben meghatározott kezelés helyett.

E bekezdés alkalmazásában nem alkalmazandók a 149. cikkben a kevésbé bonyolult módszerek alkalmazásához való visszatérésre vonatkozóan megállapított feltételek.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kezelést alkalmazó intézmények az EL értékét értelemszerűen a 158. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdésének megfelelően, az említett bekezdések *[az e rendelet hatálybalépését megelőző nap]-án/-én hatályos* változatát figyelembe véve számítják ki.

A 158. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdésének megfelelően kiszámított várható veszteségértékek az említett bekezdések [e módosító rendelet hatálybalépését megelőző napja]-án/-én hatályos változatának megfelelően, a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből.

(4) Az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot – e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] után nem adhatnak engedélyt az intézmények kérelme alapján arra, hogy az intézmények a részvényjellegű kitétségek kockázattal súlyozott kitétségmentéket az IRB-módszerrel számítsák ki.”.

(199) A szöveg a következő **cikk**ekkel egészül ki:

„495a. cikk

Részvényjellegű kitétségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 133. cikk (3) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitétségekhez a *[e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal]-án/-én alkalmazandó kockázati súlyok közül a magasabbat, de legfeljebb 250 %-ot és a következő kockázati súlyokat kell rendelni:*

- a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 130 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 160 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;
- d) 190 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;
- e) 220 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) A 133. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitétségekhez a *[e módosító rendelet hatálybalépése előtt egy nappal]-án/-én alkalmazandó kockázati súlyok közül a magasabbat, és a következő kockázati súlyokat kell rendelni:*

- a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 160 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 220 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;
- d) 280 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;
- e) 340 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(3)A 133. cikktől eltérve, az intézmények továbbra is alkalmazhatják a [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – az e rendeletmódosítás hatálybalépését megelőző nap]-án/-én alkalmazandó kockázati súlyt az olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitétségekre – **ideértve a kitétségek szavatolótőkéből a 471. cikkkel összhangban le nem vont részét is** –, amelyekben [az elfogadás napja]-án/-én legalább hat egymást követő éven keresztül fennálló tulajdoni részesedéssel rendelkeztek, és amelyek felett **ők maguk, vagy intézményi hálózatukkal együtt** jelentős befolyást **vagy ellenőrzést** gyakoroltak a 2013/34/EU irányelv vagy azon számviteli standardok szerint, amelyek hatálya alá az intézmény az 1606/2002/EK rendelet értelmében tartozik, vagy amely szervezetek tekintetében egy természetes vagy jogi személy **vagy intézményhálózat** és egy vállalkozás között hasonló jogviszony állt fenn, **vagy ha az intézmény a szervezet vezető testületének legalább egy tagját ki tudja nevezni.**

495b. cikk

Speciális hitelezési kitétségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1)A 161. cikk (4) bekezdésétől eltérve, saját LGD-beclés alkalmazása esetén az IRB-módszer szerint kezelt speciális hitelezési kitétségekre alkalmazandó bemeneti LGD-minimumokat a 161. cikk (4) bekezdésében meghatározott bemeneti LGD-minimumok és a következő tényezők szorzataként kell kiszámítani:

- a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2)Az EBH jelentést készít az IRB-módszer szerint a speciális hitelezési kitétségekre alkalmazandó kockázati paraméterek – **köztük a haircut-paraméter** – megfelelő kalibrálásáról, és különösen **a 122a. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott speciális hitelezés minden egyes kategóriájára vonatkozóan** a saját LGD-beclésekről és a bemeneti LGD-minimumokról. Jelentésében az EBH adatokat közöl különösen az Unióban a különböző üzleti és kockázati profilú intézmények különböző mintáin megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról. **Az EBH a kockázati paraméterek – köztük a haircut-paraméter – olyan konkrét kalibrálását ajánlja, amely tükrözné a speciális hitelezési kitétségek fent említett kategóriáinak egyedi és eltérő kockázati profilját.**

Az EBH 2025. december 31-ig jelentést nyújt be megállapításairól az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság **■** e jelentés alapján **és kellően figyelembe véve a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat**, adott esetben **2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azzal a céllal, hogy az (1) bekezdésben említett eltérés alkalmazását legfeljebb 4 további évre meghosszabbítsák.**

495c. cikk

A hitelkockázat-mérséklési célú lízingkitétségekre vonatkozó átmeneti

rendelkezések

(1)A 230. cikktől eltérve, a H_c alkalmazandó értéke, amely megfelel az »egyéb dologi biztosíték« értékének a 199. cikk (7) bekezdésében említett azon kitétségek esetében, amelyeknél a lízingelt **eszköz** »egyéb dologi biztosíték« típusú, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, a 230. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában meghatározott »egyéb dologi biztosíték« H_c értéke, és az alábbi tényezők szorzata:

- a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2)Az EBH jelentést készít az IRB-módszer szerint a lízingkitétségekhez kapcsolódó kockázati paraméterek **és a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyok** megfelelő kalibrálásáról, és különösen a 230. cikk szerinti LGD_s és H_c paraméterről. Jelentésében az EBH adatokat közöl különösen az Unióban a különböző típusú lízingelt ingatlanokhoz és lízingtevékenységet folytató különböző típusú intézményekhez kapcsolódó kitétségekkel kapcsolatban megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról.

Az EBH 2026. június 30-ig jelentést nyújt be megállapításairól az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság **■** e jelentés alapján **és figyelembe véve a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat**, adott esetben **2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azzal a céllal, hogy az (1) bekezdésben említett eltérés alkalmazását legfeljebb 4 további évre meghosszabbítsák.**

495d. cikk

Az egyéb feltétel nélkül felmondható kötelezettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1)A 111. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézmények a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás formájában megjelenő mérlegen kívüli tétel kitétségértékét az említett cikkben előírt százalékos arány és a következő tényezők szorzataként számítják ki:

- a) 0 % a 2025. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt;
- b) 25 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;
- c) 50 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;
- d) 75 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2)Az EBH jelentést készít, amelyben értékeli, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett eltérést meg kell-e hosszabbítani 2032. december 31-ét követően, és szükség esetén **részletezi** az eltérés fenntartására vonatkozó feltételeket.

Az EBH 2028. december 31-ig jelentést nyújt be megállapításairól az Európai

Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság e jelentés alapján és kellően figyelembe véve a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat **és az említett intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását**, adott esetben 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak **azzal a céllal, hogy legfeljebb 4 további évre meghosszabbítsák az e cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazását.**”;

(199a) Az 500. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a nemteljesítő kitettségek elidegenítési időpontjai 2016. november 23-nál későbbre, de legkésőbb 2024. december 31-re esnek.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

Az első albekezdésben említett korrekcióra 2024. december 31-ig kell, hogy sor kerüljön, és annak hatásai addig tarthatnak, amíg a megfelelő kitettségek szerepelnek az intézmény saját LGD-becsléseiben.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság 2026. december 31-ig, majd azt követően két évente értékeli, hogy az intézmények mérlegeiben szereplő nemteljesítő kitettségek szintje jelentősen nőtt-e, vagy az intézmények eszközminőségének jelentős romlására számít, vagy a nemteljesítő kitettségek másodlagos piacainak fejlettségi foka nem elegendő a nemteljesítő kitettségek intézmények általi hatékony elidegenítésének biztosításához, figyelembe véve az értékpapírosítással kapcsolatos szabályozási fejleményeket is.

A Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott eltérés megfelelőségét, és adott esetben a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikkben előírt kiigazítás szükség szerinti kiterjesztése, újbóli bevezetése vagy módosítása céljából.”;

(200) Az 501. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a kkv fogalmát az 5. cikk 8. pontja határozza meg;”.

(201) Az 501a. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kitettség a 112. cikk g) pontjában vagy a 147. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett vállalati kitettségi osztályba tartozik, a nemteljesítő kitettségek kizárásával;”;

b) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) a kötelezett refinanszírozási kockázata alacsony vagy megfelelően mérsékelt, figyelembe véve az esetleges, a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatásokat vagy

finanszírozásokat is;”;

ba) az o) pont helyébe a következő szöveg lép:

„o) a [e rendelet közzétételének napja] után keletkezett kitétségek tekintetében a kötelezett pozitívan értékelte, hogy a finanszírozott eszközök hozzájárulnak az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egy vagy több környezetvédelmi célkitűzéshez.”;

(202) Az 501c. cikk helyébe a következő lép:

„501c. cikk

A környezeti és/vagy társadalmi tényezőkkel szembeni kitétségek prudenciális kezelése

Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően a rendelkezésre álló adatok **■** alapján köteles értékelni, hogy *ki kell-e igazítani* a környezeti és/vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz *vagy kötelezettségekhez* kapcsolódó kitétségek külön prudenciális *kezelését*. Az EBH-nak különösen a következőket kell megvizsgálnia:

- a) *a III. rész II. címével összhangban meghatározott minden egyes kitétségi osztályra vonatkozóan megbízható és konzisztens környezeti, társadalmi és irányítási adatok (ESG-adatok) rendelkezésre állása és hozzáférhetősége;*
- b) *a kitétségek azonosítására és minősítésére szolgáló osztályozási rendszer bevezetésének megvalósíthatósága a III. rész II. címével összhangban meghatározott minden egyes kitétségi osztály tekintetében, a környezeti, társadalmi és irányítási kockázati besorolásra vonatkozó közös elvek alapján, felhasználva a fenntarthatósági tájékoztatásra vonatkozóan az Unióban – és adott esetben nemzetközi szinten – elfogadott beszámolási keretek által rendelkezésre bocsátott átmeneti és fizikai kockázati mutatókra vonatkozó információkat, az EBH vagy az illetékes hatóságok által az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi kockázatokra vonatkozóan végzett felügyeleti stresszteszttekből vagy forgatókönyv-elemzésből származó iránymutatásokat és következtetéseket, és a kijelölt külső hitelminősítő intézet által megállapított hitelkockázati besorolás vonatkozó ESG-pontszámát, amennyiben azok megfelelően tükrözik a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) kockázatokat;*
- c) *a környezeti és/vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek más kitétségek kockázatosságához viszonyított tényleges kockázata;*
- d) *a környezeti és/vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek kiigazított, célzott prudenciális kezeléséből eredően az Unión belüli pénzügyi stabilitásra és banki hitelezésre esetlegesen gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatások;*
- e) *a jelenlegi prudenciális kereten belül mérlegelhető célzott javítások, valamint a keret lehetséges és mérlegelendő további és átfogóbb felülvizsgálatai,*

figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által nemzetközi szinten elfogadott fejleményeket.

Az EBH 2024. december 31-ig jelentést nyújt be megállapításairól az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság az EBH jelentése alapján, annak közzétételétől számított egy éven belül adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

(203) Az 505. és 506. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„505. cikk

A mezőgazdasági finanszírozás vizsgálata

Az EBH 2030. december 31-ig beszámol a Bizottságnak az e rendeletben előírt követelmények mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt hatásairól, **ideértve a következőket:**

- a) **a mezőgazdasági vállalkozásokkal szembeni kitétségekre vonatkozóan a III. rész II. címének megfelelően kiszámított, hitelkockázathoz kapcsolódó szavatoló-tőke-követelményre vonatkozó külön kockázati súly megfelelése;**
- b) **adott esetben prudenciálisan indokolt kritériumok egy célzott kockázati súly alkalmazásához, beleértve a gazdálkodási gyakorlatokat, valamint a kitétségek vállalati, lakossági vagy ingatlan-kitétség-osztályba való besorolását;**
- c) **összehangolás „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával és az (EU) 2020/852 rendelet értelmében vett vonatkozó környezeti hatással, különösen az uniós mezőgazdasági számviteli információs hálózatban gyűjtött mutatókkal, amelyek a következőkre gyakorolt hatás pontszámmal jelzett mértékét mutatják:**
 - i. **nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás hektáronként;**
 - ii. **pesticid- és műtrágyahasználat hektáronként;**
 - iii. **a talaj ásványianyag-hatékonyságának aránya, beleértve a szént, az ammóniát, a foszfátot és a nitrogént hektáronként;**
 - iv. **a vízhasználat hatékonysága;**
 - v. **az e négy mutatóra gyakorolt pozitív hatás megerősítése a 834/2007/EK* tanácsi rendelet értelmében az ökológiai mezőgazdaságra vonatkozó uniós címkével.**

A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentést adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérsnie annak érdekében, hogy mérsékelje annak a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt negatív hatásait.

506. cikk

Hitelkockázat – hitelbiztosítás

Az EBH **2024. június 30-ig az EIOPA-val szorosán együttműködve** beszámol a Bizottságnak a szerződéses biztosítás hitelkockázat-mérséklési technikaként való elfogadhatóságáról és használatáról, **többek között a következőkről:**

- a) a harmadik rész II. címe 3. és 4. fejezetében említett kockázati paraméterek megfelelése;
- b) **a hitelkockázati kitétségek jelentette tényleges kockázat és megfigyelt kockázat elemzése olyan esetekben, ahol a hitelbiztosítást hitelkockázat-mérséklési technikaként ismerték el;**
- c) **annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatoló-tőke-követelmények összhangban állnak-e az e bekezdés a) és b) pontja szerinti elemzések eredményével.**

A Bizottság **e jelentés alapján adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak** annak érdekében, hogy módosítsa a hitelbiztosítás harmadik rész II. címében meghatározott kezelését.

*** A Tanács 2007. június 28-i 834/2007/EK rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.);**

(204) A szöveg a következő 506c. cikkel egészül ki:

506c. cikk

Hitelkockázat – az elsődleges alapvető tőke csökkentése és a hitelkockázati paraméterek közötti kölcsönhatás

Az EBH 2026. december 31-ig beszámol a Bizottságnak az aktuális hitelkockázati mérés és az egyedi hitelkockázati paraméterek közötti összhangról, az IRB-módszer szerinti hiány vagy többlet kiszámítása céljából végzett, a 159. cikkben említett kiigazítások kezeléséről, valamint annak az e rendelet 166. cikke szerinti kitétséérték-meghatározással és az LGD-beccsléssel való összhangjáról. A jelentés vizsgálja a nemteljesítési eseményből eredő gazdasági veszteség maximális mértékét, valamint a nemteljesítési esemény kapcsán az elsődleges alapvető tőke csökkentése formájában elért fedezettséget, figyelembe véve az elsődleges alapvető tőke valamennyi számviteli szempontú csökkentését, ezen belül a várható hitelezési veszteségekből vagy a valós érték helyesbítéseiből eredő csökkentéseket, valamint a kapott kitétségekre vonatkozó esetleges engedményeket és azoknak a szabályozói levonásokra gyakorolt hatását.”;

(204a) **A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:**

„506ca. cikk

Az értékpapírosítás prudenciális kezelése

Az EBH az ESMA-val szoros együttműködésben 2025. december 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak az értékpapírosítási ügyletek prudenciális kezeléséről,

megkülönböztetve az értékpapírosítás különböző típusait, ideértve a szintetikus értékpapírosítást is. Az EBH-nak különösen azt kell értékelnie, hogy a tőkepadló értékpapírosítási kitétségekre történő alkalmazása milyen mértékben befolyásolná a kezdeményező bankok által olyan ügyletek során elért tőkecsökkentést, amelyek esetében jelentős kockázátátruházást állapítottak meg, túlzott mértékben csökkentené-e a kockázaterzékenységet és befolyásolná-e az új ügyletek gazdasági életképességét. Ilyen esetekben a kockázaterzékenység csökkentése érdekében az EBH fontolóra veheti a többletkockázati tényezők lefelé történő újrakalibrálását azon ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében jelentős kockázátátruházást állapítottak meg.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben 2026. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

506cb. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletek prudenciális kezelése

Az EBH az ESMA-val szoros együttműködésben 2025. december 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak az értékpapír-finanszírozási ügyletek új keretrendszerének a tőkekövetelményekre gyakorolt hatásáról. Az EBH értékeli, hogy helyénvaló-e újrakalibrálni a kapcsolódó kockázati súlyokat a sztenderd módszerben, tekintettel a rövid távú lejáratokkal kapcsolatos kockázatokra, különösen az egy év alatti hátralévő futamidők esetében.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

(204b) *A szöveg a következő cikkel egészül ki:*

„518c. cikk

A tőkepadló alkalmazásának felülvizsgálata

(1) Az EBH a pénzügyi stabilitással kapcsolatos esetleges aggályok és a bankunióban bekövetkezett fejlemények fényében 2027. december 31-ig értékelést készít és véleményt tesz közzé a 92a. cikk (2) bekezdésének való megfelelés szintjéről a betétbiztosítási fedezet tagállamok közötti egységesebb szintje és az erőforrások uniós szintű összevonása tekintetében.

(2) Az EBH (1) bekezdésben említett véleményének közzétételét követően a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet 92a. cikkének (1) bekezdésében meghatározott alkalmazási szint módosítására vonatkozóan, figyelembe véve az e cikk (1) bekezdésében említett véleményt.”;

(205) *A szöveg a következő 519c. és 519d. cikkel egészül ki:*

„519c. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer

Az EBH az ESMA-val szorosan együttműködve [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – e rendelet hatálybalépését követően 12 hónappal]-ig beszámol a

Bizottságnak arról, hogy megfelelő-e az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszernek az uniós jogban történő végrehajtása a banki ágazaton kívül esetlegesen felhalmozódó tőkeáttétel kezelésére.

Az első albekezdésben említett jelentés az alábbiak mindegyikét vizsgálja:

- a) a bankrendszeren kívüli tőkeáttétel mértéke az Unióban, valamint az, hogy a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer milyen mértékben csökkentheti ezt az esetlegesen túlzott mértékűvé váló tőkeáttételt;
- b) az uniós intézmények a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer hatálya alá tartozó értékpapír-finanszírozási ügyleteinek lényegessége, a minimális levonások alsó korlátait nem teljesítő értékpapír-finanszírozási ügyletek alábontásával;
- c) a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer becsült hatása az uniós intézményekre az FSB által ajánlott két végrehajtási megközelítés –a piaci szabályozás, illetve az e rendelet szerinti szankcionálóbbszavatoló tőkekövetelmény – alkalmazásakor egy olyan forgatókönyv esetén, amely szerint az uniós intézmények nem módosítanák az értékpapír-finanszírozási ügyleteikhez kapcsolódó levonásokat úgy, hogy azok megfeleljenek a minimális levonások alsó korlátainak, valamint egy olyan alternatív forgatókönyv esetén, amely szerint e levonásokat a minimális levonások alsó korlátainak megfelelően módosítanák;
- d) a becsült hatások elsődleges okai, valamint a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer bevezetésének esetleges nem szándékolt következményei az értékpapír-finanszírozási ügyletek uniós piacainak működésére;
- e) az a végrehajtási megközelítés, amellyel az a)–d) pontban foglalt megfontolások fényében és az Unió pénzügyi ágazatában az egyenlő versenyfeltételek biztosításának figyelembevételével a legeredményesebben elérhetők a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer szabályozási célkitűzései.

A Bizottság e jelentés alapján és kellően figyelembe véve a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlását az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer végrehajtásáról, valamint a BCBS által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, adott esetben [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – e rendelet hatálybalépését követően 24 hónappal]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519d. cikk

Működési kockázat

[Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – a harmadik rész III. címe alkalmazásának kezdőnapját követően **24** hónappal]-ig az EBH beszámol a Bizottságnak az alábbiak mindegyikéről:

- a) a biztosítás alkalmazása a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításával összefüggésben;
 - b) a biztosításból származó megtérülések megjelenítése lehetővé teszi-e a szabályozási arányt az éves működési kockázati veszteség csökkentésével anélkül, hogy a működési veszteségnek való tényleges kitettség arányosan csökkenne;
 - c) a biztosításból származó megtérülések megjelenítése eltérő hatást gyakorol-e az ismétlődő veszteségek, illetve az esetleges szélsőséges mértékű veszteségek megfelelő fedezettségére.
- ca) az intézmények által a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt adatok rendelkezésre állása és minősége.**

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – a harmadik rész III. címe alkalmazásának kezdőnapját követően 36 hónappal]-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(205a) A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„519da. cikk

Arányosság

Az EBH jelentést készít, amelyben értékeli a prudenciális keret arányosságának növelése érdekében a kis méretű és nem összetett intézményekre vonatkozó egyedi prudenciális, irányítási és átláthatósági követelmények prudenciális keretbe történő bevezetésének lehetőségeit, beleértve a következőket:

- a) **a kis méretű és nem összetett intézmények jelentősége intézményi szinten és régióként a pénzügyi stabilitás fenntartása szempontjából;**
- b) **adott esetben ajánlások arra vonatkozóan, hogy a prudenciális keret hogyan tudja jobban tükrözni a kis méretű és nem összetett intézmények kategóriáinak a pénzügyi stabilitás szempontjából vett eltérő relevanciáját.**

Az EBH 2027. december 31-ig továbbítja megállapításait a Bizottságnak.”;

(206) Az I. melléklet helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdőnapja

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2025. január 1-től kell alkalmazni, a következők kivételével:
 - a) az 1. pont a), b), c), e)–h), j), u), v) és x) alpontjának egyes fogalommeghatározásokra vonatkozó rendelkezései, a 6. pontnak a prudenciális konszolidáció körére vonatkozó rendelkezései, valamint a 8., 10–12. és 14–23. pontoknak a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható

kötelezettségekre vonatkozó rendelkezései, amelyeket [Kiadóhivatal: kérjük illessze be a dátumot – e rendelet hatálybalépését követően 6 hónappal]-tól kell alkalmazni;

- b) az 1. pont d) alpontjának és a 4. pontnak az (EU) 2019/2033 rendelettel összhangban történő módosításokra vonatkozó rendelkezései, valamint a 47. pontnak a nemteljesítő kitettségek kezelésére vonatkozó rendelkezései, amelyeket e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni;
- c) a 9. pont, a 26. pont a) alpontja, a 27. pont, a 28. pont a) alpontja, a 29., 34., 41., 42., 44., 47. és 54. pont, az 59. pont c) alpontja, a 60. pont c) alpontja, a 61. pont g) és h) alpontja, a 64. pont c) alpontja, a 66. pont d) alpontja, a 69. és 81. pont, a 85. pont b) alpontja, a 90. pont c) alpontja, a 91. pont c) alpontja, a 92. pont c) alpontja, a 131. pont, a 132. pont b) alpontja, a 136. pont d) alpontja, a 153. pont, a 154. pont d) alpontja, a 155. pont c) alpontja, a 156. pont b) alpontja, a 166. pont c) alpontja, a 169., 178., 182., 183., 189., 192., 194., 196., 199., valamint a 201–205. pont rendelkezései, amelyek előírják az európai felügyeleti hatóságok vagy az ERKT számára, hogy nyújtsanak be szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardtervezeteket és jelentéseket a Bizottságnak, továbbá a Bizottság számára a jelentéskészítést előíró rendelkezések, a Bizottságot felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok elfogadására felhatalmazó rendelkezések, a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések, valamint az európai felügyeleti hatóságok számára iránymutatások közzétételét előíró rendelkezések, amely rendelkezések mindegyikét e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

(3) Az (EU) 2019/876 rendelet 3. cikkének (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(6) Az 53. pontot e rendelet 104a. cikke tekintetében, valamint az e rendelet 1. cikkének 55. és 69. pontját, amelyek a piaci kockázathoz kapcsolódó új szavatolótőke-követelmények bevezetéséről szóló rendelkezéseket tartalmazzák, 2025. január 1-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

Mérlegen kívüli tételek osztályozása

Kategória	Tételek
1	<ul style="list-style-type: none"> • Az adósságokra nyújtott általános garanciák, többek között a kölcsönök és értékpapírok pénzügyi garanciájaként szolgáló készenléti hitlevelek, valamint az elfogadványok, beleértve az elfogadvány jellegű forgatmányokat, továbbá [bármely] egyéb közvetlen hitelhelyettesítő; • Értékesítési és visszavásárlási megállapodások, valamint eszközértékesítések visszkereseti joggal, amennyiben a hitelkockázat az intézménynél marad; • Az intézmény által kölcsönadott vagy biztosítékként letétbe helyezett értékpapírok, beleértve azokat az eseteket is, amikor ezek repójellegű ügyletekből származnak; • Határidős eszközvásárlások, határidős betétek és részben kifizetett részvények és értékpapírok, amelyek biztos lehívással járó kötelezettségvállalást jelentenek; • Hitelhelyettesítőnek minősülő mérlegen kívüli tételek, amennyiben azok nem tartoznak kifejezetten valamely másik kategóriába; • Hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
2	<ul style="list-style-type: none"> • Rövid lejáratú pénzügyi eszköz jegyzésére szolgáló ruflírozó hitel-megállapodások (note issuance facilities, NIF), valamint rövid lejáratú pénzügyi eszközök jegyzésére és a kibocsátásban való közreműködésre szolgáló középtávú ruflírozó megállapodások (revolving underwriting facilities, RUF), az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül; • Teljesítési biztosítékok, ajánlati biztosítékok, jótállások, és az adott ügyletekhez kapcsolódó készenléti hitlevelek, valamint ügyletkez kapcsolódó hasonló függő tételek, <i>kivéve a 4. kategóriában említett, kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételeket;</i> • Hitelhelyettesítőnek nem minősülő mérlegen kívüli tételek, amennyiben azok nem tartoznak kifejezetten valamely másik kategóriába; • Hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.

3	<ul style="list-style-type: none"> • Kötelezettségvállalások, az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül, kivéve a más kategóriába tartozókat; • Hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
4	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételek:</i> <ul style="list-style-type: none"> – <i>akkreditívek, amelyeknek biztosítéka a szállítmány, valamint egyéb öntörlesztő ügyletek;</i> – <i>garanciák (beleértve a pályázati és teljesítési biztosítékokat és a kapcsolódó előlegfizetési és -visszatartási garanciákat), valamint olyan garanciák, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek;</i> – <i>visszavonhatatlan készletli hitellevelek, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek;</i> • Az intézmény által kibocsátott vagy megerősített, áruk mozgásából eredő rövid lejáratú, öntörlesztő kereskedelemfinanszírozási akkreditívek, mindenekelőtt az olyan akkreditívek, amelyeknek a biztosítéka az alapul szolgáló szállítmány; • Hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
5	<ul style="list-style-type: none"> • Feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások; • Olyan lakossági hitelkeretek le nem hívott összege, amelyek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a fogyasztóvédelmi és kapcsolódó jogszabályok által megengedett legteljesebb mértékben felmondja a kötelezettségvállalást; • Olyan, pályázati és teljesítési garanciák nyújtására szolgáló, le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi; • Hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.